உ

சிவமயம்

அம்பாசமுத்திரமென்ற
அம்பைத்தலபுராணம்.
மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

ஸ்ரீ அம்பாசமுத்திரம் [illegible]

[illegible]

கங்கை. தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

அதிகாரமையரவர்களால் பெற்றுப்பெற்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[illegible] புரட்டாசிமீ

இதன் விலை ரூ. [illegible]

சருக்க அகராதி.

உ

0

சிவமயம்

இவை இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கருளொருவராகிய

அம்பாசமுத்திரம்

எஸ். ஆதிமூலம்பிள்ளை இயற்றியன

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கக்குலங்க ளெறிதரங்கத் தடமும் வளங்கூர் தண்டலையும் பொங்கும் புனல்சால் பொருநையும்வெங் கோடை போக்கும் புகழமூனா, பங்கப்பழனத் தரிகையெனும் பதிமா மறையோர் குலதீபன், துங்கப் பெருவேதத்தவையோதமிதய மலர்த்து சுடர்க்கதிரோன். (௧)

செஞ்சிற் பொருநுங் கோதிகந்த ளேய மொழுக்கம் பொறையருளின, செஞ்சொற் கவிநாற் றிறத்தியற்றுந் திறலசேர் செழுங்கற் பகமென்றே, விஞ்சைபபுதுமா மலர்வேட்டு மேவு மெனக்கு மிலக்கணமோ, ரஞ்சிற் றமிழ்க்கா ரிகையுமகப் பொருளுமளியி னறைந்திட்டோன். (௨)

முத்தி முறுவ லாரணைய மொய்சீற் றோகை யிளமயின, டத்திற களிப்பாயத் தருக்கடமி டத்திற கனிக ளளிக்கமந்தி, தத்திவிலக்கக் கரும்பதைமுத் தத்தா லெறியம் பைப்பதியில, வித்தை பயிற்றுங் கலைப்பள்ளி விளங்குந் தமிழா சிரியனென. (௩)

மனனிப் பொலிசெந் தமிழக்கடலின் மருவி நிரம்ப வாயப்பெயது, மினனற புகழைய புடைபரப்பி மிழற்று மினியவிசைகஞுமுறல், துனனி யவையப பொழிற் றலையிற சொரியுங் கவிமா மழைமுகிலே, யெனனப புலவோ ரோதுமரி காபாரதி யெம்மேந்தறணை. (௩)

கொண்ட றவழு மணிமாடங் குலவும் பொதிய வரைத்தென்றல், வண்டுமுரலு மருமலரின் மருவித்திளைத்து மணமெடுக்கும், பணடைப் பதியவ வம்பைநகராப் பைமபூங்குவளைத் தொடைகவிஞர், விண்ட பனுவற் றொடைபுனைதோன் மேலோன றெய்வ நாயகமால். (௫)

சாற்றுக்கவி.

மழையத தராளங் குடிறசீறார் மலகு யிருளை யகற்றியொளி
ர், தழையுற றயாசநதனமலையத தமிழ முனியின றிருவுருவை
ப, பழையபாவ நாசத்திற சிலையிற பணித்துப பணி புரிவோ
ன, விழைமுக களவோ னுலயததில விக்கிரேசன றனையமை
ததோன. (௬)

வள்ளற றகைகன் மாட்சியுளோன் வளருங கங்கா குலம
ணியா, யெள்ளற் கரிய வுயர்குணஙக ளேயந்தோன காசிபேச
சுரனைப, பிள்ளை மடமா னுகைகிமா கதபபெண் ணுமையைப
பெரிதுளத்தி, னுள்ளு நலததோ னவர்கோயி லோமபுந தரும
கருததனிநநாள். (௭)

தூயதவத்துச் சூதமுனி துகடீர் நைமி சாரணியர் (இ
தோயுமுனிவர்க கறைந்தருளுந துதைபூம பொருளைநமானமியத
லெயுங்காசி பேசர்இற னினியதமிழாற பாடுகென
ஆயும் புலவாக கினிதிடமற றவனசெயமலைபப புராணமிஃதே

சொலலினபமுநற் பொருளமைவுந தூயவனபபி நவ
ரசமு, மலகி யணிகள பலமலிநதே மாதை யொருபால்
வைதத னுணற, விலலெலம பெருமான மினிகாசி பேசனவிமல
தகாடகனபு, கலஙக களையும் படிகனிநத கவியாய வழிநதா
லெனவுளதே. (௯)

உ

சிவமயம்

திருநெல்வேலி தெற்குப் புதுத்தெரு

மஹா-ள-ஸ்ரீ S. பால்வண்ணமுதலியாரவர்களால்

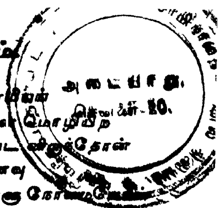
இயற்றப்பட்ட

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர் பொன்வாழ் பொற்புறு பாண்டி
நாட்டினிற சிறுகா னல்லூநற் பொதியந
தாருவெண் மதியக் தாநிடு மமிர்தம்
பொங்கிவீழ தரல்புனை புண்ணியப் பொருநை
வடபாற் பொலியும் வளாக ரம்பையிற
பச்செனு மாணவ பாதமொன் றிலலோன
நிட்கள வடிவ நீங்கியே சகள
நிட்கள வுருவா மிலிங்கமா பரனைக்
காசறு மெயத்தவக் காசிபர் போறறலாற
காசிபேச் சுரனெனுங் கவின்றிரு நாமம்
பெற்றுமே பக்கல் பிரிந்திடா தென்று
மொற்கமில் பஞ்ச கிருத்திய மியறறுந்
தக்கபேர் வலியசா தாவினற் சத்தி
மரகத வல்லி மருவவீற் றிருந்தோன்
கேவல நிலையிற் கெழுமிடு மலந்தான்
றுவினல னுடம்பாயத தரித்திடு காலை
வெம்மல நிகழ்ச்சி விரியும பலருணத்தாற
செம்மிடு வினையின செயலகளை றுகர
மாயா தநுவுயிா மனனிடவைத்து
அறிவை விளககி யருமறை யறையும்
புண்ணிய மெயதிய போககமின முத்தி
நண்ணிடத் தன்னருள் குழைத்து நலகிய
தேவிதீர்த் தமுதமெழுதீாத தங்களும
பிறங்கிடச் செயத பெமமா னுறையு
மத்தல மானழிய மாசிய மொழியில
வாதராயணனை வழுத்திடு புராண
ரூவா றதனுண் முனனுறுருசைவ

சிறப்புப்பாயிரம்

மார்க்கிடு தாம்பிர பன்னி மான்மியம்
கூறலைக் குறுமுனி விளக்கு தெள்ளுமொழியிற
கொணருத லெண்ணிக் குறிப்புட னிருந்தோன்
பூசையும பக ழ ம புண்ணிய நினைவு
நேசமாயச செயதலைக் கொள்ளு நோ
ருணுவின கோயிற றரும கர்த்தா
அம்பைவாழ கங்கைச் சுப்பிர மணிய
னீன்றநற் புதல்வ னெழில்பெறு கங்கைத்
தெயவநா யகபபேர் திகழ்தரப் பூண்டோன்
வேணடுகோட் கிணங்கியல் வியனகர்ப் புராணம்
பாவினப் பணபெலாம் பரிந்து நோக்கியே
செம்மை யார்தரச் செப்பியே யதனை
ஆயிரத தெண்ப தாண்டெனுங் குரோதி
வருடமா மகர மாதநற்பூசங்
கூடிய சுபதினங் கொள்ளுநல் வேளையிற்
காசிவேச் சுராதஞ் சன்னிதிக் கண்ணமர்
அம்பைவாழ் மாநதர் யருங்கலை யுணர்ந்தோர்
போற்றவீற றிருந்தரங் கேற்றினன் யாரெனின்
மேதிமென் கரும்பினை மென்றிட வொழுகுஞ்
சீதநற் றுளியினைச் செவ்விரால் பருகும்
வளையுலாந் தாமரை வாவிசூழ் பண்ணைச்
செந்நெலார் சேய்சூழ திப்பிய பதியா
மாலயன் வந்தங் கருச்சனை புரியச்
சீலமா ரானருள் செயயய லாலரி
கேசநல் லூரெனுங் கேடிலா வங்கர்
அருமறையோது மந்தணர் குலத்தி
லான்றநற் செல்வ மமைந்த வாதுல
கோத்திரம் விளக்குநற் குணத்தரா மையர்த
மருந்தவத் துதித்த பெருந்தண் கான்முனை
யிலக்கண மிலக்கிய மெவற்றையுங் கற்றுப்
படிமிசைப் புலமைப் பணபினைப் பெறறோன்
தருக்கமா யோகநூல் தமிழ்மொழிக் கிலையால்
விருப்புடன் செயவெனை வேணடியு னினறோன்
அம்பை யார்நதெழில்தரு மாங்கிலப்பள்ளித்
தனிததமிழ்ப்பண்டிதத தலைமையும வாயந்தோன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இனித்தபா தேன்மொழி யெலவொடு மியம்பி
யாண்மையுந் தகைமையு மடக்கமுஞ்சாரந்து
கேண்மையிற் பெருமிதக் கிளர்ச்சியுங் கொளவோன்
மாலொடு பரமன் மலரடியென்று
மிருதய கமலத இனிதுபா சிப்போன்
அரிகர பாரதி யாம்பெயர்
பூண்டு நாவலர் புகழ்தகை யோனே.

சிவமயம்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

திங்களா சூடிய செஞ்சடைச் செய்யவன்
மங்கை வேட்க மருமலர் தாழிமுனாய
பொங்கு பூசை முறைசெய்ய பூண்டருள்
துங்க யானைத் திணைமலர் சூடுவாம். (௧)

ஸ்ரீகாசிபேசுவரர்.

பாச மோடு பசுவென வாகியோ
ராசிலாத பதிமுத லாயினோன
மாச பேச மகேசவென றேததுசீர்க்
காசி பேசன கழறுதிப பாமரோ. (௨)

மரகதாம்பிகை.

திருவினை யுரததிலணி கரியவன முதறபுடவி திகழ்தரு பொருட் குழுவெலாய, கருவினி லுயிர்த்தரிய கனியென நிலத்தினிய க டவுளி னிடத் தணைகுவாள, மருவினை யெடுததமல ரணிதர நிர பயிநிதம் வழிபடு மவர்க கருளினு, லிருவினை யகறறியருண் மர கத மணிபபெணுமை யிருபத மெமகெகா ரரணே. (௩)

எரித்தாட்கொண்டார்.

அரிததாணட நெடுமாலோ டுலகுயயத திரிபுரத்தோ டவுணர் மாயச, சிரிததாணட வலலோனை நலலோனைத் திருமாலாஞசிங கநதனனை, யுரித்தாணட வுடையானை விடையானைப பொயயு ணமை யுரைததான றனனை, யெரிததாணட பெமமானை யெம மானை நாடோறு மேததுவோமே. (௪)

ஸ்ரீ விசுவநாதர் விசாலாக்ஷியம்மை.

பசுவின் ஞான மகறறிப் பராபரத்
தொசிவின ஞானத் துணர்ச்சி யுறுததுறும்
விசுவ நாதர் விசால விழிக்குயில
வசுவி னாகழற் சேவர் தனைகளே. (௫)

நடேசர்.

தொட்டவா ருயிர்த் தொகையினைத் தொடர்வினைக் கயிற்றின்
மட்டி னூட்டுவர்ன மன்றிலை யாடுவான மனமே

லெட்டி நாடுவா ரெவைபெற நாடுவா ரவையாங்
கிட்டு லாமலர் முடிமிசை யிடுமல ரமக்கே. (௬)

தென்முகக்ஷிணுமூர்த்தி.

முனனோக்கி வணங்கியவ னிருநதருளு மொருநானகு முகிவாக
கெலலாம், பினனோக்கி யறிதலறப பெரிதவர்கண முகநோக்
கிப பிறஙகுஞ்சோதி, தன்னோககி நோககாத தகைமை யெலாந்
தாராது நநதளித்த, தெனனோக்கி யோராலி னடியிருககுந தே
சிகனைச் சிநதைசெயவாம. (௭)

கோகிலவிநாயகர்.

பாகியன் மறைகடேவா பணணவர் முனிவா சித்தா
பேரகிமா லயனும் போறறும் புராணபுண ணியனுயததேக
தேகியா யுலகமெல்லாஞ் சிறநத சிறபரமாய நினற
கோகிலக் களிற்றின்பாத கோகன கஙகள் போற்றி. (௮)

முருகக்கடவுள்.

காப்பவனுங் காவானுங் கமலத்தோனுங் கனகமுடி முடிதரிப
பக் கணககிற்றுய, பூப்பாந்த வுயிர்த் தொகையும் பொறைகூா
நாக புயங்கமெலாந் தலையெடுப்பப் பொருதுஞொனறு, மாயபகு
ந்து குக்குடமாய மஞ்ஞையாக வடிவெடுபபக குஞ்சரியாண் ம
ணமெடுபபச், சேப்பதுமத் திருக்கரத்தில வேலெடுதத சேநத
னிரு பூஙகமலஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (௯)

ஐயனார்.

மையனுரை யொராயென்று மான்மழுக்
கையனுரைப் பிதாவெனுங் காரணத்
தையனுரை யெந் தொல்குல தெயவமா
மையனுரை யகத்தில்வைப் பாமரோ. (௰)

நந்திகேசுவரர்.

சநதி ரக்கணிச் சங்கரன் சன்னிதி
வநதி றைஞ்சயன் மான்முதல்வானவர்
பந்தி யங்கு பகுத்தருள் செயயுமெந்
நந்தி யெந்தை பதங்களை நாடுவாம். (௧௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

மான் மணக்கு பூங்குழலி மனக்கருத்து நிறைவேறக்
கான மணக்கு நாயச்சமணர் கழுவேறி நாசேறத்
தேன மணக்கும் வேம்பனசிவ நெறியேறத் திரையாற்றிற்
பான மணககுங கவியேறப் பணித்தானைப் பழிச்சுவாம் (௧௨)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

வெல்லும் யானையுந் தொழும்பரில் வணங்கிட விழுங்கக்
கொல்லுஞ் சிங்கியுட் கொளுமமுதாயிடக் குசமேற
கல்லுந் தோணியின மிதந்திடக் கன்னியந் தமிழ்வாய
சொல்லு நாயகன் றுணைமல ரனுதினந் துதிப்பாம். (௧௩)

சுந்தரமூர்த்தி

செங்கண்வெண் கரிமேலூர்ந்து செந்திருவாரூர் மேவிச்
செங்கலபொன செய்துவெள்ளித் திருமலை மேயதாலே
பங்கமில போகிபேரதன பச்சைமால பரமனென்ன
வெங்கணும புகழ்பபெறறு ளிருபதங் கருதிவாழ்வாம். (௧௪)

மாணிக்கவாசகர்.

பண்சுமக்கும் பரியனைத்தும் படைசரியா யடவிபுக
விண்சுமக்கும புகழ்மாறனை வெறுத்தியறறும் வேதையறப்
பெணசுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு
மணசுமகக வரசுகிடைத்தான் மலர் சுமக்க வாயத்ததுவே. ()

நூற்பயன்.

கருப்பினை நமனைக கடைப்படு பிணியைக் கவலையைக காமரங்க
ணிகை, விருப்பினை விலக்கி விருத்தியு மகவு மெய்மைசேர வீட்
டையு மடைவார், பொருப்பினிற் பொதுவிற புங்கவ ரகத்தி
லிருக்கினிற புகழ்பெறு மம்பைத், திருப்பதிக கொருவன் செய
றறிறத் தொருசொல செப்பினா செவிகொடுத் தவரோ. (௧௬)

அவையடக்கம்.

ஓதுமாதவ ருளத்துட னுடம்பெலா முருகச்
சூதமாதவ னரிதினிற றெருத்தவிக கதையை
யேதுமில்லியான் சொலவெழ லிரணிய மலையைப்
பாதமிலலிபோய வலம்வரப பற்றுயான் மையதே. ()

இதுவுமது.

ஓசை நீண்ட விசைத்தமி ழோதிலா
வாசி னீண்டவ ருயினு மியாவரும்
பேச நீண்ட பிரான்புகழ போலவென்
றோசை நீண்டத ருலைறைந் தேனரோ. (௧௮)

வாழி.

வாழிவானக மன்னுயி ரறங்கண்மா மறைகள்
வாழியந்தணர் மன்னவர் கோன்முறை மறறோர்
வாழிகாசிபே சுரரொடு மரகதக் கன்னி
வாழிசெந்தமி ழம்பையிப் புராணமு மாதோ. (௰௧)

பாயிரமுற்றிற்று.

முதலாவது; நாட்டுச்சருக்கம்.

பூவினிற் கமலம் போலும் புலவரில் வலாரி போலு
மாவினிற் கபிலை போலு மசலத்திட் கைலை போலும்
பாவினில் வெண்பாப போலும் படிவரிற குறளோனபோலு
மூவருண் முதலே போலு மொழிவது கனனி நாடு. (௧)

செஙகய லுயர்த்தித் தாயபோற் றிரிபுவ னஙக ளெல்லா
மங்கயற் கணணி காத்தற கமைந்தது மதிவா ணேடு
கங்கையஞ் சடை கரந்து கனகமா முடிமேற கொண்டு
புங்கவ னொருகோ லோச்சப் பொலிநததிப் பாணடி நாடு. (௨)

பெணசுமநதொருபாலவேணிப் பிறைசுமந தெயினன மாயோன்
கண்சுமந தொருவன வேண்டக் கட்சுமந தருச்சனன செய
புண்சுமந துணை மகிழநத புணணிய புராண மேலோன
மணசுமந திடபபெற ரூனை வகித்ததிக் கன்னி நாடு. (௩)

நசசங்கண் டடஙகக் கண்ட நாட்டிய முதலோன் வேதன
பச்சங்கத் தொருவன் காணுப் பரமனும் புலவ னாக
மெயச்சங்கப புலவரோடு வியன்றமிழ விளங்கச செயத
முச்சங்கத் தமிழ முழக்க முதிர்ந்ததிக கனனி நாடு. (௪)

மதியமா னெடுததான றாது வரவிடு தமிழக்கும் வானத்
ததிய்மா நதிக்கு மேன்மை யாம்பொரு ளைககும் யார்க்கு
நிதியமாங கதியா மநதா நிலத்திறகு மொருதா யான
பொதியமா மலைமேற் கொண்ட புகழது பாண்டி நாடு (௫)

ஆலவாய திருவா டானை யாப்பனூர் திருபபுன வாயில்
நீலவார் திருநெல வேலி திருப்புடை மருது ரம்பை
கோலமாா பாவ நாசங் குற்றால முதறபல் கோடித
தாலவாா சிவால யங்க டொககதிப் பாண்டி நாடு. (௬)

கனனிவேங கடத்து ளாய கன்னியந் தமிழ நாடாங்
தனனிமா வதன மேயக்குங் கன்னிநா டிதனின் வண்மை
யுன்னிநா வாயிரஞ்சே ருரகற்கு மெட்டா வேறு
முனனிநா னெல்லு மாறிங் குரைக்கிற்ப துவந்து கேண்மின். ()

வேறு.

அமபை நாயக னமரர்க ளுயக னடியார்
கமப நாயக னாதியி னைமக னாதி

பம்ப வானிடைய பறந்தென ப பறங்கலை பருகிக்
செம்பொ னேர்சுத லூரதியிற திருமபின மேகம். (௮)

தன்னை யெயதினா தன்னுருத தாஙகிடற கருளுற
தன்னை நேரிலான றனகைமைபோற றரக்கடல பொருந்தித
தன்னை யூரபவன மருகனவாழ தடமதான முன்னாந்த
தன்ன மேவிய தமிழவரை சாரநதவ புயலகள். (௯)

பொதியக குனறினயேற புயறகுலம் பொழிதரு தோறற
மதியக கண்ணியுங கடுக்கைபச சிலைகளும் வனைநத
நதியக் கறறையஞ் சடிலனை நாகமே லொருமாஸ்
விதியிற காட்டபி டேகத்தின விளககதலை விளக்கும. (௰)

தமிழக கார்வளைக் கோட்டினமேற சலதரம பொழிந
லமிழதக கன்னியந தமிழககவி யறைநதருள புலவ
னமிழதற கேற்றிமே லிருவகைச செலவத்தோர வளள
லமழச சென்னிமேற பொனசொரி தரலினைக் காட்டும. (௰௧)

ஒளிறு தண்சுடா வெஞ்சுடாக கவனங்களுணடு
பிளிறி டிககுரல பெயர்ததுவிட புலநதழூஉ மேகக
களிறு காதலம்பிடியெனத் தமிழவரை கலந்து
குளிரு மும்மதத தாரைகள கொட்டின மாதோ. (௰௨)

நன்று பறறியே நல்லவர்க் கீநதநல் லறமே
லொன்று பத்தநூ றாயிர மாவபோ லும்பர்
நின்று பறறுகார்த தாரையொன றனந்தமாய நிரம்பி
யென்றுமவ் வறறுரு தம்மலை யிழிவன வருவி. (௰௩)

குவலையக்கனி மூலைமுதத்தக கோவையேயெனகோ
தவழயாத தவாசாலை சோதமிழவரைசசு தறகுந
திவளமுப புரிநூல்புயல சோததியதெனகோ
நிவருமோஙகலிற றாங்குறு நீத்தவெள ளருவி. (௰௪)

சிந்தக் காரொழுங கணவனை ஞெமுங்கமேற றியங்கிப்
பநதப் பைங்கொடி நரம்புவெண பானமுலைக் கோட்டின
சந்தச்சீரலை யருவியாயக கவின்குறித தடததாற
சந்தச சைலபபெண் பொருளையாக தனையயைத தநதாள்.

கனறை யுன்னியா மாமடி சொரிதருகமழ்பால
கொனறைசநதனங் குஙகுமங கொமபிறறேன மடுதது

சென்றுசிற்சில சிலையிடைப் புகுந்துசேராடி
நின்றுசென்றதக் கன்னியாம்பொருநைகன வீதரம். (௰௭)

மன்றற்சாந்தினைக் குனதுராய்வருகின்ற மணமுங்
குன்றக் கனனிய ரிடித்தபொற் சுண்ணமுங் கொங்குந்
தென்றற் காற்றொடு தெய்வதத் தமிழதரு தேனு
மொன்றக் காட்டவா றுயர்ந்தவ ரொழுக்கதநி னொழுகும்.

கவணடுத்தபூங் கொன்றையுஞ் மசோகமு மெதிந்தவ
குவணமுற்றிய வலைக்கரத தோச்சுமொண் முத்தா
லவணடுத்தசெந் தினைப்புனக் கிளிகடிந் தகற்றக்
கவணடுத்தெதி கொடிசயியர் காஞ்சிறி தாறதும் (௰௮)

வேறு

பொன்னஞ்சிலையை முத்தலையைப் பொருபை நாகக்குழையோடு
மன்னம் புலியைச் செந்தணக்கை வளப்பச்சிலையை மருவுதலாற்
சுனைஞ் சுழித்து துளைபோர்த்துத் தொலையாக களையை யெதி
(நதொழுகும்
வன்னப பொருநை மழுவெடுத்தான் றன்னைப் பொருந்தும் வண்
மைத்தே. (௰௯)

வனத்தா ரகத்து மாவெடுத்து மால மரவ மிசைகொளலாற்
சினத்தா திகிரி துவத்தி சிலையைப்பாணி சேர்ப்பதினுன
மனத்தால் வாயா வினைததுளைப்ப வழும்புகழுவிககிய விக்குங்
கனத்தார்பொருநை கீருண்ட கனத்தார்வனத்தாாதமைககதுவும்.

தண்டலகொளலாற் பூப்பொலிவாற் சாரக்கலைநாப் பண்கொள
லாற்
கொண்டதொருநாற் றிசைமுகத்தாறகுலவாரணங்கள்பாடுலா
லண்டர்கடைய வாராத வாரா வமுதப்பிரவாக
மண்டுபொருநை யுலகமெலாம் வருத்த வயனை யிலையுமால். ()

காந்தள் வேங்கை கெடுவேரல் கடுக்கை கோங்கு சிந்துரஞ்
சாந்த நரதங காரகாக தந்தகாகத தரளமெலா
மேந்து மலையி னெழுந்தமலை யெழுப்பு மலையி னெடுத்தாடிப்
போநது கெடுமா விளைகாக்கும் பொற்பார் புறவும் புக்கதுவே.

வேறு.

ஆச்சியர் கறந்த பாலை யனையினை நவசீ தத்தைக்
காச்சிய பாலையனுா கலைகளைக் கவர்தலாலே
நீச்சிலைப் பொருநை நீத்த நீனிறக் கன்ன னென்றே
பூச்சியம் புரிந்தங் காயர் போற்றிடப் பொலிந்த மாதோ. ௨௰

முலையை வெற்றி கொண்ட வாச்சியா முறுவற் பற்றிப்
பலவென் றிட்டமுத்தப யாற்றினைப் பொருந்த தனனில்
வலையென முலையை வெல்ல வருமெனக் குடங்கா தம்மை
மொல்லையிற் பயமுட் கொள்ள வுளற்றினா கொண்டு போவார்.

தண்ணிலா னிலாக ஞண்ட வெறியினைப் பொருளை வெள்ள
தண்ணிலா வமுதமாகித் தனைபடு தயிராய்ப் பின்னா
வெண்ணிலா வெண்ணெய நெய்யா வித்தக னடியா ராகக்கு
முண்ணுற பொருளா தாகி யுயர்களிக் குயக்கு மன்றே. (உரு)

நிலங்கிள ரமுத மன்ன நீடுறு பொருளை நித்தம்
வலம்புரி யிடறுப பைம்பூண் வடமுலை யாச்சி யாக்குச்
சலம்புரி மாயை காட்டித் தயிர்வெண்ணெய் பால்கட் டுணடங்
கிலங்கிய கள்வன் செய்ய விதழினு மினித்த தம்மா. (உசு)

வண்டிருந் திசைக்குந் தேனும் வடிதரு தேனுங் கொண்டு
விண்டலா முல்லை பூவை விரிந்தபொற் கொன்றை யாதி
கொண்டலை யெறிந்து முத்தங் கொழிக்கின்ற பொருளை வெள்ள
மண்டாகோ னுவந்து காக்கு மரியபூம் பழனஞ் சார்ந்த. (உஎ)

பங்கய முகமாக கையாப் பதங்களாக் குமுதம் வாயாச்
செங்கயல் விழியா மேனி செய்யமாந் தளிராக கூந்தல்
தங்குசை வலமா மூர றாரமாப் பொருளைத் தெய்வ
மங்கையினெடுத்த தாயபோன மருதமே யுயிர்கள் போற்றும்.

பலபடு பொருளிருப்பப் பறித் துண்ணு மாக்கள் போல
மலையபடு பொருளும் பாலை வனம்படு பொருளு முலலை
நிலைபடு பொருளுங் கொண்டு நில்லாது மருத வேலிக
கொலைபடு பொருளுங் கொள்ளை கொண்டது பொருளை வெள்
ளம் (உகூ)

கிடைத்திடும் பொருளை மோலோ கிட்டினாக் கீழோர் போல
மடத்திரு மாதர் கொங்கை மருவுசாக் தேல வேரி
திடபபடு களைக்கு மீற்குஞ் செயயதா மரைகீ லக்கும்
படப்பைபூம் பழனத் திற்கும் பகுத்தினி தளிக்கு நீததம். (கூ௰)

மருளறு கலங்கி நெஞ்சந் தெருளறிற் றெளிந்து வாடா
தருளறிற் பொலிந்த தன்ன ராகலிற் பெருகா நின்ற
பொருளையும் பெருக்க மம்பைய புரந்தொளிர் காசி பேசர்
கருணையும் பெருககும் போலக் கலந்தது செயதல வேலி. (கூக)

பெருக்கிய கடலைத தெய்வச சித்திரக கஙகைப பெயரகொள
செருககொடு மருவப பூமேற திருவெலாஞ சீதனங கொண
டிருககிளா பொருநதக கனனி யுயாதரு மலாக ளேநதித
திருககிள ராழியெனனுஞ செல்வனைக கலநதாணமனனோ (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

தானநாகம் பிடியெனத தாழைகூர
வானநாகந தழுவுவ மாடெலாங
கானநாகங கிடப்பன காயசினை
மானநாக மரநெடு வேலான. (௩௩)

நலல மாதவர் யாணி நவினறிடச
சொல்லும வேதங கிளிகளுஞ சொல்லுத
னெலலிற பாய விடுநெடு நீாகளைப
புல்லுங கொணடு பொலிவனபோலுமே. (௩௪)

சோடு கணடு மயிலகள் குனிப்பன
ஆடு கணடு ரகங்க ளொளிப்பன
வாடுகின்ற நற்கூததாக களிததிடா
தோடுகின்ற வுலோபரை யொககுமே. (௩௫)

பனிக்குப பாறையிற பறறை நிழலபடக
களிக்கு மநதி களியென வுனனுதல்
தெளிக்கி லாதவா சோநத வுலகெலா
நளிக்கி லாதென நணனுதல் போலுமால். (௩௬)

துணை பிரிநதவொா கினனரந தோனறியி
னிணா புகுநதிட லினனுயி ராகிய
கணவனை வீயநதிடக் கறபுடை மஙகைசெந
தணலில வீழநதிடு தன்மையைக் காட்டுமால். (௩௭)

கோடடை முத்திணைக கொளகிலா குஞசர
வேட்டை யெனறை விரும்பிடு குனறவா
வீட்டை வேணடி விரிமறை தோகிலா
தேடடை யேநதுமி டமபரை யொப்பரோ. (௩௮)

அருவி யாடியும பூஞசுனை யாடியுங
கருவி காணமயி லனனக களிப்பவர்

நீருவு மேனைற் புனத்தித ணிற்பவ
ருருவி யந்துணை யோதிலா யாவரோ (௩௯)

கனத்த வேங்கை மலர்ந்தன காணுறீஇப்
புனத்தி னெனற குரலகொடு போகியெத்
தினைத்து மாவுஞ்செந் தேனுங் கலந்துவேட்
கனைத்தும் பூசையி னூட்டிய நந்துவார். (௪௰)

களவு சாற்பெறுங் கைக்கோளுயார்த்துயிாக்
கிளைகு வேலையாக் கினனிடை மாய்ந்தங்
களவி லாபபொருட் காலய மாயது
வளம வளாநதகு திஞ்சியின வண்மையே (௪௧)

பாலை

கொள்ளித தீயிற கொழுநதிடு பாலையிற
கனளி யொன்று கதித்த விறுதியில
வெள்ள வாருயிர வீநதிட நினறருள்
வெள்ளை நீறெருரு வனநிலை விள்ளுமே. (௪௨)

பதிக வாநதிடு பைம்பொற குவட்டினமேல
வதியும பசசை வனததபல கோம்பிகண
மதிய மேரு மலைமிசை தஙகிய
கதிகொள செஞ்சுடர்க கநதுக மேயகுமே. (௪௩)

வெப்பிற குபபெணும் வெவவனற காரகிற
கயபிற பறறிவெண காடுசெய சாம்பாமேற
செபபிற பற்றுகண சோதியில் கோமபிவெண
யபபுப பாறகடற பைமபுய லொககுமே. (௪௪)

சினந்து வேடர் தெறிகளுங கணைகளால்
கனனறு கானங கடைபட்டுக் கிறலாற
புனைநத பாலையிப பூமி பொறுததவோ
ரனநத னுகளுங்கம் மாயிர மானதே. (௪௫)

சோலை வெம்மை யிலையெனிற் சொல்லுமோ
மாலை வண்பக லினறி வழுததுமோ
வேலை யில்லெனிற கேணியென விள்ளுமோ
பாலை யிலலெனி ஞனிலம் பனனுமோ. (௪௬)

வேறு

செழுஙகர் மறவா கவாநத செம்பொனுங்
கழுகுசெந நாயகளுங கனனியங காயபல

தழுவுகு ராமுதற றருக்கடு துனனிய
பழுவுறு பாலையைப் பன்னற பாலதோ. (சஎ)

முல்லை

தேடிடற கரியதாரு சிறந்த வாவினை
காடிடைப பரந்தன கடிதிற கூடுற
வாடிடை யிடைசசியா மயஙகி மாாபுறக்
கூடிடக கொனறையங குழலவைத தூதுவார் (சஅ)

நீல மேநதலர்ப் பூவையு நின்மலக்
கோல மேநதுபொற கொனறையு மொனறிய
சீல மேநது திருமறு மார்பனு
மாலை யேநது மழுவல னெகருமே. (சக)

நேமித் தேவுமுன னினறு புரந்தவரப்
பூமித் தேனுவி தெனனப பொலியுமாற்
சாமி வேட கொருதையலைத தநதருண
மாமிகுறற மகிழநதன துளளுமே. (ருய)

வடம் படர்நத முலைக்குற வள்ளியி
னிடம படர்நதவாக கிநதனம போதெனத்
தடம் படர்நதவிட் டாருவை வெல்லுவான்
கடம் படர்நதுய ரோஙகுவ கானெலாம. (ருக)

கயமு தறபல் விலங்குங கருதிலா
னியலும வெண்மதி நம்பின மேநதிரு
னயன மகிழினி யாவரா வாரென
முயலி னங்குதி கொணடு முழக்குமே. (ருஉ)

தடடி லாயா செய காமைக்கு வட்டின்மே
லொடடி வாமு மொருகலைக கோட்டுமா
வெட்டி வெண்மதி யேநது பிணையைத்தன
பெட்டையெனறு மயஙகிப் பிறக்குமே. (ருங)

மானமு ழக்கமு மாயாவேய் வாயிசைத்
தேன்மு ழக்கமுஞ் செவ்விளங் கனறுளு
மானமு ழககமு மானின மடிசொரி
பானமு ழக்கமும பாடிமுழக்கமே. (ருச)

மருதம்

வேறு

சொல்லெனுந் தமிழி னோடு தொடர்ந்துடன் பிறந்த நம்பன
மல்லலுங் கருணை போல மலிந்த பொருநை வெள்ளம்
பல்லெனு மவதா னஞ்செய் பாவல னுள்ள மேபோற்
சிலவெனப் பலகா லேகிச் செழித்தன பழன மெங்கும். (௫௫)

அலைநிலை வெடிதா விப்போ யந்தரப் புயலை னண்டேகிக்
கலைமதி மீனோ டொன்றிக் கங்கையோ டிறங்கும் வாளை
மலைவற வறங்கள் செய்து வானகத் தின்ப முற்றி
யிலையற மாகப்பூமே லிழிபவ ரொக்கு மன்றே. (௫௬)

செய்கணீ ரின மூழ்கிச் சென்றவோர் கண்டை யாங்கோர்
பொய்கையின் மேலெழுந்து பொலிகுதல் பொதியக் குன்றத்
துய்யவன் மொழியாற் நீபச் சுடரொடு பொருநை மூழ்கித்
தெய்வதம் விளங்குங் கங்கை சென்றவன் செயலைக் காட்டும். ()

கானிலை காணக் கீழ்போங் கமடமுங் கடுகு வெள்ள
மேனிலை காணச் செல்லு மீன்களு மான்கை யேந்தி
வானில வணிந்தா னருளை வளர்சடை முடியைக் காண்பான்
மாணிலங் கீழ்மே லுஞ்சென் றமான் மலரோ னொக்கும். (௫௮)

நல்லவா ஞுதலா ரொன்றை நயனத்தைக் கயலு லாவு
பல்லவாஞ் சேலினங்கள் பாங்கெலாந் தெரியக் காட்டும்
புல்லவாம் பிறப்பினோடு மிறப்பினைப் பொருந்து மாறு
மல்லவா நீரமேனை மொக்குள வயினவயிற் றெரிக்கு மாதோ (

புண்ணிய பலன்கண் மற்றைப் பிறப்பினும் பொருந்து மாபோற்
பண்ணைக டோறு மளளர் பரந்தனர் நெருங்குங் காட்சி
தண்ணிரீப பழன மெனனுஞ் சாகர மனைத்துஞ் சூழ்ந்த
வெண்ணிலாக் கருமேகத்தி னிலக்கண்ம விளக்கு மன்றே. (௬௰)

பொரிப்பறுங் கடற்கோர் சேது புனைந்தன னிராம னென்னும்
பசிப்பிணிக் கடற்பல் சேது படைக்குது மியாமென் பாரபோ
னிசிக்கரு கருத்த மளளர் நீரிலைப் பழன மெல்லா
மொசிப்பறும வரம்பனநத முளுற றுவ ருவந்து மாதோ (௬௧)

எறெலா முகிலை யொக்கு மிதன்குர லிடியோ டொக்குந்
தாறுலா முழவா ளைக்கோ றடித்தினைப் பொருவு நாஞ்சில்
வேறில் காமுகத்தை நேரும் வினைநில மவானமேயக் குஞ
சேறிணை முத்தமெல்லாஞ் செறியும்வின் மீன்க ளாமால். (௬௨)

அன்னிலை யரசன் கோலி னடித்தல நாஞ்சி னீதி
நன்னிலை யரசன கோலி னடுப்படு காறுகங்கள்
கொனறுதி யீட்டிபோறுங கொழுவினம் வழுவில் தக்கோர்
தன்னிலை தலைவணக்கந தகைவது மேழியாமே. (௬௩)

வண்ணத்தாற் குரலானீருண் வானத்தை யசனி தன்னைத்
திண்ணத்தாற கதியாற காலன செலுததிய லூர்தி தனனைக
கண்ணத்தாற நீலையவாலாற காலபாசத்தைக் காலகோ
டண்ணயத் துணைமாகத் தணிவிலை யொககு மேறு. (௬௪)

நீலமே னியர்கள குஞசி நிறுவுகொண் டையாக ணீறு
பாலமே லணிவோரா தீயின பாரவைய ராடடின் கோட்டிற்
கோலமேன் மீசையுள்ளோர் குலத்தினா வதைதின மிககோா
குலிமேற பழியைவைததுத் தொகுததுயி ருண்ணுமளளா (௬௫)

கடாவடிக் கிரீவமியாதத கடைபபுழை றுகத்தி னுபபண்
விடாவணம பிணிததுககாலை வியன்கொழு கிழபாலூனறிப
படாறுதி வனைநதமேழி பற்றுபா ணியராய மளளா
கடாவுமேர் பழனமெனனுங கன்னிபொன னூரமேயககும. ()

உழுகுந ருரப்புமோதை யுழுகடா வடிக்குமோதை
கொழுமுனை நிலங்கீறோதைக குவையெருப படுபப ரோதை
யொழுகுபல் லலங்கண்மோதி யுமபரிற கிளமபி வானை
விழுகுவ துகளுமோதை விரிகடன முழககு மோதை. (௬௭)

ஒனறின்பி னொன்றுயோக னுலபபில நிலங்கீண்டேக
நின்றிடம பெருதவானை நிலைதளா கெண்டை மீனங
கனறியமனததவாங்கி கடாவினமேற புடைத்தலாலே
துனறிய மள்ளா கைககோற் சுமைவெறுஞ் சுமமையாமே.(௬௮)

மண்டொடுங கருவிதொட்ட மணியினைச சுங்கந்தனனைப
பெணடிாதந நகைககணடக்குப் பெரிதுதோற் றிழிநத தெனனத்
தனடலைக குரமபிவிட்டுத் தாள்படத் துவைத்திருத்தி
மண்டல நெறிமன கோலபோல் வரம்புநீ ணெறியிற செயவார்.

பூருவ பக்கததுறற பொருளெலாம் புகனறவாதி
நேருமச சிததாநதத்தா னிரசனப பண்செய் வானபோ
லேருறக் கிளைத்தமள்ள ரிடுமரக் கருவி போக்கிச்
சீருறப பணைகளெல்லாஞ் செப்பஞ்செய திடுவர் மன்னோ. (௭௰)

கற்பகக் குலிசற போற்றிக் காலத்திற் கானேர் நோக்கிப்
பொற்புறு முலக மெல்லாம் பொலிவுறக் கனிகொண் மள்ளர்

ஏற்புடை கழனி தோறும் வித்துவ ரகாதி நித்தனை
சிறப்பனை தழுவல்போலச் சேறுறச் சேரும வித்து. (எக)
காவலற பரசி வித்த காரணத் தாலவ ளாரி
யேவலி னமுத மெல்லா மீங்கெழுந் தரும்பிற் றேயாஞ்
சேவலா நீறுபாசஞ் செகுத்தல்போ லுலகத் தியார்க்கு
தாவரும் பசிதவழ்க்கும் தவளவங் குரங்கண் மன்றே. (எஉ)

அல்லெனுஞ் சேறறில் வெள்ளை யங்குரம் விளங்குங் காட்சி
சொல்லரு மவுணர் வானோர் தொடுகடல் கடையப் பாந்தள்
பல்லினு வடித்தவால காலத்தின பரப்பு மீதி
னல்லவாறு சுதைபபூரப்பி னயத்தினை விளக்கு மாலோ. (எங)

வெண்ணிற முளையாயப பொன்மை மேவிய குருத்தாய மூத்தின
தண்ணினீரத் துளிகடாங்கு தழைகளீ ரிரண்டாய பசகை
வண்ண நீர் மணியிற புல்லாய வயனில நெருங்கற பூமிப
பெண்ணினிண மடிமேன மாயோன பெறுதுயி றனமைகாட்டும்.

முத்தெனும் விதைக வே வயிரத்தின முளைமேற் கொண்டு
சுத்தமா ரரிசனத்தின றேறறமுஞ் சிறிதுகாட்டிப
பத்தியா மரகதத்தின படிவமும பெரிது நல்கி
நித்தமோர வண்ணமாக நெருங்குவ புனனு றுனனி. (எரு)

வேறு

தண்படைத்த தாமரையந் தவிசிருக்கு நானமுகனு
ணொண்படைத்த வுயிர்படைக்கு மொரியபசியைப பறிப்பவாபோ
பணபடைத்த யாறனைத்தும பறித்துமுடிச் சுமைபரித்து (ற
வணபடைத்த வயலிடத்தும் வரமபிடத்தும போகட்டே. (எசு)

முடியவிழ்த்தத தமரமபெய கேவணத்தின் முழுப்பசசை
படியவைதத பானமையென மள்ளியாகள் பாருடறறு
மிடியவிழக்கக கொடியெடுக்கும் வேநதர்முடி முடியெடுகக
வடியவிழக்குந் தமிழுநிலக்க வகுத்தினிது நடுவாரால. (எஎ)

தேன்கவருந் தமிழ்நட்டார் திருநட்டார் மழுவோடு
மானகவர்ந்தாக் கழுநட்டா மனனவாகோல கொடிநட்டா
வானகவர்ந்த வைகயத்தின மானிடாககுப் புருடாரத்த
நான்குநட்டா ரொன்றுது நாறுநட்டா ரெனலாமோ. (எஅ)

நடும்பயிரார் வேறுனறி நடுப்பயிராம் பருவததி
லடும்பழைய கூழருந்தி யடைக்காயு மலகொத்துக்கிப்

படுங்கவட்டே சலிறகுழவி தாலாட்டிப் பாயாராகரும
கடிமபசியைப் பறிப்பவர்போற களைபறிப்பார் கடைசியர்கள்.

முலைபபகையைக காலகையொடு முகபபகையைவாயப்பகையைத்
சொலைப்பரிய விழிபபகையைக கொயவாரிறகடைசியாக
ணிலைப்பரிதா மனைமுகையோ டலரலியை நீலதைதத
தொலைபபவராயத தலைககளையைத தொகுத்தனாகள பறிபபா
ரால.)(௭௰)

கணைருநிழனீலக் களையென்று கைதுழாஅய
உண்ணுறுங கடைசியாக ளொருசாரான மனைமலனைத
தண்ணுருமவதநிழ லெனததடியாா சஞ்சரிகம
பண்ணுடைத் தடிந்துவெட்கு மள்ளியரும் பலசாரால (௭௧)

தங்களைமுன வணங்கினனை மகிழநதனைத் தடிந்திடுதல்
பஙகமறு பெரியோர்தம பரிசிலையா மெனறோரா
சஙகையறு மள்ளியர்கள் தணவதன மதிகண்ட
செஙகமலங கருஙகுவளை சோததினன களைகளைவார். (௭௨)

மநதிரததான் முனிமாற்றி மறறொருகான் மந்திரததி
னெநதிரதைத யாப்பவர்போ லிருமுறையிற் களைகடிவாா
சநதிரனறண ணமுதெடுத்த சாலிவளா பயிரனைததுந
தொநதியிடைக் கருவுறறாபொற்புற்றுக் கதிததனவே. (௭௩)

வாணியென முளையரும்பி மலைமகளபோ னனிநிவாந்து
கேணிமனை யவளபோலுங கேழகிளாசெங கதிரெடுததுப்
பேணிமறைப பொருளறிநத பெரியோாபோற றலையனதகி
நாணினர விசைததானைத தாழநதாரி னனிதாழநதே. (௭௪)

பூமபழனப் பரபபனைத்தும பொன்முததப பரப்பிதெ..
வாம்பருவத் தானைமுகத தண்ணலையு மணங்கினையுந
தாமபரலிக் கூனிரும்பிற றடிநதனாக ளரிசேரத
தாம்பிணைததுச் சுமைசெயது தாஙகினாபோயக் களத்திடுவார்,

பற்பகட்டாற்போரடித்துப பலாலங்கள புறநீக்கிப
பிறபவனத தெதிர்தூற்றிப பிறங்கியபொன மலைகளென
செறபகுததுப பலகுவித்துக் கானமுகநது நெறியறஙகள
சிறபாரா லயங்கட்கும வேண்டுவன சோப்பித்தே. (௭௬)

காவலாதங் கடனளித்துக் கழறுகவி வாணாமறை
நாவலாககு நசையறமுன னயநதளித்து வியநதிடுமற்

ரூவலாக்கு மளித்தபின்ன ரருந்தகட்டின் மிசையேறிச
சேவலக்கு மிடத்துமிட்டுச் செலுத்தினாக ணகாசேர்வார் (௭)

பூங்கழனி வளம்பெரிது சிறிதுரைத்தாம் புனல்வயல்சூழ
தீங்கரும்புக் காய்கருமபுஞ் செங்கதலிப் பாங்குவளைந
தாங்கட்டாந்த பகமபூக மதுவளைக்கும் விதுவளைக்க
வோங்கலரித்தடங்காவேவுளைப்பவுளத் தடங்காவே (௮)

கம்பொருந்த நீரலைகூர் கமபொருந்தநீராடி
யம்பரத்தை நிகருமிடை யம்பரத்தை யுடனுடி
வெம்புமுலை யாருமொ வெமபுமுலை யரககாக
நம்பிவிருந தோம்புறுவார் நம்பிவிருத திராரிபொடயார் (௯)

நெய்தல்

வேறு.

நதி வானவாக னிறைவனே நயந்துகாத தளிக்கந
தந்து நீரபபணை வளம்பலச சிறிதுசாற்றினேமென
முத்த நீர்த்திரை முரசுடை முருகதரு மகழ்ருக்
கத்தி யோதிய கைதைய செய்தலுங் கழல்வாம். (௰)

அரிய நீகையிற் பெரியரோன றுறைதரும் சேணி
பெரிய நீகையிற சிறியரோன் றுறைதரும பெருநீர்
கரிய ராயினு மொறறுமை பெரிதெனுங காகம
பரிகொள் செலவமு நிலையறல் பயிற்றிடுந் தரங்கம். (௧௧)

துய்மை யுபபெறுங் குவிசூழ முடங்கலின் றேறறும்
பொய்மை கூறிய பிழையிறை புனைந்தில ளிமலன
மெய்மை கூறதவம புரிவமேன மிலைசுவ னெனனச
செய்மை வெண்கிரி சூழுந்தன தவஞ்செயல் சிவனும. (௧௨)

மணிகரு மூழகிய பரதவர்மா ளிலமெடுத்த
பணிகரு மேனமணி பதிததன ரொழுகுருமொளியைத
தணிக் கருங்கதி ரிருவருற ருறொனத தளாந்து
கணிக்குமவல்லரு மயங்குவ ரிவா நிலை கருதார். (௧௩)

பாவி னப்பொருளாழ்ந்தினி துரையபாயோற பரதர்
மூவி னீர்க்கடன் மூழ்கினா முத்தின மெய்பபார
பாவி னப்பொருளறிகிலா படிபபவர் போல
மூவி னீர்க்கடன் மேலுற முடிகுவ ராவாய. (௧௪)

அப்பொடிபபவா சும்மைநீள வலையெறி தழனி
யிப்பிக்கமபலை யுணக்குமீ ளெசசுவ ரிரட்டு .

பபபு வாயசக் கலகலங் கோட்பறைப பாடோ
டுப்பளபபவ ரோதைகூர்ந் ததிமே லொலிக்கும். (கரு)

வெள்ளைநித்திலந் தண்டுலம வெண்கல நத்தம
வளளெரித்துவ ரடுபபவர் சிறுமனை மடவார
ஞெள்ளுகூடடைக் கவாநதலை பறிவன நிலததிற
கொளளையாக்கிலை சேயினா நோயினா கூறு. (கசு)

மாறுவேண்டிலா துலகிடை யாவரு மடுகரு
மாறுவானசுதை கூரநதரு வருமுகில வளர்க்கும
வீறுசேரரு ணெய்தலின வளஞ்சில விரிததாங
கூறுவாஞசில வைநதிணை மயககமுங குறிததே. (கஎ)

திணைமயக்கம்

வேறு

மள்ளாவாய் வழிந்தங்கோடு மதுவினை மடுதத நாரை
வெள்ளைகோ குரணடநதனனை மெனசிறை யணைபபககண்டு
கள்ளலா முலலைககுங கதிரொலாந தலைகவிழககுந
தள்ளுமிச் செயலென பார்போற றதைமலாக காந்தள்வீசும். ()

செய்யதா மரையில்வீழ்ந்த வோதிமநதியில் வீழ்ந்த
பொயயிடை யெனனவெணணிப பூவையங கண்ணீா சோருங
கயிலோர பெணணையாளுங கலததல்கல் யாணமெனறு
நெயதலின கைதைசோறு நீடிலையாம்பைக கீயும். (கக)

அண்ணிய முறைமைநீக்கி யயல்தழூஉ மடவார போலக
கணணி நீள் சுறிகள் பாலைக் கள்ளிமேற் படாவநாளு
முணணுதற களிததாங்கிற்ப வொனனலாக் குதவுவாா போற
பண்ணைமேல் வளார்துகோணிப பாடியாக் குதவுந தெங்கு. (ய)

நிதிக்குலந் தழுவுமுந்நீர் நெறிகடந் திங்கண் மேவு
மதிகொரு வடுவேயன்றி மற்றவோர் வடுவில்லாத
துதிக்கரும் பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில தொகுததா மற்றைப்
பதிக்கெலாம் பதியாமம்பைப் பதிவளங் கூறுவோமால். (உக)

நாட்டுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

இரண்டாவதுநகரச்சருக்கம்.

புறநகர்.

உலகெலாம் புகழுமொருமுதல் சிலையிற் பிணித்தனூ னுலக
மோ வுதுமிசை, இலகொளி யே வினகரமோ விதனமாரிருபப
வளிடங்கொலோ விவடன, வலமருகவுக்கு மணமகளளித்தான
ய சமோ மறாவுற செய்ததான, குலமுதல் வனறன பதிகொ
லோ தமிழின கொடுமைசேர மபைமா நகரம் (௧௨)

நாறிசை புக பாண்டி மண்டலத்தி னலஞ்செறிமுள
ளிரட்டகனிற போறறிமா நகரம் வேழுள பதியே புகழ்சது
வே ரமங்கலமே, பறநலசே காச பேசு பரமே யரிபுங
குபினா ரினைன, வேழறபணுமம் பெறறாய நாளு மிலஙுவ
ம பமா ாகரம (௧௩)

நாயகாசோட்டி லிஙக வாழ புதுவை நாறுமபூ நாத சோ
மருதூா, பிகமு யுஙகலாவு பரக விளஙகுறு தளிகைமா
ன, சயகாயிலோ தாவாழ பிரமத கடாசரி வறறினமேம
றமுசச, தாயகட பருச சுரோசகிரி லொனமுயத துலஙகணி
க யிட மாமடை. (௧௪)

ாாவிலை கயி சோா ாாயெனப் புரகசுகலமவெளி தெரி
கர பாத, ாணியா யுகைவகுநருளொளியா வரகளுங கா
சிப முதலவ ர, ாணிவிலிலஙகு துசபபருங கனிவாய மாகத
மணியிட மருவித, தாணிகப களிபி னிணிதுவீர றிருககூ சவ
மபல கழைததரா மமை (௧௫)

ாணருங காலது கெழுா நீராடி யிருசிறை யெதிாதுமே
லெழுநது, வணணருங கனியு மலாகளும பறிா து விதிமுறை
பூசனை புரிநத, பணணருங குயிறகு மாலயாக கரிய பதமபெ
ற வளிததருள பரம, ஞணணருந தளியு முளளதே லமமை நக
ாகெதி ொாநகா நவிலும. (௧௬)

கடவுளாக கிறைவன செலுததிய மேகக் கரிகட்டுத தரி
கொலோ கனனற, றிடவிலாரனஙகன றாணியோ காளநதோ
பரி நாணிவை செறிநத, தடமதோ விளஙகுந தழறகதிாக கு
டைநத தமகுல மொளிததன தழைககு, மிடமதோ விமையா
ரிஙகுவந தஙக ணேகுமோா நெறிகொலோ சோலை. (௧௭)

பாாபதி கொளலாற பணணளி பெறலாற பலமலா தருத
லாற கணடங, காாபடி தரலான மஞசரி நெருஙகிக கடிமண
ம புரிதலாற கலைநீ, டாாபயில சஙகக குழைபல வான வாறு

மேற கதித்தலா லகிலர், தோபரி மறையாச செயதினி தூர்
தான செவகிரே ரொவவுமபூஞ் சோலை. (௱அ)

அடைநதவர் பவதனை யழுக்கினைத் தகையை மாற்றலா ல
முதிருங குணததாற், படியவாக காவி யெனபபடுந தாரதாற
படிகம்போற றெளிநதக முகத்தா, னெடியபல துறைசோ கா
விய வேடு நீடுவா சிகருநீ மையினு, ளுடியல பெரியோா தகை
மையே போலு நாவிடம விளஙகுநீாத தடஙகள். (௱கூ)

ஆடுறுமடவார் முகமதி குவித்த வம்புய மலாததுநீண மணி
கள், கோடு வெம்முலையிற கமுவுசெங கலவை குடைநதெழு
கொழுஞசிறைச சேவற, கூடுறு பெடைபாற பாணரிற றாதங
கோதுவ போனறளி யுலவிப, பாடுவ கரணடம பொயயரிற
குளிபப பசுமணிச சிரலகுலாநதடஙகள. (௱ய)

வேறு.

நெல்விபா திரிகடம்பு நேரிணைாச செருநதிகொனறை
மலலிகை குருநதங குஙகு மம்மகிழ சாநதஞ சஙகம்
வில்லமா தளையே வனனி வலமபுரி விளாமந தாளை
யல்லியாா சணபகததோா டாநதநத தனஙகள பலல (௱யக)

நின்றககாற சிறையிலாத நிதானமா மலையோடொககுஞ
செனறககாற பவனம்வாரிச சென்றமா மேருவொககுந (ம
துன்றக்காற சுடர்களேயககுந தோறறமொான ஞாகளியாககு
பொனறககா னமனிறமேறறும் பொலமபயி லிரதமபலல. ()

கொட்டும் மதத்தவானங கொள்பணைக கையநீமல
கட்டுவெந தறியைசசீறுங கதனதத தவளததாமப
லெட்டுமண சுமககவெனற வெதிரறு வலததகூழி
யொட்டுமத் தகச்செஙகண்ண வும்பலா லயஙகள பல்ல. (௱யந)
(ளங

கொள்ளைக்கால வெள்ளருத்துக் கொழுஞ்சிறைப் பறவையுள்
கொள்ளத்தான கதிகள்கறறுக் கொடுத்துத்தநிமூற்கு மப்பாற
றுள்ளததான பாயவமூத்தோன் ஞெடாசிறு பருவப்பெண்போ
லெள்ளத்தான வதுவற்கொள்ளா விவுளிகள பணைகள் பலல. ()

மலையொக்கு மொய்ம்பரஃதே மனநிலை யொப்பர்பூமித்
தலையொக்கு முரத்தர்வாடாத் தழலொக்கும் விழியரூழி
மலையொக்குங் குரலாபோரி லந்தகனொக்குங கோளா
கொலையொக்குஞ் சொல்லர்வேற்கை கொண்டவ ரணிகள்பல்ல.

மன்முறை படைகளெல்லாம் வழங்குறு முறைமை சொன்னோர்
வினமுறை பயிற்றுநின்ற வியாதகலை யூரியோர் சார்
வனமுன முனியாராகி மன்முறை புரிந்து தாந்தஞ்
சொனமுறை முடிக்குமவீரா தொகையெலா மொருசாராமால். ()

கோட்டுவா ரணத்திேனாடு கோட்டுவா ரணத்தையுச்சிச்
சூட்டுவா ரணத்திேனாடு சூட்டுவா ரணத்தை நூறு
பூட்டுவா ரசத்திேனாடங் கூட்டுவா ரசத்தைப்போரின்
மூட்டுவார் பொருத்தேனாக்கி முழங்குவார் குழுவுமோர்பால். ()

அருமைப்பல் லோவியத்தோ ரடும்படை கடைவோர் பந்தி
சருமத்தின் வினைஞர் மற்றுந் தக்கபல கருவிசெய்வோர்
பெருமைப்பன் னிறங்களூறும் பெய்பவர் மாசு தீர்க்குங்
கருமத்த ரின்னோர் வீதி கணக்கிடற் கரியதாமால். (௱௰௯)

தொடைமலர்ச் செழுந்தேன் பூங்கா சுதைநிகர் தெண்ணீராவி
நடைமலை யாதியாய நாறபெருங் கடல்கள் சூழ்ந்த
கடைநகர் வளத்திற்சில்ல கழறினுங் கழறற்கெட்டா
விடைநகர் வளங்களெம்மா லியனறவா றிசைக்கிற்பாமால். ()

புறநகர் முற்றிற்று.

நடுநகர்.

வேறு.

திருமணிக் குன்றமுஞ் செயமணிக் குன்றமுங்
குருமணிச் செங்கனி மரகதக் கொழுங்குருந்
தருமணி நித்திலத் தொணமலர்ப் பூகமுந்
தெருமணிக் கணியெனத் தியங்கு மாடெலாம். (௱௨௰)

வாசனைக் குருமலர் வளர்ந்த பூகமேற்
பாசமுற் றிருக்கினார் பணித்த வூசலி
னேசியிற் பண்பல விசைத்தங் காடுவார்
காசறு பிறப்பினே டிறப்பைக் காட்டுவார். (௱௨௰௧)

மாடமேன் மங்கையர் வதனத் திங்களப்
பாடுலாங் கந்தியின் பாளை பாம்பென
நீடுலாங் கோளக நினைத்தழுங் குமாற
பீடுலா மதியராப் பிறிதுண டென்னவே. (௱௨௰௨)

மறங்கவர் மோகமேல் வளப்பர் நெஞ்சுபோற்
கறங்கெலா மொருபுடை கறங்க வாடுவா
ரறங்கவ ரானறவ ரகத்தின வெள்ளியம்
பிறங்கனோ மாளிகை பிறங்கும வீதிகள். (௱௨௰௩)

செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

வல்லைப்போன் முலையார்தஙகண மருங்குபோன மகிழுநர்
தம்வாயச, சொல்லைபபோற் பொருளுால கறமுா தூக்கைப
போற பஞ்சினூற்ற, பல்லைப்போ லொளிருமாலைப் பணிகள
போற கழிகணெறறி, வில்லைபபோல் வில்லிறசுறறி மேயினா
விழிபோற கொள்வாா. (கஉச)

களிகழி விரிபபாா யாருந கவிபபொருள் விரிப்பா ரொபபா
ரளியிடைக கோலகள பெயவா ரவையில்வா திபபோ ரொபபா
தளிமப்பா வாற்றல செயவாா சமரசஞ செயவா ரொப்பா (ர
ரொளிர பசை கொடுபபாா முனசொல லுரைககடை கொடுப
பா ரொப்பாா. (கஉரு)

பாலுக்கு மினிமைநல்கும் பசுநதமிழக் கவிகரு நனமன
கோலுககு நெடுமைநீாமை கொடுததாய விளங்கா நினற
நூலுக்குங கோட்டநீக்கிக் கொள்வரோ ளுவலலாமே ர
காலுக்கு நடுவணினனோர் நடைபெரு செவவிமாதோ. (கஉசு)

நூலுளே பழகலாலு நூதம்பசை சோததலாலுங
காலுறத் தலையுஞ்சீருங் காட்டிட லாலுநாளும
பாலுறப பொருளுநீடப் பாவின மாறறலாலுஞ
சிலமார் புலவாக்கேற்றுஞ் சிறபபினிற சிறநதாராமே. (கஉஎ)

நெஞ்சினுற் குயின்றபாகக ணித்தனுக் கணிவாா போலப
பஞ்சினுற குயினறதூசாற பரமனைப போாததலாலே
யளுசிஞ்ம் பூதத்தாய வகிலலோ கங்களெல்லா
மெஞ்சிலாப புகழவெண்சோ லினிதுபோாத திட்டாரனறே ()

தானஙகாத் தாருமஃதாற சநததஞ் சுரநது நல்க
வானங்காத் தாருநாடி வருவிருந தபசரிக்கு
ஞானங்காத் தாருமிந்த நானிலத் தவாகளெகநாளு
மானங்காத் தாருஞ்செஙகுந் தவாலால் வழுத்தற குணடோ.

பழுத்தொளி பரப்பும்பொன்னுற பவளததா லரதனததா
லெழுத்திய மாடகூடத் தணிநிலைத தொடாகள வாரி (கறமு
கொழிததொளிா வெண்ணீா முத்தக கோவையாந் தொனனூல
ரொழுத்தொழுக் கணியாம்பாவாற் றிடுமிவா வீதிபல்ல. (கஙூ)

பவமறு செயகைக்கைக்கோட்ப ணியினர் வதியும் பல்கேழ
நவமணி மாடமாலை நடுவணில் விளங்கா நின்ற

வுவமையின மதாணிபோலு முவாகளாற குயின்ற தான
தவமுயா கும்பயோனி தனிவளஞ் சாற்றுகிற்பாம. ௧௩௧

அகத்தியர்கோவில்.

விந்தமுனை னடக்கிவென்றுன் விண்மிசை யெழுந்தோமியாமுரு
சிந்தையின முனிந்து கிழமை செயகுவன் செய்யா வண்ணஞ்
சந்த தமவனைசசூழ்ந்து தவமுறை றிடுவமென்ன
வந்தமா மேருவாஙகண வந்தா மதிலகண மாதோ. (௧௩௨)

இகததிறகும பரத்தி னுககு மேறறசா தனமேயாகிச
செகததவாக கினிமைகலகுந தெயவத தமிழை மேனா
ருகசிவ மளிப்பகொண்டு தனனயம் விளஙகச செயத
வகததிய னாலேயோலு மணிகிளா விமானமாலோ (௧௩௩)

மாணிகக நெடுஙகா லூட்டி வயிரப்போ திகைமே லேற்றிய
பாணிகளும் புட்பராகய பருததவுத திரஙகள சோததி
யாணிபபொன மரகததோ டமைததமே விடமுங கொண்ட
சேணிபயன மண்டபஙகள தேவரணடஙக ளாககும. (௧௩௪)

நாவார முதல்வன பொறறு ணயநதிடத தொகுத்தலசெயத
தேவார மெனவிடககுஞ செநதமிழ மாலைபோலப
பாவாருட புதவமபிததி யனனிலை விமானந தாவி
தூவாருந தூணமெலலாம தூஙகுவ முததககோவை. (௧௩௫)

அருததமா வசந்தம்யாக மபிடேகம் வேசம நிததந
திருததமாா கீதம்பாகந திகழதரு சொலுவோ டேதும்
பெருந்தமா மணடபததின பெருமை ... சேடன
கருததினுற சருததறகெட்டா னெ ... கழறுமாறே. (௧௩௬)

அகததிய முனிவனபோலு மாமற ... முனியுந தெயவ
மகததுவத தமிழேபோல மறறொரு பாவுடதா ...
மிகுததசெங குன்றாபோல வேறொரு சாநியாருந
சகததினி லம்பைபோலு நகரமுஞ சாறறறகுணடோ. (௧௩௭)

புண்ணியக் கைககோண மாககள பொருநதிவாழ மறுகுமறறோ
விண்ணணி மணியிறசெயத விரிதமிழ முனிவனுள (௧
நண்ணிய கோயிலசொறறு நாவிரு தொழிலா வாழு
மெண்ணரும் வீதிக்கேறறு மியலபெலா மிசைப்பாமனறே ()

கரும்யோர்வினைஞர்

கல்லொடு மரம்பொன் கஞ்சங் கருதுமிவ வினைஞருககும்
பலலவாந தொழிலாளாக்கும் பகருநால் வருணததாக்குஞ்

சொல்லுமூன ரேறுடோனருகத் தொடருமாச் சிரமத்தார்க்குங்
கொல்லலை யனறிவேறு குயிலலாங் கருமமுண்டோ. (கஙகூ)

தருவினைஞர்

கடமலை யுரித்துப் போர்த்த நாயக னமுது செய்யத்
தடமலாக கொருவன செயத தராதலத் துயிர்கட கெல்லாம
படர்தருபசியுநீங்கப் பருமாக் கருவிநலகுந
திடமுறு தருவினைஞா செவ்விமே துயாநததாமே. (கசய)

இளக்குந போதுமேவிக் கேட்குந போது ஞானம்
விளக்குந போதும் வானான் வீசுவ போது மெல்லா
மளக்குந போதும்வாரி யளிப்பன போது மாடி
யிளக்குந போதும் பாவை யியறுவ ரிமையோா மாழக. ()

சிலைவினைஞர்

இணஙகாவுந நெஞ்சரோது மினனிசைத் தமிழான வலலோர்
பிணஙகாதங் கிணக்குவாரப பெறறிபோல விடங்கத்தாலே
வணங்காத சிலைகளெல்லாம் வணங்கிட வணக்கா நினற
குணஙகாதற் கல்வினைஞா திறமெவா கூறுகிறபாா. (கசஉ)

பூதமுள் ளளவுங் கல்லும் புல்லுமுள் ளளவு நான்கு
வேதமுள ளளவும் வேதம் விளம்பரு முதல்வனுமை
கீதமுள் ளளவுஞ்செய்த சட்டகங் கிளர்தலாலே
நீதமுள் ளவருமாவா ரிவர்கிலை யாவர் நினறார். (கசங)

கஞ்சவினைஞர்

காமிரங் கஞ்சமீயர் தராமுத லிரதி யாலே
நேமியங கரததான் மைந்த னிலைமன நனாநது கறபான
காமுற மடவார் கொங்கை கலனகத தடஙக நாளும
வாமமாா கடங்களாதி வனைகுவா சிறபபார் சொலவாா. ()

செம்பொன்வினைஞர்

எவாபணி யுளதேற் றெயவ மாஙகுவந திருபபதாகு
மெவர்பணி யெறிநீர் வைப்பி லேந்தினா இரியாநிற்ப
ரெவர்பணி யாவருக்கு மெழிறருந் தன்மைத்தாகு
மவர்செம்பொற கொல்லரென்ப ரவாபுகழ்க் கெல்லையுண்டோ.

துபதியர்.

தந்தங்க லோகங்கண்ட சருக்கரை தாருசெங்கல்
வெந்தவெண் சுதைமண் வன்ன மெழுகிவை களிறுன்மூர்த்தி
யந்தவிச் சுவதர்மாதி யானபே தம்மீறுய்ச்சொற
பந்தியஞ் சிறபநூலிற் பணிபவர் வீதிபல்ல. (கசசு)

காயமும் வாக்குநெஞ்சுங் கலந்திடற் கருமைத்தாய
தூயதோர் ஞானநந்த சுயஞ்சுடர் தமையுமக்க
ணேயமாய வணங்கிவேண்ட நிருமிப்பா படிவமென்று
லாயுவித் தபதியாக்கேற் றரும்புக ழடங்குமேயோ. (கசஎ)

ஐந்திறு டொன்றுய்ச் சொற்ற வருந்தொழி லவர்கடுத்திப்
பைந்தலை யரவம் வேய்ந்த பராபரா குயிலேசர்க்குத்
தந்தமக கியன்ற வேலை சந்ததம புரிதலாலே
மைந்தரும பொருளும் வாழவு மகிழ்ந்தனா ரீடுவாழ்வார். ()

கருத்திறை படைக்கும் விச்சுவ கன்மாவின் மரபுதித்த
குருதநிறு ரொதறருமாணை கொடுப்பவ ரிவர்கள வாழுந்
திருத்தமா வீதிக்குற்ற சிறப்பெலாந் தெளிய யானிங்
கொருததனே யொருவா யுள்ளே னுரைபபதற கடங்குமேயோ.

யாதவ ரிலவினைஞ்ஞரொள்வினை மாக்கள் கைக்கோ
ளேயதொழின் முதல்வர் விசுவ கன்மனி னெழிறகுலததோர்
தூயதொழிற துலாலராதி தொகுமிடை நகரஞ் சொற்றுஞ்
சேபதரு தலைமையாய திருநகர்ச சிறபபுஞ் சொல்வாம். (கருய)

நடுநகர் முற்றிற்று.

தலைநகர். வேறு.

தேறற நான்கு மறைபயிலுந திசைமா முகத்தான் மரபில்வரு
மாறறல சானற காரரககனமலன் விமல னுமைபாகன் (தோ
கீறறம் பிறையோ னினிதமாந்த கிரியை யகழநது கின்டெடுத்
ஊறறக கிடஙகி னருநதவைததா லொயபாமெனப மதிலகழி. ()

உலையாா செபபி னுருக்கெரிநீ ருமிழ்வபடைக ளோச்சுவன
நிலையார் பொறிகள் கறபடைகணீனுமகப்பாமுதலோநிதத் (னறி
தொலையாப புலஙக ளறத்துறந்த தூயோ ருளம்போற சலிபபி
யலையார் கிடங்கின் புறத்துநிலை யரணத் தணியா ரறைவதுவே.

நெடுநீ ருலகின மதிமயங்கி நெஞ்சந் தளாநது பிறந்திறக்கப
படுநீ ருயய வேண்டுமெனிற படருமறுகும் பாம்பணியுங்
கடுநீர்த் துறையு மணிநதபிரான காசிபேச நகரிதிலவந (கள்.
திடுநீ ரொன்ன வழைப்பனபோ லெழுந்தங கசைவ துகிறகொடி.

பொற்குன் றனைய வாணிமிர்நது புதுவெள ளருவிக் கொடி
யெடுத்து, விறிகண் விடுக்கு மணிக்குலங்கள் விளங்கு மாடத
தொடர்முடியைப், பற்கணிரவிப பரிகடந்து பறிதலருமைய

னரிணைந்து, செறகும வடக்குரு செலவத்தைத தெரியா ரயன
மிரண்டெனப (௧௫௪)

தங்கமலையி னுயர மதிலுரு சாநதவகழிச் சாகரமுந்
திஙகளிரவி மணிவிளங்குரு செயயமாடத தொடர்கொடிக
ளிஙகுணுறைதகா மியரோனு மிணஙகா திணக்கிப பொருள கவ
ரவான, கஙகுலபகலு முறஙகாத கடியின மடவார மறுகெனப
பபாம (௧௫௫)

பரத்தையர்வீதி.

இவர்தம வடிவிற நடைநதிட்டோ விவர்போலாகத் தவிமு
றரோ, விவர்தம வஞசந் தடங்கணடோ விவர்தங்கலவி யெழி
லகணடோ, விவர்தம பாடல செவியுறரோ விவர்தமமாணைக
குடபட்டோ, விவாநது சுவர்மே லோவியங்க ளிமையாதியங
கா திருபபதுவே (௧௫௬)

வீதிக கேகுங காளையரை விருமபியழைத்தன முலைமீது
பாதித துகிலை நீததவாகள பார்ககக் காட்டலவர்பவாச்
சோதியிரதைச் சுவைதிடுதல சுரதலீலை விளைததிடுத
லாதியிழைபபா லோவியஙக ளாரோயிவாபான மயஙகாரோ ()

ஒருததனை சென்றுன மறறொருவ னுறுவா னெனனுந தகை
யுலகோர, கருததிற கறிவு றததுநாபோற கரததிலெடுத்தவ
ரதனததினை, குருததிட்டெறியு மமமணைகள் சொணடுகொண்
டங கெறிநதெறிநது, பருததிட்டிருதது முலைக்கொதுங்கும ப
ரசையிடைகதும் வருத்துறுவார (௧௫௮)

பூணட வலைககை கலகலெனப போதப போத வடித்திடினுந
ஏணடியவாகை தீணடுதலிற சலியா தாதுங கநதுகஙகள
வேணடிய பொருளகொண டடிததிடிதது வெறுத்துபபோபோ
வெனத்துளினு, மீணடுமவாபால வேணடிவரும வெறிக்கா மு
கரின பெருககாமே. (௧௫௯)

ஏயபோற ரேள்கொள் ரதியாவர் விருமபுகலவிக் கிருட
கொளளைப, பேயபோ லாவா பொருளசவாவான பெய்தலசிறி
தேற றுதெடுதத, தாயபோலாவாதாலறவே சாதிமடுததுவெறி
பிடித்த, நாயபோலாவரொருவருககே னவிறறலாதுந தனமைத
தோ. (௧௬௰)

கலவிதனையே பொருளாகக் கருதுமகலி கைதூந்தி
புலவாமகளிர் போலனறிப பொருளுந தொழும்பும் புகலஞ்சு

ருலகிற்கொளுவார் மருகுளத்தா முளைபோற் பொருள் வைத்
திகிதேக்கு, அலையுங்கொள்வா ராவணத்தின் குழல்வளமுஞ்
சொற்கிற்பாம், (கசுச)

ஆவணவீதி.

வேறு.

குவளைநிற மணிக்கவுட்டுக் குறுங்காலிற் பொற்கிடுகிற்
றவளநிறச சரக்கோவை தங்கநிறக் கனியரம்பை
பவளநிறக் கனிப்பூகம் புனையாத்த தோரணங்க
டிவளநிறை நின்றமணித் தேவணங்க ளாவணங்கள். (கசுஉ)

மாலமகில் தக்கோல மலிமிளகான் மலையென்கோ
காலுமிருற் றேனரக்கு நாவிகளாற காளெனகோ
யாலவண மணிபவளம் பணிலத்தாற் கடலென்கோ
நாலுநிலமே யென்கோ யாதென்று நவில்குவனே. (கசுங)

தருமிக்குச் சிவமளித்த பொற்கிளியே தானெனகோ
கருமைக்கு நிறனளித்த கடல் வண்ண னுடுதவதின்
பெருமைக்கோர் குறுமுனிவ னிவரகட்டின பீடெனகோ
விருமைக்கண் பூமாதின் சரக்கரையே யீதென்கோ. (கசுச)

செம்மை தரு மாமணியுந் திகழ சுதையும்பெறலாகு
மிம்மையிலே யரம்பைபல வெயதிடலாம் விலைகொடுத்தா
லம்மையையும் மப்பனையும் பெறலாகு மாயிடினே
சும்மைமலி யாவணத்திற் றெருக்காத பொருளுளவோ. (கசுரு)

தன்னுவமை தானென தமிழ்ப்புலவர் பாத்திரத்தும்
பன்னரிய வாவணத்தின் பரிசுபல சிலசொற்றும்
பொன்னுலகத் தவர்க்குணவு பொசிப்பிப்பார் முதலளவின்
மன்னுயிர்கட் குயிர்க் குயிராம் வேளாளர் மறுகுளைப்பாம். ()

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

கருக்குசினத் தெழுமுகிலைச் சிறையடைத்த புரவலன்முன்
கதித்தியானே, தருக்குலிசன் பிணையென்னத் தாங்கியதற் க
திருகியாய்த் தாணிகான்பா, இருக்கிவைத்த கனகமொளிர்
கவிடத்து நவமணித் தொழுங்கதாக, நெருக்கிவைத்த மணி
மாடம் வாலுலகந் தாழாது நிவந்துதாங்கும். (கசுஎ)

அடுத்தவர்க்குச் சிறிதருள்வீ ரஃதன்றி நுமைப்புரக்கு மீசன் குன்றி, விடுத்தமக ளுழையிரப்ப வுயிர்சுமந்து கண்டிருந் தீர் விரும்பி யெம்மை, யெடுத்தவர்க்கு மெடுக்கிலர்க்கு மமுதநித மளிக்கின்றே மெம்மை யாள்வார, கொடுத்திடுவா கொளலிலரொன் றுயர்தருமேற புடைமேழிக கொடிக ளோங்கும். ()

அணிமுழக்க மிவாவிருந்தங் கழைமுழக்கஞ் சிவபூசை யாற்றுகிற்பார, மணிமுழக்க தமிழ்வேதஞ் சாரங்கி யுடனமருவி மகிழ்ந்து பாடிப், பணிமுழக்க நிதிகருவைக ணெற்குவைக ண்மணிக்குவைகள் பாத்தங் கிட்டோர. கணிமுழக்க முலகமெலாஞ்சூழ்ந்தமரா காதிடத்துங் கதுவு நாளும். (௧௬௯)

பாடலெலாந் தேவாரம் படிப்பதெலாஞ் சிவநாமம் பறறினெஞ்சிற், கோடலெலாஞ் சித்தாந்தங் கொளகையெலாஞ் சிவசமயங் குலவச் செயய, நீடலெலாம் வேளாணமை நினைபபதெலாந் தருமநெறி நீதங் கொண்டங், காடலெலாம் விருந்தினை யணிவதெலாந் திருநீறு மகருந தானே. (௧௭௰)

காணுறு மயின்மனையோ டிவர்விருந்தங் கெதிர்நயந்து கனிந்து கையிலைக, கோணுக மதித்தினிய துதிபுகன்றே ராதனத்திற் குலவச் செயது, தேனுறும் பாலாறு நெய்யாறுஞ் சுவையமுது செய்வித் தேத்தி, வானுறுஞ் செயற்கரிய வுபசாரம் பலகோடி மகிழ்ந்து செயவார. (௧௭௧)

விருந்தோடு விருந்துவந்தங் கொருகோடி தினமுறினும்வெறுப்பே தின்றிக், கருநதோகை மடகொடியோ டகமலாந்தங் கமுதருத்திக் கணக்கி லாது, திருந்தோகை பூாவபக்க மாமதிபோ ரூடோறுஞ் செழிபபக் கொள்வார, மருந்தோடு விருந்தெவர்க்கு மூன்றுதினம் விருந்திவாக்கு மடுவில்காலம். (௧௭௨)

வதிதருமன் னுயிர்க்கனைத்து மமுதமழை வாங்காதுவழங்குங் காக்கங், கெதிருதவ லருமையென வுலகுளாக்கு மஃதினுக்கு மினையில் ஞாலந, அதிபுகலப் புரந்தருளுக் கிரவமுதிக் கொருபினையாத் தொல்லை நாளிற், றதிகிலகண் டெதவினரோ லிவருதவி தரணிமிசை சாரார் யாரே. (௧௭௩)

வடமொழியில் விளங்குறுமிப் புராணமதைத் தென்மொழியில வழுத்தவேண்டி, யிடனுறுநல் லுதவிசெயதோன கங்கைசுபபி ரமணியவே ளினிதினின்ற, திடமருவு கங்கைதெய்வ நா

யகனென் றுலகேதகுஞ் சீர்த்தியாள, னடைவுடன் வாழ் மணி
மாட மம்மதுரு மாலைகடு மதாணி யாமால். (௧௭௪)

சிவம்பழுத்த நெறியாளர் தேன்பழுத்த மொழியாளர் சிற
பப நாளுக, தவம்பழுத்த முறையாளர் வேளாளா காராளர் த
ழைதது மல்கு, அவம்பழுதத மேருநிகர் சுடாபழுத்த மணி
மாடத் தொடர்வு சொற்ற, நவமபழுதத மணிப்பொருளா ன
யனபழுத்தா மறுகணியு நவில்வா மாதோ. (௧௭௫)

வைசியர்வீதி.

வேறு.

ஆய நால்வகைப் பொருளெலா மாவணங் குவித்தங்
கேயநல்விலை பகாநதன ரெயதுமூ தியமாக
தூயபொற்குவை மேருவென் றுயர்வரு சுடரோன்
பாயரும்பரி யசைவுறச சிறிதுகண் படுக்கும். (௧௭௬)

காம ளுகமுன கருககிய கடவுளே யிரஙகிச்
சேம ளுமொரு சிறுவர்க்காயத் திருவுரு மாற்றி
மாம ளுகமுன் வழக்குளாத தாரொணி லிவருக
காம ளுநியாம் புகழெளு லுறைந்திட கா மோ. (௧௭௭)

பேச ரும்புக ழுளகையி லம்பையே பெரிது
தேசு றுநகிதிக் கிழவனில் வைசியா சிறநதோர்
வாசமாரிவா மறுகணி பலசில வருததாம்
வீசு வாளமா வேந்தாதம் வீதியும் விரிப்பாம். (௧௭௮)

மன்னர்வீதி.

மன்னர் பூளுடு வாள்தரு மொளியினுன் மடவார்
சொனன யத்தினை மானதன கருமதக் களிறதி
னனன யபபசும புரவியி னனுருகு னேனுர்
தென்னர் தேரின்மேற குலவுவன மறுகெலாஞ் சிறப்ப. (௧௭௯)

தஙக மாமனே மலைவதி தருபவர் பகைக்கோா
சிஙக வேறறினைச் சிவணுவர் திருமலர் வதியு
மங்கை கேர்திகழ் மணவளா மடக்கொடி யவர்கட்
கங்க வேளினை யொப்பவ ராசரொன் றறைவோர் (௧௮0)

கானே நல்குவர் களத்திடை யோடுகா வலாக்கு
வானே நல்குவர் களத்திடை மலேந்தவாண் மனர்க்கங்

கானே மேற்றிறை யளந்தடி பரவுவார்க் கரசோ
டேனை யாருயி ரளிப்பவ ரிவனுலா மரசர். (கஅக)

அம்பை நாதருக் கலங்கிழை யகற்றின ருடி
வெம்பு மாதருக குடலெனு தனுவினை வில்லி
னம்பு கோததெதி ரடுத்தன ராம்பையர் மணப்ப
வெம்பு கோல்சொரி வியனெடுந் தனுவினை வளைப்பார். (கஅஉ)

வையம் யாவையும் புகழெனுந் துகிலினால் வானை த
துயய தாநதுகிற கொடியினுற போாததவர் தொடுக்கும்
வெயய வாயுதப் பரப்பெலாம வித்தகன் முன்றி
லெயதி லாதபன மாயையி னினமென விலகும். (கஅங)

ஓகையா லுயா வலாரிபோ லுலகெலாம் புரக்கும
வாகையா லுயா மன்னாவாழ மறுகணி வகுத்தா
நாகையா லுயர் மறையெலா நவிலுத லவியி
னீகையாலுயர் தரலவினை யவர்மறு கிசைபபாம். (கஅச)

அந்தணர்வீதி.

வளர்க்கு முத்தழ லெழுமண மருவிய தூமம்
விளககு மும்பரார் வான்வழி விரிகடல் பருகி
யளக்கி லாவுயிர்த் தொகைக்கெலா மமுதுவாத் திடுமேற்
கிளக்க லாவதோ வந்தணர் பெருமையின் கிரிமை. (கஅரு)

என்னி லீரிறை பிதிர்க்கனை மகத்திமை யானைக்
கொள்ளும் போனகத் ததிதியா தமைமறை கூறி
நன்னும்வேதனைப் பலியினற் பூதத்தை நாரால்
வெள்ள வாருயிாத் தொகையினைப் போற்றுவா விழைந்தே. ()

ஐந்து தேவருக் காலய மகமென வாற்றி
யைந்து பூதத்தி லுலகெலா முயர்ந்திட வருளா
லைந்தி னோடொரு தொழிலெலா மனுதினம் புரிவா
ரைந்து மாமகத் திவாக்குறு மருமையா ரறைவார். (கஅஎ)

மகத்திற் பாணியின் சும்மையு மணமுர சொலியு
மிகுத்த வன்னியர் பயில்தரு வேதத்தின் சுரமு
மிகுத்த வாதியர் வாதத்தி லெழுதரு முழக்குந்
தொகுத்த நற்புரா ணிகர்பிர சங்கமுந் துறுவும். (கஅஅ)

தெளிக்கு நூலெலாந் தேர்ந்ததற் கறிகுறி சிறப்ப
வெளிக்கு நூலணி மார்பினர் வீதியாங் குறைத்தா

மளிக்கு மம்பைவாழ நாயகர்க் கருச்சனை யியற்றிக்
களிக்கு மாதியரு சைவாவாழ மறுகணி கழலவாம். (க௨க)

ஆதிசைவர்வீதி

வேறு.

தேனைப பொருவு மாகமங்க டேறத் தெளிந்தந் நிலையொழுகி
யேனைத தீக்கை யுடனைந்தி யியற்று மோரார் தனக்காலே
வானைப் பொருவுங கடவுளையும வாதோர வடிவி லிருககசெய
தானைபபொருவு முயிர்களுககு முதவலபுரிவா ருறையபதுவோ

தீககை புரிவார வேதியினிற செயய மகத்து வேதியினி
ேனுக்குங காலே மாலைநடு றவலு மியாக வேதியினி
லாசனைக ம திறு லணிமணத்தி னுறறு நின்ற வேதியினிற்
றேசகுலசுடரா லகததிருளுந தேயததாங கொளிரு மிவாவீதி.

ஒனறே தெயவங கணவனை வுள்ளுங குலமா மடக்கொடியா
ரினறே பெயக மழையெனைப பொழியு மிதுபோற பரமசிவ
மனறே தெய்வ மிலதென்ன வகத்தும் வணங்கு மிவாமுன்னா
தினறே வேணடும வரந்தருவா னிமல னெனறல் வேண்டுவதோ.

வானம் பழுத்த மதிக்கொழுந்தின் வண்ணம் பழுத்த வெண்ணீறுங, கானம் பழுத்த கண்டிகையுங் கனகக் கலனுந தரித்திறுத்த, வேனம் பழுத்த கோடுடையா ரெரிததா ளுடையார்க் கருசசனைகள், ஞானம் பழுதத முறைநிருவி நனினத தவர்போ னயமுறுவார். (ககங)

வேத முழங்கும் வேதாந்த விஞ்சை முழங்கு மாகமததி
னுத முழங்கும் புண்ணியபு ராண முழங்கு நறுமணத்தின்
கீத முழங்கு மந்திரத்தின் கிரியைமுழங்குந தருக்கத்தின்
வாத முழங்கும் பாடியத்தின் வரமபு முழங்கு மிவர்வீதி.(ககச)

வளக்கோ மளஞ்சேர் மரகதப்பெண் மருவு காசி பேசுரனை
மனக்கோ யிலிலு மரதனத்தின மதிற்கோயி லிலுமருச்சிக்கு
மினக்கோத திரத்தார மறுகணிக ளெல்லா மியம்பற் கரிதாரூட்
கனக்கோ ளறுத்த சிவயோகர் கனகமடமும் பலவாங்கே. ()

வேறு.

சரியை யாற்றுநர் கிரியைகள் புரிகுநர் சந்ததம் யோகத்தி
னுரிமை யெயதினர் ஞானமே நயநதன ருலப்பில ரொருசார

லரிய வாரமோ டாமபல விரதங்க ளாறறுந ரொருசாரார்
பெரிய பல்பரி சறம்பல வியறறினா பிறஙகிட மொருசாரால் ()

தோல தாகிய வுடையினா காசிபா தொழவருள் தணைததாடகே
நால தாகிய தமிழுணி யணிதரு நாவல ரொருசாரால
பால தாகிய வெருத்தினற பறவைபின படர்தருநிழலேபோற
சாலதாகிய கவிபயய ஙுவலதரு சவையின ரொருசாரால்.(ககஎ)

முனனஞ் செல்வழி நயனமுங கரங்களு மொழிதர வவைநாடி
மினனி னூடுவா ராடலகண் டகமகிழ் விளைப்பவர் பலசாராற
பனனி யாழகுழ லமைதரப பறபல பாடுவா பாணகேட்டுத்
தனனிளு நநதம பெருக்குவர் சமுகமும ளபபில பலசாரால. ()

முனனம் பஞ்சரக் கிள்ளைகள் கலவியின விளைநதன மொழிகிறபக, தனன மாம்பலும் புதைத்தனர் தலைகவிழ தையலர்பலராவாா, பனன யமபெறு கலனெறிந அூடிய பாவையா பதம்போற்றி, நனனயமபல கூறினர் கூடினா நாயகா பலராவாா.

வேறு.

இவணிலாப் பொருளுமில்லை யிவணிலாக் கல்வியில்லை
இவணிலா வின்பமில்லை யிவணிலா வறனுமிலலை
இவணிலாப புகழுமில்லை யிவணிலா வணமையிலலை
இவணிலா வுயிாகளில்லை யிவணிலா தெவனுமிலலை. (உா)

ஆலயசசிறப்பு.

வாயினை யுடலையென்றன் மனத்தினைத தனக்கே கொணடோ
ஞயினு மிருவாக்கெட்டா வமலனோ மரகதபபோ
தாயினோ பாகமாகச சநததந தழைததோங குறற
கோயிலின வணமைபலல சில்லயாங கூறுகிறபாம். (உாக)

முப்புர நீறுசெயய முறுவலுண் டேனு மெனனைக்
கைபபறு சிலையாகின்கை தழீஇயருள் கடவுளென்றே
வபபொலங கிரிவளைநதங் கருநதவம் புரிதலொகக
மொயபபறப பருத்துவானமே வுயர்தரு மதிலகண மாதோ. ()

போதிகை பொறித்தவன்னம் பூவைபைங் கிள்ளையினன
வாதியம் பெருமான்றனபா லமுதனூ தூதிற்போக்கு
மேதிலாப் புட்களினன வெனப்பகுத் தறியார் கறபத
தாதிலங் கலங்கலவேயாநத தடம்புயத திலையாாதாமே. (உா௩)

சஙனாஞ்தன மூலததானங கயிலைமா மலைமே லொக்கும்
விண்ணமா கொலுவிருக்கை மேருமா மலைமே லொக்கும்
பண்ணமா சயனபபளளி படிவாதம முளத்தோ டொக்கு
மணணனமண் டபஙக ளெலலா மண்டகோளங்களொக்கும ()

எமபிரான் தெரிசனப்பே றியாஙகென விருவரோடு
மும்பாதம பெருமாளுக ருறுவரோ டெவரு மொனறுயப்
பமபியாங கிருத்தலாலே பணிமலர் துறககநாக
மிம்பர்மண டலங்களெல்லா மீஙகென விசைக்கிறபாமால. ()

சுறறுதோ லுடையாா போறறிச் சுரத்தினா கோகிலேசர்
நெறறியி னயனஙகாட்டு நிலையெலாம விளஙகுநதீபம
பறறிய வலககண காடடும் பரியசெம மணிகளெலலா
மறறொரு தாளைகாட்டு மதிமபுறச சுதைகண மனறே. (உ௱கூ)

அனனததா னனன மாங்த தேமஙகா லாஙகுநனற
வன்னத்தான வடிவு காடடும் வயின் வயிற கோபுரங்கள்
பனனத்தான சிவபி ராஞோ பதியெனப பாரில யாாகரு
முனனததான றெளிபப போது முயாதரும விடைபப தாளை ()

கட்டியு செய்யும பாலுங் கமழ்தர வமுத மாக்கு
மடடில்வா யெழுநத ஊம மதனமண நிறைக தமபங்
கொட்டிய தூபத தூமங குருதெழு வாச மெலலா
மெட்டெனு திசைக டாவி யிநதிரன கறபகத தேறும். (உ௱௯)

மடடிய மொருபாற் வீணை வாததிய மொருபாற கூறுங
கட்டிய மொருபால வேத கானமு மொருபா ளுலவா
கொடடிய தமிழவே தஙகள் கூறுந ரொருபா ளுரு
மடடிலாக கவிகள் கோக்கும் வாணரு மொருபா லாஙகே. ()

பாலினே டளேதேன் சந்தம பயமண மிளநீ ராதி
காலமோ ராறிற் செய்யுங் கனவபி டேக தீத்த
மோலமாா பொருணை யோடங் களவளா யுரவி னீருழ்
கூலமாா கடறகுங கொள்ளுங் கொண்டற்கும வேரி நலகும். ()

உயிரிலும பணிக ளோடங் குயிரிலாப பணிகள் வேயந்த
மயிலினுஞ் சாயல் பூதத மாகத மணியா ளோடு
குயிலினும பூசை யேறற குழகனா விடைமேற கொண்டங்
கயிலுலாம பிர்கா ரததி னணியெலா மறைவ தாமோ. (உகக)

தறையெலாம் புகழுங் கங்கைத் தெய்வ நாயகன் முன்தந்த
முறையினல் விசேடமெல்லா முறையுற வினிதுவக்கு
நறையுலாங் கொன்றை வேய்ந்த நாயகன கோயில் வண்மை
மறையினல் வகுத்தற கெட்டா மற்றெரு லாவதேயோ.(உகஉ)

வேறு.

வீரமார்த்தாண்டேச் சுரர்கனை கீழ்பால் விளங்குமுத் தா
லமன் றெனகீழ், சேரமர் தெற்கிற் கோகிலேசுரனர் சிறந்தவுச்
சினியெனுங் காளி, வாரமர்தென்மேற் றிசையினின் மாயோான
மந்தனக்கரிமுகன மேலபா, லோமா சாத்தன் வடதிசையாக
வெழில்பெறு மமபைமா நகரம். (உகரு)

கன்னலு மரம்பைக் கனிகளுங் கனிந்து கவின்றரு மூலமா
நகரோர், சென்னியம் மணியாயச் சோலைமாநகரஞ் சிறந்தகீ
ழ் முத்தணியாகத், தனனிய பதக்க மம்பைமாநகரிற் றெக்கப
ல் வளமெலாஞ் சூத, னனைய னைமிச வனத்தா கேட்ப நவி
னறன னவவழி நவின்றும். (உகச)

நகரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

மூன்றாவது
னைமிசச்சருக்கம்.

அத்திரி கலைக்கோட் டருள்முனி பற்ப னருஞ்சுகன் றதிமகா
முனிவன், சத்தகூன் முனிவன் சச்சிதா னந்தன சமதக்கி சன
கமா முனிவன், வித்தமார்க் கண்டன் பதஞ்சலி பிருகு வியாக்
கிர பாதன்வான் மீகன், அத்தமார் பிருகி யிரணிய வன்மன று
ருவாசன் கோதமன் வசிட்டன். (உ

இன்னபன் முனிவர் யாவரு மெழுத்தங் கிமையமால் வரைத்
தடஞ்சார்ந்தா, ரெங்கில வரைப்பி விடனலனின்றி யெய்தினர்
யாதவ ரெதனல், உன்னிநாம் வருந்தி யுளுற்றிய தவங்க ளொன்
றுபத் தாயிரமாக, மன்னுதற் குரிய வளவன மொன்றை மருவி
ட னலமென மதித்தே. (உகசு)

என்னரு முனிவரிவவுழி யிருபப வேழிசை யாழிசை யெ
ழுப்பிப, பண்ணெலாஞ் சொரிந்து மணணெலா முருக்கி வாரப
பதோர் முனிவரப பாரதது, கணணெலாய களிநீர சொரிந்த
ன ராகக கடவுணமா முனியெதிா போறறி, யணணலே யாஙக
ளருந்தவம புரிதற கமைவரோ ரிடமரு ளென்றார். (உகஎ)

எனறலு மகிழந்தாங கியாழிசைக கிறைய னிசரா ச ரடுெ
லா மியறறு, மனறலங கமல வரா ர டி பரவில லமுந்து ப
ன்னை வழுதிக, குன்றிறகரிமது வ ர திறல லையாக குர்பய
வாழ கொழுநகாக ெழுந்தான, னறறி முனிவாக காசைமு
ன னீாபப நடம்நனா விழிக ரடைந்தாா. (உகஅ)

பணடைநான மறையி னிசையெலா முறையிற பயிலதரு தா
லமேன மறியின, மணடலா கார வதனையெள ளமுத வாரியி
லுருவிஞண யமிழந, தணடமோ டமுந குணடிகை யொருபா
ற நயங்கிடத் நதையிற ழலாநத, முணடகா சனத்திற கொலு
விருந தருளு மாதிநாட கிருகர முகிழநதாா. (உககூ)

வணங்குமா தவரை மலரய ேனோக்கி வநதவா றியாதெனவ
குப்ப, வுணஙமா தவஙகள் சிறிதுளற றிடு ரு முயர தரு தவ
பபய னுகப், பணஙகொளா பரணா மறிததக மகிழந்து பரகதி
ப பொருடனைப பயப்பற, கிஙகுமோா தலமீ மயமககருள
புரிவா னெயதின மினிதரு ளெனறா. (உஉய)

கூடடமாா முனிவா மொழியெலாஞ் செவியிற குறுகுமுன
மலரிலவாழ குழகன, நீடடமாா குசையி னேமியொன றளித
து நிலததிடைப படாதர விடுதநே, யோடடமா யிதுசென று
றுமிடந தவத்திற குறறதா நைமிச வனமாந், தேட்டமா யவ
ணிறசெபதய விரதஞ் செயதிடச சிறககுமென றுரைததான. ()

வேறு.

வேதத்தா னருளல் கண்ட வித்தக முனிவ ரனேனோன்
பாதததா மரைகள போறறிப படாதரு நேமி கணட
சிதுநதார் வனத்திற் சென்றே சிவபிரா னிருதாளென ற
போததால விளங்காநின்ற போததா றவத்தினின்றா. ()

பெயயுநா மழைக்காலத்திற் பெரும்பனிக் காலநதனனிற
றுயயநீாத துறையுணினறுஞ் சுடரொரி கிரணம்வீசும
வெயயநீர்க் காலநதனனில விளங்கெரி நாயபணினறுஞ்
செய்யநீாத தவஙகளெல்லாஞ் செயபவ ரொருசாரெல்லாம். ()

ஒற்றைக்கால் விரலினூன்றி யொற்றைக்கால் குறங்கினேற்றி
மற்றைக்கை யிரண்டுங்கூப்பி மலர்விழி கதிர்மேல் வைத்துச்
சுற்றக்கோ ளறுத்தமுன்னஞ் சூழ்திசை யாடைகொண்ட
பெற்றத்தாக் களித்துநாளும் பெருந்தவம் புரிவாரோர்சார். ()

முற்றத் துறந்துவிட்ட மோனிய ரொருசார யோகத்
துறவ ரொருசார் வேண்டற் குற்றன மனையாள் செய்ய
நற்றவம் புரிவாரோர்சார் நான்மறைப பொருள்க ளெல்லாந்
தெற்றென விரிப்பாரோர்சார் செவிமடுத் திடுவாரோர்சார். ()

பத்திரக் குசப்பரப்பின பாங்கெலா மோதாவைக
முத்திரக் கனலுமூள முறைதழீஇப் புரோடாசத்தி
னெயத்தலை யவியினவானோர்களோர்ந்தன ருவந்துகொள்ளச்
சத்திர யாகஞ்செயயுந் தபோதனர் சாலையோர்சார். (௨௨௬)

மூலங்க ளகழ்ந்தெடுப்பார் முன்வினை யகழ்ந்தெடுப்பார் (ர்
சீலங்கொள் குசைகள் கொய்வார் சிற்றின்ப நசைகள கொய்யா
சாலங்கொள் தீங்காய் கொள்வார் சற்றெனுந் தீங்காய் கொள்
ளார், காலங்கொள் யோகஞ்செய்வார் கடவுடான் வியோகஞ்
செய்யார். (௨௨௭)

மலனெலா மறுத்தோர் யோக வன்மையாற றிண்மை மேய
புலனெலாம் புனிதவாறு போந்தன புரியு மென்றுற
பலனெலாம் படைத்த சீயம் பகடுபு லேனமாதி
நலனெலாந் தழூஉந் தொழும்பி னடப்பவென் றறைதலென்னே.

தருவடி யுடைகனல்குந் தறிகளாந் தருவினும்பர்
மருவடி யுணுக்கனல்கு மடபபள்ளி யாகுங்கூர்ச்சஞ்
சருவடி பயிர்களாகுந் தாபதர்க் கிறைவன செய்ய
திருவடித் தியானநாளுந் திருந்துவே ளாண்மை யாமால். ()

அவந்தரும் புலன்கள்வீசி யனுதின மரிதினூற்றுந
தவந்திகழ் விலைப்பொன் முன்னர்த் தந்துபின் றுரியாதீத
சிவந்தோனி வினாங்காவின்ற வித்தனும் பொருள்கைக் கொண்டு
சிவந்திகழ் களிப்பருத்து செய்தவர் சிறக்குநாளில். (௨௨௯)

குருரமே லெறிந்தாருள்ளங் கோயிலாய்க் குடிமை கொண்டு
வருபமே யுருவேமற்றை யகிலமே யனுவே யான
புருரமே னயனம்பூத்த புராதனன் புராண மெல்லாஞ்
சொருபமே யெடுத்த தேயாஞ் சூதமா முனியாங் குற்றுன். ()

சுருக்கமில் கேள்விச்சூதன் சூேன்றனுந் துறந்தோரியாரு
மூருக்கிய மனத்தராகி யுவகதெதிர் முகமன் கூறித்
திருக்கினர் பீடநல்கி யருக்கியஞ் சிறப்பிற் பெய்து
மருக்கினர் மலர்கவேி வந்தனை புரிநது வாழ்த்தி. (உ௬உ)

கைதவ மயக்கமென்னுங் காரிருள் சீத்துச் செங்கேழ்
பெய்தெழு ஞானமென்னும் பேரருட் சுடரோ போற்றுந்
தூயதவக் கொழுந்தே யெங்கள் சூதமா தவனே நீயிங்
கெயதிய தியாகங்கள் செய்த விருந்தவப் பயனேயென்றார். ()

தவத்தின ரின்னபோறறித் தாழ்ந்தன ராகியுள்ள
முவத்தலுஞ் சூதயோகி யுயாவற யுயரா கினற
சிவத்துறு தவத்தீருங்கள் தெரிசனப் பேற்றினாலே
பவத்துடக் ககற்றப்பெற்றேன் பவித்திர னேெனென்றான் .()

இன்னண நிகழுமேல்லை யிருடியா சூதற்போற்றி
முன்னய முறநின்றூலே மூவறு புராண மெல்லாஞ்
சொன்னயந் தெளியத்தேர்ந்தே தூயமையெய் தினமென்றாலும்
பனனுதற் குளதொனறஃது பணிக்குது மென்னச் சொல்வார்.()

தலமதி லொப்பிலாத தலைமைசேர் தலமா மாயை
மலமறு தீர்த்தந்தம்முண் மகிமைகூர் தீர்த்தம் யாண்டு
நிலைபெறு மூர்த்திதம்மு ணிகரறு மூாத்தி யின்ன
வலர்தலை யுலகிலெங்க ணமர்நதன வறைதி யெனறார். (உ௬௬)

புலப்பகை வென்றா மாற்றம் புராணிக முனிவன் கேட்டங்
குலப்பிலா னந்தமென்னு மூவாக்கடன் மூழ்கி நித்தன்
சிலப்பலங் காரமேய செயயதாண் மலரை யுள்ளக்
கலப்பினாற் சிறிதுநோரங் கண்மூடித் தியானஞ் செயதே. ()

கண்மலர் திறந்துயோகர் கமலநோ முகங்கணோக்கி
யொண்மைசே ரறிவிலேனை யொருபொரு ளாகவுன்னி
நுண்மைசேர் வினாக்களீந்தீர் நுந்தக வுள்ளதாலே
யுண்மையா யறிந்தவாற்றி னுரைப்பலென் றுரைக்கலுற்றான். ()

தலங்கணீத் தங்கண்மூர்த்தி தரணிமே லனந்தங் கோடி
யிலங்குவ விவைகட் கெல்லா மேறறமா யந்தமூன்று
நிலைகொடு திரிகாலத்து நிலங்குவ தம்பை யொன்றே
யலதில யுண்மையென்றே யறைந்துவா ளாவிருந்தான். (உ௬௬)

மோனமுற் றவனைநோக்கி முனிவரா பசித்தார்க் குண்பான்
வானமுற் றமுதம்வார்ப்ப லென்றுபின் வாக்கி லோனை
மானவத் தலத்தினை மூன்றுந் தொகுத்தனை வகுத்தி யென்ன
ஞானமுற் றவனுமெல்லாம் வரலாற்றி னவில்வதானான்.(௨௪)

நைமிசச்சருக்கம்முற்றிற்று

மூன்றாவது
நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

அத்திரி, கலைக்கோட்டுமுனி, பற்பன், சுகன், ததிமகாமுனிவன், சத்தகூனமுனிவன், சச்சிதானந்தன், சமதக்கினி, சனகன், மார்க்கண்டன், பதஞ்சலி, பிருகு, வியாக்கிரபாதன், வான்மீகன், பிருங்கி, இரணியவன்மன், துருவாசன், கௌதமன், வசிஷ்டன் இன்னோரன்னமுனிவர்கள்யாவரும், இமாலயபருவதத்திலொன்றுகூடி மேல்வருமாறு யோசிக்கலாயினர்:—"ஸ்தல விசேடத்தாலன்றித் தாங்கள் கருதியகன்மம் யாதாகும் நிறைவேறாது; ஆகையால் உயிரும் உடலும் வருந்த நாடோறும் புரியுநம்முடைய தவங்களெல்லாம் ஒன்றுபலவாகும்படி பயனளிக்கின்ற பவித்திர ஆரணியமொன்றை நாமெல்லோரும் நாடுதல்வேண்டும்; அவ்வனமெங்குள்ளதோ" என எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், ஆங்கெழுந்தருளிய நாரதமாமுனிவரைக்கண்டு களித்து வணங்கித் தங்கள் மனக்கருத்தைவெளியிடலும், அம்மகாமுனிவன், தபோதனர்கள்மேற் கருணைசெய்து "நீவிர்யாவரும்உலகமெல்லாம் படைத்தருளும் பிரமதேவனிடத்திற் சென்று கேண்மின், உங்கள்மனக்கருத்து நிறைவேறும்" என்றருளி வானுலகஞ்சார்ந்தனன். நாரதமுனியேகலும் முனிவர்யாவரும் பிரமலோகஞ்சேர்ந்து கலைமகளுடன் முண்டகாசனத்திற் கொலுவிருந்தருளும் பிதாமகன் சன்னிதியில் வணங்கிக்கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்றனர். இவ்வாறு வணங்கிநின்ற முனிவர்களைப் பிரமன் கருணையுடன்பார்த்து "நீங்கள் வேண்டுவதென்னை? உரைமின், அவற்றையெல்லாந் தடையின்றித் தரச்சித்தமாயிருக்கின்றேம்" என்னலும், முனிவர்கள்களித்து "கடவுளே யாங்கள் செய்யுந்தவம் ஒன்றுபலவாய்நற்பயனளிக்குந் தலமொன்று எங்களுக்கு அருளல்வேண்டுமென்று வேண்டினர். உடனே பிரமன்றருப்பையால் நேமி

யொளிர்கின்ற பூமிசைச்செல்லுமாறு விடுத்தது "தபோதனர்காள்! இச்சக்கரஞ்சென்று எவ்விடத்தில் விழுகின்றதோ அவ்விடமே நன்று பலவாம் பயனளிக்குந் தலமாகும், செல்லுங்கள்" என விடையளித்தனன் முனிவர்களியாவரும் வணங்கி அச்சக்கரத்தின் பின்சென்று அது விழுந்த ஒருவனத்தில் அரியமாதவங்கள் செய்துவந்தனர் அன்றுதொட்டு அவ்வனம் நைமிசவனமென்பெயர் வழங்கலாயது. இவ்வண்ணம் நிகழுகின்றவருநாளிலோர் நாள் சிவபத்தியிற்சிறந்தவரும் வேதசாத்திரபுராணமென்னுநூல்களை உருவெடுத்துவந்தென்ன உலகமெல்லாம் புகழ்ந்தேத்தவருமாகிய சூதமகாமுனிவர் அவ்விடத்திலெழுந்தருளியதைக் கண்டு, களித்து, ஆசனமுதலானவை நல்கி உபசரித்துப் பின்னுங்கூறுவாராயினர் —

சுருக்கமில்கேள்விச் சூதமாமுனிவரே? "உம்மால் யாங்கள் புராணங்களனைத்தையுங்கேட்டுக் களிப்புற்றோமாயினும், இன்று ஒன்றுகேட்டறியும் பொருட்டு ஆவல்கொண்டோம், யாதெனில் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றிலுமென்றுமுமிகவுஞ்சிறப்புற்றோங்கிய தலமியாது? அத்தகையான தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளுமெங்குள்ளன?" என்றமுனிவர்கள் முகாரவிந்தங்களைப்புலப்பட என்ற புராணமுனிவன் நோக்கிக்களிப்புற்றுச்சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து வணங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினன

கேளுங்கள், முனிவர்களே? சிறியனாகிய என்னையுமோர் பொருளாகமதித்து அருமையாகிய, வினாக்கள் நல்கினீர், அதற்குத்தக்கவிடைகொடுக்கும் வல்லமையில் லேனாகினும், உங்கள் தெரிசன விசேடத்தால், தெரிந்த அளவு கூறுகின்றனன்; கடல்புடைசூழ்ந்த இப்பூமண்டலத்தில் பாவனமாகிய தலங்களும் தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளும் அளவிறந்தனவாயினும், இம்மூவகையினுஞ்சிறந்து விளங்குவது அம்பைமாநகரமொன்றன்றி வேறு சொல்லுதற்கு இல்லை என்றுரைத்து, மௌனமுற்றனன.

இவ்வாறுதொகுத்துக்கூறி மௌனமுற்ற சூதமுனிவனை மற்றையமுனிவர்கள் நோக்கி, "ஒருவன் பசிக்கமுதமிருக்கின்றதென்றுரைத்துப் பின்வார்க்காதவனைப்போல் வாளாவிருத்தல் தகுதியோ, தேவரீர் கருணைசெய்து அம்பைமாநகரத்திற்சிறந்த தலவிசேடமும் தீர்த்தமூர்த்திகளின் விசேடங்களும் வகுத்தருள

வேண்டுமெனப பிரார்த்திக்க, அவையனைத்தையும் சூதமுனிவர் வரலாற்று முறையாற கூறுவாராயினர்.

நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கமுற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

கடியாறு மலரிதழிக் கறபகத்தி னற்சரிதை
படியாரு மனந்தனுக்கும் பல்கோடி யுகஞ் சொலினு
முடியாது முடிவதுவோ மூகையெனு லென்றாலும்
வடியாத நசைதூண்ட வகுக்கின்றேன் கேண்மினோ. (௧)

கைத்திருக்குங் காலத்திற் கரையிலறங் தேடுநர் போற்
பைததசிறு காலினிய பன்னாளும் பழகுநர்போ
லெய்த்தலறு மெவ்வனத்தி லெமையாளு முமையொருபால்
வைத்தவர்வாழ் தலமனைத்தும் வணங்கிவலம் வரநினைந்தே. (௨)

கயிலாயங் காசிநகர் காளத்தி கனகசபை
யெயிலாரு திருத்தோணி மாயூர மிடைமருதூ
ரயிலாரு மானைக்காவாம் பலவாம் பதிவணங்கிக்
குயிலாரும் பொழில்சூழ்ந்த கூடனகர் தனையடைந்தேன். (௩)

கதிமணமும பன்னு ளுமைப்புயனு கலந்திருக்கு ந
துதிமணமு மத்தாரோ டறுகிறகு தோடிதழி
வதிமணமு முந்நாளில் வளராத தேயாத
மதிமணமு மாறுத வைகைநதி நீராடி. (௪)

கானத்தி லெடுத்தணிந்த கலனகற்றிச் சேற்கெண்டை
மீனத்தி னயனிதரு மௌலிதலை மிசையேந்தி
வானத்தி லரசொருவன் மகிழ்ந்தளித்த தெய்வதவி
மானத்திற் கொலுவிருக்கும் வரதனிணை யடிபரவி.

மூனையாகி மூவருக்கு மிமையான்றன் முதுமரபின்
னுனையாகி மதனெரிய நுதல்விழித்த முதல் வருக்கோர்
மனையாகி மூதண்டகோடியெலா மல்லுயிர்க்கோ
ரனையாகி நின்றுட மம்புயங்க டலைக்கணிந்தேன். (௬)

பொன்னுரு மாலையமும் புயலாரு கோபுரமு
மின்னுரு மிந்திரவி மானத்தின் மீனயனத
தென்னுரும் புடையிருப்பச் சிறந்திருப்பா னழகனைத்து
மிந்நாளு மெந்நாளு மென்னுளம்விட் டகலாவே. (௭)

முத்திக்கு வித்தாகி முளைத்தெழுந்தங் கடியருளா
நித்திக்குஞ் சொக்கேசர் திருவருளி னிலைநாடி
யெத்திக்கும் புகழ்துரியா தீதமெனு மவண் சினனாள்
பத்திக்கு வித்தாகத் தலவாசம் பயில்வுற்றேன். (௮

மீதுரியா தீதமெனு மதுரைவிட்டு வியன்கவிதைச்
சாதுரியநெல்லைபுக்குத் தாணுநா தனைப் பணிந்து
தாதுரிய குறும்பலவிற் றழைத்தவர்தா ளிணைபரவி
மாதுரியத் தமிழ்முனியை மலையமலை தனில்வணங்கி. (௯)

காலையங்கண் கடனடத்தி யிமையமலைக் கன்னிகையின
மாலையங்க ணளிப்பவரு மாநதியி னிருகரையிற
சோலையங்கத துறைமுழுது நீராடித் தூயவனவா
மாலயங்கள் பலபோற்றி யம்பைநகர் தனையடைந்தேன். (௰)

காமாதுந் திருமாது நட்பினரா யாவருக்கு
மாமாறங் கருள்செயலா லறம்பொருளின பமுமல்கக்
காமாரி கழலிணையின் மெய்ப்பத்தி கமழ்தரலாற
பூமாது புரிதவத்தின் பொலிவெனவே புகழ்ந்தனலை. (௰௧)

கோத்திரத்திற் றலைசிவாந்த கோபுரமுந திருமதிலும்
நாத்திரத்துப் புலவருக்கு நவிற்றரிய வணிபூத்த
நேத்திரத்து முசசுடரி னிலைவிளங்கு குயிலேசா
சேத்திரத்தை வலஞ்செய்து திருப்பொருநைக கரைசார்ந்தேன்.

பொதியிலே வருகின்ற பொருநையிலே யொருகாலை
விதியிலே மூழ்கினரை வேண்டினரை மேயினரை
மதியிலே நினைத்தாரை நினைத்தாரை மதித்தாரைக்
கதியிலே நிறுத்துமெனி லிதன்பெருமை கழறுவதோ. (௰௩)

கின்னரர்மற் றமரர்களுங் கேசவனு நான்முகனும்
பன்னருமோரோழாம் பவித்திரநன் னீராடி
முன்னைவினை தவிர்நது குயிலேசரடி முடிதாங்கித்
தந்நகரஞ் சார்கின்றார் தகைமைகண்டு மிகமகிழ்ந்தேன். (௰௪)

வேறு.

தேவி சாலை தீப்ப காசிபம்
கூவு கோகிலங் கொடுமைபுழு மாறிமற
ருவி பாங்கு வைபாடி பரதனத
தாவி பாலபரு சூழ்ந்தகத தேகியே (௰௫)

காசி பேசா மரகதக் கனியை
பாசி பொய்யெரித் தாட்கொளு பணைணலை
காசி மூலநகாவிடை வாகனை
பாசி மாலைப பழிச்சு வணங்கியே. (௰௬)

திகக ளொளன்று சிறந்தங் கிருந்தபி
னிங்க ணுற்ற விசேட மெய்யுறையுறு
சங்கை யறுமா தந்திட வேயொரு
துங்க வேத வியாதனை தனைனியே. (௰௭)

பாத பங்கயம் போற்றலும் பண்ணவன்
யாது கண்டனை யாங்க ணுறைந்தனை
யோதவென்றிட வுற்ற துரைக்குமே
லாதி யம்பை யுறைந்த தறைந்தனே. (௰௮)

இந்த மாநகர்க் கெய்து சிறப்பெலா
மெந்தை கூறென வேண்டலு மிந்தியப
பந்த பாச மறுந்த பராசரன
மைந்த னுங்கண் வழுந்துதன மேயினன. (௰௯)

சூத கேளதல நீத்தந் துளங்கரு
ளாதி மூர்த்தியிம முனறினு மம்மையே
மீது யாந்த தெனபபல வேதமு
மோது கின்ற தொருங்கு துணிந்தரோ. (௨௰)

வேறு

தானமே பொழியு மாசைத் தந்திகள் சும்மை தாங்கு
கானமே ரலங்கற பொறகுரூட் காவலன வீரசேனன
மானமே லெழுந்து போந்து வையக மனைத்து நோக்கி
வானமே லெழுந்து தோனறு மழுவலான கயிலைச்சாரல. (௨௧)

எயதனன் விமான மாங்க ணெழுந்திலா வியல்பு நோக்கி
யெய்தவழ் வடிவேன மன்ன னிலத்தினி லிங்கிசென்று
செயதவச சங்கயோகி செய்யதாண மலர்கள் சூடித்
துயதவ விமானனுசெல்லாச் சூழ்ச்சியெற கருடியெனறுன். (௨௨)

என்றது *முனிவன் வேதநேயிறையவன் கயிலை யின்கண்
மன்றலங் கமலத்தோனு மான்முத லெவரும பாதங்
கனறிட நடந்து செல்லுங் காரண மறியாயபோலும்
சென்றனை மானமேறிச சிவவப ராதஞ் செய்தாய. (உ௩)

வெய்யதா நரகமெல்லாம வீழ்ந்தனை செல்வா யென்ன
மெய்யெலா நடுங்கிப் பூமேல் வீழ்ந்தக மயங்கி வேதன்
செய்பவா நனமை தீமை தேறறிலேன் சிறியேன் நீயே
யினையனை யுய்யுமாறெற் கருளினை கடமை யெனறே. (உ௪)

மாதவன பாத நோக்கி வீழ்ந்தனன் வணங்கா நின்ற
போதவன வதனநோக்கிப் பொருவிலாச் சங்கயோகி
ஆதவன் கிரணங் கணட வந்தகாரங்கள்போல
ஒதவன் பாவநீக்கு மொருவழி யுரைப்பானாகி. (உ௫)

கோகில புரமென்றோதுங் கோகிலத் தலத்தின் வண்மை
பாகிய னித்தகன்மை பவிதகிர மூாதகி செமமை
யாகிய தனைதநை கேக லாடலபோற றிடலசெய விதநே
யோகியர்க் கரியமோக்கத் துறறிடப் புரிநதானஃதால். (உ௬)

மாதவச் சஙகயோகி வழுத்திய கதையாமிஃதைப்
பேதமில் சுகாக்குச் சொறறேன பினபுனக் களித்தேனென்று
நீதமாா தலசீர்மூாத்தி நிகழ்தரு விசேட மெல்லாங்
காதலா லெனகைநெலலிக கனியெனக காட்டினுனல். (உ௭)

ஒருபத்தெட் டாம்புராணத் துயர்சைவம் பொருளை மானமியத்
திருபத்து மூன்றுதொட்டு முப்பத்தொனறிறுதியாக
வருபத்திச் சரிதமமைய மானகர்க் குரித்தாமெனறு
குருபத்திச் சூதனெல்லாங் கூறுதன மேயினுனல. (உ௮)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

தபோதனர்களே! பரிமளம் வீசுகின்ற கொன்றை மாலையைத்தரித்தருளிய சிவபிரான புண்ணிய சரித்திரங்கள் ஆதிசேடனாலும் புகலுவதற்கடங்குவதன்றானல், மூடையாகிய யான்

யெவ்வாறு சொல்வேன; அவாவசத்தனாகி யெட்டிணமட்டிஞ் சி
றிது கூறுகின்றேன கேட்டருள்வீராக".

கைப்பொருளுள்ள காலத்திலே நலமறத் தேடுகின்ற
வர்களைப்போல சிறுவயதிலேயே கறகவேண்டும நூலகளைக்க
றபோாகளைபபோல யௌவனத்திலேயேஇததராதலததிலுள்ள
சிவாலயங்களை முழுவதுந தெரிசனஞ் செயயவேண்டும் எனயா
ன சஙகறபஞ்செயது திருக்கயிலாயம, காளத்தி முதலான திவ்
விய க்ஷேததிரஙகளைத் தெரிசித்து பூவலங்கொண்டு மதுரையில்
சொககலிஙகப்பெருமானை வணஙகிச்சிலநாள் அங்குத்தலவாசமு
ஞ்செயது, அப்பால் திருநெலவேலி குறறால முதலிய ஸ்தலஙகளைக்
கண்டு சேவித்துப் பொதிகையினமேவி அகத்தியமாமுனிவரைச
சேவித்து அன்றிரவு அவவிடததிற்றங்கி, மறுநாட்காலையிறபொ
ருநைநதித் துறைதோறு நீராடி இருகரைகளிலுமுள்ள சிவாலய
ங்கள் முழுவதுந் தெரிசித்துக் கடைசியாய நாமாதுந திருமாது
நட்புற்று வாழுகின்ற அம்பைமாநகரததிற பொருநை நதிககரை
யிடஞ் சார்நதேன.

அவ்விடத்தில், திருமால், பிரமன் முதற்றேவர்கள், முனிவர்
கள், மறறுமுள்ளபுனிதாகள் யாவருந் தங்கடங்கள் மனைவியருட
ன் களிப்புற்றங்குள்ள தேவிதீர்த்தம், சாலாதீர்த்தம், தீபதீர்தத
ம், காசிபதீாத்தம், கோகிலதீர்த்தம், புழுமாறிதீாததம், குணட
தீாத்தம், என்கின்ற எழுவகைத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செயது
தஙகள் தஙகள் நகரஞ்சார்தல் கண்டு களிப்படைநதேன; உட
னே சென்று அவ்வெழுவகை தீர்த்தத்திலும் நீராடி அடு
த்து விளஙகுகின்ற சுவர்ணவிமானங்கள் சூழ்நத கோயில்
வலங்கொண்டு சென்று சுவாமி காசிபேசுரர், மரகதாம்பிகை, எ
ரிததாட்கொண்டவரதர், திருமூலநாதர், புருடோததமா இவர்க
ளை வணங்கிப் பிரசாதமும்பெற்று ஒருமாதம் ஆங்குத்தலவாசமு
றறு, இங்குள்ள தலம தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களை ஐயநதிரிப
ற உணராவிரும்பி, எனகுருநாத ராகிய வியாசபகவானை யடைநது
வணங்கி வினவலும் அபபொருந்தகை முனிவன சொல்லலாயி
னன்:—"சூதனே, ஆதிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழ
ற்றி அரசுபுரிநத வீரசேனமகாராஜனொருநாள் எஙகுநதடையின்
றிச் சஞ்சரிககவல்ல தன்னூர் விமானத்தில் ஆரோகணிததுப் பூ
லோகமெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்துக் கயிலையஙகிரிசசாரலையடை
தலும் விமானம் மேற்செல்லாது தடைபட்டு நிறறலைத்தெரிநது

நிடுக்கிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கு நீட்டையிலிருந்த சங்கயோகியை வணங்கிக்கேட்க, அம்முனிவன், அரசனே யிதுசிவபிரான வீற்றிருக்குங்கைலையங்கிரியென்று தெரிந்திலையோ விஷ்ணு, பிரமாதியரும் தங்கள் தங்கள் கால்கள் நோவ நடந்துவந்து தெரிசனை செய்து போவார்கள். இவ்வாறிருக்க விமானம் தடைபட்ட தேதென்று சற்றும் அச்சமில்லாமற் கேட்கின்றாய்; இனிநரகமெல்லாம் உனக்கே உரிமையாகச்செய்து கொண்டாய்; சிவஅபராதியுமானாய்; எனறுரைத்தனன். இவ்வசனங்களைக்கேட்ட அரசன், நடுநடுங்கி மீண்டும் அம்முனிவனை வணங்கி, இவ்வபராதம் நீங்குமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நல்வழிகாட்டியருளவேண்டுமென, சங்கயோகிஅவ்வரசனை அம்பைமாநகரத்திலழைத்துச்சென்று எழுவகைதீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்வித்து, சுவாமிகாசிபவரதா மரகதாம்பிகை, எரித்தாட்கொண்டகடவுள்—இவர்கள் சன்னிதிவணங்கச்செய்து மான்மியங்களும வரன்முறையுரைத்து சிவ அபராதமுதலான பாவங்களும் நீங்குமாறு செய்தான்.

மேற்புகன்ற சங்கையோகி வீரசேனமகாராஜனுக்குக்கூறிய அம்பைமான்மியத்தை இன்றுனக்குச் சொல்லினேன். என்று தலம், தீர்த்தம மூர்த்தி இவைகளின் விசேடமெல்லாம் உள்ளங்கைநெல்லிக் கனிபோல் விளங்க எனக்கு உரைத்தான்.

முனிவர்களே! பதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய சைவபுராணம், தாம்பிரவருணிமாகாத்மியத்தில் அத்தியாயம இருபத்து மூன்றுமுதல் முப்பத்தொன்றுவரை யுள்ளஒன்பது அத்தியாயங்களும இவ்வம்பைமான்மியத்தையே கூறுகின்றன என்று சூதமுனிவர்மேற்கூறலாயினார்.

புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
தலவிசேடச்சருக்கம்.

கரிய மாயனோ டயனிவர் புகழ்வது கருதப
பெரிய தாகிய வினைத்தொட ரறுப்பது பேசற்
குரிய நாவினுங் கருத்தினு மினிப்பதங் குற்றோர்க்
கரிய நற்கதி யளிப்பதவ் வம்பைமா தலமே. (க)

எண்ணும் யாவையு மீவது மெவ்வகை யறனும்
பண்ணுங் காற்பல னளிப்பதும் பவக்கொடு வினையை
நண்ணுங் காலத்திற றொலைப்பது நயந்தெதிர் நோக்கக
கண்ணுற ரோர்க்குவீ டளிப்பதுங் காசிப தலமே. (௨)

அம்பை மாதலங் கேட்டவ ரமரர்கோ னுவா
ரம்பை மாதல மெண்ணினோ ரயன்பதி யடைவா
ரம்பை மாதலஞ் சொல்லினோ ரரவணை யமர்வா
ரம்பை மாதலம் வாழ்பவ ரரன்கதி யடைவார் (௩)

இந்த மாதலத் தொருகண மிருப்பவர் தமக்கு
மெந்த மாதவப் பயனகளு மினிதினெய துறுமே
யிந்த மாதலந் தனுதின மிருப்பவர் பெருமை
யெந்த வாறியா னியம்புவ னியாவர்க்கு மரிதே. (௪)

சந்த வார்முலை மரகதத் தையலபால் விளங்கு
மெந்தை யாரவண் விளங்கலா லவணுறு மெவருங்
கந்த மார்மலர்க் கற்பகக் கானவா னகமு
மந்த மாலயன் பதங்களு மணுவினுங கணியார். (௫)

மல்லெ லாந்தருங் கடலெலாம் வளைந்தமா னிலத்தி
னல்லெ லாந்தருந் தலமெலா நற்றவ நாளு
மெல்லெ லாங்கெட நோற்றவா தாமுமத தலத்துப்
புலலெ லாம்பெறுங கதியினிற சிறிதெனும் புகுதா. (௬)

பந்தித் தாரணி வேதங்க ணீடுமுன் பனிக்கு
ரந்தித் தண்கதிர் வெங்கதிர பிறக்குமு னமல
நந்திக கணனுத ஞானற படைக்குமு னளினத்
துந்திக் கண்விதி யுதிக்குமுன வுள்ளதத் தலமே. (௭)

சீலங் கண்டது தெய்வதங் கண்டது சிவனார்
கோலங கண்டது மூனறிரண் டாயகு ரோச
சாலங் கணடது சதுர்யுக மளவில தான
காலங கண்டது காணவுங் கதிப்பதித் தலமே. (௮)

தோணி போனறது பவக்கடல் கடத்தலிற் றொங்கு
மேணி போன்றது வான்கதி யேற்றலி னிறைவன்
காணி போன்றது வசிப்பதிற் காசினித் தேர்க்கச்
சாணி போன்றதங் கமலமா ரம்பைமா தலமே. (௯)

அஞ்சம் போன்றது நலம்பகுத் தருளலிற கரிய
மஞ்சம் போன்றது மனனுயி ரோம்பலின் மலாத
கஞ்சம் போன்றது திருமக ளுறைதலிற கறபி
னெஞ்சம போன்றது நேர்மைகூ ரத்தல நிமலம. (௰)

வேறு

தணியாத கோபர்களுந் தாராத லோபாகளுந் தவள வெணணீ
றணியாத பேயாகளு மாறாத நோயர்களு மரனூரக் காளாப
பணியாத பாவர்களும படியாத நாவாகளும் பாாம டந்தை
மணியா தின மதாணியெனு மத்தலத்தி லுறுவாரேல வாரே
ராவாா. (௰௧)

ஆகமங்கள் கற்றாலு மதன்வழியே யுறறாலு மளவி லாத,
யோகமகம் புரிநதாலு முயாதவஙக ளிருநதாலு முணவற றாலு
ம், போகமய லவித்தாலும் புகழமரபி லுதிததாலும புவியாண
டாலும், பாகமர கதமணியார் பயிலிடததுப பயிலாகாா
யாவர் தாமே. (௰௨)

கமலையிலே யிறந்தாலுங் கலையிலே யிறந்தாலுங் களவு
செயது, பமலையிலே யிறநதாலும் பசியனுஙக விறந்தாலும
படுநோ யாலே, வெமலையிலே யிறந்தாலும வேறுவிதத் திற
நதாலும் வேதங கூறு, மம்மையிலே யிறநதாக ளானகயிலை
சிறந்தார்க ளளவில ராலம். (௰௩)

கற்பகத்தி லிருப்பவருங் கதிாமதிமண் டலத்தவருங் கனக
க்குனறப, பொறபகதி லிருப்பவரும போதனக ரிருபபவரு
ம் பொருவின் மாயோ, னறபதத்தி லிருப்பவரு ஞானதலத் தி
ருபபவரு நாதன கைலை, வெற்பகத்தி லிருபபவரு மம்மைநகர்
தனிலிருக்க விருமபு வாராால. (௰௪)

அன்பாலே யகமுருகி யருங்காலை துயிலெழுநதுங கமுதே
போலத, தென்பாலே பெருகிவரு பொருணையிலே நீராடிச் செ
பங்கள் செயதே, யென்பாலே யணியணிநதா ரடிவணங்கி யொ
ருகணமங் கிருக்கப பெற்றா, முன்பாலே யிருவர்தொழு மூவா
த பெருங்கதியா முத்தி சேர்வார்.

ஒருநாளங் குபவாசத் துடனிருந்து குயிலேசருபய பாதத,
திருநாள மலீர்பணிவார் சிவபெருமா னுருவணிவார் சிநதைகூர்ந்
தங், கிருநாளு முபவாசத் துடனிருந்தே யெரித்தாட்கொள் ளி

வறவற போறநிற, கருநாளுங்காளுராயக் கண்ணுதலா திரு மேனி கலப்பா மாறோ. (௰௯)

கோதான மளிப்பவர்கள் கோதான பிறப்பழுந்தார கொழு மை வாயந்த, பூதான மளிப்பவரும் பூதான நகரடைவார் பொ ருவில் சொன்ன, மாதான மளிப்பவர்கண் மாதாவின் கருப்பனு காமறுவில விதநி, யாதான மளிப்பவர்கள் யாதானுந் துயரா லுகாரிமையோ ராவார். (௰௭)

அடியாருக் கததலத்தி லொருதொருநா ளளித்தவாக ளளவில் காலம, படியாருக் காசாகிப பண்ணவாக்குங் கோவாகிப ப தமதே தோறும், வடியாரு வேமியங்கை யரியவனுந தெரிபா ந வரதன மேய, கடியாருங் கயிலையிலே கணததலைவ ராயசசிவ ததிற கலப்பா ரப்பால். (௰௮)

சதகோடி பரிமகஞ்செய பயனபெறுவ ரொருநாளைத தல வா சத்தாற், சதகோடி சிவதருமப் பயன்பெறுவ ரிருநாளைத் த லவா சத்தாற, சதகோடி யறததினயம பெறுவாாக ளிரண டொருநாட் டலவா சத்தாற், சதகோடி சதுர்யுகங்கள் சிவதல த்தில் வாழ்வாரித் தலத்தில் வாழ்வார். (௰௯)

மானவரி நயனியெனு மதிமுணர்ப் பயந்தெடுத்த வலா ரியென்பான, ஞானவலை வதைபுரிவான கருணையிரு பொருளை யிரு தாள்க ளுன்னி, ஞானவழி தவமுஞற்றிக் கருததுமுற்றி வானவாகோ னலமுங் கண்டா, னீனவழி வரும்பிறவிக் கடலை கடந்தா னவண்பெருமை யிசைப்பா ராரோ. (உ௰)

காசிபருமவசுமனனுங் கதிர்குலததி லுதித்தவிரு காளையோ ருந,தேசிலகோா விப்பிரனும பிரமோத ருடரிய சிவசன மாவு, மாசிலா சியற்றியவோ ரிறையவனும் பெரிதுமக மாறறலோடு, பேசினிய தவம்புரிந்து பேறுபெற்று ரததலத்தின பெருமை யாலே. (உக)

கற்றவத்தீர் கோகிலமு மத்தலத்தி லுதித்ததனை ஞான மேவிப், பற்றவித்த படிவருக்கு மரிதான பரமசிவ பதியை மே னாள், பெறறதெனி லவணிருந்து மகமபுரிநதாா தவம்புரிந்தாா பிறைய ணிந்தாக், குறறதிருப பணிகளசெயதா ருயர்கதிமே விருப்பொனு முண்டாவேண் டாமால, (உஉ)

யளப்பரிய குபினகரத் தலமகிமை சேடனுக்கு மனந்திறுன்னி, யளப்பரியதெனச்சூத முனியுரைப்ப முனிவரெலா மகைகைகூப்பித், தளப்பரிய வயன்மாய னறியாத தனிமுதலைத் தாழ்ந்து போற்றிக், குளப்பரிசி னினமொழித் தவசூதனமுகநோக்கிக் கூறுவாரால். (௨௯)

திருக்காசி பேசுரத்தின் றலமகிமை செவிமடுத்தேந் தெவிட்டா வினைப்ப, பெருக்காழந்தே மிம்மையொடு மறுமைபெறும் பேறனைத்தும் பெறறேமேனு, மிருக்காதி புகழ்ந்தோதுந் மகிமையெலாங் கேட்சமன மிசைந்தேமென்ன, வுருக்காறுபடவுருக்கு கனினமொழிக் கொருசூதனுரைப்பதானை. (௰)

தலவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

திருமால்முதலிய சகலதேவர்களாலுந் துதிக்கப்பட்டதும், கன்மபாசத்தை யறுக்கத்தக்கதும், பேசியநாவிலும் எண்ணியகருத்திலும் இனிக்கத்தக்கதும், தெரிசனை செய்யச் சிவகதிதரத்தக்கதும், அபீஷ்டமெல்லாங் கொடுக்கத்தக்கதும், ஏதேனுமோரறஞ்செய்யுங் காலத்திலேயே அதன் பயனுறவளிப்பதும், அவ்வம்மைபமா தலமேயாம்.

அன்றியும் அத்தலத்தின் பெயர் கேட்டவர் தேவராவார்; மனதில் நினைத்தோர் பிரமனாவார்; வாக்கினுலுச்சரித்தோர் விஷ்ணுவாவார், அத்தலத்திலேயே வாழ்பவர் சிவகதிக்குரியராவர் இத்தலத்திலொரு கணப்பொழுது வசிப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட தபோபலன்களுமினிதிலெய்துவாராயின, இத்தலத்திலேயே வசிப்பவர்கள் பெருமைமுழுதும் யானெவ்வாறு சொல்வேன். அத்தலத்தில் வசிப்பவர் விண்ணுலகம், வைகுண்டம் சத்தியலோகம் முதலான பதவிகளையும் சற்றும் விரும்பார். அளவறறதவத்தையர்ந்த முனிவர்களும், இத்தலத்தில் மூளைத்தெழுந்தபுற்களடையுங் கதிகூட அடையார்கள். இத்தலம் வேதங்கள் சந்திரசூரியாகள் திருமால் பிரமன் இவர்களினும் பழைமையானது; நலமெலாஞ் சிறக்கப்பெற்றது. தெய்வத்தன்மையுள்ளது. சிவபெருமான் திருவிளையாடற் கோலத்தால் மேன்மையுற்றது; ஐந்து குரோசவிசாலமுள்ளது, சதுர்யுகம் பலகண்டது, அழிவில்லாதது, பவக்

கடல் கடத்தலிற்றோணிபோன்றது, வான்கதியேற்றலில் ஏணி போன்றது, சிவபெருமானுக்குறைவிடமாயது, பூமியாகிய தேருக்கு ஓர் அச்சாணிபோன்றது, நலமெல்லாம் பருத்து அளித்தலில் அன்னையொத்தது, மன்னுயிர்கட்கு நீருண்டகருமேகம்போன்றது, திருமகளுக்கோர் தாமரையொத்தது, பரிசுத்தத்தாற் கற்புடைய மடவார் உள்ளம்போன்றது.

பூமிதேவி மார்பிலணிந்த பதக்கமெனச்சிறந்துள்ள அத்தலத்தில் வந்தவர் எப்படிப்பட்ட பாதகராயினுந் தேவராவார். ஸ்ரீமரகதவல்லிசமேத ஸ்ரீகாசிபேசுரர் எழுந்தருளியிருக்குமித் தலத்தில் வந்து வாசஞ்செய்யாதவர்கள் வேதாகமங்கள் கூறும் அதன் வழி நடந்தாலும் அருமையான யோகம்முதலியவைகளைச்செய்தாலும், மேற்குலத்திற் பிறந்தாலும் பாவர்களே யாவார்கள்.

இத்தலத்துள் எவ்விடத் திறந்தவர்களும் மோக்ஷமடைவார்கள், சுவர்க்கம், சந்திரசூரிய மண்டலங்கள், மகாமேருக்கொடுமுடி சத்தியலோகம், வைகுந்தம், ஞானபூமி கைலாசம் முதலான பதவிகளில் வசிப்பவர்களும் இந்தலத்தில் வந்து வசிக்க விரும்புவார்கள்.

உள்ளன்புடையவராய் வைகறையாமத்திற் பொருநையில் மூழ்கி நீறணிந்து சுவாமி காசிபேசுரப்பெருமானைச்சேவித்து, ஒருகணப்பொழுதேனும் அத்தலத்திற்றங்கப் பெற்றவர் அழியாத சிவகதியடைவார்கள். ஒருநாளித்தலத்தில் உபவாசமிருந்து சிவபெருமானை வணங்கினோர்கள் சாரூப்பியபதவியடைவார்கள். இரண்டுநாளுபவாசமிருந்து எரித்தாட்கொண்டபெம்மானை வணங்கினவர்கள் சாயுச்சியபதவியடைவார்கள் அத்தலத்தில் கோதானம் செய்தவர்கள் கேவலமான பிறப்பிலழுந்தார் பூதானஞ்செய்தவர்கள் பிரமலோகமடைவார்கள் சுவர்ணதானஞ்செய்தவர்கள் பிறப்பிறப்புஅற்றவராவார்கள். வித்தியாதானம் செய்தவர்கள் நித்தியானந்த பூதராவார்கள் ஒருநாளித்தலத்தில் வசிப்பவர் சதகோடி அஸ்வமேதபலனை யடைவர் இரண்டுநாள் வசிப்பவர் சதகோடி சிவதருமப்பயனை அடைவர் மூன்றுநாள்வசிப்பவர் சதகோடி அறத்தின்பலன் அடைவர் இத்தலத்திலேயே வசிப்பவர் சிவலோகத்திலேயே வசிப்போராவர் அன்றியும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தால் அதிதியும் காசிபமுனிவரும் சூரியகுலத்துதித்த இரண்டு மன்னவர்களும் ஓர் அந்தணனும் பிரமோதனும் சிவசன்மாவு மற்றோராசனும் யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்து மு

ஜேஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்றார்கள் அஃதன்றி ஓர்கோகில
மும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தாற் சாபநீங்கி நற்கதிபெற்றது.
இத்தலத்தின் மகிமையெல்லாம், ஆதிசேடனாலும் சொல்லமுடி
யாதெனில், என்னால் ஆகுமோ என்று சூதமுனி சொன்னதை
க்கேட்டு மற்றையமுனிவர்கள்யாவரும் ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கி
னவர்களாய மற்றைய மகிமைகளையெல்லாம் விரித்துரைத்தருள
வேண்டுமென, சூதமுனிமேற்சொல்லத்தொடங்கினார்.

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆறாவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆதி நாட் டக்கனென்பா னருமைசேர் மகளைக்கொண்ட
சோதி நாயகனை நீத்துத் தூயதவ விருவர் தேவா
வேதி நாற் புறமுஞ்சூழ வியனமகம் புரிவ தானுன (ள்வான்.
கோதி ளும் வினை வெள்ளாறு வழிக்கொளும் புணைநோ கொ

இன்னணந் தாதைவேள்வி யியற்றுத லறிந்து தூய
வன்னமென் னடையாள் செல்வா னையனை வணங்கி வேண்ட
முன்னவ னழைத்தி லாதான முன்புக றீமை யென்றே
சொன்னனன் பீண்டு மன்னை துணைவனை வணங்கிக் கூறும்.(௨)

தீயக முடைய ரோனுஞ் சென்மத்தாற் பயந்தா ராலே
நாயக வின்றென்மாட்டு னல்வர மருள்க வென்றாள்
பேயக முடைய ரோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்க
டாயக மதனிற் செல்வான நம்முளங் கனிக்கு மன்றோ. (௩)

கருவி யங்கூர்ந்தன மாற்றங் கண்ணுதற் பெருமான் கேட்டு
வருவினை யோராது நங்காய மறுதினிச் செல்வா யென்ன
வருவியங் கயிலைநீங்கி யப்புறங் கடந்து தக்கன
மருவிய மகச்சாலைக்குண் மனககரு தீர்ப்பச் சென்றாள். (௪)

சென்றன டாதை முன்னர்ச் சேறலுஞ் சினந்து தக்க
னன்றுனை வளர்த்தே னீசர்க் காயினை யதனா னீயு
முன்றுணை வனுமிங் குற்று முயமகர் தூய்மை யின்று (ள். (௫)
மின்றுனை யழைப்பித் தாயா ரோனவநதாய போபோ வென்று

பாதக னுரைத்த மாற்றம் பார்வதி செவியிற் கேளா
வேதகம் வெதும்பத் தாயமுன் மேவின ளவளுந் தக்கன்
மோதக முனியு மென்றே மூகைய ளாகுள் கண்டு
காதக நீண்ட கண்ணீர் கனதனங் கழுவி யோட. (௬)

அவிர்தரு முகம்வா டிற்று னையயோ வென்னை யன்றிச்
சிவனையு மிகழ்ந்தா னிந்தத் தீயவன் முகத்தைக் கண்டாற்
கவர்தரும் பாவ மென்றே காதற்பற் றறுத்தா ளாகி
இவர்தருங் கயிலை சென்று னிறைவர்சந் நிதிமுன் னின்றாள். ()

நின்றவள் வதன நோக்கி நொந்தன ளறிந்து நிகழ்ந்தன
கன்றினன் புருரா நாபபண் கதுமென வுதித்துச சீறும்
வென்றிகொள் வீரன் றனையே விரைந்துநீ தக்கன் யாகம்
பொன்றிடப் புரிதி யென்னப் போயினன் கணங்கள் சூழ. (௮)

மற்றவ டன்னை நோக்கி வருத்தநம் மொழி கடந்த
பெற்றிய ளானா யஃதாற் பெரும்பொறை யிமவான் செய்த
நற்றவப் பலத்தின் பேறாய் நன்மக ளாவா யாக
வுற்றுனை யற்ற நோக்கி யுயாமணம் புரிது மென்றான். (௯)

நிலாக்கணஞ் சயின்று னின்ன செப்பலு நதேவி யத்தா
வலாக்கண மொருபா னிங்கே ளுறறுவ தெங்ஙன சொன்ன
வலாக்கனே வளர்கா லேனும் வந்துவந் தருளினாலே
தலைக்கணே மணந்து பாகம் பெறவரு டருதி யென்றாள். (௰)

சுந்தரி யுரைத்த மாற்றந் தூயவன்கேட் டவ்வாறே
தந்தன மென்னலோடு சராசர மனைத்து மீன்ற
வந்தரி யிமயப் பாங்கோ ராவித்தா மரையின் மீது
வந்தரி வணங்குந் தெய்வ வனிதையங் குழவி யானாள். (௰௧)

வந்துபாண் முரல வண்டா மறிதிரை கவரி வீசச்
சிந்துநீர்த் துளிக டாங்குஞ் செழுமலைப் பன்ன மெல்லா
முந்தவாலத் தியேந்த முதுதமிழ் மலையம் பெற்ற
மந்தமா ருதந்தா லாட்ட மாதங்கி வளருங் காலை. (௰௨)

என் மணிக் கோவை வேயந்த மேனையோ டிமவா னந்நாள்
தன் மணித் தடங்க வாவி யெய்தினன் றவோ பலத்தால்
விண் மணி தேவர் மௌலி வியன மணி யடியார்க் கெல்லாந்(ன்
*ன் மணி யவளைக் கண்டான் களித்தனன் றழுவிக் கொண்டா

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

பிறப்பிலே நயனமில்லான் பிறகுகண் பெற்றாற்போலுந்
திறப்படு மிலம்பா டுற்றா னிதிமடுத்தாற்போலுந் (டான்
மறைக் குலந் தேடிவைத்த மகத்துவப் பொருள்கைக் கொண்
சிறப்புயர் பரமானந்தச் செல்வநா யகனே யானான். (௰௪)

சிவத்தரும் பிரசா தம்மே செல்வமே மரபனைத்துந்
தவத்தொளி விளக்க வந்த நிறைந்தமா மதியே யென்றன்
பவத்தொடர் பிணிதவிழ்த்த பசியகல லமுதே யானசெய்
தவத்தொரு பேறே யென்னச் சந்ததம் புகழ்ந்தான் பின்னர். ()

மானய நயன மின்ப மல்கிடக் காதனுக்கு
மேனையங் கரத்து நல்க மேயினண முதுகி மோந்து
தானையந் தொடைமேல் வைத்துத் தன்றனந் தனபி னூறும்
பானயந் தூட்டிக் கண்ணுட் பாவைபோல் வளர்ப்ப தானாள். ()

கன்னலோ வண்ண மாகக் கதித்தனள் வளர நின்ற
வன்னமென் னடையா ளோர்நா ளிமாலய னருகி னண்மி
யென்னொரு தாதா யொன்றிங் கிசைப்பதற் கிசைந்தே னென்ன
மன்னவன் குதலைச் செந்தேன் வாக்குதி யென்னச் சொல்வாள்.

தவத்தினு லன்றிமற்றச் சாதனத் தாலே யாவர்
சிவத்தினும் பதவி சேர்ந்து சிறந்தன ராகை யாலே
பவத்தினும் பிணிக ணீப்பப் பசுபதி பதும பாதத்
துவத்தினுந் தவத்தி னேறே சுகம்பெற விடைநல் கென்றாள். ()

சுதையருங் குதலை கேட்ட தூயதவத் திமவா னென்ற
னிதயவா லயத்து மேய வின்பவா ரிதியே நன்மை
யுதையமா மாறு சொற்றா யுறுவதோ முலைப்பா லுற்றஞ்
சிதைவிலா வாயாய பேதைச் சிறுமியாய தவநீ நிற்றல். (௰௯)

பக்குவ முடையை யேனும் பாலைநீ யாத லாலே
தக்கால வயதிற் செய்த பகுதியென் றருளி ஞானப்
புகலில் வாழ முதை யின்பப் பூரணா னந்த சோதி
மைக்கணங் கருணை வாழ்வை மடியின்மேல் வைத்துக் கொண்
டான் (௨௰)

பற்றுளான் மாற்ற மின்ன பகரலுந் தவஞ்செய் வார்கட்
குற்றுள காலம் யாதோ வொருபிரா னருளி னாலே
முற்றுவ முற்றும் வாழ்நாள் வீண்செயேன் மொழிந்தே னீண்டு
சற்றினித் தரியா துள்ளந் தரவிடை யென்றா ளம்மை. (௨௧)

சிரசெனு ஞான வைராக் கியத்திருஞ் செல்வ மோங்கு
பிரசன்ன வதன நோக்கிப் பேரண்ட கோடி யெல்லாம்
பரசன்னை யிவளா மற்றப் பாவைய ளல்ல ளென்றே
யரசன்ன முன்னுளத்தி னுறெனக் கரதே யென்றான். (௨௨)

தந்தைதாய் விடைகொண் டேகித் தபோவனஞ் சார்ந்த தேவி
கந்தமார் முடியின் மீது கரத்துணை முகிழ்த்தங் கேற்றிச்
சிந்தையா லைந்தெழுத்தைச் செபித்தன ளாகி யுள்ளத்
தெந்தையா ரிருதா ளுன்னி யியற்றின டவங்கள் பன்னாள். (௨௩)

பாகனு டவச்செங் காந்தம் பரனகக் கரும்போ னீர்ப்ப
வேகமா விடைமேற் சென்று வியன்மலை சார்ந்து நாதனை
யோகமா ரமுதே நினற லுயர்தவத தக மகிழ்ந்தாந
தாகமாக் கேட்ட வெல்லாந் தருதுமென வுரைத்தா னையன். ()

ஐயன் செந்தமிழின் மாற்ற மம்பிகை செவிவாய் தேக்கிப்
பையவே கண்மலர்ந்து பசுபதி யிருதா டொட்டுச்
செயய செஞ் சடையீருகத் தெரிசித்துப புளகப் போர்வை
மெய யெலாம் போர்த்துத் திமேன மெழுகென விளகி யுள்ளம்.

புரிதவ நிலையி னீங்கிப் பூசுரர் விடுப்ப வந்த
கரிதரு முரிவை போர்த்த கண்ணுதற கரும்பைச் சூழ்ந்தங்
கரிதரு மயனு டும்ப ராதியர்க் கரிய தான
விரிதரு மலாத்தாள் போறறி வியந்தனள் புகழ்வ தானாள். (௨௫)

காட்டுவா யுலக மெல்லாங் கதித்திட வினையின வாயப்ப
வூட்டுவா யூழிநோக்கி யொன்றறத் துடைத்துத் தன்பாற
கூட்டுவாய கூடுகில்லாய குயிலுவாய மீட்டு மாங்க
ளூட்டுவா யாடாநிறபாய யறைவதாம் பரிசோ வையா. (௨௭)

பண்ணுளே பயின்றவேத பாரகர் முனிவர் சித்தர்
விண்ணுளே பயின்ற தேவா விரிஞன்மா லிவர்க ளுள்ளத்
தெண்ணுளே யடங்கா தாகு மிறைவனே யென திரண்டு
கண்ணுளே காலமெல்லாங் கலந்துநின் றருள்வாய் போற்றி. ()

மன்மத தகனு போற்றி மழுவலாய் வரதா போற்றி
பொன்மலை வில்லி போறறி புங்கவ புனிதா போற்றி
தனமய முலகமெல்லா தழைத்தநின் மலனே போற்றி
யென்மண வாளா போற்றி யீசனே போற்றி யென்றே. (௨௯)

இத்தகை யிமவா னங்கை யெந்தைநா யகனைப்போற்றி
நித்தமெம் பிழைக ளெல்லா நீத்தெனை மனத்திற் கொண்டே
யத்தமு மருடி யென்ன வையனு நானே நின்னை
யித்தலை மணந்து பாக மீதுமென் றேக லுற்றான். (௧௨)

அகிலு ளானை யிங்கணெய்திட வழைத்துச் சொல்வான்
பாகி ளுண் மனத்தைப் பின்னர் படர்தர விடுத்தா னேனும்
போகிலு டாளைக் கெல்லாம் புகன்றன னவனு மீண்டு
மாகி லுள மனத்திற் கேற்ற மணி யெலாம் புதுக்க லுற்றான். ()

மனைநகர் விளக்க லுற்றான் மணியொளிர் பந்த ரிட்டான்
றனைநிகர் கிளைஞருக்குந் தபோதனர் தமக்கு மற்றக்
கனைகட லுலகங் காக்குங் காவலர் தமக்கு மோலை
புனைதர விடுத்தான் வேண்டும் பொருளெலாங் குவித்தல் செய (தான.

கடி கொண்ட கயிலைக் குன்றக் கற்பகத் தருமேற் காமக் (ள
கொடி கொண்டு படரு மந்தக் கோலங்கா ணங் குறுவே னென
மடி கொண்ட தரங்கமேல வாரிதி குளித்த வெய்யோன
படி கொண்டு வணங்கக் கீழ்பாற் படர்ந்தன னுதயஞ் செய்தான.

தருவள ரிமைய வள்ளல் தபோதனர் தம்மைப் போற்றி
மருகனை யழைக்க வென்ன மற்றவர் கயிலை சார்ந்து
கருணைநா யகனையேத்திக் கழறலுங் கடவு ளுதன் (வான்.
திருவுள மகிழ்ந்து செல்வான் செங்கண்மால் விடைமேற்கொள்

கொள்ளலுங் குறுத்தாட் பூதக் குழுவினா தலைவா சத்தி
வெள்ளமோ டாகமாதி வேதமு மூன்ற தாசசொ
றள்ளரும் பதவி யோருஞ் சதாசிவ மாதி யோரு
மௌளரு மூர்த்தி யாவோ ரிருவரோ டொருவா மற்றோர் (௧௫)

கின்னர ரியக்கர் சித்தர் கீதகந் தருவ ரின்ன
துன்னுவா னவர்க ளாசை சூழ்பவ ருரக வேந்தா
பன்னுதா னவ ரரக்கர் பண்ணவா படிவ ரேனை
யின்னுயி ருடம்பெடுத்தா ரியாவருந் திரண்டு மொய்த்தார். (௧௬)

ஊர்வன முதல வெல்லா மொருவழி நெருங்கி மொய்த்த
கார்கெழு மிடற்று ணியார்க்குங் கருணையங் கடைக்க ணல்கி
யேர்தரு விடைமே லூர்ந்தங் கிமையமால் வரைக்கட் சென்றான்
பார்முத லுலக மெல்லாம் படர்ந்தன நிறைந்த வாங்கண். (௧௭)

இறையெழுந் தருளனோக்கி யிமாலய னெதிரசென் றேத்தி
கறை மலர் மணத்தின் பந்தர் காப்பணு சனத திருத்தி
முறை முறை பூசை நல்கி மொய்த்தவா ருயிர்கட் கெல்லா
முறை விடங் காட்டி நல்ல வோரைவந் துற்றதென்ன. (௩௮)

அழகினுக் கழகு செவ்வா ராங்கென வமுத ளூட்கம்
கிழைபல திருத்தி நாத னிடததுவந் திருக்கச் செய்தார்
பழமறை முதல்வி யாய பராசத்தி யாங்க ணெய்தித
தழைமணி மாலை யொன்று தையலாட் கீந்தா ளந்நாள். (௩௯)

மணறலங் கமலத் தோனூல் வகுததரு ளுயிக ளெல்லா
மினறுநின மணததினுக விமமலை நெருஙக லாலே
தெனறிசை யுயர்நத மறற வடதிசை சிதையத தாழநத
வெனறசை ரீரிவானத் தெழுநதன விறைவன கேட்டான். (௪௰)

சனனிதி வணங்கி நின்ற தமிழ்முனி வரனை நோக்கி
யினனிலம வடபாற ருழந்த விதைசசமன செயய வலலா
ருனனிடி னுனனை யனறி யொருவாமற றிலலை யாலே
பனனியு நீயுநதெனபாற படாகவென றுரைததா னையன. (௪௧)

மத மலை யுரிததா னின்ன வழுததலுங் கலச யோனி
பத மலா பழிசசி நினறன பரிணயக கோலங காணக
குது கல முடையேன் செயத கோதெனோ போதி யெனறு
யிது மணம் பினனாக காண வெயதுமோ வீச வெனறான்.(௪௨)

கும்பசம பவததா னின்ன கூறலுங் குழகன கேட்டு
வெமபிடேன முனிவ நீதான் மேவிய பொதியச சாரபி
னமபெரு மணககோலததை நலம்பெறக் காட்டுகிறபா
மிம்பரா வருதத நீஙக வேகுதி விரைவி னெனறன. (௪௩)

எனறலுங் களித்துக் கும்ப னிறைவியோ டிறைவற போறறிச
செனறிட நினையா நிறகத் தேவிமுன் சத்தி தநத
மனறலந தாமந்தன்னை வரமுனிக களித்தா ளஃது
நனறுலாங் கனனியாகி நானிலம வணங்கிற றம்மா. (௪௪)

ஈஙகிது புதுமை யென்ன யிருடியாங குவநது கொணடு
பாஙகமா மனையா ளோடுந தென்றிசை படாநது சென்றன
தேஙகமழ தழிவேணிச் சிவபிரா னுமையா ளஙகை
தாங்கிய மணசசாலைக்குண் மனததிறை றரித்து நிறபான்.(௪௫)

வேறு.

வானெடுத்த கங்கைவள நிறைந்து மல்கு மதிற்காசி மழுவலானை மகிழ்ந்து போற்றித், தேனெடுத்த பாதவனுஞ்சோ சிகரத்தாலே தினகரனை வழிமறித்தத் நீதி னோங்கு, கானெடுத்த விந்தமலை கடிந்து தாழ்த்திக் கனகமலை வளைத்தவனைக் கனிந்து போற்றி, யூனெடுத்த வுயிர்கட்குலத்தி னுடம்பே யன்றி யுண்ணாத வவுணர்வனத் தூடுற்றானால். (௪௬)

உற்றவனை யில்வலன்வா தாபியொன்றி யொருவனை முனைகறிசமைத்தங் குறுவாய்ப் போற்றி, நற்றவனே சாலதிதி யிருந்தாளானலஞ்சிறக்கப் புசித்தினிது நடவா யென்ன, மற்றவனும் வல்லரக்கா வஞ்ச மோராந்து மகிழ்ந் துடனே போய்ப் புசித்தவனை வயிற்றிற் றீய்த்தான, அற்றமுறக் கூவினனுஞ் சாம்பறானா வாகவெனச் சபித்துவரு மாறு கொண்டான. (௪௭)

தாவந்த கன்னிகையுஞ் சதியும் பின்னர்ச் சார்ந்துவரப் பலதலமுந் தாழ்ந்து சென்றே, யேர்வந்த காளத்தியிறைஞ்சிப் போற்றி யெம்மானை யொற்றிநக ரிடத்திலேத்தி, யாவந்த சடைமுடியெம் மண்ணலாரை யம்மாவி னடிபரவி யம்பொன் மேய, சீர்வந்த வவைநடுவிற் றிருநடஞ்செய் சிற்பரனார் பொற்பதங்கள் சிரமேற் கொண்டு. (௪௮)

மணியேந்து காழிநகர் வளைந்து போற்றி மாயூர நாதனையு மகிழ்ந்து பாடி, யணியேந்து மாரூராணி முன் கண்டே அந்தக னுக் கந்தகனாக் கடிமை பூண்டு, கனியேந்து மிடைமருதூர்க் கற்பகத்தைக் கண்ணுறக் கருத்துருகக் கசிந்து போற்றிப், பணியேந்து குடந்தை முதற் பலவுங் கண்டு பராபரனை யையாற்றிற் பரசிப் போந்தே. (௪௯)

வள்ளமரு நெய்த்தானம் வணங்கி யெங்கள் மழுவலனைப் பெரும்புலியூர் வந்து வேண்டி, வெள்ளைவிடை மழபாடி விளங்கு வானை வெண்ணாவ லிருப்பானை வியந்து தாழ்ந்து, தெள்ளு தமிழ்ச் சிராப்பள்ளித் தேவை நாடித் திருவாமாத் தூரானைச் சிந்தை செய்தே, யளிலைவேல் வேள்பழநி யடைந்து வாழ்த்தி யாப்பனூ ரப்பனடி யணியாக் கொண்டே. (௫௰)

வெண்முத்த வேகவதி விதியி னாடி விண்ணவர்கோன் வியந்தளித்த விமானந் தன்னுட் பெண்முத்த மீனயணி பிறங்கும்பா

கப் பேரரசின் ருமரசம் பெரிது வாழ்த்தித், தண்முத்தர் புலவ ருடன் சார்ந்து காளுந் தமிழ்விளக்குந் தமிழ்ச் சங்கந் தனைச் சே வித்துப், பண்முத்தம் பூணைத்தார் பதத்திற சாத்திப பரங்கு ன்றத் திருப்பானைப் பணிந்து போற்றி. (ருக)

செந்தூரிற் குருபரனைச் சேவை செய்து தேவரொலாம வே ண்டுதலிற் சிந்தை கூர்ந்து, கந்தூருங் கடல்பருகி மீட்டு நலகி நாற்கவிதை யுடனயந்து நளினத்தென்றல், வந்துாது நெல்வேலி வாதர் பாதம் வழிவன்னை யடிசென்னி வனைநது மானத, திநது ருமபுடாரச்சுனத்தி லெஙக ளன்னை யிடததிருபபான் றடபபது மமிதபவ கொணடே. (ருஉ)

பாவையரின் மயினடிப்பப் பசியகிள்ளை பண்ணெடுப்பப் பொழில் பலத்தின் பரிசு நல்கும, பூவைநகா தனையடைநது பு துகீராடிப பூக்கொயது மணலி லிங்கம் புதுக்கிக் கைகூலக், கோ வையதி லாவகித்துக் கோட ரேக்கிக கோட்டீச ரெனப்பெயரு ஙகொடுததுப் போறறித, தேவையுறு வரமனைத்துஞ் செய யோ னல்கச் சென்னிமிசை தாங்கின ருயச் சிந்தை கூர்ந்தே. ()

கருமூலம் பிறநதிறந்து கழிவ தான கடல கடப்பக் கமலம லர் கதித்தோன் முன்னாட். குருமூல மொருயாகங் குயிலா நிற பக குண்டநடு மண்டெரியிற குருதெழுந்த, திருமூல நாதருக் குந் தேவியாக்குந் தேன்பாலி னபேடக மமுதுஞ் சேர்த்தி, வ ருமூல மந்திரத்தான் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து வரம் பெற்றுத் திரிகூ ட மலைக்கண் வந்தான். (ருச)

மாலையிலே கடன்கழிதது மனையா ளோடு வனிதையொடங் கருந்தியங்கண வளர்வ தாளுன், காலையிலே துயிலெழுந்து நடந் த கன்னி காலணியி னவமணிகள் கலந்து ராயவ், வேலையிலே க தித்தெழுந்து விளங்கா நின்ற வித்தாரச் சித்திரையாம் விமலை த னனைச், சோலையிலே திரிகூடத் தொடரி லாங்கண் ரோன்றவெ ன வப்பொழுதே தொடரா நின்ற. (ருரு)

வற்றாத வடவருவி வருநீராடி வளமதில் சூழ்ந் தாலயத்தி ன் வாயின் மேவப், பற்றாத வைணவர்க ளுண்ணி செல்லற் பாற்றன்று நித்தியெனப் பரமயோகி, நற்றாய்த் துளவணிந்து நாமந் தீட்டி காரணவென் றுருச்செபித்துக் கோயி னண்ணி, மற்றொரு மறியாது மணிபோ னின்ற மாலவனை மழுவலனு வனைந் து போற்றி. (ருசு)

தெக்கணகைலாயமெனச் சிறப்பும் ஒருங்குஞ் சிவசைலத் தற்புதனூர் திருத்தாண் மேவி, முக்களவி னிழலிடத்தே முளைத் தெழுந்து மூதண்ட கோடியெலா மீன்ற, விக்குமொழி யுலகன்னை யிடத்துமேய வெம்மானின செம்மலர்த்தா டசே வல பூண்டு, பக்கவுறு மனைவியொடும் பாவையோடும் பரிவு ழ மிழ வணக்கூட்டம் படாநதா னபபால். (௫௭)

அத்தடத்தின முளைத்தெழுந்த வனகலிங்கத் தடிபரசிய பா மாலை யணிந்து நின்றான், சித்தமறு மெய்ஞ்ஞானி செயலே போல தென்றிசையும வடதிசையுஞ் செவ்வேயாகி, யொத்துயர தாற றமிழ்முனி யோங்க னங்கை யொருபரமன் மணக்கோல மு னவி யுன்னி, நத்தியநதக திசை நோககி நயனம வைதது நக கைமனை யோடவணே வாழு நாளில். (௫௮)

அமைைந்தருந தாராகி யரிவை யாகி யமபுவியில வந்துதித்த வழுத மன்னுள், செம்மைதரு குறுமுனிவன றிருமுன செவா று செநதமிழின முனிவரகேமய பாவ, மிமைமயிலை மும்மை யி லே யியறறி னுரு மெணணி நினைத் திடவுண்ணை வெயக வீழு, வெம்மையறு வாடலனறி விதியின முழுக விதேக முநதி தகை யை டைய வேணடு மெனறே. (௫௯)

முனனுவிற் பராசததி முறிய குனற மொயகுழறகோர் மா லையென மொழிநதங கிருதாள, பினனுமி லவணினகருப பிர சா தமமாயப பெரிதருளப் பீடுபெறு பேடைதை யாகித, தெனனு டடினினேனூடு சிறநது வநது தெனமலையி னினகூடனு சேரப பெறறே, னிநநாளி னதிவடிவா யிலஙகு சறகே யெனக்குவி டை நலகவென வியமபி னுளாள். (௬௦)

இமமொழிக ளமுதமென விருசெவிக்க ணேகுதலுங் குறுமு னிவ னெழுநது போறறி, யம்மணிநீ யுலகனைத்து மீனற வாயு ம் யனுதினமு மமுதூட்டி யளிககின றனளுனு, செம்மையிலே வேண்டுவன வெலலாஞ் சோதகிந் திராத வினைதவிழ்த்துச் சிறக தமுதலி, தம்மையுமே தருசத்தி தானு மனறே சாற்றுவதென் றி ருவுளமபோற றழைக்க வெனறான். (௬௧)

கொழுந்த தமிழ் பழுத்தமுனி குயின்ற சாலைக் கூடத்து னனநதலையிற் குருத்தெழுந்தே, யெழுத்துமுதற கலைமறைச ளெல்லாந் தேர்நதோ ரியல்பி னவில் செநதமிழி னியல்பே யோ ருன், கழுத்திடத்துக் கரமடுத்தங் குலகங் காத்த கண்ணுதலோ ரு

யொக்கருளுங் கருணை போலு, மழுத்தபவத் தொடக் கறுத்தா ராளுஞானத் தணிபோலு மொழுக்குநிறை வமல முற்றுள. ()

காமரசங் கடிந்ததவங் கருதிப் போற்றுங் காரணத்தீ ராரணதீ ரந்தக் கன்னி, தாமரச மாலையிலே சனிதத தாலே தாமிரப ரணியெனப்பேர் தழைக்கப் பெற்றுப், பாமரசங் கத்தினார்க்கும் பதவி நல்கும் பலதுறையும பலபெயரும் பரித்தா ளாகி, நாமரச நீதகம்வமமி னுளொடுசெயமி னலந்தருவா மெனத்திரை வாய நவிறறல் செய்தே (௬௩)

பாசிமனை மீனல்வி பவள முத்தம பணிலமுகை சுழிவலம்பி பாநதள் வாழை, மூசலவ ளுமைதனிர் மூறையே கூநதன முகநயனம் வாயிதழ்பன் முழநகு கண்ட, மாசிறன முநதியிடைய ல்கு லாரோ டாமுழநதாள் புறந்தாண்மெய யாக நாளும, பேசினிய பொருந்தமெனும் பெணகிழ நோககிய பெரியகடற்செல் வனகம் பிறங்குற றுளால. (௬௪)

பொதியிலே தலைகொண்டு புணரி புக்க புனிதமய வழுதொருகு பொருணை யெனறு, நதியிலே யெவணேனு மானளு செயவாரநலம்பெறுவா பருவமுறுமா ணிராடிற, கதியிலே நிறுததுந்துறை கணககி்ற றுகுங கண்டாலுங் கேட்டாலுங் கைலை யெனறபதியிலே நிலைபபருளும பாவனத்திற படாதுறைகள் பறபலவாம் பகரக் கேண்மின். (௬௫)

சீதரமே யகததியமே சக்கர தீர்த்தந் தெளிகின்ற பாவனவாமனமாந் தீரதத, காதமுறு விகவிநேச காரசிங்க நல்லநந்தம் வாணமொடு நறும்பாஞ் சாலங், காதலருள் சுதர்சனமே வாராகமமே கமழ்தாம்பி ரவனனிமுனி கனனி யோடு, பாதகந்தீர வாருணமே பழமையான பாவநா சம்துர்க்கை பாவ நாசம். (௬௬)

கூறுகின்ற வைரமே யாலவாயமுக் கூடல் பஞ்ச வடியெனும்போ கொண்ட தீர்த்த, நாறுவயற திருமூல நகரமப் பா னலம்பரவு மம்பைநகா நனிர்கொ டீர்த்த, மாறுநபெப் பிரவாகத தமாந் திலநகு மனகமுறு திருத்தேவி தீர்த்த மண்ணப, பேறுதவி தருசாலை தீப தீர்ததம் பேசினிய காசிபமா தீரததம பின்னர். (௬௭)

கிருமிகரங் கோகிலமா நீததங் கீழ்பாற் கிளர்ந்தெழுந்து பொங்குபெயா கோடி தீரதந, திருவாணை சுரமாதி வராக தீரதந திகழசோமஞ் சாவமொடு காஞ்சி தீர்ததம, வருவராக

ஞ்சரக்கபதியாந் தீர்த்த மற்றவொரு கணனுவனூர் வாமார் தீர்த்தங், கருவாரூ துயபொழிதருக் கடவுண மூர்த்தி யாட்ட வல்ல திருச்சுழியாங் கழறக் கேண்மினே. (௬௮)

களிர்கொடிரை வேழ்ந்தி நாகவாறு நறசிந்து பால்கலியா னவிலு மாரே, டொளிர்சாலி நதிபோட்டரு குறறகோரா யுந்து மணி முத்தந்தி யிவைக ளொன்றாயக், களியுடனே கலககினற துறையிற கறரோ கருதிதிரு வலஞ்சுழியாக் கழல்வ ரயபால, தெளிவளஞ்சோ சீதரமா தீர்த்தம் பினனாத் திகழகினற சத்தி ரநற தீர்த்தமாமே. ( )

வாசித்த தீர்த்தமொடு மௌன தீர்த்த மாண்டவியஞ் சு நதிராணூ வாணூர் தீர்த்தந், திரிவிருட்டி தாககையொடு சோம தீர்த்தந தெளிகின்ற புனருகஞ் சீதரம்மே, சருவமொடு கங்கை யுரோ மேச தீர்த்தந தனினிகருந் தருவாச தீர்த்தஞ் சார்ந்த, சரமருவுங் கோதண்டங் காண்டீபமமே கருத்துதவு மாதவப்பேர் கழறு தீர்த்தம். (௭௰)

கதியாதி விசுவேசங் காந்தா வம்மே கனசங்க மந்திரேச தீர்த்தங் காவாா, பதியான தேவேந்திர தீர்த்தம் பாரிற பவித்திரமா வுருத்திரபபேர் படைத்த தீர்த்த, நதியாரு மகஙினீச ஞான பாத நறறுருங்கை யுருமலையா னவிலு தீர்த்தந, திதிசீனி வாசமெனச செபபு தீர்த்தம சிறந்த சிந்துபூந் துறைபபோ செழித்த தீர்த்தம். (௭௧)

தழுவுதுட்ட மிருடியொடு சடாயு தீர்த்தஞ் சார்ந்த பிதிர் தீர்த்தம்பி ரதிசமபூரணங், கழுவுபவம புன்னுகங் கோமுகையயே கனராஜ விலவேசா கமழு தீர்த்தஞ், செழுகோதா வரியொடு முக கூட தீர்த்தந திகழசாலை யெணுக தீர்த்தம் பூர்ணந, [illegible] மூமங்க ளேசமெனுந் தூய தீர்த்தந் தோமில்கரு ணாநந்த சோயமபபால். (௭௨)

தரங்கமுறு சோமேசம் வைகுந்தம்மே தணியாத காஞ்சநந சக்கர தீர்த்தந், திரபஞ்ச கேத்திரமே நவாரந் தீர்த்தஞ் சிறப்புயாந்த சரசுவதி சாலா தீர்த்தம், பிரமமொடு திருவக்கினி பிறங்கு தெய்வம பெருமைபெறு சஙகமெனப பெயர்கொடோத்தந், திரமான காராலக் குமியாந தீர்த்தந திகழவேத வாயுவனனி தீர்த்த மபபால். (௭௩)

ஆயமைபெறு நாரசிஙகஞ் சேமேசம்மே துளங்கு [illegible]

லவாயாஞ் சுகிர்த தீர்த்தம், வாய்மைபெறு துறைகளின்ன வகைய தாகு மற்றுமுள தீர்த்தங்கள் வரம் பிறாகுரு, சேய்மைபெறு தீர்த்தமிவை பொதுவே தெய்வச் சிறப்புளதும் பிறந்திறந்து தேய்வதான, நோயமையறத் துடைப்பதுவு மான தீர்த்த நோக்கிடிலோ ராறுகு றுவலக சேண்மின. (௭௪)

கழுகினொடு புறக்களுக்குங் கான வேதங் கறகின்ற வன்னிக்குங் கழிந்த சென்ம, முழுதுணரு ஞானநிலை மூட்டு வித்து முழுகிடலுங் காபாலி முதுநீர் வையந், தொழுமரசா மடந்தையரா ய்த் தோற்று வித்துத் தூய்மை நல்கி யிம்மைநலம் துய்ப்பச் செய்து, பழுதில்சிவ பரகதிமேற் பரவச் செய்த பாவனமாந் திருத்தேவி தீர்த்தப் பண்பே, (௭௫)

வசுமனு மரசர்க்கு வலியாற் கொண்ட மாநிலத்தி லாலயமு மறையோ ரிலது, நசிவுறலா லப்பாவ நனுகா வண்ண நலமளித்துக் காசியெனு நகரிற செய்த, இசைபெறுமோர் மகமழிய விவண்மீண்டுற்றங் கியற்றிடலு மிம்மைநல மெல்லா நல்கி, சசியணிந்த சிவபெருமான கதிமுன் றந்த தன்மையது சாலையெனத் தழைக்கு தீர்த்தம். (௭௬)

வேணுவதீ தீரப்பி ரமோத னெனபான் மிகமூத்தோர் வேயத்தண்டில் வேண்டுஞ் செல்வம், பேணினயைக தெனறிசையிற பெயர்ந்து கும்பம் பெற்றவனாற் பெறறசுடா பெரிது தாங்கிக், காணொடிய கயமூழ்கிக் காசிமேவிக் கங்கையிலே மூழ்கி யிவணதித்த காலை, கோணவரும பவமூபபாங் கோது நீககிக் கொண்ட தெனப சௌந்தீப தீர்த்தக் கொள்கை. (௭௭)

இந்திரன்முன் னவுணாதமை யிகலில் வெல்வா னினருண் முன றவமியற்ற வினிது நல்கி, யநதிலிவண் காசிபனு மனக யோகி யாங்கிரச மெனப புகலு மரியயாகஞ், சநதமுறப புரிகையிலே தழலின் மேய தற்பரனை வணங்கி வரந் தாமுன பெற்று, சிநதைகளித தவவிரத நானஞ் செய்யச் சிறப்பளித்த காசிபமாந் தீர்த்தமாதோ. (௭௮)

உலகமெல்லாம் பொதுநீக்கி யொருகோ லோச்சு மோரரசன் வேட்டையினு முடல்வா டுறுச், சலநுகரும் வேட்கையினுற் றடக்கை யானீர் தானெடுப்பக் கிருமியவண் சாரா தாக்கி, யிலகிடத்து மூழ்கிடலு முடல மெல்லா மிழிகிருமி நோயகற்றி யிம்மைக் கேறற, பலனளித்துச் சிவகதியும் பண்டளித்த பாவனமாங் கிருமிகரப பெயர்கொ ணீர்த்தம். (௭௯)

காரிகையார் பலர் சூழக் கங்கையர்கே கந்தருவன் றனைமதியாக காரணத்தால், கௌதமமாமுனி முனிந்து கானிலுந்தி னறகுயிலாயப் பிறக்கவென நாத கிதச, சிரினிய பிகமாகச் செனித்து நாளுஞ் சென்று சென்று மூழ்குதலுந் தீய சாபம், வேராறுதுத் தனதுரிலை மேவ வைத்த விமலமது கோகிலமா தீர்த்த மேன்மை. (௮௰)

அணிபுருடோத்தமர்க்குநிக மமல கங்கை யபிடேகஞ் செயுமரசனுரு மாட்டப், பணிதிகழு மப்பெருமான பணியாற செய்த பாவனமுற றதுவாஞோ பாவையர்க்கும், பிணிதருபாதக நீக்கிப் பீடளித்த பெற்றியது முக்குண்டப பெயர்கொணித்து [illegible] மணி [illegible] திலசே [illegible] நகர் மலகு [illegible] தீர்க்க [illegible] ருகதிவா மேலோர மாதோ. (௮௧)

வேறு.

உத்தம தீர்த்த கட்கன் குறறிஞ் சரிதமெல்லாந
தத்தமச சருக்கம திவ்விரிதரச் சாறறு கிறபா
மத்தனு மொமையாளு மாகளு ரடியார் போறறுஞ
சிபுரனா [illegible] தீர்த்த விசேடமுஞ செப்பு வாமால. (௮௨)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபது.

தீர்த்தவிசேடசசருக்கவசனச்சருக்கம்.

முற்காலத்தில சிறுவிதியாகிய தக்கனென்பவன் றீவினைவயத்தனுபத் தனனருமை மகளாகிய தாக்ஷாயணிமையுற சிவபிரானுகிய மருகனையும நீக்கி மாலயன் தேவர் முனைவ [illegible] புடைசூழ ஓர் மகமியறறலாயினன. இவ்வாறு தகப்பன [illegible] லைக் கேட்ட தாக்ஷாயணி அங்குச்செலல விரும்பி [illegible] நகி விடைகேட்டலும் சிவபெருமான அழையாதவன் [illegible] தல் தீமை தருமென்று மறுக்க மீண்டும அன்னை வணங்கி (பே [illegible] கமுடையரோனும் பெறறவர் பிறந்த பெண்கள், தாய [illegible] ல்வான றமமுளங்களிக்குமன்றே எனற பழமொழி [illegible]) என்பொருட் டிவ்வரம் இனறருளவேணடுமென [illegible] வருவினை யறிந்த பரமன ஒருவாறு விடைகொடுக்க, அம [illegible] டனே கைலயங்கிரி நீங்கி மகச்சாலையுட் புகுந்து [illegible] முன

செல்லா நிற்கையில் தக்கன் மதியாது தன்னையும் பதியாகிய சி
வபெருமானையும் பலவாறு நிந்தித்திடலை கேட்டுமனம்பொறுதவ
ராகித் தகப்பன்மேல் வைத்த அன்பெல்லாம் அறத்துறந்து கை
லையங்கிரிசென்று சிவபெருமான் சன்னிதியிற் றலைகுனிந்து நிற
பாளாயினள். அதுகண்ட பிரான் சற்றே முனிவுகொள்ளலும் பு
ருவமத்தியிற் கதுமென வுதித்தெழுந்த வீரபத்திரனை நோக்கி நீ
போய்த்தக்கனியற்றும்யாகத்தை யழித்திடுகென்னச்செலவிடுத்து, ம
றம்பிகையை நோக்கி நீ நம்திருவுளத்திற் கிசைந்திலாய் ஆத
லாற் பூலோகத்தில் இமவான் இயற்றுந் தவப்பேறாய் ஓர் மகளா
கக் கடவை அறம் நோக்கி நினையாம் மணஞ்செய்து கொ
வாமெனலும் அம்பிகை ஓர்பெண்மகளாகி இமவனிடத்தில்வளர்ந்
துபுரியுமதவத்தால் நாயனையழைத்தனளாகப்பரமபதி அம்மலைக்
கண்ணே உமாதேவியுடன் மணக்கோலங் கொள்ளா நிற்கையில்
திரிலோகத்திலுமுள்ள மன்னுயிர்முழுவதும் அம்மலையிற் றிரண்
டுமொய்த்ததால் வடதிசை தாழ்ந்து தென்றிசை யுயர்ந்து போய
தைச் சமஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்ட பரமன் முன்னின்ற
அகத்தியமுனிவனை நோக்கித் தெற்கே சென்று பூமியைச் சமஞ்
செய்யெனத் தமிழ் முனிவன் வணங்கி விடைகொண்டேகுங் கா
லையில் அம்பிகை தனக்கு முன்பு சாத்தியணிந்த தாமரைமாலையை
க்கழற்றியேகு முனிவன் கையிற் கொடுத்தலும் அதுவோர் ஒ
ப்பற்ற பெண்ணுருவமாகக் குறுமுனி கண்டு களித்து லோபாமு
த்திரையோடு அப்பெண்மணியையும் அழைத்துக் கொண்டு தென்
திசை நோக்கி அநேக வனங்களும் நாடு நகரங்களுங் கடந்துவரு
ம் வழியில் விந்தமலையை அடக்கி வாதாபி இல்வலனைச் சங்கரித்து
ப் பின் குற்றாலஞ் சார்ந்து திருமாலைச் சிவபிரானாக்கி வணங்கி அ
ன்றிரவு துயின்று காலையெழுந்து நடந்த பெண்மணியின் பாதச்
சிலம்பிலுற்ற நவமணிகள் ஒன்றோடொன்று உரிஞ்சுதலின் றெ
ழுந்த சித்திரக் கனலினை ஆங்கோர் புண்ணிய நதியாய்ப் பிரவா
கிக் குமாறருளித் தன் மனைவியும் மாலையிலுதித்த பெண் மகளு
ம் பின்றொடர மலயாசலத்தில் மேவி வாழும்நாளில் ஓர் நாள்
மாலையிலுதித்த மானினி தமிழ் முனியை நோக்கி, முனிவகேள்
நானிந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் நற்கதி பெறுமாறு ஓர்
நதிரூபமாய்ப் பிரவாகிக்கப் போகிறேன் ஆதிபராசக்தி ஆஞ்
ஞையு மவ்வாறே விடைதருவாயாகவென்னலும் குறுமுனி மகிழ்
ந்து அவ்வாறே ஆகவென உடனே அப்பெண்மணி நதியாய்ப் பி
ரவகித்துத் தெக்கணகங்கை யெனப் பெயர் பெற்றுப் படர்ந்து

சாகரம்வரை நீண்டு கலந்து திகழ வாளாயினள்.

தபோதனர்களே! கேளுங்கள் மலைமுதற் கடல்வரை இடையறுதொழுகுகின்ற அந்தத்தெக்கணகங்கையென்னும்பொருநைநதியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்துறைகள் பலவற்றிலுஞ் சிறந்து விளங்குவன அறுவகைதீர்த்தங்களே. அவை யாவும் அம்பைமாநகலத்தை யடுத்துள்ளன; அவை ஓர் கழுகுக்கும், பிரமசாரிக்கும் நான்கு புருடர்களுக்குமுள்ள சாப வினை நீக்கி நற்கதி கொடுத்த தேவிதீர்த்தம், வசுமனனென்ற மன்னனை உய்ச்சிட கதிகொடுத்த சாலாதீர்த்தம், பிரமோதனென்ற வேதியன் நரைதிரை மூப்பு போக்கி இருவினைகளையும் நீக்கிய தீபதீர்த்தம் அதிதி காசிபர் இவர்கள் மனோபீஷ்டமெல்லா நிறைவேற்றிய காசிப தீர்த்தம் பிரபிலையுடலமெல்லாம் கிருமிசொரியப் பெற்ற கிருமிகளை பரலை என்ற அரசனை அக்கொடுநோய்தீர்ந்து நற்கதியடையச் செய்த கிருமிகரதீர்த்தம் ஓர் சந்தருவன் சாபத்தாலடைந்த குயிற பிறப் பொழித்த கோகிலதீர்த்தம் என முறையே பெயர் பெறுவனவாம் அன்றியும் அதிவீர பூபதிக்காகவந்து தோன்றியதும் தேவமாதா பாவ விமோசனஞ் செய்ததுமான முக்குண்ட தீர்த்தமென்னும் கங்கை யமுனை சரசுவதி தீர்த்தமென்னும் பெயர் பெற்றதுமான தீர்த்தமொன்றுள்ளது அது பருடோத்தமப்பெருமாள் ஆலயத்தின் பின்னுள்ளது. கூறிய இவ்வெழுவகை தீர்த்த வரலாறனைத்தும் அந்தந்த சருக்கங்களிற் கூறுகிறோமென்று சூதமுனிமேற சொல்வாராயினர்.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

அங்கத்திற குயர் நயன மாவினத்தி ல்வான் சுரபி
சங்கத்திற பாஞ்ச சனயஞ் சதுர்மறையி லொரு சாமம்
தங்கத்தி லபரஞ்சி தடாநதியி லொருபொருநை
லிங்கத்திற றேவர் புகழ் லிங்கங்கா சிப லிங்கம. (௧)

ஏராருமுலகமெலா மியற்கையினுற செயறகை யினுற்
சீராக விளங்குகின்ற சிவலிங்க நிலைக ளெலாஞ்

சாராகும் கவையாகுந் தளிர்மலர்காய கனியாகும்
வேராகுங் காசிபஞா வேதிகைக்கா சிப லிங்கம். (உ)

பணியிலிங்க மும்பரொலாம் படிவாகத தெகநாளு
மணியிலிங்க மருளிலிங்கந் தெருளிலிங்க மாகமங்கள
கணியிலிங்கங் கனகலிங்க மனகலிங்கங் கவி ஞேங்கு
மணியிலிங்கங் காசிபஞர் மகதஜெழுந்த மகலிங்கம். (௩)

பவலிங்கம் பரலிங்கம் பழலிங்கம் பகலிங்கந்
தவலிங்கந் தழலிங்கந் தனிலிங்கந் தமிழ்லிங்க
நவலிங்க நயலிங்க நாணிலமே னவில்கின்ற
சிவலிங்க மனைத்தினுக்கு சீவலிங்க தேவலிங்கம் (௪)

ஏகமோ மளலிங்க மெமையாளு மூமையாளின
பாகமோ கனலிங்கம படிவருளங் குடிபுகுந்து
சோகமோ காதுடைகருஞ் சுயலிங்கம் வேதியர்க்காயந்
தாகமே சருமாகத் தழைத்ததமிழ் தனிலிங்கம் (ரு)

கனைத்தாரு மெழுமுகிலுங் கண்ணுறங்க விண்ணோங்கு
சினைத்தாரு மலாபபொழில்சூழ் திருக்காசி பேசுராத்தின்
முனைத்தாதம் புரமெரித்த முனைவனை யொரு வேனை
நினைத்தாரை நினைந்தாரு நிலைத்தாராஞ் சிவலோகம. (௬)

தாயிழுக்கி லன்புடையாா குயிலேசா சன்னிதியிற
பேயிழுககச் சென்றாலும் பெரிதான பித்தமெனு
நோயிழுக்கச் சென்றாலு நொாந்துயிர்போயச் சவமாகி
நாயிழுக்கச் சென்றாலு நறகைலைப் பதிதருமே. (எ)

இருந்தலிங்கங் காண்கிலாகண் ணிரண்டிருந்து மிலலாதா
ரிந்தலிங்கம வாழத்திலாவாய் படைத்திருந்து மில்லாதா
ரிந்தலிங்கந் தொழுகிலர்கை யிரண்டிருநது மில்லாதா
ரிந்தலிங்கஞ் சூழ்ந்திலாகா லிரணடிருநது மில்லாரே. (அ)

காசிபமா லிங்கேசர் கழுமெழுதார் கரதலங்கண்
மாசுரிய மரமேனுங் கல்லேனு மண்ணேனும
பாசிதிறப் புல்லேனு மற்றுள்ள பலவேனும
வீசுதலிற பட்டாலும் வியன்கைலைப் பதிசாரும். (௯)

தேக்குடைய மறைபுகழுந் திருக்காசி பேச்சுரர்க்கே
பூக்குடலையெடுத்தாரோ பொறைக்குடலை யெடுக்காரே

நோக்குடனே யனலெழுப்பு மாதல்விழியார் தமைப்புகழும்
வாக்குடனே பிறந்தாரோ மயக்குடனே பிறவாதார். (௰)

குறுகாத பொருளையிலே வைகண்டயிற் குடைந்தாடி
யறுகாது மகற்றுத மலநோயும பரிந்தளித்தருச்
சிறுகால சந்திமுத லறுகாலுஞ் சேவிக்கப்
பெறுவாரோ சாயுச்சியப் பெருமபதவி பெறலுறோ. (௰௧)

பணியளித்தா ரயனூர்கைப பணிகழித்தா பரவிநழிக்
கணியளித்தார் பவபாசக் கணியறுத்தா காஞ்சனத்தோ
ரணியளித்தா விதியாகி யலாகளிததா ரொனபாறு
மணியளிததா திருமாதா மணியகத்தா ராவாரால. (௰௨)

தபமேனு மறமேனுந் தழலோமபு மகமேனுரு
செபமேனு மறறுள்ள செயகரும மேதேனுஞ்
சுபமேவு குயிலேசா திருமுனபு தொடஙகுவரோ
னபமேவு பலனொன்றி றகாயிரமா நலம் பெறுவர். (௰௩)

சரிகையாககுச சாலோகங் கிரியையாகருச் சாமீபம்
உரியவா யோகருககங கொனறுத சாரூபம்
பெரியபர ஞானியாகருப் பேரான சாயுசசிய
மரியவெயகள் காசிபமா விஙகேச ரருளவதுவே. (௰௪)

ஒருவணகக மொற்றைமல ரொருகடீ ரோரிழைடி
லொருவிளக்க மோரீனர் ரோராவின பாறிவலை
யொருவனத்திற நிதிறமுத மோதிவையு ளொாலொருகா
லொருவனகத் துடனளித்தா ருயாகைலப பதிகளித்தான். (௰௫)

வேறு.

இநதகைய சிறப்பிறுயர் மகலிஙகங் காசிபர்முன விலைக
ச்செய்த, முந்தழலவே திகையதனு ளுத்தரவே திவையிடதது
முனைததாலும், வித்தகரா மம்முனிவா பூசைமுறை முறைபுரி
ந்து மேயதாலு, மெத்திசையு மிருககினமும் புகழகாசி பேசசு
ரமா விலிங்கமொன றும். (௰௬)

இனியகுரற குயின்முன்ன ரேத்தியதா லிசைகொள்கு யி
லேசமொன் றும், பணிகொடினா வேழநதி வளத்தம பயிடத்து
றறபான்மையாலே, தனிதிகரு மனகழறுங திருவேழ புரிசரா
னறுந் தகவின் மாயோ, னனிவணஙகிப் பயனுறமுன போறறி
யதாற திருப்போற்றி நாத மொன்றும். (௰௭)

நங்கையெனு மரகதப்பெண் ணிடமுறலாற் றிருவம்பை நாதனென்றும், பங்கமறு மணிலிங்க மூர்த்தியென்று மபிதானம் பரிக்கப்பெற்று, ரங்கவரோ யெரித்தாடகொ ளனகனென முனைத்தெழுந்தா ரவரை மாயோன், பொங்குமறை புகழுநத திருவேதமங்க லேசனெனப் புகல்வ ரானரோ. (௰௭)

பல்லான வாயபடைத்த வனந்தனுக்கு மிருக்கினுக்கும் பகாதற்கெட்டாச, சொலலான புகழபடைதத குயிலேச னரித தனைக்கொ யோககேறறு, நல்லான சரிததிரமக கடவுளாரத மருளாலே நவிலுவேனு, லெலலாநதத தமசசருககத தினி தெனவே சூதமுனி யியமப லுறறனன. (௰௮)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேட்டருளவீராக, சரீரத்திலுள்ள பலவகை அவயவங்களில் நயனமும் பசுக்கூட்டங்களில் சுரபியும வேதங்களில சாமவேதமும சுவாணத்தில அபாஞ்சியும நதிகளிற பொருனையும் மேன்மையாவதுபோல உலகத்திலுள்ள சிவலிங்க மூர்த்த மனைத்திலுக்கும மேலாவது காசிப லிங்கமேயாகும.

இயறகை செயறகைகளால விளங்கும் உலகத்திலுள்ள சிவலிங்கம் அனைத்திலுக்கும் மூலமாய விளங்குவதுங காசிபலிங்கமே.

அழகாலுயர்ந்து அடியாா அநதரங்கமே நிலையாகி வேதாகமங்களாற புகழபெறறு மணிலிங்கமெனற வோா சிறப்புப பெயருமேறறு விளங்குவதும் காசிப முனிவன் யாகாககினியின முனைத்தெழுந்த இககாசிபலிங்கமேயாகும். அனறியும் ஓர் அந்தணனபொருட்டு எரிததாட்கொணட மூர்த்தியானவரும இச்சிவபெருமானே. இபபெமமானுடைய அடியவரை மனதில நினைத்தவரும் அச்சன்னிதியில பேயிழுக்க நோயிழுக்க நாயிழுககக் கிடநதவரும் சிவகதியடைவாாகள்.

இந்தக்காசிபேசுரலிங்கத்தை யொருகாலமேனுஞ் சென்று வணங்காதவருடையசரீரம்பயனறறது. இககடவுளின்பொருட்டு ஒருவர்தனம் செயதோரும், ஒருகுடீா, ஓா நூற்றிசி ஓர்தீபம்

ஓர் இளநீர், ஓர் அளிபால், ஓர் சிறிய வள்ளத்தில்வைத்த நைவேத்தியம், ஆகிய இவற்றுள்ளேதேனு மொன்றுதவினோரும் அழியாத சிவகதி பெறுவார்கள்.

இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்த இப்பெருமான் காசிபமுனிவர்செய்த யாககுண்டத்தக்கினியில் உதித்தமையால் காசிபேசுரரென்றும், முனனொருகுயில் இனிதினியற்றிய பூசைபெற்றருள்செய்தலால் கோகிலேசுரரென்றும், வேழமொன்று வீழ்ந்திறந்து மொழிக்கு மிகநாட்டிமெழுந்தருளி விளங்குதலால் வேழபுரீசுவரரென்றும், திருமால் முதலானவர்கள் போற்றி செய்தலால் திருப்போற்றீச்சுவரரென்றும், மரகதாம்பிகையின் நாயகரா யிருத்தலால் அம்மைநாயகரென்றும், மாணிக்கமணிவண்ணமுடைய விளங்குதலால் மாணிக்கமூர்த்தியென்றும், நாமகரண முடையவராய் விளங்குகின்றனர். இவரே பிரதிஷ்டைகொண்ட கடவுளருமாயினர். அன்றியும் இப்பெருமானை வேதமங்கலபுரேசரென்போர் அநேகருமுடையராய் விளங்குகின்றனர்.

முனிவர்களே! மேற்புகன்ற கடவுள்மகிமையெல்லாம் ஆதிசேடனுமளக்கமுடியாதென்றால் என்னாலாகுமோ? ஆனாலும் உமமுடைய சுவனிதான விசேடத்தால் வெட்டினபட்டமே அத்தனைத்தச்சருக்கங்களிற் கூறினேனென்ன சூதமுனிவன் மேற்கூறுவானாயினன்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சருக்கம் முற்றிற்று

எட்டாவது
தேவிதீர்த்தச்சருக்கம்

மறையெலா மாவும்புலவுந தோழமை மடிப்பநான்கு
மறையெலா மொலிப்பவேத நா மறுமுறை தழைப்ப நானூறு
தறைமெலாந தருமதேநா முளுடனடப்பச சாதி
முறையெலா முறையினிற்ப முதலயுகம வந்தநாளில. (௧)

சோமனுற குடையுஞ் சூழ்ந்த துன்னிய சுரப்பு நாளும்
வாமமாக கிளையுந தேறல வடிமலாக கணைகடாமுரு

சேமமாங் குயிறெண் காற்றுஞ் சென்னமுந் தேருங்கண்டு
காமனா களிக்குஞ் சோலைக் காம்போச நகரந் தனனில். (௨)

நால்வகைப் படையினாலு நாற்புடை யரணினாலு
நால்வகைப் புடவிகாக்கு நாதனே யாகியெட்டு
நால்வகை யறத்தாலவேண்டு நலந்தரு மகததா லொன்றில்
நால்வகை யுலகைச் சீர்த்தி நறறுகிலா ரபபோர்ததோன. (௩)

வளர்தரு முன்னோனை மார்த்தாண்டன் கிரணத்தாலே
தளர்வற வுலகமெல்லாந் தானாகி நினறதேபோ
லொளிர்தரு மாணையாழி யுலகெலா முலவச்செய்தே
கிளர்தரு விக்கிராந்த கேசரிச் சக்கரவர்ததி. (௪)

இநதிரன் புடவிமேவி யில்லற நடத்தி னாற்போன்
மந்தாரத் தடந்தோண் மன்னன் வாழுநாண் மணநத தையன்
மூநதுநன னெறிகளோடு முடிமனனா முறைமை தனனோர்
சந்தவெவ் வனமோடின்ன சாயநதிடக் கருபபுறறுளால. (௫)

உள்ளிழி வழும்பாறு மனுழியுழி பரவு புனனாட்
கொளளி போற குடைகுடைந்து குலவுறு கிடமேபோ
லெள்ளாறு சிசுக்கள் ருகலி யிடமெலாம வருததலாலே
தள்ளிய தீமையோரீ தனயராயப் பயநதிட் டாளால். (௬)

கோபமுங கொலையும் போலுங் கோரமு மறமும் போலும்
பாபமும் பழியும்போலும் பாரிடைக் கிடநத மக்கள்
சோபமு நரகுநலகுந துன்னலர்க் கணையினானைத்
தாபமுற றழைப்பாா போனறு கூவெனக கரைந்தார் தாமே. ()

பயநதிடட மககளாகளப பாறுகா தலனமகிழநது
நயந்திட்ட சாதகன்ம நடததிப்பின னவிலுநாம
மியந்திட்ட வைசயநதன் சயந்தனென றிட்டான் யார்க்கும்
வியந்திட்ட மணியும் பொனனும் விளைநில மனைத்து மீந்தே. (௮)

கடிமுறை கடிவார்போன்று காலெடுத் ததறலுற்றா
மிடிதலை யெடுத்தாற்போன்று மெல்லவே தலைநிமிர்ந்து
வடியறம் வேண்டார்போல மற்றுச்செங கீரையாடிப
படிமிசைக் காமவித்தைப் பாவுவார்போற கைவீசி. (௯)

பாலாய முலை முன்றந்த தாயெனும் பசுவின் மேலு
மாலாகி மயங்காநிற்கு மழவிடை யேறுபோலத்

தோலாகித் தூங்கக்கொங்கை சுலைந்தனா முழந்தா ளங்கை
காலாகும் பாதத்தாலே நாணிலர் தவழ்த லானா. (௰)

மனுமுறை கடந்துகாம மாந்தினா பாவமெல்லாந்
தனுவெடுத் துலகமீது தவழ்தர நடந்தா லென்னப்
பனுவலாய மதனநூலைப் பகர்தால போலக்காலி
னனியலா சிலம்பரற்ற வருந்தளர் நடைகொண் டாரால். (௰௧)

மன்னவன் மக்களோரோர் வண்ணமாய வளர்த னோக்கித்
தன்னினத் தேற்றதாய சடங்கெலாம் பருவ நோக்கி
நன்னய முறப்புரிந்தா னுள்பல கழிய வன்னோ
வன்னிபோற கோடைமேய வாதம்போன் மருவி வாழ்ந்தார். ()

எட்டியின் கனியேபோல வீங்கிவ ளெவ்வனத்தின
கட்டியா நிலைமையெல்லாங் கதிர்குலத் திறைவ னோக்கி
மட்டிலாக் களியுட்கொண்டான மணவினை முடிப்பான் சிங்கக்
குட்டிபோ லிடையினாளைக் குறித்தன னொருங்காலை. (௰௩)

மாளவ தேயங்காக்கு மன்னவன் பயந்த வூனரேய்
வாளமா கண்ணனங்க மஞ்சரி யவிகொள் கண்டம்
பாலையிற் கமுகேரிந்து பதாகினி யெனும்பெண் மக்கள்
நாளலர் கமலமின்போ னலமெலாஞ் சிறந்தா ரென்ன. (௰௪)

கேட்டனன் விக்கிராந்த கேசரி மக்களோடு
நாட்டியர் மாளவத்து நராதிபர்க் கண்மி யெவறன்
வாட்டிறன மக்களாவா ரிவாக்குரீ வாதிற பெற்ற
சேட்டிள முலையா ரமைத்த திருமணத் தனித்தி யென்றான். ()

என்றபின் மாளவத்தா ரிறைவனு முளங்களித்து
நன்றிது புரிவெனென்ன நறுமணப் பந்தரிட்டுத்
துன்றிய மன்னவாகளுஞ் சூழ்தோர்க்கு மோலை போக்கி
மன்றலின் பொருள்களெலாம் வகைவகை நிரப்பல் செய்தே.

அளிகொளவை சயந்த னுக்கோ ரனங்கமஞ் சரியா டன்னைப்
பணிபெறு சயந்தற கிந்து பதாகினி தன்னை யாலோர்
கணிதரு மோரை நோக்கிச் சடிமணம் புரிவித் தானு
றணிவுறு முனிவ ரோடிந் தழலவை காணத் தானே. (௰௭)

வேறு.

மணத்தி னாகிய வினையெலா முடித்தபின் மன்னன்
திணித்த மக்களுந் தங்கடஞ் சேயிழை யாரோ

டணிந்த மாளிகை புக்கனர் யாவரு மகன்றூர்
கணித்த நாள்சில கழிந்தன வன்னவன் கண்டு. (௰௮)

டகலசெய் பூணகளும் பழனமும் பலவகைத் துகிலு
மகம்பு றமபடு தொழிலெலா மாறறுநா பலவு
முகந்து சீதனப பொருளென வுபபில நலகி
மகளிர தம்மொடு மருகரை யூரசெல விடுத்தான. (௰௯)

வைச யநதனுஞ சயநதனு மனைவிய ரோடு
செயப பொறறடந தோமிசை யூர்நதன ரடைநதார்
துயய வெணகொடி யருவிகள மாடமாயத துலஙகு
பொயயி லாவணம் பூததணி விளஙகுகாம் போசம. (௨௰)

வந்த மக்களை மருகியா தஙகளை மகிழ்ந்து
சநத தஙகளி கொண்டவிக கிராநதகேசரியு
மநத முறறிடு கானமக் கடுததமைதன றறிநது
மைநதர் தங்களை யழைததிவை வழஙகலுற றனறால். (௨௧)

கண்ணி ரண்டெனக கதித்தவெங காதலா கேண்மி
னெண்ணி லேயெகிடி லரசிய லியலபுளாக கிசையும்
வண்ண வீடடையுந தருமிது மறறிலாக கிழிவும
புண்ணு லாவிய நரகமும புகுஙகுறப பொருததும (௨௨)

கொடுமை யாயக்கிறை கொள்ளுதல் குருவர னமைச்சர்
நெடுமை யாமொழி தள்ளுத னேரழி வுரைத்த
லடிமை யாளென வடைநத வறுமிரற வடுதல்
கடுமை யாகிய போரிடை யெதிரிடக காடடல். (௨௩)

ஒறற ரைபபசங குழவியை யொள்ளி ழையாரை
முறற முததவா நோயினர் தங்களை முறககல
சுறற செநதமிழக கவிஞரைக் கடலிடக் தினபப்
பறற றததொடைத திருபபவா தஙகளைப பழித்தல். (௨௪)

தேவ ரநதண ராலய மழிக்கிட றினமு
மேவல செயதவாக கியங்கி கவருத லெதிரசென
றாவல் கூறிஞ ரழுஙகிடப் புரிகுத லவையி
னுவ லமபெற ரயினறபின வேறெனறு நவிறல். (௨௫)

பக்க பாதமா யுரைததிட றண்டனை பகர்தல்
தகக பாசனந தளாநிடப புரிகுத றருமம

மிக்க மாமகஞ் செபதப மீவருள விலக்க
னக்க ஞர்பதங் கனவிலு நனவிலு மறசதல். (உசு)

முன்ப கைத்தவா வேசையா மொழிவழி முடுக
லனபி ருநததன் மனைவெறுத தயனமனை யனுகல்
வனபு மீறிய மையலால வழியலா வழியி
லினப மேவிட நினைததிட லேகுத ரயத்தல். (உஎ)

களள ருந்துத விழிபுலான் மடுததிடல் கடிய
கொளளைச சூதுற வாடுதல கொடுமொழி கூறல்
விளளு மினனன கனவிலும வேநதாக ணினைக்கி
லெள்ளு கினறபா ழிசையுட னரகமு மெயவாா. (உஅ)

ஏாத மககணீ ரிவையெலா மெயதில ராகி
முநதை யாரொன முதுநில முழுவ துங் காமின
தாநத னமமெனத தலைமிசை யிருந்ததன மோலி
சிநதை கூாநதுவை சயநதனறன சென்னியிற சோதி

கோல ளிததனன் சயநதனை யிளமையாங் கோவா
யேல வைததன னெம்பிரான பதமல ரிணையின
மேலை வைததால லனபிறுற புலனெலாம விழுஙகு
மால வித்தவ ரடைதரு பதவிபோய வதிநதான. (கூ)

எட்ட ரும்பதத் திறையவ னெயதலு மணணுங
கட்டி கனமலை கதிததிடு காரணங கடுபப
வட்ட திககயத் துலகெலா மமபுயத தெடுததான்
கொட்டை முப்புடைக் கனிசுவா கொண்ட தேபோல்வான் ()

முடிய ணிநதிடு முறுகலிறுல வையக முமுற
மடிய ணிநதிடு சிறபபிறு லளவியா ரிறிய
தொடுப யினறிடு செருகலிறு லுமொளா மைய
றடித டிததிடப பெறறனன மனனவ மையை சயநதன். (கூஉ)

வேறு.

முன் பிறநதவன காமதது முழுகல போற
பின பிறநதவனு மதாம்பணி ஞன
மன பிறந்தவா மாலையிற கோததிடா
தென பிறந்தன னொனறிகழ்ந தேசவே (கூங)

மாமயறகொடும் பேயமன மாடடலாற
போமுகததிற புலனகளைப போகஙளோ

காமன் றுயப்பதுவே கருததா யினா
தீமைநன மைதெரிந் திலராகியே. (௩௪)

அண்ணன றம்பி மனைவியை யாங்கவண்
வண்ண மங்கையைத தம்பியு மாமய
னண்ணித் துய்ப்ப நயநதனா நங்கையர்
மண்ணை நோக்கி வெறித்தக மாழுகியே. (௩௫)

ஐயகோ கெடுகால மடுத்த தோ
ஐயகோ வரசுங் கெட லானதோ
ஐயகோ பழியின னிலை யானதோ
ஐயகோ நரகப் புழு வானதோ. (௩௬)

மணடு காமவெறித் தலை மாழ்கினீர்
கொண்ட பெண்டிரைக் கூடுதல கொள்கிலீ
ரண்டுகீழ் மையழி குலத்தார் களும
விணட தீயவழிபபடன் மேயி னீா. (௩௭)

பித்த மோவெறி யோதலை பெற்றவுன்
மத்த மோவரு சாபததின் வனமையோ
வத்தி யோகெடு காலம டுத்தவ
நத்த மோவொன் றறிந்தில ராமென. (௩௮)

கற்பி ருந்த மடந்தையர் காவி யின்
பொறபி ருந்த நயனம் பொழிந்த நீர்
வெற்பி ருந்த முலைத்தடம் வேய்ந்தன
ரற்பி ருந்த தகற்றி லரன்பர் மேல். (௩௯)

உததம மங்குலத் தையல ரோதிய
மெத்த நல்ல மொழியுலை வேலென
தத்தவ காதிற் புகுதலுந் தாமதப்
பித்தரு ரும்பிதற றுவர்மீண் டரோ. (௪௰)

வலைத் தடக் கைமடந் தைய ரோமசன்
வலைத்த பூசலி ருடன் மேலெலாந்
துலைத்த பாங்கிற் சுருக்கெனத் தென்றல் போ
யிலைத்த மானங் கொடுபுறத் தெய்திற்றே. (௪௧)

வெய்ய மாமதி யன்றிற்கும் வேலைவாய்
செய்யு மோனதக்குத் தீப்பொறி வாளிமேற்

பெய்யும் வாடை பிகத்திற்கு மாருயிர்
கையுமாறு புரியது நன்மை யோ. (௪௨)

ஓல மிட்டுமை யேயுன்னி யுன்னிபே
கால மட்டில் கழித்தன மேருசெங்
கோலு மூன்று முறைகழுக சொளகில
மேலி லைநதுவெ துமபினங் காணடிராம். (௪௩)

தாழ்ச்சி சோருயிர் தாங்கரி யாதெனப
பாழ்க்க முன்னவன பின்னவன பனனிமை
யாழ்ந்த பின்னவன முனனே னணங்கிளை
வாழ்த்தி நின்று மலரடி போற்றினார். (௪௪)

கொண்ட கொண்ட கொடுஞ்செய லேக்கியப
பெண்கள வாயிலவ யிறறிற பெரிதடித்
தொண்ட கனிபபிர வாகமவிட் டோடியோ
ரண்க ணைந்தப புறத்தமா ராரோ. (௪௫)

சீத மங்கைபா ரீடு மாருயிர
போதல போல நினைத்துப புலம்பினார்
சாதல போனமடங கித்தலை சாயந்தன
ராத லேந்தி யமைச்ச ரடைந்தனர். (௪௬)

வணக்க முற்றனர் மாரபி லணைத்துயி
ரிணைக்க முற்றிடச் செயதபி னென்னையோ
குணக்க முற்றனிர் கூறுக வென்னலு
முணக்க முற்றவ ரோதின ருள்ளதே. (௪௭).

கேட்டு மன்னிரா மைபடற் கிடங்குதவீழ்
கோடு மாவென வாயினி ரையகோ
காட்டுக்காவலி பூநனிர நணைலாக்
காடுக வுட டியி ருயினி ராவதோ. (௪௮)

புலமுங காமப புணரபபிற் புரவல
ரலல லுற்றவ ராயினி ருயவிரோ
வொலலை நமமொழி யுயத்தறு மின்னெனச்
சொலலு மபுத்தி பலபல சொலலினா (௪௯)

நத்து மாமதி யாளர் நவின்ற சொன்
முத்து மாலை யனைத்தையு மோகனப
பித்த மாலைய தாயகம பெயதனா
சித்தமாலைய மாயமயல் சேர்த்தினர். (௫௰)

முட்டனீதி மொழிந்தன வேந்தர்க்கு
வட்டப் பாறையின் மேன்மலா வாண்முகை
விட்டெ றிந்தன வாதலும் விம்மியுட்
சுட்டெ ரிந்தவச் சொல்லே ருழவினர். (ருக)

என்ன செய்குது மெவ்வழி மன்னனை
நன்னெ றித்தலை நாட்டுது மென்றுமே
லுன்னி வேந்தாக் குயாகுரு வாயத்தவந்
துன்னு மந்தணர்க் கேகினர் சொலலினர். (ருஉ)

வேறு.

நாவலர்ந்து நமேங்க மந்திரியர் வேந்தர் நிலை நவிலக் கேட்டுச், சேவலர்தந் திருவடிக்கே கினகரமாய மனதினிலை செயத வேத ப,பாவலராங் குருமூர்த்தி யரண்மனையுட் படர்நதுமயற் பாவை யாழ்ந்த, கேவலர்முன் செலவவர்கள் வணங்கிலர்கண டிவை யனைத்துங் கிளக்க லுற்றான். (ருங)

என்னிருகண் மணியனையீ ரிரவிகுலத் திதுகாறு மெழுபத் தேழு, மன்னவாகண் முடிதரித்திங் குலகளித்தா ர வசையேது மருவு கில்லா, ரன்னவர்தங் குலத்துதித்தி ரவர்போலு முடிதரித்தி ரகிலமெல்லா, முன்னவர்போற் காவாமன மூவாத மயலாழி மூழ்க லெனனே. (ருச)

அளக்கருஞ்சீர்க் குலத்துதித்தோர் வளர்த்தபுகழ்த் தருவீழ்த்து மரிவ ளேபோற, கிளக்கரிய நரகழுத்த வழைக்கவரு நமன் விடுத்த கிங்கரர்போ, லளக்கவலை யிடிபெருகோ யபகீர்த்திமி கவிளைக்கு மோர்புன செயபோல, விளக்குமறப் பெரியோர்க ள் விலககினர்கா ணீர்காம மேவலாமோ. (ருரு)

கந்தரம்பத் துடையவனுங் குலத்தோர்வியமனுலகங் கதித்தானெ ன்று, விந்திரனு முடலமெலாம் புண்ணாகிக் கண்ணாகி யிருந்தா னென்றுஞ், சந்திரனுந் தனதுடலந் தேயவதுவாய் வளர்வது வாய்ச் சரிப்பா னென்று, லந்தரஞ்சென் றோர்கருட னரவாகிப் பூலோக மடைந்தா னென்றால். (ருசா)

எங்கெவரோ யிககாமத் துழைந்திடுவர் பிழைத்திடுவரெண் ணி நோக்கி, லிங்கிதனில் வருசுகமோ துளியாகுந் துயராழி யேழதாகும், பங்கமுறப் பிறன்மனையை யெண்ணுறுங்காற் கண் ணுறுங்காற் பாழ்சிற் றின்ப, மங்கமுறப் பொருந்துறுங்கால் வருதுயரமளக்கரிய வனந்தமாமே. (ருஎ)

காமமே கருத்தழிக்குங் காமமே யுயிரழிக்குங் காலனாகுங்
காமமே பதனழிக்குங் காமமே பகையாக்கிக் கடிந்து டறுங்
காமமே பவமாக்கும் பழியாக்கும் பதராக்கிக் கடையதாக்குங்
காமமே நாயாக்கிப் பேயாக்கிப் பித்தாக்கிக் கழற்றுந் தானே.()

ஆதலினு லழிமாயக் காமமிதைக் கனவிலுமே யணுகாகி
மூதவர்போன் முடிவிளங்கப் படிமுழுது மொருகோலின மு
றைசெலுத்திப், பூதலமே லிசைநிறுத்திர சிவகதிக்கு முரிமை
யராய்ப் பொலிமி னென்னப, போதமுறப பலவகையாற் புத
திமய மணிமாலை புனைந்தான மன்றே (௫௯)

நலம்விளக்கு மிறையவாக்கு முறைகடந்த கோக்குமரர்
கன்று நன்று, கலம்விளக்கு மிளமாதா களபமுலை கலந்திலேீ
கலந்தா யானும், சலமவிளக்கும வெறுப்புமொழி சாற்றுவை
கொ லெனபபலவுஞ் சாற்ற லுற்றா. பலவிளக்க மேற்றிடினு
மந்தகருக கிருளன்றிப பயனேதின் றால. (௬0)

தாரிருக்குங் குழன்மடவார சாயல்கண்ட கண்வேறு கா
ணுங்கொல்லோ, வேரிருக்கு மிதழமுத மினிதுகண்ட றுனிநா
வே றேற்குங் கொல்லோ, வாரிருக்கு முலைத்தடமென மயங
கவரு சுகம்போல மனத்திற குண்டோ, சீரிருக்கு மஞ்சுலெனு
தேனுாந்தார் வேறிரதந தேடுவாரோ (௬௧)

மெய்வந்த வடிவழகை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் வியந்து
நின்று, செயவந்த னமபலவுஞ செயதாலுந திருமலர்க்கை தீ
ண்டி னாலும். டைவந்த வானந்த பரசுகமே யருள்புரியும் பா
வை மாராங், கைவந்த தெய்வமபோ லொருதெய்வ மின்மறை
யிற கண்ட துண்டோ. (௬௨)

கொக்கினம்போ னரைதிரைமூப் பொருவடிவங் கொண்ட
தெனக் குறுகிமூத்த, பகருவத்தால் வெறுத்தனனபோற பலபு
கன்றாய் நினக்குவந்த பாலி யததி, லெகசுலத்திற கலந்துனை
யோ வெதநனைசற பழித்தனையோ யாவாகணடோர், தக்கவழி
ன் மதிவேண்டே மிப்பொழுதே வந்தவழி சார்தியென்றார்.(௬௩)

சினத்தரச ரோசியசொற றேசிகனகேட் டியாமுரைத்த சீர்
மை யெல்லாம், வனத்தகத்தி லெறிநிலவாய வாய்ச்சுதெனக
கண்களினீர் மல்கியோடக். கனத்தவிதி தடுப்பவாயாா கடவுள்
செயல் வருவதெலாங் காண்போ மென்ன, மனத்தகத்திற் றுய
ரமர்ந்து முகம் வேறுபட வகநோக்கி வந்தா னபபால். (௬௪)

மாபாவி மயனினைத்த படிமுடிக்கும் வழியின்றி மாழாந் துக்கிச், சோபாதி சோபமுற்றங் கூனுறக்க மறந்துறந்து கூடுதிக் காமத், தாபாதி காரியர்முன் பசித்தார்க்கு விடசோறு தருவான போலக், காபாலி மதத்தினையு கந்தரனுன் மந்திரத்தானை கடுகி வந்தான். (௬௫)

வந்தவனைத் தவிசிருத்தி மலரடிகள் பன்முறையும் வணங்கிப்போற்றி, யெந்தமுயி ரெமக்களிப்பான் வலியவந்த மலிபமுதே யிறைவ தெய்வம், தந்தவெங்கள் பாக்கியமே மனக்கருத்து நிறைவேற்றித் தருதி யென்ன, வந்தரங்க முள்ளவெல்லா மொளியாம லாங்கவன்முன் னறைந்தா மன்னே (௬௬)

காவலர்கண் மொழிந்தமொழி யுகந்தரனுஞ் செவிகேட்டுக் களிப்பி னோக்கி, யாவலையா முடிக்குவைப்பா மதற்குநிதி தரவுளவோ வறையி னென்ன, வேவலரா னிதியனைத்தும் பணியனைத்து முன்னிடத்தி லிலங்கச் சேர்த்திப், பூவலம் பெற்றிடுநாட் பெற்றமணி மௌலியையும் பொருந்த வைத்தே. (௬௭)

அடியேமபா னுள்ளநிதி யிவ்வளவே யருள்கூர்ந்திங் காள்வாயென்றா, மடியாத பொருளாசை யுகந்தரனு மதிபொன்று மந்திரித்துக், கடியாரு மோகினியைக் காவலர்தம் மனைவியாமேற் கதுவச் செய்தான், படியாரும் பத்தினியர் மனங்கலங்கிப் பரவசத்தின் பாற்பட்டாராய். (௬௮)

துயிலெழுந்தா லெனவெழுந்தார் கலனணிந்தார் பொற்றூசு துளங்க வேய்ந்தார், கையிலழுந்த முனனடைத்த பொற்புதவம் பின்றிறந்தார் காமங் கன்றி, யயிலெழுந்த முன்னவனை யிளையவன்றன் மனையாட்டி யணுக னன்னே, மயிலனைய மூத்தவன்றன் மனையாட்டி வலியவந்து மருவ லுற்றார். (௬௯)

மருவுமவ ருடனாய ரளக்காத களிக்காம வாரி கடந்தே
யிரவுபக லறியாராய் மயலாழி நடுமூழ்கி யிருப்ப தானார்
வரன்முறைமை தவிர்ந்ததிரு லந்நாட்டின் மழைமுகிலும் வாரா தாகப், பரவுற்ற வரும்பஞ்சம் கொடுநோயோ டுறுதீயர் பயமுந் தானே. (௭௰)

யுகந்தரன்முன் பொருள்கவர்ந்து சென்றதுவு மரசர்முடி யொழிந்துக் காம, நுகர்ந்திடலே பொருளாக முறைகடந்து மாழ்கியதும் பஞ்சநோயாற், சகந்தனர வமைச்சர்முதற் படைகளெலாந் தளர்தலையுந் தாம றிந்தார், மிகுந்தபல படைக

ருடன் காம்போக நுகர்வனைந்தார் விதர்த்தார் வேண்டார். (௭௧

ஒன்றார்கள் வளைந்தசமரூடற்றியதுந் தந்திரிய ருணர்த்தி
ப்புத்தி, சொன்னாரகள சொன்னவெல்லா மன்னவர்க்குந்தோ
ன்றுத ஞூழ்ச்சி கண்டார முன்னாந்த செஞ்சோற்றுக் கடன்க
ழித்தன முறைபெணவே மூனைந்த போரிற, பனைளுருமுடர்தி
யிவண புகழ்நிறுத்தி வானுலகம படாநதா ரியாரும. (௭௨

அளவிறந்த படைத்துணைவர் தந்திரியர் மந்திரிய ரன்பரா
னோர். களமிறநத நிலையானூர் காமமே பொருளாகக் கலங்கி
ன்றூரைத், தளபதியா பிணிதநேகித தம்மரசர் முன்னிடத்திற்
றாவுமன்னோ, ருளமிளங்க கொலைபுரியா தோடுமெனக கான
கநதி லோடி னாரால. (௭௩)

அடங்காத பெருமயலா லணியிழந்தா ரிசையிழந்தா ரரச
ம்விட்டார். விடங்காலுவ கானகந்தின மனைவியரும் பின்றொ
டர விரைநது சென்றார, மடங்காக சிலமடக்கி யட்டாங்க
யோகத்தின மழுவலானறுட், டடங்காணத் தவமிருககு மாத
வத்தீர் மபலடைந்தார தகைக்மை யீதால. (௭௪)

மன்னவரு மனைவியரும் வன நோக்கி வருகின்ற வரவு கண்
டு. தனிகருங குருவாரனு மனமழுங்கி யுடைடபயத் தலைகொ
ண்டானன. முனைவரிலிற் சிறந்தார்க ணிரறவே யஃதோடு முய
ஙகியாடிய பின்னமுதின மிசைவிரியு மலாயாவா பறவையென
பரிவா ரோபோ. (௭௫)

எடுத்துவைத்தே யிருந்தாலுங் கொடுத்துவைத்தல் வேண
டுமென வெரிநேர் காமம், படுத்துவித்த பாடுதெனக குருவா
ரதனை கடக்கவரு பலனீதென்ன, வடுத்துவரும வினைதடுப்பா
ரியாவரொன வூரடுத்தா ரலாசுற்றேற்றக், கடுத்துவரும வெயிலெரி
பப வோவோடத் தே வீதி கடககலுற்றா. (௭௬)

அனிச்சமிசை நடந்தாலும் வருந்துமிரு தாள்பரனமே லழு
ந்த லூனறித. தனிச்சைபெலா மபற களித்தார் நிழறொடாந்த
தொனதொடர்நத தையலாரோ, டினிச்சமையும விதியாதோ
வெனவுளைந்து குருவாரனு மிவாமுன சென்றான, பனிசுடலமி
கககளா மைவர்களும் வெப்தால பாலை சார்ந்தார். (௭௭)

உம்மையினை யிம்மையிலே யனுபவிப்ப ரெனபபுகலு முல
கு மற்றே, ரிம்மையினை யிம்மையிலே யனுபவிபபான் கொ

டூரக மெய்யுறுந் தேபோற், செம்மைமெய்யுறு நாயாலு மரவாலுந் தேளாலுந் தீயினாலும், வெம்மைவழிப் பறிமறவர் செயலாலு நதுயர்கோடி விளைக்கும் பாலை. (௭௮)

ஆலையிலே யகப்பட்ட கரும்பெனவே பசிநோயா லாதபத தாற, பாலையிலே யனுதினமும பலகோடி துயருழந்து பரதவிக்கும், வேலையிலே பொருள்கவர்ந்து வினைமுடித்த யுகந்தர னும் விரைந்து கள்ளிச், சோலையிலே கொழுந்துவிடு மனறபிழம்பு நனிநெருங்கத் தோன்றினால். (௭௯)

வேறு.

வந்த பாதகன் மன்னவா மன்னாநீர்
வெந்த பாலையின் மேயது மெனனெனப்
பந்தபாச மறுத்தருள் பண்ணவ
னிந்தை கொந்தனை செப்புதன மேயினான். (அ0)

முன்ன மேமய லின்னிலை மூழ்கிய
மன்னர் செல்வ முழுவது மெள்ளினை
யன்ன மன்னவர் கற்பு மழிந்திடத்
துன்னெறிப்பிர யோகமு நசூழ்ந்தனை. (அக)

பாவி நின்றன் பழிப்புறு செய்கையா
லாவி யொன்று தரித்தன ராயினர்
வேவுகின்றனர் வெஞ்சுரம வேறுநீ
யேவுகின்றது வேவுதி யின்றரோ." (அஉ)

நாடி மூர்ந்திட நாட்டி விழைத்தனை
காடி முந்திடக் காட்டி விழைச்சவோ
வோடி வாழ்வினை யோதுதி தீமையே
கூடி வந்த கொடுந்தொழிற் கூற்றவோ. (அங)

அனையன் மக்களை யன்னமனைவரினை
வளைவி னுளபின மயக்கண வித்தலான்
மனையி னுயகள மாமதி யுள்ளநா
ணினையம் யாவு நினக்குள தாமரோ. (அச)

வேறு.

நெஞ்சகமுவந்து குருவாணினை நிகழ்த்தலு நெறியலா நெறிபோம்—வஞ்சகனடுங்கி விழுந்தடிவணங்கி வருந்தா லறிந் திலேன புரிந்த—நஞ்சினேர் பிழைகள பொறுத்தருளிவளா நா

னில மிசைமுடி தரிக்கச்—செஞ்சுடர் மரபிற் கடவுள விளங்க
ச் செய்குவ னெனவிவை செப்பும். (௮௫)

இங்கிருந்தாங் கொன்றிலை யினியா மிங்கித்தமி ழகத்திய
னுறைந்த—தங்கிய சாரல சாரதிடி னன்மை தருமெனத் தருவன
புகன்று—மங்கைய ரிருவா முன்செல மன்னர் மறையவர் பின்
செலத் தீமை—பொங்கிய காபா லிகன்வழி காட்டப் பொதிய
மா வரைத்தடம் புகுந்தார் (௮௬)

புக்கனர் பொருநைத் தடங்களை நிவர்ந்த பூம்பொழி லிரு
ந்தனர் பசியா—லுக்கினா யாருமாங்கது தவிர்ப்பா னுபாசனை
யுகந்தரன புரிந்த-இக்கணீக் கணத்தாற் பாலத்திரோர் காசங்
கிட்டினன் காதலத் தெடுத்தே—யக்கண மெதிர்ந்த வனசரன்
றனை யருகழைத்தி தன்னன வறைந்தான். (௮௭)

வனசர நினக்கு மறுவரா மெமக்கும் வாழ்நா ளுளவரைபசி
யா—தனுதினம் அருந்தி யுய்யுமா றுளதொன் றவ்வழி புரிதிகொல்
லென்ன—மனமுவந் தவனு முரைத்திட வென்ன மலர்ந்தபொற்
காசினை யளித்தங்—கினியிது கொடுபோ யுண்டகும் பொருள்
கள் யாவையும் வாங்கியிங் குறுகல் (௮௮)

கமழ்தர வட்டிங் கருந்தலாம் விருந்து காசிது தினந்தினந்
தருவேன—அமர்தர நோக்கி யிதன்விலைப் பொருள்க ளம்பது
பேர்க்குண வாகும்—விமலமா முண்ணும் பொருள்களு மெழு
வர் வேண்டிய கொணர்கிலே னலமாம்—அமையமு மிதுவே போ
தியென றுரைத்தான றடஞ்சிலை யவனுமே யின்றல். (௮௯)

போயவன றங்கட காசனுக்குரைத்துப் பொலந்திகழ் கா
சினைக் கொடுத்தான்-நேபமா யவனும் வியம்பெற நினைந்து நின
க்குநா னெழுவருக் குணவற-காயுற பொருள்க டருகுவலகா
சு மனுதினந் தருதியென றுரைத்துத்—தூயபா னெயயோ டுள
வெலா மளித்தான சுமந்துபோ யவர்க்கவன கொடுத்தான். (௯௰)

கொடுத்தபின னடுதல் செய்தன ரருந்திக் குன்றவன் றனக்குண வ
ளிப்பார்—தொடுத்தன காலம் பலசெல வொருநா டொடுசிலை
க்குன்றவர் தலைவன—மடுத்திடு பொறகா சனுதினம் வாங்கி
மகிழவுட னிட்டவோர் பேழை—யெடுத்தனன திறந்தா னுள்
ளெதுங்காணு னேங்கினு னிரங்கினு னுந்தான. (௯௧)

ஆவலாயத்தினமு மினிதுநான சோறத வருமபொருள் பே

மையுளின் றிப்—போவதாகியதென வியாவரோ கவர்ந்து போ
யினா போறுமென றுளளம—வேவதாகியகாற் கானவன்றினம்
போல் விபணபெறு காசிடககிராதா—காவலன் வேறுபேழை
யுளிட்டுக கடியிலச் சிணமுறை புரிந்தே. (௬௨]

இனறிதனிலைமை யறிகுவ னென்ன விதயமுற் றினிதுநல
வேண்டுந்—துன்றிய பொருளகளியாவைபுக கொடுத்தான சு
மந்தவன போயவாக களிககான—கனறிய கதிரோன குடகட
ல் கடந்தான கடிதுகீழத திசையிசைக கதிரவா-வென்றிகொ
ன் புனவா வேந்துபொற காசு மீளவும பேழைபுட காணான. []

மனமருகிக்கியபங் கணணிணை சிவந்து யவனியம பொறிக
ளை வளமகச—சினநெருநதி கொறிபபச சீறுமுய காலைத தினம்
பொலவ காசுகொண டிவோன—முனமபுக ஞெக்கிக காசுன
க்களித்தார் மொழியா னென்னு மடிதாழந்—தினமுற வவ
ளை க காட்டியனென்ன வினைத்தன னிருவரும நடந்தார. ()

நடந்திடு பொழுதி னதிக்கட நடுவி னுவ்வோர் டிருவரு
நாரய—துடைந்திடு மவரை வேடுவன சுட்டிக குணறுவாத கலை
வறுகதுறுங்—கடையுகக் கனலிற் கனன்றிடை யசைத்த கதிர
தரு வாட்படை யுருவி—இடைதருமறுவர் சிரங்களாறு றிடை
யி னெழுதாது துணிததகன றனனால. (௬௫)

மனுமுறை தவிர்ந்து வழியில் துறந்து வையக மிழந்து
கானெயதித்—தனுவையு மிழந்தச் சுயிரையுமவிழ்த்த தாரதிப
ரகையலா பரவது—ஈனியுறு காபாலிகனகறை யகன்று கா
ண விறையிவருயிரை த—தனியம தூதா கவர்ந்தனா வைவச்
சுதனை சார்ந்தரு பலபுனல் லேர்தா. (௬௬)

விடுத்தவுந் தருமன சித்திரகுத்த வினையிவா புரிந்தவா
வெல்லாந்—தொடுத்திட வெனவு யாந்து ஸாசா தோளைய
ர்க குனவெலாஞ் சொலவி—படித்திடமரவ மனதி மறிபபா
ல நதணாக குளளனவறையு-கடுக்கிடு சினத்தவ வறுவரை தோ
கங்க கட்டொரி வழங்கிட கழறம (௬௭)

புரவல ரிவரை மடந்தையா ரமமைய புலைத்தொழில புரியு
சந்தரனை—யிரவியு மதியு முளளாமளவு மேழுநரகு காகிய
கோடி—கிரயமுறறழுந்தப புரிபுவிலாதே னிமையா தனையெ
லாங்காணக்—கூரவனை புரியின சோகனையாவ யுந்த குதகிர
மகனறிட வெனறுன. (௬௮)

தருமநா யகன்சொற் றலைமிசை தரித்த தருகண ரவர்களைக்
காய்ச்சுங் — கிருதவெந் தகழி பொறித்தனா மழுவாற் றுண்டன
ந்துகிரன னலையுட் — கருகிட வுருக்கி வார்த்தபி னுடலி னூனெ
லாங் கடிதரிந் தன்பித் — திருள்புலா லிவையு மிருத்தினா குரு
வை யனையவெலாங் காண்குற விசைத்தார். (௯)

இன்னன விவர்கள் கரமெலாஞ் சலிப்ப யாதனைப் பாடெலா
ம் புரிந்து — மன்னவ ரோதஞ் சற்றில ராகி மகிழ்வுட னகமுக ம
லர்ந்தார் — அன்னதாந் தகைமை யறிந்தனர் தூத ரதிசய மீதெ
னத் தம்மோர் — மன்னனு னவனுக் குரைத்தன ரவனு மனநிலை
மயங்கின னாகி. (௰)

தேசிகன் முதலா வருவரை யழைத்துச் சித்திர குத்தனை
நோக்கி — மாசிலா வினையெங் காயினு மிவர்கண் மறந்துமே புரி
ந்தனர் கொல்லோ — பேசுதி யெனலுஞ் சிலதினம் பொருநை பு
குந்துநீ ராடினா கொலையுண் — டேசறு நீத்தத் திறந்தன ரன்றி
வே றில்லதொன் றறமென விசைத்தான், (௰௧)

இசைத்தன செவிசென் றியையுமு னியம னிருகர முடிமிசை
யேற்றி — யசைத்திட வுமையாட் காரமாய பெண்ணி னரசியா
யமுதலா மாருய்க் — கசைத்தட வுயிர்கள் பவபிணி யனைத்துந்
தவிர்த்துயர் கதிசெலத் தழைக்கு — மிசைத்தமி ழினித்த பொரு
யமா நதியை யிதயமுற் றிறைஞ்சினனாகி. (௰௨)

சுதனமார்கரத்துத் தூதர்காள் பொருநை தொழுதனர் தொ
ட்டனர் குடைந்தா — ரிதயமே வினைத்தார் தங்களை நினைத்
தாரிவரொலா மிறையவன் கைலை — சதமென வாழ்வா ரவர்களை யீ
ங்கு தருதலே பிழையனூ பலவாம — விதமுறப் புரிந்தோம வீ
ணவாக் கிதனால் வேதனை சிறிது மற்றிரா தால். (௰௩)

முன்னொரு முனிவன் கொடுவினை புரிந்து முடுகின னம்பதி
யவனை — யின்னல்செய் திடினு மின்ன லுற்றிலனகண் டியாதெ
னத் திகைக்குநாள் வானத் — துன்ன சரீரி பொருநை மூழ்கின
பேர்க் குனவினை யுறுதென வுறுத்திச் — சொன்னதுண் டதனைச்
சொலலுவே னென்னச் சூழதவா தூதருக் குரைப்பான். (௰௪)

தெய்வதத் தமிழுந் தென்றலுங் கலந்து திக்கெலாம் பரிமள
ந் திருத்தும் — பெயவரு முகில்சோ மாடமா ளிகைகள் பெரிது
சூழ் பூவன நகரிற் — றுயவரு வாம பாகத்தாம் பொருநைத

றைவட புறங்கிரு தத்திற—கைவரு மியோகத் தரிசுவா மிப்பே
ர் கழறுமா முனிவர னிருந்தான. (௱௫)

இருந்தவ னிடத்தில வதிட்டகோத் திரத்தி லெய்தி னோன்
பானு சித்தென்போன—பொருந்திய நட்பால் வருதலு மவனைப்
புகழநதெதி ரழைத்துப சரித்துப்—பெருந்தவப் பேருய்க் கி
டைத்தவெள ளரியின பெருநகனி யளிததனன் னிருந்தா—யருந்
தின னவனு மும்பரா ரறியா வமுதிது வாமென வறைந்தே. (௱௬)

தினறபின் னரிச்சு வாமியைப்பாநு சித்தன்புன் முறு வலி
னோக்கி— நனறுருவாரங கிடைத்ததின முறைமை யவிலகென
நககனு யகன் முன— றுன்றுமென றவததுக் கிரங்கியவ் விதை
யைத் தொலலைநா ளளிததனனஃதோ—வென்றுமோர் கனியைத்
தருவதா மூபபு நோய்மையு முண்டவர்க் கிராதால். (௱௭)

அனபகே ளின்னுமதற குறும்பெருமை யறைந்திடற் கரியதாமெ
னன—வினபுடனரிசசு வாமி சொலலிடவு மிவையெலா மினமு
றக்கேட்ட—புனபுல வழிபோம் பாநு சிததற்றைப் பொழுதெ
லாங கழிததனன மறுநா—டனபயி லூாக்குச் செலமுனி வர
னைத் தாழநதனன விடையவன றந்தான். (௱௮)

விடைகொடு பாநுசித் தனுமெல்ல வெள்ளரிக் கனிகரந் தெடுத்
தே—நடநதன னரிசசு வாமிவானிரவி நடுவாரக் கடன்முறை ந
டத்தி—யடைவுடனுருவா ரத் திடை யடைந்தா னக்கனி காண்கி
லா னழனறு—னிடையிது கவர்ந்தா ரோரியா கென்ன வெரி
மொழிச சாபமிட் டனனால். (௱௯)

இடுதலும பாநு சித்தனோர் நரியா யென்செயதோ மென்
செயதோ மினிநாம்—படுதுய ரளக்கற பாலவோ முனிமுன பட
ரதலே நலமெனப படாநது—கடுதொழிற கள்ளன் கவர்ந்தன
ன கனிமுன காததருள புருதியென றேறுதி—மடுமலாப பாதம
லங்களும பசியால வருந்துமா முனிவரன வருப்பான. (௱௰)

ஆனனமிட டவனைக் கன்னமிட டனையே யையயோ வக்கனி
கேட்டு—வினனமு றினகருத தருகிலேன கொல்லோ வெனகர
வுறறினை நாளு—ெனனுட னடுமிதறொழில் கறற தியாஙகு
ரீ யிவைவெலா தோகஙின—முனனுறும வினையே யலதிலை யென
ன முனிதக வுனடைமை யான மொழிநதான. (௱௰௧)

நற்றவத் தரிச்சு வாமிசொற் கேட்டு நரியுடம் பெடுத்தவ னுயேன—சிற்றறி வுடையேன் செய்த தீவினையைச் செய்தவப் பெரியநீ பொறுத்தி—யுற்றவிவ் வடிவ மொழியுநா ளிடரொழிமனை துரைத்தியென் றறுகணீர் சொரிந்தான—மற்றவன் முனைவர் கட்டோர் கட்பான் மனஞ்சிறி திரங்கி னுனே. (௧௧௨)

நிரவன் சாபராசி சென்றுறையுங்காலமோர் தியகரப் பொருனை—நதியினீராடி நாரணன பிரம னுகர்மா முனிவரர் போற்றித்—துதிசெயு மெங்கள் பூவனத் தமர்ந்த தூயவா சினரைச் சூழ்ந்து—வதிதர வகலும போதியென றுரைப்ப மற்றவ னமமுனி வதிந்தான். (௧௧௩)

இவ்வகை நதியிலா டலுமெங்க ளிறைவனைச் சூழலுமாக செவ்வியகாலம் பலசெல வொருநாட செநசமிழ் நாடுடை யரச ன்—வெளவிய கள்வர் தமையவண கழுவின மாட டின னவர் சை விரும்பித்— தவவிட நினைபபப பூருவ ரானைந் தீரிட யி னிலை நினைக்கும. (௧௧௪)

குநதள தேசந் தனைப்புரந் தருளுங் கொறறவ ளுக சேந் னன்முன் —பநதமில் பருண தமுனிசெய சாபப பறறினுற பலு கொலை யரியா—யநதமிறவததா னிருடிகமுனியுறை விரைபபாய ந்து கொன் றனனமுன, வநதவச சாபம் போயினு நரயுல வநதி தன னுவினத் தியினுல. (௧௧௫)

ஆதலா லியாமு மத்தசைவிரும்ப லடாததென் றகதுதறிவு றறு, வேதகக் கழுவி லிறநதவ ரொழுமபை வெள்ளியமபல விறைற் கெளவிச், சீதகப பொருநை மாநதி நடுவண டினநதின ஞ்சென்றுசோத தியதால், பாதக மகனறு களவரும பரமனை பரகதி யடைந்தனரபபால, (௧௧௬)

நாள்பல வினன கழிதலுஞ் சாப நசிததது நரியுரு நீங்கி கோள்படு மரண முற்றன னமமுன கொணாநதனர தூதுவர் கொதிதது, வாள்படு நரகில வருநதினேன சறறுமவருந்திலன வானுல கடைநதா, னீளபடு பொருநை குடைநதவர பெருமை நிகழததரி தாகுமா லதனுல. (௧௧௭)

இரைஞா படயாம வருத்துத லியையா வெளனிறுமிவாமு னம் புரிநத, •தவறநது கொடுமை யாகையாற நகக சாபமிட டி டுலனென றுணாதது, தவாதரு மறையோன நலையெதிர் நோ

கசி நீதினம் பொருளை நீராடிச், சிவதவம் புரிந்தா யாகையா
லுலகிற செனிககவே திய னென வெனறும. (கக௭)

கடுந்தொழிறகாபா லிகனகழு காக்க காவலா காரிகை யா
ரு, நெடுஞ்சிறை யாணபெண புறவின மாக நீணிலத் துதித்திட
வென்றும, படுபெருஞ சாபம்பகர்ந்தனன கேட்டுப பதைப
தைதத நறுவருந தருமன, றெருடு கழல வணங்கி யையவிச் சாப
ந தொலையுநா ளுணா ததியென றுரைததார். (ககஅ)

கணகணீா சொரிய விமமியிரு கிவர்கள் கரைதரு மொழிக்கு
ளங கரைந்து, மஙாக ணீாபிறந்தங் கறுவரு மொனறுய மலைம
கண மாலையாயப பினனாப, பெணகளு யகமாயத் தமிழ்மலைபெ
யாந்து பெருமைசோ பாவனத் திமையோர், விணக ளூாமூதா
ய விளங்குறு பொருநை மேவிடத் தீருமென் றுரைத்தான. ()

வேறு.

தரும னுரைதத முறையாலே தரைமே லிவர்களாங் காங்கு
பெருமை மறையோன புனகழுகு பிறங்குமாண பெண்புற வின
மாயக, கருவி னுதிதது வளருற்றுர் கடவு ளனையீ ரீங்கிவாக
ண, மருவிய பொருநை வழிசார்ந்த வகையும வகுப்பா மென
வகுபபான. (கஉக)

வேறு.

மீன விளங்கு தடங்கோடி மிகவிளங்கு தமிழ் நாட்டிற்
றேன விளங்கு மலாவிளங்கு சிஞ்சுபார ணியததடத்தின்
மான விளங்கு விலங்கினுக்கு மறலி யென விளங்கு கினறுன்
கான விளங்கு மொருவேடன் கணடகனென போரொருநாள ()

விலைமாதர் விழியோ னுங கண்ணிபல வீக்கியதிற்
சொலையாரு மவாசுகமபோற குருநென் மணி பலதுவி
யலையாதங கோாபுதரி னண்மையி னுெக் குற்றிருந்தான்
தொலையாத காமுகாபோற றூதுணநான குறறன வால். (கஉங)

பட்ட புரு நானகிளையும பஞசாத்தி லடைத் தஃதை
யெடட வருந தன்மக்க ளினிதுவிளை யாடுதறகு
விட்ட வாகைக கொடுபபவவா விழைவுடனபெற ருங்கொருழி
யிட்ட னாகள பலாகூடு மினங்கூடக் களிபபுறறுா. (கஉச)

மாலாலே யிவராட மறறிட்ட கூண்டையிரு
காலாலே கவாநதெழுந்து கழுகொன்று கடிதேகிப்

பாலாலே தாயருழவி பாலிப்பாள போலுலகை
மேலாலே யுயிர்களுக்கும் வியனபொருளை கடந்திகோல. ([illegible])

காலெடுத்த கூண்டாறறிற காறவரி வீழநதிடலும
தேனெடுத்த ரீர்குடையுஞ் செவவியவிய பிரசசிறுவனா
றானெடுத்தான பவபாசந தடிநதுவிடு மிறைபோனபோ
லானெடுத்த புறவினஙக ளுவபபவெளி விடுத தனனுவ ([illegible])

வெளிகொணட புறவினங்கள் மெலலெனத்தஞ் சிறையுதறி
டளிகொண்ட வாஙகொரசினே யதனமீதிலிருந் திடலும
வளிகொணடு வந்ததென வந்தகழு காஙகனுஙக
களிகொணட நெடுஞ்சிறையாற கருத்துருகி யுறததழுவி. ([illegible])

கண்ணீரா னீராட்டிக கடநடுஙகிக் கலாந தழுது
புணணீரமை மிகபபொருநதிப பலபலவாயப புலமபுறறே
யெணணீரீ ரொண்ணீரீ ரொணணீர்நீர முனனுளன
நண்ணீர் நீர் நண்ணீர நீர நணணீர் நீரொன நவினறே ([illegible])

அடிக்கடிதன னிறகாலே யணைத்தணைத்து விடுதலுமே
மடித்தசிறைப புறவினஙகண மனங்கலஙக வுடனடுங்கிப
பிடிக்கவருங காலனெனப பேதுறலு மவ்வெருவை
வெடிததழுது மேனமேலு மெலலிறகாற றழுவியதால. ([illegible])

கணடவுட னுயிர்கவருங் கழுகிந்தப் புறவினததை
யண்டி யளவில்லாத வாவலினு லிறகாலே
கொணடுதழு வியு[illegible]
[illegible]வார் தருமா[illegible]ன மனதெணணி.

ஒழுக்காரோர் மாணியிரத க்ஃபாத மறிதுமெனப
பழுககாது தருவிருந்த பழஙகழுகி னிலைநோககி
முழுககாத வுடனபுறவை முகநதுசிற கணைததிரஙகி
யழுககாறு படலெனனே யறைதியென வுறைததலுமே. (௧௫௧)

அநதணநீ யறிநதிலையோ வறிந்திலையோ நமககுறற
முநதைவினை யாவையுநான மொழிநதிடுதல வேணடுவதோ
விநதவொரு நாறபுறவா யிருககின்றா காமபோசனு
சொநதமெனப புரநதவநத தோகையரு மனறேயோ. (௧௫௨)

நெறிவிட்ட மனனவாககு நீதிநெறி பலபுகனற
வறிவுற்ற மெஞ்ஞானத தாசானு நீயலவோ
பொறிகெடட வழியீாபபப புல்வினையிற பொருள் கவாநது
வெறிபட்ட கழுகானேன காபாலி கனனிலையோ. (௧௫௩)

பின்னவனை றன் மனையாளை முன்னவனும பின்னவனு
முன்னவன்றன் மனையாளை முயங்கமயன் முழுகியது
மன்னவர்க்குப் பன்னிரு யறைந்தனவு மவவுழியான
துணியதும் பொருள்வைர்ந்த தோகையிவா மயங்குற்றே. []

நிலைமாறி மனைவர்தந் நிறங்கலப்பச், செய்ததையும்
பலமாறு நிலைநோக்கிப் பறைலர்சென றுடற்றியதுந்
தலமாறி யவருடனி தழல்வனத்தில் வருந்தியதுஞ்
சிலைமாதர் தாழ்த்தங்கு தீயோனை சேர்ந்தன்றே. (௧௯௫)

சந்தவரைக் குமையறைழந்துச் சார்ந்தனவும் பொயக்காசால்
வந்தவொரு வயப்புனலன் வாட்படையா னஞ்சிரங்கள்
சிந்தியதும் யமனுலகஞ் சென்றதும்மாங கவனரகம
வெந்தெரியா திருந்தனவும் விறந்தரும னைழதுடனே. (௧௯௬

இருடிமகா நீத்தந்தி னியல்பினைத்து முரைத்தருளிப்
பொருகைநதி யாடியுவோர் புண்ணியநற் பலனுலே
கருணைகொடு வேதியனுக் கழுகுபுற வினமாகக்
குருகின்னை யெயினரசர் கோற்றொடியர் தமையன்றே. [௧௯௭]

கொடுஞ்சாப மிட்டனவுந் தொவே நீ யிச்சாபம்
விடுங்காலம் விளம்பெனயாம் வேண்டியது மவ்விவிர்
தொடுங்காத லுடனென்றாய்த் துய்பொருநையாடுங்காற்
படுங்காலமிதன்மை படர்கால மென்றது நீ. [௧௯௮]

எண்ணிலையோ வக்கால மிக்கால மதுவருமே
நண்ணினமா லியாங்களுய்ய தானஞ்செய் வித்திடுதல்
புண்ணியமென் றுரைத்திடலும் பூசுரர்க்கு முறசனனத்
துன்னிலமை யெல்லா முணர்விடத்திற் றோன்றியதால்

தோன்றுதலுஞ் சிரக்துளக்கிச் சோகாத்துச் சுடர்க்கதிரோ
னுன்றவழி வளர்க்தெளிய வரும்புறவாய் நின்றுரை
யென்றருளி னோக்குதலு மினித்தவர்க்கு முன்சனனத்
துன்றுவினை யுள்ளவெலா முணர்விடத்திற றோன்றலுமே. ()

உம்பர்நெடுஞ் சினைவிடுதத்துங் குறுவர்துணைத் 'தாளவீழநதே
யெம்பெருமா னெமக்காநீ யிசைததவெலாங் கொளளேமாய்
வெம்பினதுங கொலையுணடு வியநதுசிறு புறவினமாய்ப்
பம்பினதும போதுமருட பாலையிறை பாததினிமேல் ()

கனவிலுமை யாங்கள்பெற நானருசெய் விக்கவென்க
கனியாராம புறவினமுங் காபாலி கககழுகு
சனனதியில் வீழ்தரவுந் தகைவேடய வேதியனு
பன்னியசங் கறபமுறை வழுத்தியவை காதகேதாதி. (௧௪௪)

தென்றலுடன் பிறந்தவருந் திருப்பொருநை நாயகியை
மன்றலஞ்சோ மலராலே வானமுறையிற பூசித்தே
யன்றமுத வினறவலா யகமுதனமுன் றிருமபுரிக்க
தனறவினை நீக்கவெனத் தோயநடு மூழ்கின்னே (௧௪௫)

வேறு.

மூழ்கி யெழுது முடிமன்னர் மூன்னரிலங்கு வயத்தவனர்
தாழ்வொ லியர்வி லாதெழுந்தார் தையலாரோர் கேந்தரளும்
வாழ்விலெழுந்தார்மறையோரும் வாணிலெழுந்த வருஞ்சோதி
தேழ்பன்னிருவ ரொன்றுமிக் [illegible]ன்ன விளங்குற்றன.

பொருந்தா நெறியிற் புலம்போக்கும் புல்லர்க்கிரங்கி பலநீதி
மருந்தா யுரைத்தா யருந்தாத மற்றெம்போல வரைமுறது
வருந்தா வண்ணம் வருந்தினையின் வாழ்வு மளித்தாய் லெகதியுந்
தருந்தா ரகமாய்ச் சிறப்புற்றாய் தாயுந்தமரு நீயேயோ. [ ]

அனகா வுலகிற் பொருளெல்லா மறியும் பொருளே யாதலினற்
கனகா பரணந் தரித்துலகங் காவல் புரியக் கருதேமால்
பனகா பரணன் பதமொன்றே பற்றக்கருதி வாழ்கின்றே,
சனகா தியாகே ரினைவாகீ தருமா றருளே[illegible]வின்றிமென.(கசக

இருமன்னவரு மங்கையரு மெல்லா மறந்து தறந்தனர்போற்
றொருண்மெஞ் ஞானச் செல்வனிருந் திருந்தாண்மேவிப்புகழ்ந்திட
கருமக்தொலையக தெமேலக் கருத்துள்ளிரோற் கடவுணிப் [அங
பொருளை வணங்கத் தரும் யாரும் புகழவோ மெனனப புகழ்
வாரால்.

ஆயே புலக மனைத்தினுக்கு மாசே நீத்த மெவற்றினுக்குந்
தாயே யமுதப் பிரவாகத் துறையாய் நிறைந்தில் கொழுகுகின்ற
சேயே வேணடு முறை தவ்றித தீயநெறிபோயச சிதைவுற்ற
காயே யனையேம் வினைதவிர்த்த நங்காய வணஙக வாராயே. ()

மலைமா மகளின் மாலிகையாயவந்தாய வணங்க வாராயே
கலைகூா முனிவுன புகழதெய்வக கருமபே வணஙக வாராயே
தலையார் மலையந தொடாந்துவரு தாயே வணஙக வாராயே
தொலையா வினை நீதநெலையாண்ட தோகாய வணஙக வாராயே

கண்ணே வருக வெமமுள்ளக் கருதகே வருகக் கங்கை முத
லெண்ணே கடந்த நதிமடவாாக் கிறைவி வருக மலைய மலைப
பெண்ணே வருக தமிழமுனி பேறே வருக யாங்கள் படிம
புண்ணே யனைய வினை சிக்கிப புரந்தாய வருக வருகவே. (கரு)

துறைகடோறு மொவவொரு போ தொடாந்தாய தொல்லை
யொளறேயாய, மறைகடோறும் புகழ்ந்தெடுப்ப மகிழவாய
வருக வருகவென, நறைகடோறு மதுகரங்க ணடிகரு மலை
மா லிகை யுதித்த, துறைகடோறும் புகழ பொருநைத சைய
லாங்க ளுதித்தனளால். (கருக)

வேறு.

உதித்தன டன்னைப போறறி யுலப்பில புகழவாா தம்முண்
மதித்தவே தியனை நோக்கி வேண்டுவ வழுத்தி யெனனத
துதித்திட வேண்டு மென்வாய் சுற்றிட வேண்டுந் தாளகள்
கதித்திட நினைத்தல் வேண்டுங் கருத்துனை யெக்காலத்தும ()

நினபத்தி சிறத்தல் வேண்டு நின்னதி தீரத் துறறே
யின்பத்தில் வாழ வேண்டு மினிதுநோக் கருளல வேணடும்
வன்புற்ற பவத்தான் மாறி வருகினும் பிறவி தோறு
முனபத்தி வேண்டும் வேண்டு முவையெனக் கருளியெனறுன்.

ஆயிர வருட மாயு ளளித்தனன் கலைக ளெலலாம்
பாயிர மறைகளெல்லாம் பயிலுவை சீடரோடு
சேயினர் சூழச் செல்வஞ் சேர்குவை புரிமகத்தான்
[illegible] மகிழ்ந்திடப் புரிவா யப்பால். (கருச)

அந்தத்தி லிறைபோன் கைலை யடைந்துவ யகில மெல்லாரு
சுந்தத மினிபுன் றனனை யுக்கிர தவசி யெனனத
தந்தனம் பாவநாசத் தலந்தனி லுறைதி யென்று ர்
சிந்தனை களித்து வேதச்செல்வனும் வணங்கிச சென்றான (கருரு)

நதிக்குநா யகியாளப்பா ளுகிலம் புரந்தாரோடு
துதிக்குமா மயிலனனைத் தொன்மைபோ லுலகமெல்லா
நிதிக்குலம் பரவக்காதது நீளுநீர் முடிவினிதத்ன
விதிக்கரும பதவி சார்ந்து விளங்குவீ ராகவெனறே. (கருசு)

கபாலிகன் வதன நோக்கிக் கனனிமா நதியாணீமு
னபாயமாம வினைகள் செயதா யாதலா னுறு சனமஞ்
செபாதிமா தவங்கள் செயதித் தீரத்தத்துட் டினமுக்காலந்
தபாதினி தாடின முத்தி தருமென வுரைத்தங் கபபால்; (கருஎ

நேமிமா வனத்தி னொரு கணிருமலை பொருளைத் தேவி
தாமிர பருணி யாற்றுத் தரங்கநீர் பெருக்கி னுப்பண
காமிய மனைத்து நல்கச் சநித்தன ளினறு மஃதே
தோமிலாத தேவி தீர்த்தத் துறையென மறைகள் சொல்லும். ()

கண்டாலும் பரிசித்தாலுங் கைகுவித் திறைஞ்சினாலு
முண்டாலு மாடினாலு முளளுற நினைந்திட்டாலும்
பண்டான வினைகணீக்கிப் பரகதி யளிக்கு மென்றால்
வண்டாரு தேவிதீர்த்த மகிமையார் வகுக்க வல்லார். (கருக)

தேவிதன் கருணைபெற்ற செழுமறைக் குலத்துக் காதல்
பாவிய கலைகளெல்லாம் பரந்தவா சரிடங் கற்றுக்
காவியங் கண்மேதாதி யெனபவா கருப்பிற் றந்த
மாவியல பூததசாலா வதியினை மணத்திற் கொண்டு. (கசய)

வாழையுங் கமுகுஞ் சூழ்ந்த மணிக்கிரீவ புரத்துள் வைகி
மாழைவா ழுலகுவப்ப மகம்பல வாற்றிச் சநதக்
கேழமா மலையநதொட்டுக கிளாகட விறுதியாணடான்
டேழைசெய சிட்டராதி யிவருடன பொருநத மூழ்கி. கசுக)

பீடுசேர் பொருளைத்தன்னைப் பிரதிமையி லாவாகித்து
நீடுலாமலாக ளாலே நிரந்தரம பூசையாற்றிக்
கூடுமா யிரத்தையாண்டு குலவுயில லறநடாத்தி
நாடுதற கருமையாய நறபத மடைவா னெணணி. (கசுஉ)

என்னரு மககடம்பா லில்லறப பொறையைநலகி
விண்ணமா குடுமிசசநத வியனமலை தவத்தி னின்று
நண்ணருமப் பிரமலோக நணணிப்பின சனகனென்னும்
பண்ணவ னுகியெங்கள பசுபதி திருமுன் சாரந்தான. (கசுரு)

இன்னவாற தேவிதீர்த்தத் தியல்பெலா முரைத்தாமிஃது (லா
சொன்னவர் கேட்டோர்வேண்டிச் சொல்விததோ ரியாகளெல
கனனில வரைபபிலவேணடு நலமெலா மாயததுப பின்னா
தனனிகா சிவலோகத்திற றழைததுநீ டூழிவாழ்வார். (கசுச)

தேவிதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

எட்டாவது.

தேவிதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேளுங்கள் தரும தேவதை நான்கு பாதங்களானடைபெறுங்கிரேதா யுகத்தில காமபோஜநகரில் நீதிவழுவாது உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழற்றி யரசுபுரிந்து வந்த விக்கிராந்த கேசரியென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி முன்செய்த தீவினைப்பயனுயக் கொடிய பாதகங்களே உடலெடுத்து வந்தவென உலகம்பழிப்ப வைஜயந்தன் ஜயந்தன் என இரண்டு குமாரர்களைப் பெற்று-வளர்த்து வில்வித்தை முதலானவைகளைககறபித்து அனங்கமஞ்சரி, இந்துபதாகினி எனறஇரணடு கனனியாகளை விவாகஞ்செய்வித்து வாழும் நாளில், தனக்கு மரணகாலம் அடுத்தது கண்டு மக்களையழைத்து வேண்டிய புத்திமதிகளும தரும நீதிகளும நன்குறய அவர் மனதிற் பறறுமாறு உரைத்து மூத்தவனுகிய வைசயந்தனுக்கு மகுடமுஞ் சூட்டிச்சகரவாத்தியாக்கி இளையோனுகிய ஜயந்தனுக்கு இளவரசப் பட்டமுங் கட்டி சிவகதியடைந்தான்.

உடனே வைசயந்தன் மலையை மண்ணுங்கட்டி தாங்குதல் போல் உலகமெல்லாந் தன்னொருபுயத்திற் றுங்கி வருநாளில! மாதா மோகததால் மதிமயங்கி அரசாிமையெல்லாம் மறந்து விட்டான. தம்பியாகிய சயந்தனும் அவ்விஷயத்தில அணணனிலும் அதிகமானுன்.ஆகவே இவ்விருவரும் உடுப்பனவும் உணபனவும் மறந்து மோகாக்கிராந்தராயச் சதாகாமந்துயப்பதுவே கடனுகமதித்து திகழுகையில் ஓர் நாள், தீவினைபபயனுல் மூத்தவன இளையவன் மனைவியையும்,இளையவன் மூத்தவன் மனைவியையும் காமந் துயககநயந்து வேண்டலும், கறபிலுயர்ந்த அபபெண்மணிகளிருவரும கண்ணீரவடித்துத் தஙகள தஙகள் நாயகனை நோக்கி, இதெனன அநியாயம பித்தமோ உன்மத்தமோ, பேயோ தலைக்கொணடது? இம்மதிகேடு வரக் காரணமெனனை, இக்கொடிய எண்ணங் கீழ்ச்சாதியரும் கொள்ளார்கள், இனியாகிலும் நனனெறி நடவுங்களெனப் பற்பல நீதிவாக்கியங்கள் தொடுககச் சற்றுங்கவனியாமல் அம்மூடாிருவரும் பலவந்தம் செயய அடுத்து வருதல்கணடு, அம்மடக்கொடியா அந்தப்புரததுககுள, விரைந்து சென்று கபாடமடைததுத தாளிட்டியாநதிருநதனா, இதுகண

டு அரசகுமாரர்களிருவரும் முன்னினும் அதிகமான மோசசோகத்தால் மதிமயங்கி நிற்கையில், மந்திரிமார்களும் குருவாகிய அந்தணனும் அடுத்துவந்து பற்பல நீதிபுகலச் சற்றுங் கவனியாது காளையர் இருவரும் கோபித்து உதாசீன வார்த்தைகள் பலபுகலவும், பொறுக்காதவராய் எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் என்று துணிவுற்று அந்தணனும் மந்திரியரும் தத்தம் இடங்களிற் சார்ந்தனர்.

அப்பால் அக்காளையரிருவரும் நம் மனோரதமுறை நிறைவேற்றுவாருளரோவென, எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், காபாலிசமயத்தைச் சார்ந்த துன்மந்திரவாதியாகிய புரந்தரனென்போனொருவன் அவர்முன் வந்து, வேண்டும் அளவிற் பொருள் தருவீராயின் உங்களுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்திசெய்வேனென்னவும் அரசகுமாரர்களிருவரும் பொக்கிஷத்திலுள்ள பொருளுடன் தாய்களணிந்து கொள்ளும் கிரீடமுதலான ஆபரணங்களையு நல்க, அவையனைத்தும்பெற்றுக் களித்த அத்துன்மந்திரவாதி தீக்ஷணிமந்திரப்பிரயோகத்தால் அந்தப்புரத்தில் அயர்ந்துறங்கிக் கிடைய மடந்தையர் மனத்தை மாழ்கச்செய்தலும் அம்மங்கையர் பரவசமுற்ற மனத்தினராய் நித்திரை நீங்கி எழுந்தவர்போலெழுந்து களிப்புற்று ஆடையாபரணங்கள் தரித்துக் கபாட திறந்து விரைந்து மூத்தான் மனைவி இளையானையும் இளையான் மனைவி மூத்தானையும் மார்புறத்தழுவி முயங்கலாயினர், காளையரும் அவரோடு அந்தப்புரத்தைவிட்டுப் புறம் நீங்காமல் மோகாந்தகாரத்தில் மூழ்கலுற்றனர்.

இவையனைத்துங் கேட்டறிந்த பகையரசர் தங்கள் நால்வகைப்படைகளால் அந்நகரத்தை வளைந்து, எதிர்த்துப்போர் செய்துவந்த அமைச்சர் முதலானவர்களை அதஞ்செய்து காமந்துய்த்துக்களிக்கின்ற அரசரோடு மனைவியரைக் கானேகுமாறு முடுக்கலும் அவர்கள் திக்கற்றவராய் அந்நகர் கடந்து அப்பாற் செல்கையிற் கண்ணுற்ற சூரியன் நீர்வற்றிய காலத்திற் குளத்தைவிட்டுப்பிரியும் பறவைபோல இக்காலத்தில் இவரைவிட்டு நாம் பிரிதல் அநீதமெனத் தேர்ந்து அவருடன் வழிநடப்ப தானான்.

ஆகவே இவ்வைவருங் கொடிதான பாலைவனம் சார்ந்துணவுறக்கமின்றி வருந்தி ஒருநாள் ஒருயுகமாகக் கழியாநிற்கையில், முன்பொருள்கவர்ந்து சென்ற காபாலிகன் மீண்டுங் காமபோச நகரத்தை யடைந்து அரசர்பகைவரால் காட்டிற்றுரத்தப்பட்டன

ரெனக்கேட்டஙகுவருதலும்,அவனைக்கண்ணுற்ற ஆசான்பலவாறி கழநதுசயிககககாபாலிகனவேதியனைவணஙகிஒனறுக்கும் அஞ்ச வேணடாம, அநதராஜயபததிலயானே இவ்வரசருக்கு முடிசூட்டி வைப்பேனெனன உறுதிமொழிகூறி,அவவைவரையும் அழைததுக் கொணடு மலையாசலஞ் சாாநது யக்ஷிணிமந்திரபபிரயோகததா ல நாடோறும் ஒவவொரு பொறகாசு வருவிதது அதைஒர் வேட னகையிற கொடுத்து அனுதினமும் உண்ணததகும பொருளைத தும வாங்கிவரசசெயது அதனால் அந்தணன் முதலானவாகள் ப சியாறறுவித்துத் தானும புசிதது வேடனுககும உணவு கொடுத் துவருவானாயினன.

அநேகநாளிவவாறு நிகழுகையில் அனுதினமும் வேடனிட! த்திற பொறகாசு வாஙகி ஓா பேழையுளிட்டு அதனகிரையததிற குததக்கஉணுபபொருள அளிததுவந்த ஓா வேடராஜன, ஒருநாள் தானகொண்ட பொறகாசுகளைககணக்கிடப்பேழையைததிறநது நோககலும் அதிலஒனறுமிலலாதிருககக்கணடுபரிதாபமுறறுயா ரோஙகவாநதனரோவெனப்பலரிடத்திலவிசாரித்துங கிடையா மையால விசனமுற்றிருக்குஙகாலத்தில, மறுநாளும பொறகாசு கொணடுவேடன வர இனறு இதனிலைமை கண்டறிவேனெனறு அககாசுவாஙகி வேறொருபேழையுளிடடுப பூட்டி உணுப்பொரு ளளித்து மறுநாள் திறநது பாாக்கையிலொனறுமிலலாதிருகக க்கணடு யாரோ கண்கட்டு மாயப்பொறக்காசு கொடுத்தனுப்பி நமபொருள நஷடமா மாறு ஏமாறறினனெனற விசனமும கோ பமுமுள்ளவனாயிருந்த தருணத்தில், தினமபோல பொறகாசு கொண்டு வருவான வருதலும அவனை நோககிச் சினநது அடா உனனிடத்தில் நாடோறும பொற்காசு தந்தனுபபுவாா எஙகுள் ளாா காடடெனை,அவ்வேடன அவவேடராஜனை யழைததுச்செ னறுபொருநைநதியில்நீராடிககொணடிருக்கும் அநதணன் முத லானஅறுவரையுஙகாட்டவே வேடராஜனகோபிததுப்பாவிகாள நீவிரோ அனுதினமும் எனனைபபொய்க்காசு கொடுததேமாறறி னீரொனறு சீறி,வாளாயுதத்தால அவவறுவா சிரஙகளையும கொ யது பிரவாகமத்தியிற றள்ளிவிட்டு மீணடனன.

கொலையுண்டிறந்தஅவவறுவாஉயிாகளையுங கவாநது சென்ற யமதூதா தருமனுததரவின்படி காபாலிகன அரசா அவா மனைவி யா இவர்களை நரகஙகளிலிட்டு வருத்தவும சமபநததோஷமனறி வேறொருகுறறமுமிலலாத அநதணன இவாகள படும யாதனைகளை

கண்டு வருத்தமுறவும் செய்யும் பொருட்டு, முதலிலேயவர்களை நரகங்களில்விட்டு வருத்தியும் அவர்கள் வருந்தாது சுகத்தி யாயிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமுடையராய்த் தருமனுக்கறிவித்த லும், தருமன் அவ்விருவரையும் தன்முன் அழைப்பித்துச் சித்திர குத்தனை நோக்கி இவர்களேனும் புண்ணியஞ் செய்தனரோ வென விசித்திரகுத்தன் இவர்கள் கொலையுண்டு பொருநையில் வீழ்ந்த தன்றி வேறோர் அறமுஞ்செய்தாரில்லையென்றனன் உடனே தருமராஜன் தன் கைகளைக் கூப்பிமுடிமேல் வைத்துப் பொருநை நாயகியைத் தியானித்து வணங்கித் தூதர்களை நோக்கி நாமென் செய்வோம், தக்ஷிணகங்கையாகிய பொருநையை மனத்தா லொருகாலத்தில் நினைத்தவரையும் நம்முலகிற் கொண்டு வருத லகூடா, அவ்வாறிருக்கக் கொலையுண்டு நதியில் வீழ்ந்திறந்த இ வர்களையோ நம்நரகம் வருத்தவல்லது ஒருகாலத்தும் வருத்தவே மாட்டாது இது பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லுஞ் சரித்திரமொன் றுளது என்று சபையிலிருக்கும் முனிவர்களையும் தூதர்களையு நோக்கித் தருமன் சொல்லத்தொடங்கினன் முனிவர்களே! தூ தர்களே! கேளுங்கள், கிருதயுகத்தில் தென் திருப்பூவனமென்ற நகரத்தில் பொருநைமா நதியின் வடகரையில் அரிச்சுவாமியென் றோர் முனிவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குநாளில் அவனுக்கு அ த்தியந்த சிநேகனாகிய வசிட்டகோத்திரத்திற் பிறந்த பானுசித் தென்னுமோரந்தணன் ஆங்கு வருதலும், உபசரித்துத் தனக்கு வரப்பிரசாதத்தாற் கிடைத்த வெள்ளரிக்கனியிற் பாதி நல்கி மற்றையபாதியைத் தாமும் புசித்துக் களித்திருக்கையில், பானுசி த்து அரிச்சுவாமியை நோக்கி அமுதம்போலினிக்குமிக்கனி உமக் கு எவ்வாறு கிடைத்ததென, அரிச்சுவாமி அன்பனே! என் தவத்தி ற் கிரங்கிச் சிவபிரான் கொடுத்த வெள்ளரிக் கொடி பொன்னு இங்கு படர்ந்திருக்கின்றது, அது நித்தமோர் கனிதரவல்லது, அக்கனியுண்பார்க்கு நோயும் மூப்புமுண்டாவதில்லை என, உள வெல்லாம் புகலக்கேட்டுக் களித்த பானுசித்தன் மறுநாள் முனி வனிடத்தில் விடைகொண்டேகுங் காலத்தில் அவ்வெள்ளரிக்க னியைக் களவாடிச்சென்றனன்.

அப்பால் அரிச்சுவாமி நடுப்பகலில் பசிப்பிணி தவிர்ப்பான் வெள்ளரிக்கனியை நோக்கக் கனியில்லாதிருக்கக்கண்டு இக்கனி கவர்ந்தார் நரியாகுகவென்னச் சபித்தலும், பானுசித்தன் நரி யாகி ஊளையிட்டு முனிவன்பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து வேண்டியு

மமுனிவன் மனமிரங்கிப் பானுசித்தெனுநரியைப்பார்த்து இந்த
மாசிமாசமுழுவதும் இப்பொருநையில் நீராடி பூவேசுவர
ரை வலங்கொண்டு வணங்கத் தீருமென்றனன். அந்நரி அவ்வாறு
செய்து வருகையிற் பாண்டியதேசாதிபதி சில கள்வர்களை அந்த
திக்கரையிற் கழுவேற்ற அந்தமாமிசத்தைத் தின்ன விரும்பிச்செ
ன்ற அந்நரி சிறிது ஞானங்கொண்டு யோசிக்கலாயது; முன்
பார்த்த முனிவன் சாபத்தால் குந்தளதேசத்தரசன் ஓர் சிங்கமா
கி இருடிகமுனிவன் பசுவைக்கொன்று புசித்ததால் அவன் சாபம்
நீங்கியும் நற்கதி பெற்றிலனாதலால் நாமிதை விரும்புவது தகா
தென்று மறுத்து அக்கள்வருடலிற் கழிந்த எலும்புகளை யெல்
லாம் பல்லின்றறக் கௌவிப் பொருநையிலிட்டது அதனாற்கள்வரும்
சிவகதியடைந்தனர். அம்மாத முடிவில் பானுசித்து சாபவுடல்
நீங்கிச் சிறிதுநாள் சுகமாய் வாழ்ந்து முடிவில் என்னுலகம் வர
நரகத்திலிட்டு வருத்தலும் பானுசித்து வருந்தாநின்றுஞ் சிவகதியே
யடைந்தான்.

ஆகையால் இவ்வறுவரையும் நம்நரகங்கள் வருத்துஞ்செய்
யத்தக்க தன்றாயினும் இவர்கள் செய்த கொடும் பாதகத்திற்குத்
தக்க சாபங்கொடுப்பேனென்று சொல்லிக், காபாலிகன் கழுகா
கவும் மன்னனிருவருமிரண்டு ஆண்புறாக்களாகவும் மங்கையர்க
ள் பெண்புறாக்களாகவும் ஆசான் ஓர் அந்தணனாகவும் பூலோகத்
திற் பிறக்குமாறு சபித்தலும் அவ்வறுவரும் வேண்டத் தருமன்
நீவிர் அறுவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பொருநைமாநதியிலெக்காலத்தி
ல் மூழ்குவீரோ அக்காலத்திற் சாபம் நீங்குமென உடனே அவ்
வாறு பூமியிலாங்காங்கு பிறந்து வளர்வாராயினர்.

அப்பால், பூலோகத்திற் சிந்தாரண்யத்திற் கண்ட
னென்னு மொருவேடன் ஒருநாள் தன் வலையிலகப்பட்ட நான்கு
புறாக்களை ஓர்கூட்டில் அடைத்துத் தன் சிறுவர் கையில் விளையா
டக்கொடுத்தலும் அச்சிறுவர் அங்கோரிடத்தில் அப்பஞ்சரத்தை
வைத்து விட்டு மற்றையச் சிறுவரோடு சேர்ந்து விளையாடுகையில்
ஓர் பெருங் கழுகுவந்து அக்கூட்டைக் காலாற் கவர்ந்து ஆகாய
மார்க்கமாய்ப் பறந்து பொருநாநதியைக் கடந்து செல்லுகையிற்
கூண்டுகால் நழுவிப் பிரவாக மத்தியில் விழவும் கழுகு அங்கு ஓர்
மரக்கிளையில் உட்கார்ந்தது, அத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்துகொ
ண்டிருந்த வோரந்தணச்சிறுவன் பிரவாகத்தில் மிதந்து செல்கி
ன்ற அப்பஞ்சரத்தை யெடுத்துத்திறந்தலும் உள்ளிருந்த புறாவின

மானாகும் வெளிப்பட்டு அடுத்த ஓர் மாகிளையில் உட்கார்ந்த
ன. அதுகண்ட கழுகு பூர்வக்கியானம் விளங்குதலால் புருக்களை
யடுத்துத் தன்னிறங்கினால் அடிக்கடி தழுவிக்கொண்டு கண்ணீ
ர் சொரிந்து பற்பல புலம்பாநின்றது. அதுகண்ட அந்தணச்சி
றுவன் இதென்ன விபரீதம் புருக்களைக்கண்டவுடனே கொன்று
தினனும் வைரியாகிய இக்கழுகு இப்புருக்களைமாத்திரம் தழுவிப்
புலம்பக் காரணமென்னையெனச் சற்றுநேரம் யோசிக்கையில் த
னக்கும் பூர்வக்கியானம் உதித்தலால் அக்கழுகை நோக்கிக் க
ழுகே இப்புருக்களை நினைந்து வருந்தக்காரணமென்னையென்க, க
ழுகு, ஆ! தண்ணு, எல்லாமறந்தனையோ? ஒன்றுந்தோன்ற வில்லை
யோ? புருவினமாயிருப்பவர் அரசரும் அவர்மனைவியருமல்லரோ?
நீ அரசருக்குவேண்டும் புத்திமதி கூறிய குருவனன்றோ? பாதக
னாகியயானயுகந்தரன் அன்றோ? என வரலாறு முழுவதும் புகல
க்கேட்டு அந்தணன் எல்லாம் நினைந்து நினைந்து வருந்துவானாயின
ன். புருவினங்களும் பூர்வக்கியானவிளக்கமுற்ற மனத்தினவாயக்
கலாவதாயின. கடைசியாய அந்தணன் பறவைகளின்று வேண்டு
கோளுக்கிரங்கி அவைகளெல்லாவற்றையும் கையிலேந்தி விதியப
டி அத்துறையில் மூழ்கலும் தங்கள் தங்கள் சுயரூபமுற்றவராகி
அந்தணன் உரைப்படி எல்லோரும் பொருனைநாயகியைத் தோத்
திரித்தலும், அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய் இவர்க்கு முன்தோன்றி
அந்தணனுக்கு வேண்டியவரமெல்லாம் அளித்து உக்கிரதபசியென
றோர் பெயருங்கொடுத்து இந்திர கீலஸ்தலத்தில் வாசஞ் செய்யு
மாறருளி அரசனோடு மனைவியரை நோக்கிப் பண்டுபோலரசுரி
மைபூண்டு கடைசியாய்ச்சிவகதிபெறுமாறு வரமளித்துக் காயா
லிகனை நோக்கி நீகொடியபாவியாதலின் இத்தலத்தில் நூறுஜனம
மெடுத்து இந்தத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கக்கதிபெறுவா யென்றருளிச்
செய்து, அப்பொருனைமாதேவி அத்துறையிற் பிரவாகமத்தியில்
அப்படியே நிற்பாளாயினள்.

முனிவர்களே! இதுதான் தேவிதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்த
த்தின் புண்ணியவிசேடத்தையாவராலுமளவிட முடியாது இத்
தீர்த்தமான்மியத்தைக் கற்றோருங்கேட்டோரும் புருடார்த்தம் நான
கினையும் அடைவார்கள் என்று சூதமாமுனிவர் மேற்கூறலானார்.

தேவிதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதீத்தர்சருக்கம்,

மேருவென வாரியென வேதமென விண்ணோர்
தாருவென வேபுகழ்கொள் தண்பொருநை தன்னுட்
பாருரிய நன்மையொடு பாக்கியு நல்கு
நேருரிய சாலையெனு நீத்தநிலை கேண்மின். (௧)

துவாபர யுகத்தினில்ய யாதியெனுந் தோன்றற
குவாமதி முகத்தணிகொண் மாதவியென வோர்பெண்
ணவாதிவள யுரிந்தவொரு தவத்தினுபர் பேறுயத்
திவாகர னெனப்புகழ்கொள் சேயினைமு னீன்றாள்.()

சிந்தையொட ணைத்தனள்வ ளாத்தனள சிறப்ப
வெந்தவல ருமபுகழ வசுமன னெனபபோ
ரந்தனளபி னத்தனயன் றககவய தாகி
முந்துகலை யாவையுமு றைபபடிப யினறான். (௩)

கைக்கரி முதற்பல கடறபடைகள் சூழ்த
திகழுவிச யத்துலக மியாவையுஞ் செயித்து
மிக்கவுயர் மேருவினவி யனகொடிநி றுத்தித்
தக்கபொருள கொண்டினிது தன்னகர டைந்தான். (௪)

பட்டமுறு மஙகையாகள பாலாபலா காமத்
திட்டமுறு மஙகையர்க ளேவலாகள சூழ்த
தெட்டரசா கொட்டுதிறை சோத்தினாக ளோத்த
மட்டலரி யாசனம கிழ்ந்தினிதி ருந்தான். (௫)

இஙகிவனம கிழ்ந்தினிதி ருக்குமவை தன்னிற்
பஙகிலொரு மஙகையொடு பசசறுகுபூதி
திஙகளணி புஙகடவுள செஞசடில மீந்த
கயகைமுத லாடியொரு கறகமுனி வந்தான். (௬)

வந்தமுனி தன்னையிறை வந்தனைகள் செய்து
முந்தவொளி ராதனமு றைபபடி யளிதந்தே

யொருதையிவ ணையதிடவி ருந்தவம தெனனோ
கலைதயாபு ரிநதனாகொல் தமியனறி யேனே. (௭)

இன்னமுக மனபலவி ராசனெதி பேசித்
தனனிகரி லியோகியெவண சாரநதனையிங குற்ற?
புனனியது மியாதெனவு மைாதிடனும வேத
நனனிலையி னினறருளொரா கறகமுனி நககான. (௮)

புணணிகை புரிநதருளசெய புஙகவனை மனனன
ஒனனலைக புரிநதனையி சைதகருடி யெனனத
தனையமை விளஙகுமுனி தாளிணைகடாழநதா
னனனவன விளஙகுமருளாலனைறய தானன. (௯)

காவலனனை வாகுவலி யாபகடலைகள சூழந்த
பூவலயம வெனறுமுடி பூணடனை டநாளிற்
றேவாபயில கோயிலபல தீரதமொ டிருககின
மாயவலவா வீடுபொழினை மணடப மழிநத. (௰)

மனுமுறை விளஙகிலபல் வனசகா நெருஙகித
தனுவமி யிழநதவா கடநதிக வாநதாா
தனுமிளைய நிதிகடல சூழபுவி யனைதது
முனுதலினு யாதுதொகை துடிதவனு ருறறே. (௰௧)

இபபெரிய பாதகமொ ரியமனெறி பாசத
தொபபவனை முறறுநிலை யுறறவநத னுலே
தபபரிது பகதியொடு ரணபகல சா
யொபபிலுன றபவுயி ரோயுமென விணடான (௰௨)

விணடமுனி பாதமலா வீழநதா செழுநது
பணடைவினை முறறுமுணா பணணவிவ் வேலைழ்
கணடிமர ணகொடுமை யாஙகது விலககிக
கொணடடிமை பூணவென வேகுலைகு லைநதான. (௰௩)

வேறு.

ஆங்கம் குலைநது முகம் வாடி யறிவு கலஙகி நிலை தளாநது
சிய க மொதுஙகும வீரநிலை தேயநதானுகு வீநதானபோற—றங
கப சமல மலாததாளிற சரனென றுணாதது வீழநதவனமேற—
பொஙகு கருணான மனமிரஙகிப புனித முனிவன புகல வானு
ல். (௰௪)

மன்னே உனக்கு வரின்ற மரணக் கவலை நீங்க வென்னி,
பின்னே யெழுந்து விரைந்தேகி யிரவி மதியை முடிசூடு—து
ன்னே ரிலதாம பொதியி னெடுந் தடத்தே தவங்கள் பல செ
ய்தெதங்—கெந்நே ரமுஞ்செந் தமிழ்வளர்த்தே யிருக்கு முனிவ
னடிபோற்றி. (௰௫)

உயவாயாக யான கண்ணனூறுயாகத் துதவிசெய—மை
வா யெடுத்த மதினமதனை வயிறபோ குதமெனறுரைத்த தருளி
த—துயவாய முனிவ னேகுதலுந் தோனற லெழுந்து படைகு
ழச—செயவாய நாடு பலகடநது சென்றன பொதிய மலைசசா
ரல.(௰௬)

மட்டில்விரிநத கார்தளினமேன மகிழவுற்றிருநத கிளிபபி
ள்ளை—தொட்டி லிருநத பிளளையெனச சூழ லருவிகுடைந தா
டித—தட்டி லெழுநது வருதெனறற ருலாட்டுதலை மதுகரஙகள்
—கொட்டு மிசையைக் கணணோககிச செவிவாய தேககிக கொடு
விரைநதான. (௰௭)

சாரல்வரலுந தேரிழிநது தடக்கை முடிமேற கொடுவண
ங்கி—யாருங் கடலபோ னினறபடை யனைதது மாஙகோ ரிடத
திருத்தி—யேரம புயமே தமககுறற வெதிரி றுணையா யிருதா
ளால—வேர னெருஙகு பலயனமும வெநபின னுக முனசென
றான. (௰௮)

சூடு மலரா வேரன்மணித தொடையை யகற்றி முகஙகோ
ட்டி—யூடுங் கொடிசசி யாருளள முருகி மகிழ்ந ருராநதாயப—
பாடு மிதுனப பறவையெலாம பழுதத சினையுள விழுநதொளிப்
ப—வாடு மயிலும் வரையேற வரையன விரைவி னேகினனால

தேவா லயமும் வேதியர்தந திருமா ளிகையுந தேனசொரி
யும்—பூவார நநத வனமினன பொனறப புரிநது புவிகொணட
—மூவாப பாவம் பழுததவிவன முகநோக குறுத் ரீமையென
றே—காவார விலஙகும் புள்ளினமுங கடிநது புறம்போ யொளி
த்தனவே. (௨௰)

கானத் துறுவர் மககசாலை கடிகொண் டெழுந்த புஙகபப
டலம்—வானத் திரவி தனைமறைக்க மலகு மிருளை வேராறு—பா
னித் திஙகள் பருகுதலாற பகலு மிரவுங கருவாத—மானத து
றக்க நிலைகாட்டு மலர்பபூம் பொழில்கள் பலகடநதான. (௨௧)

வருகா லருவி யெனமதநீர் மலக டக்குங் களிமலி ..., யருகா னகத்தான் முடிகீண்டு பெருகு முதிர மருந்தரிக, ... லரியென றுடனடுங்கி யிருளகூர் முழைவாய்ப பதுக்கு ..., வொருகா லிருகா லுளனுகி யுறறுன றமிழ முனிசார ... (௨௨)

சாம மொருபால விண்ணவர்க்காயச சமைத்த தபு ... ருளிவிளககு—மோம மொருபால கலையணைந்த மொருபா லரி ய சிவபெருமான்—நாம மொருபான முத்தமிழி ருக மொருபா லாகமததி—னேம மொருபா லறமொருபா லிமையும ப... சாலேவாநதான. (௨௩)

எடுத்தோர் வினையை முடிக்கிற்பா னென்னை முடையா ... மை முறையாற—றடுத்தா ரொனினு மிடிபசியாற ... ரொ னினும பலாதுறறத—தொடுத்தா ரொனினு முழுவினையினை ... ாபா னெருங்கு பெருநோயின—மடுத்தா ரொனினுங காலனிவே ம ருண்ட தெனினும் விடுவாரோ. (௨௪)

அல்லே பழுதத பொழிலகடந்தா ருமா மதமா வரிமாமா, புலலே நெருங்கும பலகோடிப புனங்க ளடாநத நெடிகடநதா ன, விலலே ருழுவா குடிலகடநதான விண்மே லெழுநத கொடுமு டிகள, வலலே கடநதான றபோதனாகண மலகு நிலேகள ப... டநதான. (௨௫)

சருவாறிருந்து நாசிறுனி தானை கதுவு தியானத்தாற—க ருமைக களததி னணிமிடறறுக கணமூன றுடைய செஙகருமபி—னருமைத திருததாள் வணங்குதமி ழறிநத முனிவ னடிமலாக கிழ—வருமைக காலாக் கஞ்சிவரும மயபன சரணமென வீழந தான். (௨௬)

வேரோ யற்ற மரம்போல வீழ்ந்து வணங்கி யழுவானே
யாரோ யைய வேண்டுவ தெனறைதியஞ்ச லெனவுரைத்தான்
சீரோ யருளே மாதவமே செயயகமிழே தெயவதமே
பேரோ யனேததுந தமதாகப பெறறேரென கலசமபெறறேனே ()

அருளான முனிவ னவின்றமொழி யமுதருந்தி செவிபுக காாந்திடவு
தெருளா லெழுநத வசுமனசு தேவே யினிய தமிழ்ோடு (ம
மருளா ரூன மாதவமும வளாக்கு மாசே மறுவற
கருணை நிதியே யுளளவெலாங காணபா யெனிருங கழறுவ...

ஒருகா முகத்தின் வலியாலே யுலகத்தரசர் சிரமுருள
பொருகாற தேவராலயமும பொதுவு மறையோா புகலிடமு்
குருகா பொழிலும பழனமுமியக கொடுமையனைத்துங குருகத
தனுல—வருகா நகஙக ளனைத்துமனை மறலி கயிறறின வனைகத
தனுல் (உ௯)

பத்தோ டிரணடு நாட செலவே படர்வாயியம னுலகமெனச
சித்தோ டொளிருங கறகமுனி செபபச் சிறியேன வேணடுதலி
னத்தோ டொழுகு பொருளைத்தரு நாதமுனிவற போறறிடினி
பத்தோடிருபபந் தருவனெனப் பகாநதா னுடனிஙகடை நதேனே

பண்டாய் மறையின பொருளனைத்தும் பசியதமிழின பாவாகக்
கொணடா யமராககலையாழி குடித்தாய விநத முடிபொடிககுந
தணடாயிருவ ாறியாத தழலினபெருமான் றனைமலாககே
தொணடாய சரணம வருமரணத் துடக்கே துடைத்தப புராநத
ருளே.(௩௧)

அனகா சரணந் தமிழ மலை யகத்தாய சரண மகத்துவஞ்சேர்
சனகா தியரிற புகழினற தவத்தாய சரண மறைபுகழும்
பனகா பரணன றினமுநடம் பயிலவா னளித்தவா தாஙகக
கனகா லயத்தாய சரணமெனைக் காப்பாய தருணமிதுவெனறே

வாககுந தளரப பலபுகழநது வணங்குமரசன றனையருளி
நோககுந தமிழின முனிமகிபா நுவலும்பாவ மனைத்தினையுந்
தேககுஞ சநதுமெறியுமலைத தெயவப பொருநை யாடிலது
போககும பலநாளாயுளையும பொருநதப புரியும வருதியென.

ஆஙகோர் துறையின விதிமுறையி னுடப்புரிநதா னவனுடத
தாஙகா விறுதித் தடஙகடலபோற றமாமுலகந தடித்ததுவுந
தீஙகாங கரிய திறமாகத் தெணணீா கலஙகிச சிலகாதம்
போயகா ரணமுய கணடரசன புகலீதெனன முனிபுகலும், ()

காடடையெரிககுங கனலேபோற கடியபாவங கடியுநது
காடடுமரவ மீதாகுங கரியாம் பாவங கலஙகியதே
வாடடம விடுதியினி யெனனை வளருமவாறுள பெற்றுய்ந்தாய்
வாடடங கரத்துப படைசூழ மனனுவாழ திகசொனறுன. ()

சொலலுங கலசமுனிவனடி சூடியரசன மாாககண்டர்க்
கெலலுங கலையு மணிநதபிரா னியமனுதைத்தப புரநதுபோற்

கொலைஞுங் கடிய பாவவினைக் கோறுமுடைத்தா யெனப்படுமாம்
பலனுராவு நனிதேய்ப் பழிச்சி மூழ்ந்து பரவினனால். (௯௬)

வானோர் காவின் மலர்சொரிந்தார் வாமா முனிவர் வாழ்த்து
துறந்தார்—ருனோர் தனியார் மேலா றுதினைந் தலவாசத்தி னினியமா
ந்தா—தேனோ நதியாயப் பெருகிவருந் தெண்ணீர்ப் பொருநை
தன்னை மூழ்கி—கானோ ருழியிற் கடல்போனாறு கதிக்குச் சே
னைக் கடைபுகுந்தான். (௯௭)

வணங்கும் படைக்கு மமைச்சருக்கு மற்றுங் கெவர்க்கும்
வருமாண—வணங்கக் ககலப் போயினது மனவிலாயுள்ளடைந்த
மையு—மிணங்கப் புகன்றுனிடாவருமங் கினிது மகிழ்ந்தா ரொ
வரோடும்—பணந்தங் குலகமனைத்தினையும் பரிப்பானோ றாலே
னோ பதிசார்ந்தான் (௯௮)

பாவமகற்றி நெடுவாழ்வும் பாலித்தருளும் பொருநையெனுந்
தேவநதியி லாண்டாண்டு செல்வத்தமிழ்மா மலைதொட்டங்
கோவிலலைகூர் வாரிவரை யுளவாந் துறைக ளீராடிக்
கோவில் வணங்கி யுலகமெல்லாங் கோலொன் றோச்சி வாழ்ந்த
னன்றால் (௯௯)

வேறு.

பொங்கர வெடுத்த பூவுல கனைத்தும் பொதுவற வினிது
கோல போக்கி—திங்களங் கதிரி னொருகுடை நிழற்றிச் சிறந்
தருள வசுமன னொருகா—லங்கியோ டமரரியாவரும் விருந்தி ன
ருந்திடப் பொருந்துமோ ரியாக—மெங்கிருந் தியற்று கிறபெ
ன முயற்றி னெண்ணினு னெண்ணருந் தலங்கள். (௱)

ஆருயிர் ருகவி புரிந்தருள பொருளைந யருங்கலை யயாத்தன
ளுபத—தேருறு முதவி புரிந்தவா சமமை யிகசுதய லெணனுநா
போலக—காருறு மிடற்றுக் கற்பகக் கொழுந்தின கனசடா ம
குடத்தி னெபூந்த—சீருறு கங்கா தீரமாங் காசித் திருநகர் நல
மெனத் தெளிந்தான். (௱௧)

தெளித்தன னமைச்சர்க் கவர்களும் பணிந்து செம்பொலங்
குழைகளும் பொருளு—மூலைகக்ஈர கத்தகிற பண்டியிறகரியி லுல
பயில சுமத்தினா விடுப்ப—வளக்கருந் தவத்தர் விபபிரர் குரவ
ரரசரோ டிவாபுடை நெருங்கத—தளப்பெரும் படைகண முன
னுற நடப்பத்தராதிபன காசிசென றடைந்தான் (௱௨)

பத்தியாய மலையிற படாதரு நாகம பருஉமணி யிமைத்த
டி வணங்கு—முகத்திமண் டபத்தின பாங்கா செம்பொனனானை
முத்தினான மண்டப மமைத்துச—சித்திரப பதுமை யாமபைசெ
ங கருமபு செமமலாத தொடைகடோ ரணஙக—ளெத்திசை யி
—த்து நவநவமாக வினிமையி னணிமை செயதன னால். (௪௩)

காரகபத திரமேதக்கணுக் கினியே கமழ்தரு மாகவ னீய,
கோகிளா முனறு கனலினைம விளஙக நீடிய வேதிக ளமைதத
ன, கோகதியூபத தமபமுன னட்டி யிலககணப பசுவி னமபி
ணித்துச, சீகதி புரோடா சமமொடு மியாக திரவிய மிடமெ
லானு செறிதது. (௪௪)

குரவனை முன்னாக் குயில்வன குயினறு குஞ்சரா னனனடி
வணங்கி, வரனமுறை மறையின வழிகொடு நானகாய வகுதத
ணி நிறுதத வேதியாக, டிரமுறு விருக்ச செபபியா குதிகள்
செயதிடத திரிவிதக கனலு, முரமிசை நனறி மறநதவ ரனுஙக
வு நகருமோா கனலினு முயாநத. (௪௫)

இவவணண முளதிற பாதிரா ளளவு மெழினமக நடை
பெறுங காலே, செவ்வணணப பெருமான திருமுடி கடநத
தெயவதததேவமா நதியிற, றுயவணணப பெருநீா வெளளமே
லெழுநது துறையிநு களாயெலா மெறிநது, செயவணண வடி
வேற புரவலன சாலே நிலேயெலாங கவாநது நீடியதால். (௪௬)

அததலே முனிவர் யாவரு மிறந்தா ரருங்கனல் வளர்தர வகு
தத, பததியா மூனறு வேதியு மழிநத பருநிதிக குவைகண ம
றைறவாா, நதநலே யெறிநது நளிாகடற களிந்த நவிலவதென
வசுமன றெருநதகன, றத்தினிற பிழைததான றமிழமா முனிமு
ன ரநுவர யிலலேயேற சாவான. (௪௭)

வரமுனி வரத்தா லுயிாபிழைத் துயந்த வசுமனன் மயக்க
கன றெழுநதுங, குரநிலே கலஙகி யுயாமக மழிநத துன்னுற நி
லேதகலமா, சிரமொடு கரஙகள காலகளு நடுஙகச செயவ
தொனறறிநதில னுகிக், தரைமிசை விழுவா னெழுநதபின க
ரைவான றாஙகமேற றரும்பெனத் தளாவான. (௪௮)

னையோ மகமு மழிநதன நிறைநத வநதணர் யாவரு மிற
நதாா வெபப பாதகஙக ளியாவையும பரிபப வீநதிலேன பி

ழைதிவ·ணிநநதே, னெயதுமோா கதிதா னெவணைதோ வெ
ன்ன வேஙகினு னேஙகுறுங காலைச், செயயமா தவததோ னு
நவனுங கெதிரிறறெனபடத திருவடி வணஙகி. (௪௯)

உளவெலாம புகன்றுன முனிவரன்கேட டங்குயாமநிலை வ
ளைநதவா லயததி, னிளவெயி லெறிக்குமழகமா குழக னெம
பிரான விசுவநா தேசன, றளமலாப பதஙகண மனநிலை தழுவ
த தவஙகளி புரிதியென றுரைததா, னளவறு காலமமமுறைநா
வஙக ளாறறி ஞுறறலசா லரசன் (௫௰)

வசுமனன றவததிற் குவந்தவி முதத வாணுா மறையவ
னுகிக, கசிவுடன முனன ரெயதலும வணஙகிக கடவுளே யெ
னமக மழிநது, நசிவுறற் கென்ன காரண மதனை நவினறருள பு
ரிதியென றுரைபபப, பசுபதி யெஙகள குருபதி சைவப பழம்
பதி பவபதி பயிலும. (௫௧)

நோயக்கமு தளித்தார் தமைநனி யிகழநது நுவனறப னு
கருநர் போலும், தாயக்குண வளியா ததிதிகளோம்பு தகையி
லா டவாகளே போலுஞ், சேயததடப பொருளை யிகழநதனை
யஙகை சிறநததென றறைநதனை யேதம், வாயததனை யிதனுன
மனமபொருள் கஙகை மகமபட வழிததன ளனறே (௫௨)

நன்றிகொன் றதனுன மகஞ்சிதை படலா னறறவ ரிறநததா
ன மேவுங், கனறியபாவ மனைததும் பொனறுகக கதிததன தீர்
தத நீயபான, பொனறினா கொழிக்கும புராதனப பொருளை
ப பூஙகொடி தனனையே யுனனி, நினறுமா தவஙகள் புரிதியா
மலக நீள்வன மடைநதென மறைந்தான. (௫௩)

அநதரம பெருமான மறைதலு மரச னணிகிளா பதததினை
சிவநது, சொநதிட நடா[illegible] நனனிரா டடைநது நுவலபுகழ செ
லவிமா வனததின, முறகிய காசி பேசுரத தொருபான மூவி
லாத தவததினின னூணடான, சநதமா மலையாள பொருளை
யாள பாத சரோருக மொரோ முகமாக. (௫௪)

வேறு.

விரலொனறு கிளறனறி மேறகைகூப்பி மேனோக்கி யுறைநா
க்கமவிட்டா னுகி, திரலொனறு மாதவஙக டிஙகளொனறு செ
யதிடலு மலையமலைச செலவி யாய, திரலொனறு கருஙகூநதனி

[illegible]யங்கணிரந்தரியாய பொருளை யென நிகழ்த்துந் தேவி, வரனொன்றி முனனின்று மனனு வேணடுமெ வரங்கேட்கத் தருந் மென வழுத்தி னுளால (௫௬)

அம்பிகைதன னமுதூறலாரக் கேட்ட வரசனிருகண் மலர்ந்தங்கடிபோயறற, தம்பம விழுந்தெனச சரணிற சாரந்து வீழ்ந்து சடலமெய்பா ம்பேர்ங்கெகத தாயே நாயே, னம்பவிமே னினைமறந்தே னன்றி கொனறே னலங கருதே னெனறுனு மெமன முனனுடி, வெம்பிவிடேல் வேணடுவன விளமப வெனனை விளமபினையே [illegible]யினி வேறுமுண்டோ. (௫௭)

உயிரளித்தா ய[illegible]ந்தே னுனையிகழ்ந்தே னென்றல் லதிமை பலவுனககே செய்தேன, செயிரதெரிசோ நரகனுங்கச் செயதனிக்கித் திருககடைகக ணருணமாரி யெனபாற பெயது, பயிரப பகறறும் வானமுந்தே பரமே யினபம பாலிகருமபிரவாகப் பரபபே பாவத, தயிரப்பறவே துடைத்தருளி யடிமை கொள்ளுமம்பிகையே யடைககலமயா னருள்செயவாயே. (௫௮)

அனனையுமநீ தந்தையுநீ யாயுளுநீ யாக்குவது மளிப்பது வு மழித்து முததி, தனனையுமே தருவதுநீ சகலமுமநீ தா னெனனப பலபுகழந்து தரணி யாளவோன, பொனனனைய பொருளை யந்தாள போறறி நிற்கும் போழுதுகடல் சூழுலகி ற புனிதமேய, வனனமுறு நதிகளெலாம் வனிதையாகி வந்தனை வா லவைசில்ல வழுத்தக் கேணமினே. (௫௯)

பாலனைய கங்கை வந்தாள் பதும ராகப் பணபாகப் பாரதியும படாந்து வந்தா, ணீலமணி யமுனையொடு நிமலசங்க நிறத துஙரு மதையுமவ ணிறைந்து வக்தார், கோலமுறு பீதாமபர கோலமாகக் கோதறுகோ தாவரியுங குலவிவந்தாள், மாலமுறு காவிரியு மருத்துவ தீயு மறுவறற காப்பூர நிறததின வந்தார.

தங்கநிறச் சோணமொடு தடைதயு மாம்பற் றண்ணிறத்துப பறகுனியுஞ் சார்ந்து வந்தார், துங்கமுறு மபரஞ்சிச சுவாணம போனற சுவர்ணமுகி நதியாளுந் துளங்க வந்தாண், மஙகளஞசோ மலர்நிறத்துக் கடனைவந்தாண் மணிவிளஙகு சித்திரமா கஙகை வந்தாள், வங்கமுறு கடல்சூழந்த வையகத்து வழங்கு நதிப பெண்க ளெல்லாம் வந்தா ரன்றே. (௬௧)

பணிகளெலாம் பரிதரூரும பரிமே லூர்ந்து படர்ந்து வந் த நதிகளெலாம் பாவை மாக—ளணிகளெலாந் திருந்துமலே யா சலத்தாட் கண்முதலு மவளருளி னலர் முகத்தாற்—கணின்மணி காள் வம்மினெனக் களிகூர்ந தாங்கு கலந்திடலு மகிழ்ந்தனரக் கடவுள் வேணி—மணிகளென விளங்குபுகழ வானக் கங்கை வ சுமனன்றன முகநோக்கி வழுதத லானுள். (௬உ)

பாலவொனப் பொருளைதனைப் பழித்தா யெந்தன் பாலடுத் தா யஃதெனக்குப பண்பதாமோ—வோலமிடு திரையாலே வு னயாகத்தி னுறுப்பழித்தேன் பழிபாவ முறருய் நீயு—ஞாலமி சைப் பொருளையெனறு நானவே றென்று நலலோர்க ணினையா ர்க ளுலவே ததநின—சீலமிவள செல்வமிவள சிறநத முத்தி சேர்பபதிவ ளிவளன்றித் தெயவ மினருல. (௬௩)

ஆகையினு லிவள்சரணே யரணதாக வனுதினமு மடைதி யென வருள மனனன்—றேகமெலா நடுநடுஙகித தேவியானசெ ய தீமையெலாம பொறுததருடி யெனறு தெயவத்—தோகைய ரா நதிபபெண்க டமமைச் சூழநது தோத்திரித்துப் பலகாலுந் தொழுது நிறப—வாகைபெறு தமிழின்மலே வழங்கவநத மாது நியப பெரும்பொருளை வழங்க லானுள். (௬௪)

மன்னவகாண் முன்னழிந்த மகத்தின்சாலே வந்ததிதோ கிரி யையெலாம வளர்த்தி வேணட—லென்னையென வசுமனனு மெ ங்க ளனனு யிறுதியி லுன பதமலரோ யீவா யெனனு—வன்னமு றை செயதுமென வருளித் தேவி யதனுறையின மறைநதிடலு ம ளவில்லாது—னனுரநித தோகையருஞ் சுடர்போ லொன்றித் தோயந்தனரா றேவர்மலா சொரிய மாதோ. (௬௫)

தவமுடையீ ரித்தகைய சாலா தீர்த்தந் தனைநினைததார் பரி சித்தார் தாமாடு ற்று—ருவமையிலா விக்கதையைக கேட்டோ ரோநதவோதுவித்தா ரோநதருக் குதவிசெயதா—ரவமெறிவா ர மகபபெறுவா ராவலெல்லா மாறறுஙிறபார புகழுடம்பி னழி யா தாவார்—பவமறுப்பார் மாதவர்க்கும் பணணவர்க்கும் பற றுத சிவகதியிற பற்றுவாரால். (௬௬)

வேறு

மற்றந்த வசுமனப்பேர் மன்னவன யாகமுற்றிச்
சொறறந ' அகழினேடு தொடுகடற் றினைசூழக்

கற்றந்த முடையாரோடு காசிபேச்சுரத் தார்கோயி
லுறறந்தப் பெருமானபாத முள்ளொலா முருகபபோற்றி. (கள)

செய்யசெஞ் சடையா யென றுந தேவாக டேவேயென்று
மய்யனே யரசேயென்று மமுதமே யருளேயென றும
பையரா வணிந்தாயென்றும் பரமனே பகவாவென று
மையணி மிடறறுயென்றும் வரதனே யரனேயென்றும். (கஅ)

மரகத மணிக்கோர் பாகம் வழங்கினு யென்றும் வேதத்
தரகத முடையா யென றுந தோததிரம புரிநதற றாககுப்
பரகதி யருளுந்தாக கேசனைப பழிசசி வேணடு
மரதனம் புவிபொனனூர மளிததுநல வரஙகள் பெறறே. (கக)

மாநிலம் புகழத்தேவா மலாமழை சொரியச் சூழுந
தானையங கடலகளோடுந தந்திரித தலைவரோடு
மேனைய முனிவரோடு மெழினகா சிறந்தா னெட்டி
யானையரு சும்மையெலலா மம்புயரு சுமபப மாதோ. (எ0)

சாலாதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.
சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! சாலாதீர்ததததின மகிமையைச் சொல்லுகி றேன கேளுஙகள், துவாபரயுகததில அரசுபுரிநது வந்த யயாதி மன்னவன் மகள் மாதவி யெனபவள் பெறறுவளர்த்த மகனுகிய வசுமனனெனற ஓர் அரசன திககுவிஜயததால உலகமெலலாம பொது நீககி அரசாட்சிசெயதுவரும்நாளில, தவததிறசிறநத க றக முனி, தனனிடம வரக்கணடு உபசரியாநிறப, அமமுனிவன் குறுநகை கொள்ள அரசன. முனிவ, குறுநகைகொள்ளக்காரண மயாதெனறு வினவலும், முனிவன கூறுவாறுயினுன.

அரசேசீ! திக்குவிஜயஞ்செயயுங் காலத்தில் உலகத்திலுள் ள அநேகம சிவாலயஙகளும் பிரமாலயஙகளும் புண்ணிய தீர்த தங்களுமசோலைகளும் அழிந்தன, அப்பாதகமனைத்தும் உனனைச சூழநதிருக்கின்றன, ஆதலின் நீ யினனும் பனனிரண்டு தினதது ள மரணமடைவா யெனவும், அரசன நடுநடுஙகி அடியற்ற மா

ம்போல் முனிவன் பாதத்தில் விழுந்து, சுவாமி, அடியேன் மரணபத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்குமாறு ஓர் வழியருளவேண்டுமெனலும தபோதனன் காவலனை நோக்கி, இப்பொழுதே மலையாசலஞ்சென்று அகத்தியமுனிவனைத் தெரிசித்தால் உயவாயென்றுரைத்தகன்றனன்.

உடனே யரசன் நால்வகைப்படைகளும் புடைசூழ மலையாசலஞ்சார்ந்து சேனைகளை ஒருவழி நிறகச்செயது பொதிகைசென்று ஆங்குத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அகத்திய மகாமுனிவனைக்கண்டு வணங்கிக் கற்க முனிகூறிய மரணபத்தினின்று நீக்கியருளவேண்டுமெனலும், குறுமுனிவன கிருபைகூர்ந்து பொருநையாற்றில ஆங்கோர் துறையிடத்தில் அரசனை மூழ்கச்செயதனன, அந்நதியில் முனபின ஓர் குரோசமட்டிலுமுள்ள தெண்ணீரெல்லாம கரிய நிறமுற்றதோடு ஆரவாரமு முண்டாயிற்று. அதுகண்டு அரசன், இது என்னவென, முனிவன வேநதே உனபாவத்தை யிததீர்த்தங கழுவியதால சிறிதுதூரங கரியநிறமுற்றது, அதைச்சங்காரஞ்செயதலாற சிறிது ஆரவாரமுண்டாயது என்றருளி மீண்டும் அரசனை நோக்கி நீபரிசுத்தனாயினை, மரணபத்தினின்று நீங்கினை தீர்க்காயுசும் பெற்றனை ஆதலின உன்நகரத்திற்கு இப்பொழுதே செலவாயாகவென்றனன. வசுமனனும அளவற்ற சந்தோஷமுடையனாய முனிவனையும பொருநைநாயகியையும வணங்கித் துதித்துச் சேனையுடன் தன்னகரஞ் சார்ந்து வாழ்ந்தா

இவ்வாறு வசுமனன் அரசுபுரிந்து வருகையில் ஒருயாகஞ்செய்ய நினைந்து அதற்குத்தக்க புண்ணிய நதி தீரமெங்குள்ளதோவென்று பலஇடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கடைசியில் கங்காதீரமே பரிசுத்தமுள்ளதென்று துணிந்து யாகத்திற்கு வேண்டும் பொருள்களனைத்தையுங் கைக்கொண்டு அந்தணர் அமைச்சர் முதலானவர்கள் புடைசூழக்காசிமாநகரஞ் சார்ந்து கங்கைக்கரையில முத்திமண்டபத்திற்குச் சமீபமாயயாகமண்டபம்நிருமாணித்து ரித்துக்கள்புடைசூழ யாகம் நடத்தி வருகையில கங்காநதியிற பிரவாகமேலிட்டு யாகமண்டபத்தையும ரித்துக்கண் முதலானவர்களையும் மற்றெத்திரவியங்களையும கவர்ந்து போயது, வசுமனன் மாத்திரம வலியால நீந்திக்கரைசேர்ந்து யாகமழிந்ததையும அந்தணர் பலர் இறந்ததையும அப்பாதகமனைத்திற்குந் தானே காரணனென்பதையும பற்றி யெண்ணியெண்ணி மன

தழுங்கி வருந்திக்கருணாநிதியாகிய சுவாமி விசுவேசுரனைநோக்கி யருமையான தவம்புரியலாயினன்.

அரசனிவ்வாறு வெகுநாள் தவஞ்செய்து வருந்த, அவனுக்கு இரங்கி முன்வந்த விசுவேசமூர்த்தி காவலனை நோக்கி, வேண்டுவதியாதென வினவ, நராதிபன் அக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி! எனது யாகமழியககாரணமென்னவெனக், கடவுள், உனக்குஇனனுயிரளித்தபொருணைமாநதி திரத்தையிகழ்நது கஙகாநதிதிரமேலானதெனறு மதிததனை, கஙகாதேவி அதுபொருளாய நினமகதனையழித்தனள். நீயுமபெருமபாதகனுனய, இப்பாதகம நீரவும மீட்டுமெ நினமகச்சாலை பெறவும் வேண்டிலிப்பொழுதே ஆமலகவனத்திற சென்று பொருநைமாதேவியை நோக்கித் தவஞ்செய்யககடவாய் எனறருளிமறைந்தனர்.

உடனே யரசன் பாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநைநாயகியைத்தியானித்து அருமையானதவமபுரிய அத்தேவி பிரததியக்ஷமாகி அரசே! உனக்குவேண்டும் வரம்யாதெனனனும் காவலன கண்விழிதது நமஸ்கரித்து அனனையே நீமுன செயத உயிருதவியைமறந்த மாபாவியாகிய எனமுன தோன்றியெனன வேண்டுமென்றருளினை கருணையெனபது நின்னிடத்தேயனறி வேறியாரிடத்திலுமில்லை யெனப் பலபுகழாநிற்கையில், இநநிலவுலகததிலுள்ள கஙகைமுதலாகிய நதிப்பெண்கள்யாவரும, அவ்விடததில வந்துபொருநைத்தேவிக்குச் சகிகளெனச் சூழ்நது நினறனர், அப்பொழுது கங்கை அரசனை நோக்கி வசுமனு; நீசிறுபாலனைபபோல் பேதமைபுததியாற பொருநைதாழ்நதென்றும, நானுயாவெனறும் மதித்தாய் ஆதலால் யானே உன் யாகத்தையழித்தேன, இனிநான் வெறென்றும் பொருநைவேறெனறும நினையேல் எனறறைய, அரசன்நடுங்கியப்பாதக மனைத்தையும் நீககியருள வெண்டுமெனவணங்கி நிற்கையில், பொருநைநாயகி அரசனைநோக்கி மகிழ்நது இதோஉன்மகச்சாலைவநது விட்டது யாகத்தை முடிபபாயாக எனறருளி வரங்களும் நலகி மற்றைய நதிப்பெண்களுடன் அந்தததீரத்தத்துள் மறைவளாயினள் அப்பால அநதக்காவலன மகிழ்ந்து மகமுடித்துச் சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயததிற் சென்று வணஙகி தனனகர் சார்நது உலகமெலலாமரசாட்சி செய்துவந்தான்.

முனிவாகளே இதுதான் சாலாதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்தத்தில மூழகினேரும் இநதமானமியத்தைக் கற்றேருங் கேட்டோ

ரும படிப்பித்தோரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இனபாலங்களெல்லா மனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவகதியுமடைவார்கள் எனறருளிச் செய்தச்சூதமுனிவர் மேறகூறத்தொடங்கினா.

சாலாதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது.

பேதீர்த்தச்சருக்கம்.

வாணுதலார் முகங்காட்டு மலரிருநது மதுகரஙகள
பாணுதவல செவிகேட்டுப பாசடைமேற பச்சிலையி
ஞணுறஙகு நிறைவளதத வறிவோாதம் முளம்போனற
வேணுவதி தீரத்திற களம்பமெனு வியனகரில். (௧)

காதஙகள் கமழ்கின்ற கடுக்கையணி கபர்த்தத்தான்
பாதஙகள் புகழுகினற பதஞேடு பண்ணின்ற
வேதஙகள் வேதாஙகம வேதாந்த மாகமத்தின்
பேதஙகண் முழுதறியும் பீடமாவே தியாகுலத்தில். (௨)

வாச்சியா யனசாதி வங்கிசத்திற் பொங்குபுகழ்ப்
பூச்சியனும் பிரமோத வபிதான பூசுரன்மு
னேச்சிக்குணத் தனுசனுட னிருவிதிக ளுட னணிநீர்
பூாசகினிய பழனமுட னில்லறநதான பரித்திட்டான. (௩)

பன்னுளு மிவ்வாறு பண்புறுநாண் முனஞேனும
பினனுனுஞ் செயறகையினுற் பெரிதுளத்திற பொருந்தாராய
முன்னூர்முன் றமக்களித்த முதியபொரு ளனைத்தினையு
மன்னூர்வி பாகிப்ப தானூர்க ளவவேலை. (௪)

அளவினிதி பினரேன்ற லறியாமற் கரந்தமுனேனு
னிளவலுக்குச் சிலபாக மினிதருளி யிங்குறரு
ளுளவறியு மூடுனன வுளத்தன்னி யுளவெல்லாம்
வளர்தருபொற் காசாக மாறறினன்வேற் றூரடைந்தான். (௫)

மனைமக்கள் புடைசூழ மற்றேருர் தனிலெய்திக்
கனமிக்கப பல்லாண்டு கழித்திடலு மினையோனை

மனமொக்க வஞ்சித்த பாதகமோ வல்வினையோ
வினமக்கண் மனையாளு மெழுநாளு ளிறந்தனரால். (௬)

புலைநோயான் மனைமக்கள் பொன்றுதலும் பொன்றுது
கொலைநோயிற் பட்டானபோற் குலைகுலைந்தங் குயிர்குறைய
வலைவாயிற் றுரும்பானு னலையினவாய்க் கரும்பானு
னுலைவாயின் மெழுகானு னுடற்கழுவின் மேலிருப்பான். (௭)

மக்களுன்னிச் சிலகால மனையுன்னிச் சிலகாலந்
தக்கபொருள் வீணபோத றனையுன்னிச் சிலகாலம்
பக்கலுளா ரறியாது பாகித்து வஞ்சனையா
லொக்கவருந் தோநினைந்து முருகினன் சிலகாலம். (௮)

காதலியோ வயதான காலத்தி லெனைவிடுத்துப்
போதலென வறமேயோ பொறுத்ததோ நினனெஞ்சம்
பாதகமென் றறியீரோ மக்காணீர் பரதவிப்ப
வாதபத்தி லின்றெனை யாழத்தலென வரற்றுவனால். (௯)

என்செய்கே னென்செய்கே னென்செய்கேன் மக்களோடென்
பொன்செய்த விளங்கிழையும் வீந்தனளாற் பொருளகாவ
லென்செய்த லெனவெறுப்பா னெங்குறுவான் பின்னிதியே
யினசெய்த லெனக்கொளுவான் பித்தாகி யிடருற்றான். (௰)

நரைதிரைகூர் பிரமோத னலங்குலைந்து பதனழிந்து
கரைதரலகேட் டவனூர்வாழ் காரணவே தியர்சார்ந்து
தரையிடத்தி லியாவருக்கு நீமைநலந் தரலவினையென்
றுரைதொடுத்தங் கிறந்தவர்கட் குறுவினைகண் முடிப்பித்தார். ()

வினைமுடித்த பிரமோத விருத்தனெடு வாழ்வினசை
தனைவெறுத்தா னறுகின்ற தனமொன்றில் வேணடுநிதி
முனைசெறித்தா னனுசனுக்கே முழுநிதிமற் றையவளித்தான்
கனைதரங்கக் கங்கைவளக் காசியைநோக் குற்றெழுந்தான். (௰௨)

எழுந்தானற் றினையடிக ளிளையானு முடிசூடி
யழுந்தாம லடியேன றனகமவருதி யாங்களெலாந்
தொழுந்தாதை யெனவிருந்தி சுகம்பெறுதி சிறிதயர்ந்து
விழுந்தாயே லெழுகிலலாய காசிநகா மேவுதியோ. (௰௩)

செல்லேலென் றிளவலுரை செய்திடலு மினியினை
சொலலேலியா னிமேவு தொன்னகரமினித துன்னேன்

வல்லையக் காசிசென்று மாள்வதுவே திணணமிவ
ணிலலேனீ செல்கவென நீடுதலுர் தரியானுய. (௰)

மீண்டுமெதிர் வேண்டிநிற்கு மிளையானை வெறுத்தனனு
ணுண்டுசில மொழிதரலு மவனூர்சென றடைந்தனனால
தூணடுகதி ராதபதாற் றுணையடிகொப புளிக்கவுயிரக்
கூணடுலைய வேர்வாடக் குலைநதுநடை தள்ளாட (௰௫)

தணடோடு கரநடுங்கத் தாகததா ணுவுலராக்
கண்டோாகண் மிகவிரங்கக் கான்மாற்றலோா நாளாக்
கொணடோாநல் வடநிழலிற் குறுகுதலுமஃ பறறனைத்தும்
விணடோனோர் துறவியவண வீற்றிருத்தல கண்ணுற்றான. ()

முன்போனான் வணங்கிநின்றான மோனியுநீ யாரொனனப
பினபோன தனமையெலாம் பெரிதுரைத்தாசசாவதறகே
யெனபோது மெடுத்தார்வாழ் காசிநகாக கேகுதலு
மனபோடு புகன்றிட்டா னதுகேடடு மெய்ததுறவி. (௰௭)

பானுவரைபோ னரைபூத்தாய் பழுததுவிழு முடலானாய
வானுலவும் பலகோட்டு வரைகடந்து வழிசசென்று
கோனுலவு காசிநகா குறுகுதியோ வரிதனறே
நானுனது நினைவேற்ப நவிலகிறபன கேட்டியென. (௰௮)

கூறுதலு நாயகநீ கூறுவழி பவக்கரைசென்
றேறுமவழி யருளகவென வினவேயோர் விஞ்சையுனக்
கூறுபட வருள்கிறப னுருவேற்றி தென்னோக்கி
யாறுகொடு நடநதுதமி ழணிநாட்டின மேற்றிசைபோய். (௰௯)

சந்தவரை நாப்பணுற்றத் தமிழின்முனி தனைவணங்கி
னுநதனந்த ரங்கமொரா முதவுகிற்பா னெனவுரைதது
மந்திரத்தை முறையருளி மாயோகி வழிகாட்டச
சிந்தைகளித் தந்தணனு நெனனோக்கிச் செலவுற்றான. (௨௰)

காதமொரு மாதம்வரை கடநதுதமிழ நாடுகணடு
வேதமுட னாகமங்கள் விளங்கு மமபை நகரணுகிக்
கீதகஙகை யெனும்பொருநைத் தீர்த்தத்தி னீராடி
நீதமுறு குயிலேசர் நிலவு சினகரஞ்சூழநது. (௨௧)

சிரிததனறு புரமெரிதது சீறிவரு நாவரியைய
யுரித்தவுரி யரைக்கசைதத வொருவனைமற றவனபாகம

பரித்தருளு மரகதபெண் பகவதியைப பலபுகழ்ந்து
விரித்தாரு மலர்த்தாள்கள் விளங்கமுடி மேலேந்தி. (௨௨)

மறமுள்ள சனனிதிகள் வரன்முறையாற் றொழுதேத்தி
முறமுள்ள மூலமெழுகா யுருவியின்ப முந்நீராழ்ந்
தறமுளனு யவணிருப்ப வுயராக மங்கள்பல
கற்றுணரோர் சிவத்துவிசன் கண்டனனீர் யாரொன்றான். (௨௩)

சிவபெருமாற குமுபூசை செய்வதுவே தொழிலான
தவமுடையா னிதுகேட்பத் தனனிலமை முழுதுரைத்துப்
பவமுடைய பிரமோத னீயாவன் பகர்தியென
வவனுந்தன னிலமையெலா மொளியாதங் கவறந்தனனுல். (௨௪)

அன்றுமுதல வேதியனு மரியசைவ வித்தகனு
மொன்றுதலி னுயிரொன்று யுடலிரண்டாய நட்புற்று
ரெனறுமயி ரிடையாடா நட்புநிதி யிடையாடப்
பொனறுமெனக் கனவினிலும் புந்திதெளி விலலாதார். (௨௫)

வேறு.

அந்தநாட் பிரமோதப்பே ரந்தணன சைவன் றன்னை
யெநதனு ருயிரினட்பா யானிந்த மலைய மேவிச்
சந்தமார் தமிழுயோகி தனைக்கண்டு மீளுங் காறு
மிநதநீ டணடமகாந்தெற கிதியென றிசைத்தி சைப்பான். (௨௬)

அனபேகே ளறங்கள்கோடி யவைகளுட சிறந்த தனம
மூன்புகன் மொழியினகாத்த லதனினு முதலாந் தன்ம
மென்றுநம் பினனைககாத்த லிதனினு மரிய தன்ம
மினபுட னடைககலத்தி னேறறன காத்தளித்தல. (௨௭)

படைக்குடைந்தோ டனுற்றோர் பயநதவர்க் கிடுக்கண் செய்தோர்—கொடைக்கிடையூறு செயதோர் கோமுதற்கோ றல் செயதோர—முடைக்குலம் புசிப்போ ரியார்க்கு முயய லா முயற்சி யுண்டா—லடைக்கலப பொருள்வெள வுற்றூர்க் குயயலா மாறுண் டேயோ. (௨அ)

ஆதலா னன்பாவெற்கோ ராருயி ருடலம் வாழ்வோ
டேதமில் பொருண்மற்றெல்லா மித்தண்ட மொன்றே யாமாற்
பேதமி லபயமாசப் பெறுதிநின் கரந்திற றந்தே
னீதியான்கேட் டகால மெனக்களித் திடுதியென்றான். (௨௯)

விருத்தனுங் குறைத்தவெல்லாம் வித்தகச் சைவன் கேட்டுக்
கருத்தினோ டினைக்கண்போற் காதலி னளிப்பே னுஞ்சேல்
வருத்தமென் செல்கவென்றான் மற்றவன் விடையுங் கொண்டா
னொருத்தனாய் மலைய நோக்கி யூர்பல கடந்து சென்றான். (௩௰)

சிங்கமா நகர்கடந்து திரிகளா முதல்வர்ப் போற்றி
யங்கிருந் தறுகுரோச மட்டாரு கானந் தாண்டிப்
பொங்கிய பொருநையோடு புணர்தரு நதிக ளெல்லாம்
வங்கயர் றரிதி னீந்தி மலையடி வாரங் கண்டான். (௩௧)

வல்லியு மானுமொன்றாய் வளைதர நெருங்கலாலே
நல்லியலாறு காணா னனந்தலை யொன்றுநோக்கி
யெல்லியங் கிரணங்காணா விடமெலா மேணியேறிச்
செல்லியல் போலு மேன்மேற் சென்றனன் மூன்றுகாதம். (௩௨)

தம்பமீ தேறுவான்போற் றடவரை வழிமேற் செல்வா
னம்பகந் தெரியா வண்ண மம்புதம் பொழிதலாலும்
பம்பிய மலரிற்றேறன் பாயநெறி வழுக்கலாலும்
வெம்பின னெனினு மீள விழைந்திலன் களைப்புற்றாலும். (௩௩)

இளைப்புற மாற்றனை மீண்டு மேகுநர் வின்சினனாளாச்
சளைப்பல வல்லோர் ணிச்சஞ் சூழம்பு கொங்கு காரங் கோங்கு
வளைப்புறு மலையிற்பாதி வழிகடந்திட்டான் மேகக்
கிளைப்படு மண்டலங்கள் கீழ்ப்பட மேற்செல் வானால். (௩௪)

அலவன் மண்டலமுந் தாண்டி யப்புறஞ் செல்லுங் காலை
குலவுறு பதங்கடேய்ந்து குருதிகொப் புளித்து வீங்கித்
தலமிசை வைத்தற் கொண்ணாத் தன்மைய வாகுனேனுங்
நலமெனுஞ் சலனநெஞ்சிற் சோர்விலன் றிகைத்திலானே. (௩௫)

பலநாளாற் பயனின்றெதல் கண்டனன் கரங்கடொன்றி
மேல்வழி காத்தாற் போக்கி மெல்லெனச் சொல்லுங்காலை
நேமலகளுந் தேயத்திரத்தச் சுரப்பொடு தசையு மற்றுப்
பால்விரற் பதத்து மண்ணும் பாறையும் பகுந்த தன்மேற், (௩௬)

முட்டைகூர் கரமுங்காலு நெறிவழி தேயத் தேயக்
கட்டைபோற் கிடந்தானப்பாற் கணமன மிருளவதானான்
வட்டவாயக் கரடி சிங்க மதம்படு களிறு வேங்கை
சட்டைவா ராவமின்ன வருத்திலச் சடையென றுணி (௩௭)

தெள்ளிய பனியினாலுந் தேனொடு மதுகரங்கள்
கொள்ளிகோ கொடுக்கினாலு முயிர் நிலைகுலைவதானான்
கள்ளியன மலரினாடிக கடிமணங சவாநது மெல்ல
வுள்ளிருந தாறதெனற லொனறினா லுயிர்ததல செயவான். ()

அயர்தரு மரணமாங்க ணடுக்கினு மான்றோர் கொள்கை
பெயர்தர விடுப்பாா கொல்லோ பீடமா பிரமோ தன்றன
மயாவுறக் காலகை யெலலா மண்படத் தேய்ந்தவேனு
முயாதரு பனநதுணடம்போ லிருளவு தானன மேனமேல. ()

உருளைபோ லளவில்கால முருளலா லுடலநீஙகிக்
குருதியுஞ சதையு மெனபுங குறைந்து தேயந திறதலாலே
மருள்படு மாவியொனறே வருவது போவதானன
றெருளுறச் சிறிதுநோரஞ் சென றபின றெளிதலானான. (௬௰)

தெருணடன்ன் சிறிது நோக்கந் திறந்தனன் திறநது நோக்க
வுருணடவோர் சக்கரத்தே தொளியவன றனகீழாக
வருநதிறங் கண்டா னோராய வானவ ருலகங கணடான
பொருந்தில னவணிருநதும் போநதனன புரணடு மேலும். ()

இவ்வகை மலைமேலுச்சி யெயதன னினிமேற சேற
லெவவகை யருமை யெனன வெண்ணினன் கவைவ தானன
செவவிய தவததோ யெனறுஞ் செநதமிழ வளாததோயென்றுந்
திவவிய குணததோ யென்றுந தெயவதம் பழுத்தோ யென்றும,

அடியவர்க் கெளியாயென்று மசலனே யனகா வெனறு
நெடியமோ குடிததாயெனறு நிததனுககாளா வெனறும்
படியவர்க கமுதே யெனறும் பணணவாககரசே யெனறும
வெடிபடக கூவிக்கூவி மிடறிடம வீககமுறறான. (௬௩)

வித்தகன வரவு காணான் வெதும்பினா னினிமே லென்னை
செத்தபி னேனுமிஙகண செனித்தியான காணும் வண்ணம்
மத்தனே யெஙகு நின்ற வமலனே யருள்வா யென்றே
யித்தலை யுருண்டு மாயத லினிதென விதயங்கொண்டு. (௬௪)

முப்புர மெரித்தான் பாத முன்னினான வணஙகி மேல்பா
லப்புறங கடகடென்ன வடித்தலமுடிவு காறு
மொப்புறு முருளைபோல வுருணடங்கோர் முழைமுன் வீழந்தா
னுப்புறு பொடிபோ லெனபி னுறுப்பெலாம் பொடியவம்மா.

தீராத மூர்ச்சையானான் றிறத்தலுழ வினையினாலே
வாராத வுயிருஞ்சறறே வருதர லானு னபபாற
சீராருந்துறவி முன்னாச் செபபிய விஞ்சை தன்னை
யோராதங் கோர்ந்து மெலல வுருப்பல செயிபபதானான. (௬௬)

மூன்றுநா ளிவவாருக முதியபைந் தமிழயோகி
யான்றமெய யுணாவினாலே யந்தண னிலைமை யோர்ந்து
வானறவிழ மீனோ டொத்த மஙகையின செலவ மறறை
யூனறிய தவத்தா ஞூழ வுவநதெதிர வநதுதோனறி (௬௭)

விபபிரன றகைமைநோக்கி விளஙகிய கமணடலததிற
சுபபிரத தெண்ணீர் வாரித் தெளிததலுஞ் சுருஙகிந் தேயநத
மெயபபசும் புண்ணுந தீர்ந்தான மேயினன் காலகை யெலலா
மொபபுற வூததான முனன ருடலஙகொண் டெழுநது வநது.(

முனிவனைச சூழநது தன்னோர் முடிமிசை யிருதாள சூடிக்
கனிதரு தமிழாய நெறறிக கணணுதற கினியாய தெயவப
புனிதமா தவததா யெனறன புணணிய புராண வென்ன
வினியன புகழநது நினபா லெயதினன காததி யெனறான- ()

மகமுனி மனஙகனிந்து மறையவ வேண்டலெனனை
பகருதியெனக்களமபன பசுபதி பத்தி வேண்டு
மகறரு பொருளையாற்றி னடைகளா வாழல வேண்டு
நிகரறு கங்கைமேவி நீங்குதல் வேண்டுமெனறான (௭௰)

எனறலு முனிவனகேட்ட விவையெலா மளிததே னினசீர
மன்றல நிறைவதான வரமபிற கொடுததே னெறகாய
நின்றவிவ விஞ்சையாகக நிகழததுதல் புரியேனனனமை
துன்றிய தவத்தினோரக்கே சொலலுதி யெனனச்சொலலி. ()

அஙகதோ தீபநதனனை யநதணன கரததி னலகி
யிஙகிது பிழைக தீரதத மினிதுமூழ குதியென றேதப்
பொஙகிய களிபபா லனனோன போநதனன மூழகலுற்றான
கஙகையின மணிகா ணிகா கட்டமே லெழுநதா னன்றே. (௭௨

வேறு.

வாசிகையேவருபொருளைப் பிழைகநெடுநீததததினமகிழநது
மூழகக்—காசியிலே மணிகரணிகைததுறைமேற சென்றெழுநது
களம்பனுளளங-கூசிமிகததிகைததொனறுமறியாது மதிமயங்கி

க் குலேந்தான கும்பத்—தேசிகனறன செயலிதெனறுங் காசியெ னறுங கங்கையெனறுந் தெளிநதான பினனா. (ரு௩)

கொககிறகினரை செறிந்து கோலூனறித தள்ளாடிககுல வுதறகு—மிக்கரிய பருவததுஞ சராநதியிற குடைநதினி துவிளங கசசெயதா—னிககருணை யெவர்க்குளதென றருணமுனியைப பொருளைநதனை யேத்தி வாழததி—யககனைசென றேறினனோரா னநதக கடனடுவிலாழ்ந்து நினறான. (ருச)

தனனியமர் தனைமுடிததுச் சுடர்விளக்கந் தனைததளராதக டக்கை கொணடான—மின்னியபல மணிமாட வீதியெலாமுட லினுன மினறு பேபத்—துன்னியபொற கலககுவியல காலிடற நடநதிருவா தொழுது போறறு—மன்னியசீர் விசுவேசா கனகம ணிச சினகரததை வலஞ்சூழந் தானறான். (ருரு)

தெயவநதிததெணணீரா லபிடேக முறைபுரிந்து தீபஙகாட டி—செயவளருமமுதருளிச சநநிதிமு னினறிருகண ணீரபாய நதோட—மெயமுழுதும புளகிப்ப மனததினிலை யுலைமுககதி னமெழுகே யாகக—கைமுகிழ்ந்து முடியேறறித தியானததா லசைவறற கமபமாகி. (ருசா)

செம்மணியி னொளிவிளங்கு சிவமணியே தவமணியே சிமய க்குனறத—நமமணியாம் பெணமணிபாலணிமணியே வருணமணி யே யடியாருளளம்—வெமமணியே வெயினமணியே மதிமணியே சூடாமணியே விணமேல வாழவாா—தமமணியே யவிமுததத தணமணியே கண்மணியே யெனறுதாழநதான. (ருஎ)

யினமேவு திருவனன பூரணியாள் பகாலைரும வியநது கொ ணடான—மனமேவு யீதிபல சுடரதுமணி குயிலிகையின மீணடு ம வநதான—முனமேவு பொதிகையிலே செலவினைத தான பல வாறு முடிவு காணு—னனமேவல செயதுமென வலமநத மன ததினனு யோசகா ரினறான. (ருஅ)

இவணிலமை யீதாக வவிமுததத் தெழுநதருளி யிருககு மெ ஙகள—சிவபெருமான பிராடடியிவ ரதிரூப லாவணியஞ சிறந் தமகக—னவமருவு காளையென யுவதியென வடிவுகொணடநது லாயித—சவளமணி விளிமபொளிறசு சிறுநகைபூத தவணுட ற லழகக ஞறறா. (ருகூ)

முனபுரிந்த நல்வினையோ முனிபுகனற வரததினய முனைதத தேயோ—வெனபலனோ வறிநதிலமா லுலகமெலா மீனறருளு

மெர்த யம்மை—யனபுடனபி ரமோதனிட மெழுந்தருளி யற
முதநா யழுஙகியெனனே—துனபுறுத லெஙகுறறு மிஙகுறறு ம
ஹறதியெனச சொலலலுறறுன. (சுய)

பிறந்துவ ளாந தயலோரூா புக்கிருந்து மலையமலை பெயாந
துயோகி—சிறநதவாந தரவிளக்கத துடனமுழகி யிவணெழுந
து செயத வெலலா—மறைந்தனன பினவணேகற கருஸமசொலி
யவாவினையு மறிகலைசெயதா—னறநதமைந்த' கொழுநதனையீ
ரிருவீரு மியாவரொனக் கருணமினெனறுன. (சுக)

விருகதனுரை கேட்டமலன விளம்புநமென் றுரைதநருளி
விளககதநோடே—திருதகமுறித தீாததத்தின மூழகவென வா
ஙகவனுஞ சென்று தாழநதான—குருகதெழுநத நனாதினாமுப
பெறிநதிருபத தொருவயதுகொணடு நெலலி—பருததவனககா
சிபசசேத திரப்பொருளை நதிததடததுப பகுந தெழுநதான.()

எழுநதிட வுந தனனைததா னினநதெரியா தொருபிறபபி லி
ருபிறபபு—மொழுஙகாகப பெறறனமோ மனமதனு வுலகிடத்
தி லுதிததிட்டோமோ—வழுமபான கிழபபருவ மறததுறநதோ
மெவவனததின மசழநதோமெலலா—மழுஙகாத வரபபொரு
ளை மாநதியின மஙமைமெயன மனததிறகொணடான. (சுசு)

இருசாமந தவமபுரிநதான பொருளையெனு நாயகியு மெதி
ரவநதுறறுன்—மருவாரு மலாசொரிந்து பலபுகழநது பதயுகள
மவணஙகினின்று—ஞருவாரு மமபிகையு மநதணனை நோககியு
னக குறறநீமை—கருவாரும பிறபபுகிழ மறநததாம் வேணடு
வன கழறிடெனறுள

வேறு,

னறசொற செவிகேளாமு னிருபிறபபாளன போறறி
மனறலங குழலாய நினருளால வரமெலா மடைநதேனேனுந
துனறுகி னீததமென றுநீதாயநகிட றுரையிலவாழத
னறுகின பாதபத்தி நணணுறுத லளிததி யெனறுன. (சுஎ)

அனனையாங களிததுப பினனு மருளினு லநதணாககு
மனனிய சீாததிநலகும வரமொனறு வேறு நலகித
தனனிலை மறைநதாளாகத தனைநிகா களமபனுளளாத
துனனிய களிப்பெனறேறது முவாியுள ளாழநதாருகி. (சுஅ)

கணணுதல காசிபேசர் மரகதக்கனனி பொற்று
ணணினன் வணஙகிப்போறறி நட்டவன றனைக்கண்டே
யெணணரு நிதியம்பெயது விருநகழ பெறுவானவேணடி
வண்ணநீள் வழிமேற்கணகள வைததெதிர பாாததிருநதான. ()

நைமிச வனத்தீரவேண்டு நலம்பெறு பிரமோ தனமுன
கைமிசை விளக்கமேந்திக் கதித்தெழுந்திட்டதாலே
மெய்மைசேர் தீபதீர்த்த மெனும பெயா விளங்குமஃதி
னைமைசோ புனிதநதனனை யனநதறகு மறையலாமோ (௯௪)

அணிமணங காதனமுத்தி யடைதரவேண்டு மெனறுற
பிணியொடு முன்புசெயத பெருவினைதீர வெனறுற
கணிபெறு மிந்நீத்ததோர் காலேலனு மூழு
பணிதரு மிநநீததம்போற் பாரிடை வேறினறு (௯௫)

சொல்லிய வேதியர்க்காத் தூயரொங காசிபேசா
வலலிய லெறிததாட்கொண்ட வள்ளலு மாறுாநத
நலலியல சரிதமநதச் சருக்கததி னவிலகிறபாமான
மலலியல சரிதஙகேட்டாா வழுததிறைக்கருமையாமே.

தீப தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

பத்தாவது

தீபதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவாகளே! தீபதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்சொல்லு கின்றேன் கேளுஙகள நிாமலமாயததெளிநதோடுகின்ற வேணு வதிதீரததிற களமபமென்னும கிராமததில வாசஞ்செயாயன வம சததிற பிறநத பிரமோதனென்ற ஓா அநதணன் தன் தமபியுட னும மனைமககளுடனும இல்லறநடததிவருகையிற பொருளாசை யால தமபிககு விளைநிலததிலும பொன் அணிகளிலுஞ சிறசிலப குதியே கொடுத்து மறறப பெரும்பகுதி யனைததையும் வஞசித துக கவாந்து தன்விளைநில மனைத்தையும பொறகாசாகமாறறிப் பெணடுபிள்ளைகளுடன் வேறறூா சென்று வசிததுவரு நாளிற காலகதியால் தன்மனைவி மக்களியாவருமிறந்துபோதலும மதிம யக்கமுறறவனாய துக்கசாகரத்தில்மூழ்கிசசறறேறதெளிநதுஇற நதவர்கட்குச் செயயவேண்டுஙகருமம நடததி இனிமேலென்ன செயயலாமென்று யோசிககலாயினன்,

வயதில் மூத்தோம், நரைதிரையால் வருத்தமுறுகின்றோம் நாம் இந்த ஜன்மத்திற்செய்த தீவினையை இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிப்பதானோம் ஆகையால் இனிமேற் காசிமா நகரஞ்சென்று மரணமாவதே நலமென்று தீர்மானித்துப் பெரிய ஒரு மூங்கிற்றண்டத்தில் நிரம்பப் பொற்காசுகளைச் செறித்து ஓர் ஊன்றுகோல்போற் கையிலேந்தி மற்றுள்ள திரவியமனைத்தையும் தம்பிக்குக்கொடுத்துக் காசியை நோக்கிச்செல்லுகையில் ஓர் சந்நியாசி யெதிர்ப்பட்டுப் பிரமோதனை நோக்கி நீ யெங்குச்செல்கிறாயெனலும் அந்தணன் உள்ளவெல்லாஞ்சொல்லிக்காசிமாநகர்க்குச் செல்கின்றேனென்ன துறவி கூறுகின்றனர்.

ஓ அந்தண நீயோ வயதில்மூத்துக்காடுவா வீடுபோவென்னு நிலைமையெய்தினை, அளவற்ற நாடும் நகரமும் வனாந்தரங்களும் மலைகளுங்கடந்து வாரணாசிக்கு யெவ்வாறு செல்வாய்? நீ கொண்ட எண்ணம் வீண் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதுவாயாகில் இப்பொழுதே தமிழ்மலையாகிய பொதியாசலஞ்சார்ந்து அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்யக்கடவை யென்றருளிச்சென்றனர்.

உடனே பிரமோதன் சந்நியாசி யுரைத்த வாக்கியமனைத்தையும் தலையாகவகித்துத் தென்றிசைநோக்கி மெல்லத் தண்டூன்றி நடந்து அநேக நாடுநகரங்கடந்து கடைசியாய்ப் பாண்டி நாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநையில் நீராடிச்சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட் சென்று வலங்கொண்டு வணங்கிநிற்கையில் அப்பெருமானுக்கு நித்தியபூசை முறைசெய்யும் ஓர் ஆதிசைவன் அடுத்து யாரென விசாரித்தலும் பிரமோதன் தன் விருத்தாந்தத்தை யுரைத்து அவனுடன் நட்புற்றான். பிரமோதனும் ஆதிசைவனும் ஒருவருக்கொருவர் உயிருமுடம்பும்போல அத்தியந்தசிநேகங்கொண்டவராய் வாழாநிற்கையில் ஓர்நாள் பிரமோதன் அகத்தியமுனிவரைக்காணும்படி செல்லநினைந்து ஆதிசைவனைநோக்கி அன்பா நானிப்பொதிகை சென்று அகத்திய முனிவரைத்தெரிசித்துவர எண்ணங்கொண்டேன், போய்மீண்டுவருங்காறும் என்னுயிர்க்கு நிகராகிய இக்கைத்தண்டத்தை வைத்துப் பாதுகாத்துத்தரல் வேண்டுமென்றுரைத்து அவ்வாதிசைவன் கையில் தண்டத்தை அடைக்கலமாகநல்கி அவனிடத்தில் விடைபெற்று மரங்களும் செடிகளும் அடர்ந்து நெருங்கிய பொதியமலைமேல் காலுங்கையும்தேய்ந்தற வூர்ந்து கொடிமுடிசேர்ந்து அப்பாற

செல்வதற்கேலாமல் பனங்கட்டைபோலுருண்டு அப்புறம்விழுந்து மூர்ச்சையாயினன்.

இவ்வாறு மூர்ச்சையாய்க்கிடக்கும் அந்தணன் நிலைமையெல்லாம் ஞானதிருஷ்டியாலுணர்ந்த தமிழ்முனிவன் ஆங்கெழுந்தருளிக் கமண்டலதீர்த்தப்ரோக்ஷணத்தால் தேய்ந்த உறுப்புமுயிரும் தழைக்குமாறுசெய்து அந்தணனை நோக்கி வேண்டுவதென்னையெனப் பிரமோதன் முனிவனைவணங்கிப் போற்றித்தனவரலாறுரைத்துத் தபோதனரே எனக்குவேண்டுவது ஈசுவரபக்தியும் பொருநைநதி தீரவாசமும் கங்காஸ்நானமுமே யெனலும் முனிவன் அவையனைத்தையுமளித்தோம் அன்றியும் உன் புகழ் உலகமெல்லாம் வியாபிக்குமாறுவோர் விசேடமானவரமுமுக்களித்தோம் எனவுரைத்தருளிச் சுடர்விளக்கு ஒன்றை அந்தணன்கையிற்கொடுத்து ஆங்கு பொருநையில் பிணகதீர்த்தத்தில் மூழ்குவித்தனன். அந்தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய அந்தணன் கங்கா நதியில் மணிகர்ணிகா கட்டத்திலெழுந்து எங்குற்றேமெனச் சிறிதுநேர மயக்கமுற்றுக் காசிமா நகரின்கண் வந்தோமெனத் தெளிந்து பொருநைத்தேவியையும் அகஸ்தியனையும்திக்குநோக்கிவந்தித்துப்புகழ்ந்து சுவாமிவிசுவநாதனையும் விசாலாக்ஷியம்பிகையையும் சேவித்து மீண்டு மணிகர்ணிகா கட்டத்தில்வந்துபாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலெவ்வாறு செல்வோமென யோசனைசெய்து ஒருவழியுந்தோன்றாமல் திகைத்து மயங்கி நின்றனன்.

அவ்வேளையிற் கருணாநிதியாகியவிசுவநாதப்பெருமானும் விசாலாக்ஷியம்பிகையும் மானிடவடிவெடுத்து உல்லாசமாயவ்விடத்தில் உலாவிவருகையில் வருத்தத்தால் மெய்யிவுற்றிருக்கும் அந்தணனை நோக்கி என் கலங்கினாயென்ன வேதியன், ஐயா அகத்தியமுனிவர் கிருபையால் பொருநை மூழ்கி யிங்குற்றேன், மீண்டும் அந்நதிதீரத்திற் செல்ல யாதொருவழியுந் தோன்றாது திகைப்புற்றனனென்றனன். அதுகேட்டுச்சிவபிரானவ்வேதியனை நோக்கி அத்தீபத்துடன் இத்துறையில் மூழ்கினால் அங்குச்சென்றெழுவாய் என்றருளலும் அவ்வாறேபிரமோதன் மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் மூழ்கிப் பாவவினைகளும் நோய்களும் மூப்புமுதலான உடற்குற்றங்களும் நீங்கி இருபத்தொரு வயதுள்ள திவ்விய மங்கள விக்கிரகனாய்ச் சாலா தீர்த்தத்திற்கு அடுத்த, கீழ்த்திசையிற்சென்றெழுந்து அளவற்ற சந்தோஷமுடையவனுப்ப

பெர்நாயகியைமனதிற் றியானித்து இரண்டுசாமம் தவம்பு ரிந்தனன், உடனே அந்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய்முன்வந்து வேண் டும்வரம் அளித்தனள். அப்பால்பிரமோதன அடங்காத களிப்புடன் சுவாமிகாசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட்சென்று வணங்கி ச்சிநேகிதனாகிய ஆதிசைவன வரவுளதிரோகஸ் ஆங்கோரிடத்தி லிருப்பானாயினன்.

முனிவர்களே! அச்சப்பிரமோதன மணிகர்ணிகா கட்டத்தி ல் மூழ்கித் தீபத்துடனிங்கு எழுந்தபடியால் இத்தீர்த்தத்தி ற்குத் தீபதீர்த்தமென்றபெயர் விளங்குகின்றது. இத்தீர்த்தத்தி ல் ஒருவேளைமூழ்கினோரும் இக்கதையைப்படிப்போரும் கேட் போரும் தங்கள் தங்கள் அபீஷ்டமெல்லாம் நிறைவேறப்பெறு வார்கள்.

இப்பிரமோதனென்ற வேதியனுக்காகச் சுவாமி காசிபேச்சு ரர், எரித்தாட்கொண்டருளுமாறு அச்சரிதமெல்லாம் மேலெரி த்தாட்கொண்டசருக்கத்திற் கூறுவேனென்று சூதமுனிவ ர் கூறலாயினார்.

தீபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம்.

காரணனாகிய கண்ணுதனை முன்னா
ளாரணனைத் தர நாரண னாடி
யாரணனைத் தர வாரணனைத் தெய்வச்
சீரணி காசிபனைத் தரல் செய்தான். (க)

இருந்த மெனப்புகல் கேட்டு காலம்
வருசா வாணிய மாமனு வாழ்நாள்
சருதறு நோன்பின்ற காசிப னென்பான்
திருந்தக ரதிதியைத் திதியை மணந்தான். (உ)

அதிதி வயிற்றினி லமரா ருதித்தார்
திதிய வுணத்தொகை சோதர வீன்றாள்

சதிமா ணைப்பகை தாமற வானோர்
வதிதர நாளு மனத்தி னினைத்தார். (௩)

மத்தென மந்தரம் வாசுகி நாணு
வைத்தன ராழி மதித்தன ராலக்
கொத்தன லஞ்சினர் கோவென வோடி
மத்தலர் சூடியின மாணடி தாழ்ந்தார். (௪)

வந்த துரைத்தனர் மாதொரு பாகன
சுந்தரன வாரிதி சூழெரி நஞ்சைக்
கந்தர மிட்டணி காட்டின னப்பால
வந்தவொர் வெண்சுதை கண்டு மகிழ்ந்தார். (௫)

வானவா தாயின் மகிழ்ந்திட வெணணித்
தானவர் வேறு தயங்கிட மாலோர்
மானினி யாயெதிர் வந்தம ராக்கே
யீனமில் வெண்சுதை யீந்து மறைந்தான். (௬)

மோகினி யேகலு மோசமி தெனன
வூக முணர்ந்தன ருங்கிவை யீனர்
போகியி னுற்றன வெனறு புழுங்கி
யூகம் வளர்ந்தம ராட வுருத்தார். (௭)

தீயவர் செயலை தெரிந்தொரு தாதை
தாயிவா தாண்மலர் தாழ்ந்தெழு தேவர்
தூயவா நலவிடை சூடின ராகிப்
போயினா வாளி பொழிந்தன ராாத்தார். (௮)

வேறு.

அலையோடு தன்னுவ ரியோடுவெள்ளை யமுதாழி யென்ன
விருள்கூா—மலையோடு வெள்ளி மலையென்னயாரு மலைகின்ற த
ன்மை யலைறய—வுலையோடு நீரி னுருகுற்றசெப்பி னுறுகண்க ளா
க வுவர்கள்—சிலையோடு வைர மழுவோடுசண்டை செயதாாகள்
சென்ற பலநான் (௯)

ஓராயிரத்து வருடத்தினெல்லை யதுசென்றும் வென்றி
யொருவர்—பேராயதில்லை யமரோசன வன்மைபெரிதே குறைந்
ததெனினும்—வீராதிவீர னதனுன்முன் வைத்த விறலொன்று
தாள்க ளலைபின—போராதடர்ந்த மழைபோல்வளாந்த பிறை
வா ளிதுவல குறையான். (௰)

போராடு மெற்பர் செயலின்ன மக்கள புகழ்வாகைசூடி யி
துநாள்—வாராது நின்ற வகைகண்டேங்கி மனமூடமூழ்ந்து ம
திதி—நீராடுசெங்க ளருவித்தடத்தி னிலைமூழ்கு கொங்கை யின
ளாயச்—சீரான காசி பனைமுன்பு சென்று தெரிசித்து நின்று பு
கலும். (௰௧)

மதியே யணிந்த சடையாளர்பாத மலரோ மலர்ந்த மதியா
ய்—பதியே நினக்கு மகரான தேவர் படுபோரிலவென்றி யில
ரோ—விதுகாறு மிங்ங னனுகாத தன்மை யிசையென்று தாழ
வெவனுர்—துதிமேவு காசி பனுமுள் ளுணர்ந்து தொகநின்ற த
னமை சொலுவான். (௰௨)

அதிதீ பயந்த விமையாத தேவ ரவுணர்க்கெதிர்ந்து பொரு
தா—ரிதுவேனை சறறு வலியின்றியோடி யிடரே யுழைப்பவெ
னினுங—கொதிகோப நெஞ்சின வலிகுனறி லார்கள் குறையா
த வெனறிபுனைத—றிதிகாதலர்க்கு மரிதாகு மெனறு திருவாய்
மலர்ந்த ருளினுன். (௰௩)

திருமக்க ளியாரும் வலியின்றி வாடுதிரமே தெரிந்த வதி
தி—பொருமிக் கலங்கி நிலமே னிறைந்த பொடியிற்புரண்டு க
லை கருணை ப்ரதாப மணவாள மக்கள் கடிகொண்டவெற
றி யா—னருளுறற வாறெஃ தருளென்ன வேத னருமைக்
குழந்தை யறைவான. (௰௪)

நீபெற்ற மக்கள் விறல்வாகைசூட நினைகிறவை யாகி விது
நாண்—மீபெற்ற பாண்டி வளமண்டலத்தில வியனெலலி சுற்
று பொழில்வாயப்—போபெறறு மீடி யமுதபரவாக பொரு
ளை பரசாத மதனைத—துயபெறற நெஞ்சி னுயர்மாதவஙகடொ
டரப் புரிந்து கொளவே. (௰௫)

மணவாள னின்ன மொழிகூற நங்கை மனமொத் தலர்ந்து
மகிழ்வுற்—றிணர்மேவு கஞ்ச வதனத்தி யாகி யிறைதன்னை வே
ண்டி விடைபெற்—றணவான மநதர வுபதேச மனப ரருளா ல
ருத்த வருளி—னுணர்வாகி மெல்ல நடைகொணடு நெலலி யுயா
மா வனத்திலணுகி. (௰௬)

பெரியோ ருளத்தி னிறையிறவெறளிந்த பீடாா பொருந்த மூ
மூகித்—திருநீறுபூசி மலரா னிறைந்த திருநெல்லிமேவு பொழில்

வா—யொருகாலை யூனறி யொருகான்மடக்கி யூரோடு சே ர நிறுவி—யிருபாணி யொக்க முகிழ்வித்து நீவு மிருண்மே லமைந்த வமைவாய. (௰எ)

நிலையாக யோக நிலைநின்று பித்தி நிலையேபொறித்த வன மோ—நிலையோ வெணகக ஞானிகாசியீறு தெரியக் கணித்து பய னே—ருலையாத மந்தர மதுகோடி கோடி யுருவிற் செபித்து செ டிய—மலையா சலப்பெ ணிருதா ளுளத்தின மருவித் தவஙகள புரிநாள. (௰அ)

வலமாறி நின்ற வமரேசனுக்கு வலமுற்ற தன்மை மதியாக்
கொலைபாதகதத குவாதஙக ளாதி குரவாக் குழைப்பவவனு
மலமாறு கொண்ட வருள்யோக ஞான வழியாக யாதுமுணர்வி
னிலையாய நிநது மனமுந்த ளர்ந்துநிகழின்ற தன்மை புகல்வான்

வேறு.

தேவருநீருஞ் பல்பகல் வெம்போர் செய்கின்றீர்
தாவருமவெற்றித் தாரணிசூடித் தம்மக்கண்
மேவில வொன்ன வதிதிமயங்கி விசனித்துத்
தூவியனின்ற காசிபனுக்குச் சொல லானுன். (௨௰)

அங்கவ னிவிர் போர்முனை நிற்ற லமரேசன்
றுஙகி யதுங்கல கூற மயங்கித் துயர்மேவி
மஙகை வணங்கி யென்மகர் வென்று வயமேவற் (ன்
கிஙகொரு நனறி சொல்கென நன்றென் றிதுசொனனு

தண்டலை மேவித் தென்ற லுலாவுந் தமிழான
மண்டல நெல்லி மாவனமேவி மனமொத்துத்
தெண்டிரை வீசிக் கண்டவர்பாவத் திடாகொண்டு
மணடு பொருநத மென்ற மணிப்பெண் மலருன்னி.(

நீதவ மின்று செய்குதி யென்ன கிறைமேவு
மாத வளங்கு மாதவ முற்றே வதிகின்று
ளாதலி னுஙகண் மாவலி குன்றி யழிகின்றீர்
போதுதி யொன்றுன் மாதவ மங்கை பொன்றற்கே. ()

வெள்ளி யுலைத்த கொள்ளி வெடித்த விதமெல்லா
முள்ளி னினைத்தார் கள்ள வெணைத்தா னென்னுதா
தன்னையிருக்கு நெல்லிவ னத்தின் றலை செல்வான
துள்ளி விளைந்தார் காலது காரின் றுணையாவார். ()

பாதக ரிவ்வா றுதவு மன்பர் பகாஇனைற
காதல னிக்கு மார மலைபெண் கனியாவா
ளாதர மூற்றனை மாததி திகசேோ ராளுக
வேதரி சுற்று மூளவ ருடகணை விகசிததாள். (௨௫)

அதிதி பொருட்டுப் பொருளை யளித்த வணலான
மதிக்கண் மலாக்கண் வரியர விறகணை வதிஇறபார்
மதிகொள்கபர்த்தா திருவடி நிறனும வழிகானு
தெதிாதர வத்த னிலையுரு வததி னெழில கொணட.()

இவவயி னிஙஙனு தனுமூழிக் கிருளான
பவவ மெழுநத செவ்வி படாநத பஙிதீய
ரொவலி னுயர்நத நெலலிவனத்தி னூடுறறுச்
செயலி யுயர்ந்த தியாஞைககிச செயலறறா. (௨௭)

பானும திக்க ணுருமொ ளிக்கும் பவனர்க்கு
மேனைய வர்கரு மேவிடு தறகங கெளி தாமோ
மானதிதிப்பெண் ணேயிதி னிறபான் வதைசெயதங
கூறுதி ரங்கள வாயகொடுதினனற் குளதேயோ. ()

என்று நினைந்தார் சென்றனு கறகு மியலாராயக்
கன்றிய விநதாா வீரமுனைாததுக் கடிதுற்ற
வெனறி யழிநதா ரமமதில் சுறறி வெருகாளாயக்
குனறி யிருந்தாா காதவ ழிக்குங குறுகாதாா. (௨௯)

யாவ ரிவட்கிங காரழல் சுறறு மெயிலீர்தார்
மூவர்தமக்கு மேசெய லீது முடியாதால்
தேவர்தமக்கும் வாகைமுடிக்குந் திறலேயோ
மேவு த லெனனென் றேயலறு ராய விசனித்தார் (௩௰)

பன்னெடு நாளா யாநிலைசுறறும் பழிபாவ
னெனனை யிருந்தோ மெனசெய லுறரே மிதுவினைன
றுனனினா தேவர் தம்மொடு பொருதற கோடுற்றா
மினனிய தீபத தினவிழ புள்ளின் மீகிற்பார். (௩௧)

திதிமக ரமரிற் பொரவெழ வதிதித் திருமாது (ப்
அதிதவ நிலைமைக் கருள்கொடு பொருளைத் தோயத்து
பதிபெறும வரதைப பகவதி யவண்முற படருற்றுக்
கதிகொ டுளததிற கருதியபொருளைக கழறெனறாள். ()

விண்ணவர் மாதா வினனது கேட்டு வியனுற்றாள்
கன்னிலை விழித்தா ளம்பிகை நிற்குங் கதிகணடா

ளெனன்று மின்பத் தணைவிறை வானுளிருதாளிற்
றன்னைவ ரிட்டாளபல்புகழ் பேசுநதாமானுள ()

வேறு.

கலையாயினை யிமாவாவொருகனியாயினை கமலத்
தலையாகிய மணியாயினை தனியாயினை தகையோ
ரலையாயினை யாரதவெனமுதாயினை யணியா
மலையாசல நிலையேவரு வரதேசிவ மணியே. (௲௪

மதியாயினை யறிவாயினை மலமாயினை வரநீ
ணிதியாயினை நிசமாயினை நிதமாயினை நிகழுந
துதியாயினை துதிகூர்தரு தொடையாயினை தொலையாம்
பொதியாசல நிலையேவரு புவனுமிாத புனிதே. (௲௫)

நெஞ்சாயினை நினைவார்தவ நெறியாயினை நிலனே
டஞ்சாயினை யரனுயினை யரியாயினை யரனே
டெஞ்சாதபல அயிராகிமற றெதுமாயினை யெழுமேழ்
மஞ்சாடிய மலையாசல வழியேவருவரதே. (௲௬)

அந்தாமரை யன்மேசிவை யணியாகிய வணியே
நந்தாமணி யொளியேநளிா நதிநாயக நதியே
சிந்தாமணி யருளேதரு திருவேதிரி புரையே
மந்தாநில மலையேவரு வனிதேமக வரதே. (௲௭)

கண்ணேகனின் மணியேமணி கதவுற்றவொர் கதிரோ
யண்ணீடிய வுருவேயுரு வுடனுகிய வுயிரோ
யெணணேயெணி னிறுதிகருமப் புறநின்றவின் னெறிலே
யெணணேதமிழ மலைமேன்வரு பிரதாபநற் பிகமே. (௲௮)

தோளாவொளிா மணியேமறை தொழுநாயகி சரணஞ்
கோளார்தரு பவபாதக குலநாசனி சரண
நாளார்மலர் நயனீபர ஞானுமிர்தை சரண
மாளாகின ளுளாயினி யடியேனின தபயம். (௲௯)

வேறு.

இன்னன புகழ்ந்தங் கிருசரண் வணங்கு மிவையவர் தாயி
னையெங்க—ளனனேயாமபொருளை யம்பிகை களிப்புற் றதிநீ
புகழ்ந்தன கேட்டே—மெனனுள மகிழ்ந்தே நின்றவத் தவர்தே
மியாவைநீ வேண்டுவ திசைத்தி—முனறுற வளிப்ப மென்றதுங்
கரியமொய்குழ லதிதியு மொழிவாள். (௲௰)

அம்பிகை பயந்த வமரர்க ளியாரு மவுணரோ டமர்செயவா
ரவர்கள்—வெம்பிடா தவராய வென்றிமா லிகையே வேயாந்தன
ர்மீள்தரல் வேண்டும்—பம்பிய பவத்தில வீழ்ந் தழலாதுபர
கதி கொடுக்கு மின்பதமே—நம்பிடு ஞான மெனக்கு மென்பதிக்
கும வேண்டுமின் றருளென நவின்றாள். (சக)

நவிறலும் பொருளை நாயகி யாவு நலமுற வளிததன மிமை
யோ—ரவிர்தரு வென்றி வாகைசூ டினரா யடுத்தன ரொன்றரு
ள் புரிந்து—குவிதரு மவுண ரடுத்ததும் வனனிக் கோட்டைமுன்
குயினறதுவ கொடியோர்--கவிதரச் சூழ விருந்ததும் பின்னர்க்
கடந்ததுங் களிவுறப புகன்றாள். (சஉ)

இங்கணீ தாக வங்கவ ருடற்று மிம்மயவ ரவுணரை மாயத்து
ப், பொங்கிய களியபிற போந்து காசிபனைப போறறினாவய
ரிலே புகன்று, ரங்கவன களிததான் றுயதவ மாற்ற லறைந்த
ன னமரரோ டெழுந்து, பஙகயீ னெல்லி மாவனத் ததிதியண
னக சாலையிற் படர்நதான். (சங)

படர்தலு மதிதி பதியைமுன வணங்கிய பண்ணவர் தங்களை
யணையா, விடாறநீரிங கெயதிய தன்னை யிவளருளாமென வி
சைப்பத், தொடர் தரு தவத்துக் காசிபனோடு சுரரெலாந் து
ணையடி பரவிக். கடன் மடைதிறநத தெனப்பல புகழுநது க
ணகொளாக் காட்சியி னிலேத்தார. (சச)

அருணிறை பொருளை யமபிகை யருளி னதிதிகாசிபர் தமை
நோக்கித, தெருணிறை யிநகத் துறையினி ராடித் தெரிசனை
செயதனி ரின்று, மருணற மகமொனறுற றுயிா மூழகன மறற
வித் துறையதே யதனுற பொருளுரு தீாததங காசிபதீர்த்தம
புகன்றனம் பெயாபுகழ பொலிய. (சரு)

காசிப தீர்த்தந் தனையொரு காலங கருதினார்கண் களாற க
ண்டாா பேசினார் மூழகிப பெருந்தவம் புரிந்தாா பெறற கரும்
பேறுவே றிலேயா, லாசிலா மூனறு புவனத்து நீத்தமமர் வ
னகோடி மூன்றனாயா, மாசிலா தெவைக்கும புனிதமாகா த்தி
ய மலிநததித் தீர்த்தமா வழங்கும். [சசு]

இனியிவண மகமொன றியற்றுக விறைவ னெழுந்தருள புரி
குவ னெல்லாங் களிவுறப பெறுக வெனவருள புரிநது கது
மென வதனுறை கரந்தாள், பனிமல ரயனு மாயனும வேதய

பனுவலும் பாறகடன மகளும், புனித பாரதியும்புகழ்ந்திடச்
சேவா புதுமலர் பொழிந்திடமாதோ. (௩எ)

ஆவியுமபொருளுமுத்தியுந் தவமே யாமெனவாற்றுநர் நீ
சத்திர, காவியுங் கமழுங் கமலமு மலர்ந்த காசிப தீர்த்தமா ம
கிமை, தாவிய வனந்த னுனைககடங்காது சாற்றினஞ் சிறிது
மாமகத்தின, றாவியல் காசி பேசுரச் சருக்கஞ் சொல்லு
றிச்சொல்லுது மன்றே. (௪அ)

பூங்குழ லதிதி பொருநனைந்தா யகிலைப் பகழ்ந்தற் புனிதவா
சகங்க, ளோங்குயர் தகவி னொருமுறை புகன்று ரூபாதியும் வ
துமையுமுறுதா, ராங்கவை யிருகா லறைந்தவ ரிம்மை யம்
மையி னலமெலா மடைவா, ரீங்குறு கால மூனறிலுமிசைப பா
ரெய்துவ ரெம்பிரான் கயிலை, [௪௯]

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்

திரேதா யுகத்தில் சாபர்ணிய மனுவின் காலத்தில்பிரமகுமா
த்துதித்த தவச்சிரேஷ்டருகிய காசிபமகாமுனிவன், அதிதி திதி
யென்ற இரண்டுமனைவியருடன் வாழுமநாளில் அதிதியிடத்தில்
தேவர்களும் திதியிடத்தில் அசுரர்களும உதித்தனர். அவர்கள
னைவரும் மூப்புச் சாக்காடின்றி நீடூழிவாழ நினைத்துத திருப
பாலாழிகடைந்த காலத்தில்வந்த அமுதததைத் திருமால்மோகி
னி அவதாரஞ்செய்து தேவருக்குமாத்திரம் அளித்து மறைந்துபோ
அவுணர்கள் தமக்கு அமுதமில்லாமற் போனதுகணடு வருந்தி
! யிதற்குக் காரணம் இந்திரன்தானென்று மதித்து அவனுடன
போர்புரியவர இந்திரனும் பிதாவிடத்தில விடைபெறறுத தேவ
ப்படைகள் சூழ ரணகளஞ் சென்றெதிர்ப்பாருயினன.

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் நெடுநாளசயப் போர்
புரியாநிற்கையில் அதிதி தன்மக்களைப்பிரிந்த பிரிவுகாறறு தழு
ங்கித் தனபதியாகிய காசிபமுனிவனை வணங்கி, சுவாமி, நம்ம
க்கள் அவுணரோடு போர்புரியச்சென்று வெகுகாலமாகியும் இ

னும் மீண்டிலர், போரில வென்றாரோ? அன்றிப்போன்றினாரோ? ஒன்றும் அறிந்திலேன், அவர்கள நிலைமையையுரைத்தருளல வேண்டுமென்ன, ஞானதிருஷ்டியால எல்லாமுணர்ந்த காசிபன அதிதியைநோக்கிப் பெண்ணே, தேவரும அசுரரும் இன்னும் அமர்செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் அவுணர் ஜெயமஅடைவார்போற்காணப்பட்டாலும இந்திரன வல்லமையுடையவனாதலால பின்வாங்காது போர்செய்கின்றனன. நின்மக்களாகிய தேவர்கள் வெற்றிமாலைசூடவேண்டுமெனில நீ இப்பொழுதே பூலோகத்தில பாண்டிமண்டலத்தில ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பராசத்தியாகிய பொருனைநாயகியைத்தியானித்துத தவம்புரிவாயாக வென்றனன். அதுகேட்டு அதிதி களிப்புற்று முனிவனை வணங்கி விடைபெற்று ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பொருனைமாதேவியைத் தியானித்து அருமையானமாதவஞ்செய்யததொடங்கினள.

இவ்வாறு அதிதிதவஞ்செய்தலைக்கேட்டு அவுணர் அவளைக்கொல்லக் கருதி அளவற்றதானவசமமுகத்தினின்று நீங்கித்தொலையாத வழிகடந்து வராநிற்கையில கருணைநாயகியாகிய பொருனைநாயகி அவ்வதிதியைச்சூழ ஓர் அக்கினிக்கோட்டை ஆகாயமளந்து நிற்குமாறு நிறுவலும் வந்தவைந்ததானவா அக்கோட்டையைக் கண்டு நடுங்கிச்சமீபத்திற கூடச்செல்லமுடியாதவராய மீண்டும நகைகளுஞ் சார்ந்தனர்.

அப்பால பொருனைநாயகி அவ்வக்கினிக்கோட்டையை நீத்து அதிதிமுனசென்று உனக்குவேண்டும்வரமயாதென்ன அதிதி அத்தேவியைவணங்கித் துதித்து என்மக்களாகிய தேவர்கள வெற்றியுடன மீளவேண்டுமென்ன, பொருனை, அவ்வாறுக, என்றருளலும் தேவர்கள அவுணரைவென்று ஜயசீலராயத்தாதையை யடைந்து வணங்கலும காசிபர்களிப்புற்றுத் தேவர்களுடன ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பொருனைநாயகியைக்கண்களாறச்சேவித்துப்பற்பலபுகழ, அத்தீர்த்தநாயகி காசிபனையும அதிதியையும நோக்கி நீவிர் இத்தீர்த்தத்தில ஸ்நானஞ்செய்து என்னைத்தெரிசித்தீர் அன்றியுமிங்கோர் மகமியற்றுவீர்கள, இத்துறையிலே ஸ்நானஞ்செய்வீர்கள், ஆனதால் இத்தீர்த்தம காசிபதீர்த்தமென்ற பெயருடன திரிலோகத்திலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்கட்கும் மேலானதாக விளங்காநிற்கும மேலுமித்தீர்த்தமகிமைதனைத்தார்க்கும் பார்த்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கும், ஸ்நானஞ்செய்தார்க்கும ஸ்நானஞ்செய்து தவஞ்செய்தார்க்கும நன்மையெல்லாங் கைகூட்

டுவிக்கும். இதன்மகாத்தியத்தை யாராலுமளவிடமுடியாதென்றருளிக் காசிபனைநோக்கி நீஇங்கோர்யாகஞ்செய்கையில் சிவபிரானுங்கெழுந்தருளி, வேண்டும்வரம் அளிப்பனென்றுரைத்து அத்துறையில் மறைந்தனள்.

உயிரும் பொருளும் மோக்கமும் தவமேயாமென மதித்தியற்றும் நைமிசாரண்யத்து முனிவர்களே இக்காசிபதீர்த்தத்தின் மகிமையிற்சிறிது யான்சொன்னேன் முழுவதும் சொல்ல எவராலுமாகாது இதனிற்க் காசிபர்யாகஞ்செய்தருள்பெற்ற கதையினைத்தையுங்காசிபேசுரச்சருக்கத்திற்கூறுகின்றேன் அத்திப்பொருனைமாதேவியைப்புகழ்ந்தவாக்கியங்களை ஒருமுறைசொன்னவர் நோயும் வறுமையுமணுகார் இருமுறைபுகன்றார் இம்மைமறுமைப்பயனடைவார், மும்முறைபுகன்றார் சர்வாபீஷ்டமும்பெறுவார் என்றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்

காசிபதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம்.

பால்வளங்கெழு பணிலங்கள் படர்தரு புனமுஞ்
சேல்வளங்கெளி றுரல்கூர் கழிகளுஞ் சேட்குக்
கால்வளங்கெழு பொழில்களும் வரைகளுங் கவினு
நால்வளங்கெழு சிறப்பின கேரள நாடு. (௧)

தேவலோகத்தி னசையறச் சிறையிற் றறப்பது
யோகலோகத்திற் சிறந்தருளுற் றுறவருமவிரும்பு
நாகலோகத்தி னைத்தினை மேப்பிலை யயவார
போகலோகத்திற் பொலிவது கேரள பூமி. (௨)

சிலையுஞ் சேணுறச் சேர்தலைத் தெங்கிள நீருங்
கொலையுங் கோபமுங் கொதித்தெழு குஞ்சரக் கோடுங்
கலையுங் காலமுங் கவிழ்தலுங் கடிந்துயர் கனக
மலையு மாடெலா மலிவன மலையமண் டலமே. (௩)

இன்ன மண்டலத் திரசதத் தெழுநிலை மாட
மன்னு தோரண மறுகுசூழ் வஞ்சிமா நகரி

ன்ன லஞ்சிலை கரநத்ருள் காமனே ரனையான்
எநதி லஙகளு மிருபுயத தோதுமோ ரோநதல (ச)

இழிவில சோததிய விராசசே கரனெனு மிறைவன
பழுதின மாநிலம புரககுநாள பணிசெய வினையின்
வழுவி ருநததின வனமையான மலஙகுடைந தயருமா
புழுவெ ழுநதுநிர மேனியோா புதலவனைப பயநதான. (ரு)

உடலெ லாமுட லுரோமத்தி னுழியெலாங கிருமி
படாநது திரநதிடு குழவிமேற பாாததிப னனபு
கடநதி லனகருங காக்கைதன பாாபபினைக கனகச்
சடஙகொள பார்பபென வணைத்திடல சகசமே யனறே. (சு)

மெயயெ லாம்புழுச சொரியினு மிறையெனும விதன
மெயதி லாசசிறு மகவினை யெடுததுத மோநதணை ததுப
பொயயி லாதகி ருமிகளே பரனெனப புகனறு
மையு லாஙகரு விழியினு மதிததனன வளாத்தான. (எ)

வளர்த்த மைந்தறகு வடிகணை தெறிகருமா மறையு
மளபபி லாப்பல கலைகளு முணாததின னுகிக்
கிளாதத காளையம் பருவமுங கிடைததது நோக்கித்
தளக்க ருஙகுழ லொருததியைத தகு மணத்தளித்து. (அ)

வையம யாவையு மனுமுறை காவென வழுததிச
செயய கோலையு முடியையும் முறையுறச சோத்திச்
துயய சநதிரப பிள்ளையுங கஙகையு தூஙகு
மெயய ணிநதருண மெய்யனா வியனகதி விரைநதான். (கூ)

தந்தை யேகலும் புழுச்சொரி சடததினன றரணி
முநதை யோரெனக் காததனன முறைசெலுத திடுநாள்
கநத ரததமிழ வரையுலாங் கணககறு விலஙகால
வந்த தீவினை யறிநதனன மனங்கடு கடுததான. (ய)

வைய மூாநதனன வயபபடை தரிததனன வளைந்து
மையி ருஙகடற படையுடன மலையமா மலைபோயக்
கையி லஙகிய கல்லினைக் கரடியைக கலையைச
செயய வேலினற கணையினற செறறனன றடிந்தான். (யக)

அநத வேளையிற கேழலொன றதிசினத தெதிாநது
முநது தானையங கடனடு முனைந்தது முடுகி.

மந்த ராசல மெனச்சுழல் சுழன்றது வளைந்த
சந்தி ரப்பிறை யெயிற்றினு றமடிந்தது தலைகள். (௰௨)

வெம்பி யாஙகெழு விளைவினால் விழிவழி நெருப்பாற்
கொம்பி னுணமணிக் குளமபினாற் குதிரைகுஞ் சரஙக
ளமபி ருநதவில லாளிய ருயிர்செகுத் தனல்சேர்
செம்பி ருநத கட காவலன் றேருமா றியாதால். (௰௩)

வேறு.

மொய்த்திகல் படையைக் காலின் முனைந்தெழு மிரதந் தனனைக்
கைத்திடு பொடியிற்செயத கருநிறக் கேழல் வீழப்
பைத்தெழு சினத்து மனனன பாரவில் வளைத்துச் சோரு
மெயத்தலப் புழுவின வாளி சொரிந்தனன் மேக மஞ்ச. (௰௪)

ஒப்புறக கனன்று செனறவொண் ணுதித்தொடை கள் கேழற
கப்புற முருவிச்செனற வாயினும் வீயா தாகிக்
குப்புறக் கிடநது மாழகிக குருதிகொப் புளித்து மீண்டு
மப்புறத் தெழுநது சீறி யனையனொ டெதிர்த்த தம்மா, (௰௫)

மீளவு மெதிரதல் காணு வேந்தனோர் வைவே லோச்சி
மூளையா ருயிரும் வீவான மோதினன் மோத லோடு
காளமே கதனைப்போல வுருமொலி கடிதிற காட்டி
வாளரீண் மலைய நோக்கி மற்றது விரைந்த தன்றே. (௰௬)

விரைதலுங் கோற லினறி விடுகில னென்ன வஞ்சிக்
கரையனுந தொடார்ந்தான் பினன ராரமா மலையி னுச்சி
வரைபல கடநது கும்ப மாதவன் சூழ ருண்டித்
தரைவழி படர்நது சிஙகைத தடஙகர் கடநது மேலும். (௰௭)

பவனமே கால்க ளாகிப் பாய்ந்திடு முதிய பன்றி
கவர்தரு களைப்பாற சற்று கவனமோயந் தயர்ந்து மெல்ல
நிவாதரு முள்ளி காட்டு நெல்லிமா வனத்திற் செல்லத் (டான்
தவாகொடு தொடர்ந்தான் வாளி யொனறினு றலைகொய் திட்

சூகரம் படலும் வஞ்சித் தோன்றலு மளவில் காத
மேகரும் வரைக டந்த விளைப்பினு லயர்நதா னீருண்
தாகமேன மே லுஞ் செந்தீத் தழலென வெதுப்ப லாலே
ஆகமு நாவும் வாயு மலர்தர வாட லானன். (௰௯)

தாஙகருந் தாகந் தீர்ப்பான் றனியெழுந் தினிது தென்பா
லாஙகிருந் தொருகு ரோச மகன்றன னரிது கண்டா

றேங்கிய நாயகக் கையா லொள்ளிய துளிகள் வீசிய
யாகருளாக குரிமை கனலைம பால்கருந தெயவப பொயகை.

பொயகைகண டானே யல்லன் போயதோ ராவி மீள்
மெயகைகொண டாற்போலாஞன வியநதனன் காத லாலே
மொயகழன முழநதாண் மடடு மூழகவந நீருட சென்று
கைகளையா வாரி வாரி மடுத்தனன கலத்திற பர்தி. (உக)

மடடறுந் தாக நீத்தான் மடுக்களா நடநதா னைநீர்
படடகை காலவா யெல்லாம படாபுழு சொரிதல காணுன
றெட்டிட னுவகைகொண்டான தீரததீங கிதனிற றெயவத்
தொட்டரு ளுள்ளதென்ன யோசனை யுளததிற கொணடான. ( )

வருசிமன் னிவ்வாறுக மன்னனைக் காண்பான போரி
லெஞசிய வமைசச ரோஞ ரிடம்படு சுவட்டி னூறு
மஞசணி மலையந தாண்டி செலலிமா வனததின றெனபாற்
கஞ்சமொத நலாநத பொயகைக கரையினமன னவனைக கணடு.-

வணங்கலும் வஞ்சிவேந்தன் மதிவலீர் மறறக் கேழல்
பிணமபடப் புரிநதே னீருண் வேடகையாற பெரிதிப பொயகை
மணங்கம ழமுத முண்டேன் மறறநீ பரிசித் திட்ட
விணங்கிய வுருப்பிறசோர விலலையாற புழுபபுன மாரி. (உச)

காரண முறைமி னென்றான் கலைவலா னொருவன் றெயவச்
சீரணி தன்மையிந்தத தீர்த்ததிற் குண்மை போலு
மாரண முனிவா வாயி னறிகுது மெனன வாங்கோர்
தாரணை யிருநத யோகி தாளிணை தாழநதா ரியாரும்: (உரு)

தாழநது முனிவ னோகிச் சாறறுதி வேணட லென்ன
வேழதலையுரப்பான்மேனி யெங்கணும புழுபபுன மாரி
வீழநது மாவி னனீர மேவிய வுருப்பி லின்று
வாழநது முளைத்தன வேணடி லைபவ முரைசதி யென்றான் ( )

மாதவ னரசே முன்னுண் மழுவலான் சடைமேற் கஙகை
யோதையி னெழுநது வீழநதா ளொருதுளி யிஙகண வீழநத
தாதொரு பொயகை யாகி யமைநததா லடைந்தார் நோயும
பாதக மனைத்தும் போக்கும பவித்திரத் தயாந்த தாமால (உஎ)

சிவபிரான் சடிலகங்கைத் திகழ்தரும் பொய்கை தீர்த்தம்
பவமுதற பிணிக ணீக்கும் பவித்திர மஙிகரு நலல

தவமுதற் றன்மை நலகுரு சங்கரன கையிலே சோக்கு
மூவரிரு மூலகி னீக்த மூலப்பில வுயாவீ தொன்றுல (உ௭)

இன்னுங்கேண் மனறு சினறு ளெயதிடப் பொருளை யென்னு
நன்னதி நதிகட் கெல்லா நாயகி யிக தீர்த்தத்தின
மன்னினள் கலந்து செல்வாள் வைபவ மளக்கு மேயோ
வென்றொரு நாவுஞ சேடற செயதிய நாவுமையா. (உ௯)

முனசெயத தவமே யிஙகண் மூணடதென றுரைப்ப வேந்தன
பொனசெயத சடில யோகி பொறபதம வணங்கி யையா (முய
வெனசெயதே னெளியேன முனனே ரியற்றுமா தவத்தின பே
யினசெயமா தவமாகீயாய விளஙகினை யடிக ளெர்தாய. (௩0)

உனனைபபோன முனிவரில்லை யுனறனை வணஙகா
வெனனைப்போ லரசிங கில்லை யெனறின வியந்தா னூர்
தனனைபபோயச் செயய யோகி சஙகறப முறைமை நல்கப்
பினனைபபோய மனனன பொயகை பெரிது செனறுட னாற்றுன்

புழுப்பொலி மேனிநீஙகிப் பொனபொலி மேனி யெயதி
விழுத்தகு முனிவற போற்றி மறறவன விதித்த வாறு
பழுபபொளி பரப்புமேமம் பசுமுத லனைத்து மவேதம்
வழுததிய முனிவர் கொளள வளைப்பில நல்கி னனறே. (௩உ)

நினறவன றன்னை நோக்கி நிகரிலா முனிவன் கால
மெனறுமிந நீத்த நினறுற் கிருமிகர தீர்த்த மெனறு
மினறுதொட டுனபேர் சொான களேபர விறைவ னென்று
நன்றுற விளங்க வென்ன நவின்றன னுசி கூறி. (௩௩)

தேவாபூ மாரி பெய்யத் திருவருண முனியைப் போற்றிக்
காவலன விடைகொண டேகி கடுவெளிப் பரிதேரறிப்
பூவலம புரிந்து வருசிப பொன்னகர் புகுந்து நினற
மூவருண முதலா வைய முழுவது மளித்தான மனனே." (௩௪)

வேறு.

தேன்பொழில்சூழ் நைமிசத்தீர கிருமிகரத் திறம் பெரிது
சிறிது சொறறே—னூன்பொதிநத வுடலெடுத்தா ரெவரேனு மி
க்கதையை யொருகாற் கேட்பின்—வான்பொழிலிந திரனுகிய
யனுவர் வழஙகு வித்தா மாலே யாவர்—மான்பொதிந்த கரத்
தழகர் பதிவிளங்க வீற்றிருப்பர் வழஙகி னுரே. (௩௫)

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

நீர்நிலவளங்களாற் சிறப்புற்றோங்கிய சேரமண்டலத்தில் வஞ்சிமாநகரில் இராஜசேகரனென்னும் பெயருடைய அரசன் அரசாட்சி செய்துவருநாளில் முன்செய்த தீவினையின் பயனால் உடல்முழுவதும் புழுமாரி பெய்யுமோர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கிருமிகளேபரனெனப் பெயரிட்டு நாளொருவண்ணமாய் வளர்த்து வில்வித்தைமுதலாயின கற்பித்து மணமுடித்து முடிசூட்டிச் செங்கோலளித்து உலகத்தை நீதிவழுவாது காப்பாயாகவென் றுரைத்துச் சிவகதி யடைந்தான்.

தந்தையிறந்தபின் கிருமிகளேபரன் உலகமெல்லாம் முறைவழுவாமல் ஒருகோல் செலுத்துநாளில் பிரஜைகளின் நன்மையைக்கருதிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் தீங்குவிளைத்த காட்டிலங்குகளைக் கொல்லும்படி அமைச்சரும் படைகளும் புடைசூழ இரதமூர்ந்து பொதிகையிற் சென்று வேட்டையாடாநிற்கையில் ஓர் கொழுத்த பன்றி அங்கெதிர்ப்பட்டு அரசன் சேனைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்தலும் காவலன் கோபித்து ஓர் வேலாயுதத்தினால் அதன்மூளையில் இரத்தஞ் சிந்துமாறு அடிக்க உடனே பன்றி செருமுனை நிற்பதற்கு அஞ்சி மலையமலை நோக்கி விரைந்தோடலும் அரசனும் பின்றொடர்வானாயினன். இவ்வாறு அரசன் பின்றொடர்ந்து வருதல் தெரிந்த பன்றி பொதியமலை முழுவதுந் தாண்டிப் பாண்டியதேசத்தில் முள்ளிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலோருழி வரத் தொடர்ந்துவந்த காவலன் ஒரு பாணத்தால் அதன் சிரத்தைத் துணித்துத் தாகசாந்தி செய்யும் பொருட்டு அங்கோர் சுனையில் முழங்கால்வரையுந் தண்ணீரிலிறங்கி நீர் பருகிக் கரையேறுகையில் அந்நீர்பட்ட கைகால்வாய் முதலான இடங்களிற் புழுவில்லாதிருத்தலைக்கண்டு களித்து இச்சுனையோர் புண்ணிய தீர்த்தமாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி மந்திரிமுதலானவர்கள் அவ்விடத்தில் வர அவர்களுடன் ஆங்கோர் முனிவரிடத்தில் சுனையின் வைபவமெல்லாஞ் சொல்லியருள வேண்டுமென வணங்கலும் முனிவர் சொல்லலாயினர்.

கேளாய், அரசனே சிவபிரான் சடாபாரத்திலே கங்காநதி அதிவேகமாய் வானத்திலிருந்து விழுங்காலத்தில் ஓர் துளி இவ

குவிந்தது ஒருங்கேயாகிய இச்சுனை தீராத பாதகங்களையும் நோய்களையும் நீக்கவல்லது அதிபவித்திரமானது இன்னுஞ்சிலநாளில் இங்கு பிரவாகித்துவரும் பொருநையோடு கலந்து விசேஷமானபவித்திரமுடையதாய் விளங்கப்போகின்றது. இதன் மகத்துவமனைத்தையும் ஆதிசேடனாலுஞ்சொல்லமுடியாதென்றனும் அரசன் அளவற்ற சந்தோஷமுடையவனுய் அம்முனிவனை வணங்கித்துதித்து சங்கல்பவிதிப்படி அச்சுனையில் நீராடிப்புழுச்சொரியும் வியாதிநீங்கிப் பொன்பொலிந்த காத்திரமுடையவனுய்ப் பற்பல தானங்கள் முனிவருக்கு நல்கிப் பிரார்த்தித்துநின்றனன். அப்போது அம்முனிவரன் வேந்தனை நோக்கிக் களித்து அரசே இன்றுமுதல் இத்தீர்த்தம் உன்னுக்கிருமிகரதீர்த்தமென்றும் உன்பெயர் சுவர்ணகரோபரனென்றும் வழங்கக்கடவது என்று ஆசீர்வதித்தனும் தேவர் பூமாரிசொரிந்தார்கள் அரசன் அம்முனிவனிடத்தில் விடைபெற்றுப் படைகள்சூழத்தேரேறித்தன் பதிபுகுந்து உலகமெல்லாம் ஒருகோல் செலுத்துதலானுன்.

நைமிச வனத்து முனிவர்களே இக்கிருமிகர தீர்த்தத்தின பெருமையிற் சிலசொன்னேன் முழுவதுஞ் சொல்லுதற் காவதன்று இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக் கற்றோருங்கேட்டோரும் பூலோகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துப் பின்னர் இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணு ஆகிய இவர்கள் பதவிகளையும் பெறுவார்கள் படனஞ்செய்யுமாறு பொருளுதவினவர்கள் அழியாதசிவகதிபெறுவார்கள் என்றுரைத்துச் சூதமுனி மேற்கூறுதலானுர்.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கமுற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

துடிதுளக்கிய கையினர் மெய்யினர் துண்டு
விடைதொடர்ந்திடு சதியது மேனிமேற் பொதிந்த
பொடிநிறத்தது கேழல்கீழ்ப் புகுந்தது நேடு
மடியடித்தல மாழ்ந்ததவ் வமரர்த மாறு. (க)

கொளளை யனைததினை பாபபினைக் கோதறு மழுக்கை
வெள்ளை வெண்ணிறக் கங்கையை வேறுமை பறிவான்
றளியில வானவ ரியாவருந் தங்கடந் தாகாக
குளள தாகிய விமைத்திட லொழிந்தன ருறவார. (உ)

தன்னின் றன்மையைத் தாமறி வாமெலச் சார்ந்து
முன்னி சோகதிறோர் தமமையி புன்மைபெறக் கூட்டி
யினனுந் தனனெழி லமையய றிவுறு தாகி
மனனு நீரமையி னுயாவது வானவா கங்கை. (ஙு)

இயலாளப் பெருங் கங்கையி லிரசத மலைவாழ
செயயவ தரலை நினறவன சித்திர னெனுமபே
ரோயவு ரனுற றுத லாயின னுலபயி
னவயி சோகங்கியா தமமொடு தறுமபுன லாடல். (௫)

ஒருததி கொஙகையங குடங்களோ யுறுபுன யாகப்
பொருததி நீநிடக கனியென மயங்கிய போததுக
குருதனை நீவ லாநிடக் கோகனை கடிதின
பருத்த போமெனெ றளியினம் படாதவு மயாவாள் (௬)

திருத்தகும பெருந் திறபபினா திருமுகங் கோலத்
திருத்த போதனை தோகையென விடறிர வெறைசீர்த
அருததி வாமனை சொரிதருங் தோகையா பெரிபப
வொருத்தி கொஙகையங குவட்டிடை முகங்கரந தொளிப்பாள்

வீழ்ந்து நீநிறுரா முலையெலாம் விம்முறந் தாமா
யழுந்த வாஙசனவ பிணிபபுறு பணபிசைக கிழவன
செழுந்த டக்கர வாகபிப படாதளாய சிறபபி
னெழுந்து நீர் விளை யாடின ரிமையவா தெவோ. (எ)

நதக சோமிடற நாளி னரியா ழுழுநி
யெதமைக் கனுமொழுக்ர லெழிலவா டிய
மத்த மிதிதலை யுமிசதலை யளவிலா ருயிகள
செதது நீங்கலைப பிறத்தலை யாவர்க்கு தெரிக்கும். (அ)

வெம்மு லைச்சியா விழிகளாம் வீரனமுறை நாளகள்
பமமு கெண்டைநத் தருங்கெளி றலவனும பாரத்துத்
தம்மினத் தினைக கவாநதனா தமமையுங கவாவா
ரம்ம வென்றவ ணலைவழி யகன்றன வனநதம. (௯)

திருவி னீர்த்தடத் திருமல ரனைத்தையுந் தினஞ்செய
யொருவ னேமலர் தரப்புரி பான்மைபோ லூன்றும்
பொருவில் யாழிசைச் சித்திரன் பொன்னனூர் களிபபின்
மருவ நீர்வினை யாடினன் வருவினை தெரியான். (ம)

வேறு.

கங்கைநீர்ப் பெருக்கிற் காதனீர்ப் பெருக்கங் கலந்ததிற் க ளித்தகா ரிகையார்—தங்களோ டினிது தந்திரி யாடற் றுமதத் தடம்படி தருணஞ்—செங்கையின் மகர யாழ்விர னடித்துத் தெ ய்வதச் சாமகா னத்தா—னங்கையோர் பாக னருபதம் புகழுநா நாரத முனிவனுங் குற்றான். (மக)

கலைமகள் சுதனைக் கண்ணுதற் கடிமை கதித்தவோர் கடவு ண்மா முனியைத்—தலைகொளே ழிசையின் மழைபொழி முகிலை த் தன்னையே நிகரு நாரதனை—மலைகளே சுமந்த மினனெனுந் த னத்து மங்கையர் மையலான் மயங்கி—யலைகண்மேற் றுரும்பா யாற் றிடைக்கிடப்பா னடைந்திலன் வணங்கிலன கண்டும். ()

தன்னிலை யுணர்ந்து மதித்தில னுயிர்த்த சவமெனத் தைய லார் நாப்பண்—டுன்னினன் களித்தான் சித்திர னெனவேழ் சுரு தியா ழிடந்தழு உக் துறவி—வன்னமென் குயிலா வாகெனச் ச பிப்ப மற்றவ னறிந்தனன் மயங்கு—முனைமுழு முடனுமின னெ னநடுங்க முடுகினன் முனிவனை யடைந்தான். (மங)

அடிமல ரிடயிற் றடியறு மரமீ தாமென வரற்றினன் விழு ந்து—கொடியனு னடிக ளிங்கெழுந்தருளல் குறித்திலன் குறுகி ல னடிக்கீழ்ப்—படிந்திலனெடிய மோகசாகரத்திற் பாழ்படவ ழிந்தனன் பாவி—கடையனேன் பிழைத்த பிழைபொறுத் துரை த்த கடுமொழி தவிர்த்தரு ளென்றான். (மச)

பன்முறை வணங்கிச் சித்திர னுரைத்த பண்புகேட் டிசைமு னி பணித்த—சொன்முறை தவறு தாயினும் பாண்டித் தொன் மையா நெல்விமா வனத்தின்—மென்மொழிக் குயிலா யுதித்து நீள்பொருநை வெள்ளநீர் மூழ்கியாங் கெழுந்த—நன்முதற் ப ணிய நல்ல வாமென்ன நவின்றன னுறைவிட நடந்தான். (மரு)

துங்கயாழ் முனிவ னேகலு நெருங்கு தோகைய ருயிர்துறந் திலராய்த்—தங்களு டைந்தார் சித்திர னெலகி தழைதரு தட வனத் துலவு—பங்கனோர் குயிலின் கருவிலண் டசமா யமர்ந்த

னனது கருங்காகம்—பங்கயில் சினையோடொன் றுறப்பயந்து பறநதது பற்றறத் துறந்தே. (மசு)

துவலின் மெல்லென் விறகினுற் காக மணைத்தடை கிடந்து ருவாகித்—தாவுறு பருவஞ் சினையெலாம் வளர்ந்து தழைக்கு நாள் வரைவளர்த் ததுபின—காவென லன்றிக் கூவெனக்கூவுங் கருங்குயிற் சேவலைக் கடிந்து—போவெனச் சிறையிற புடைத்த து பிரிநது போயது பொழிலிடைப் பிகமே. (மஎ)

வானெலா மிழந்து வையக மடைந்து வரிச்சிறைக் குயில் கரு வுயிர்பப—வீனமாங் காகம் வளர்த்திட வளாந்தங் கின்னி சைகேட் டதுறப்பத்—தானமாங கிழிந்து தநதைதாயின்றித் தனிமையாய்ச் சரித்திடு குயிலாயத்—தீனமாங் குழன்றுன் சி ததிரன் காமத் திருக்கினர் சிறிதுமுய குவரோ. (மஅ)

தனிமையா யிரங்குந் தத்தளித தனுங்கும் தன்னிலை தனத கத் தனனிப்—பனிவுறும் வானப் பரப்பிடைப் பறக்கும் பச்சி ளஞ் சோலையுட் படருங்—கனிபல வருந்துங் காட்டமா யுலாந் து கருகிய கட்டையுந் தளிர்ப்பப்—புனித சங்கீதம் பலபல புகன று பொலிவுறும் பொருமுறும் புலம்பும். (மசு)

கோகில மின்ன செல்விமா வனத்திற் குலவுநாள் கோதறு பொருனை—யாகிய நதியின வடபுலத் தொருபொ ருலய மிருப் பது மதனுட்—போகிமா லயஞ்ஞெ டியாவரும் புகுநது பூசனை பு ரிவதுந் தேக—தேகியாய் விளஙகுஞ் சிவபிரானி லிஙகத திருவு ரு திகழ்வதுந் தெரிந்து. (உய)

நல்வினைப் பயனுன் ஞானம்வந் துறலா ஞுமிர் நாயக னை யப்பத்—தொல்வினை முறையாற பூசனை புரிந்து சுழல்வளித் து ரும்பெனச் சுழற்றும—வல்வினை தவிழ்த்து வான்கதி பெறுவன் மற்றென மதித்தவா லயத்திற்—பல்வினை மாக்கள் வெளிவரு காலம் பார்த்ததோர் பாதவத் திருந்தே. (உக)

செய்யகட் குயிலின் செயலினை வாகத் திருப்பள்ளி யெழுச் சிறிய தொட்டு—வெயயகட் பருதி யுச்சிவந் திருக்கும் வேளையி னிறுதியாய்த் தேவர்—வையகப் படிவ ரிருவரோ டெவரு மலர் சொரிந் தடியிணை பரவி—மெயயகக் களிவிற் பலபுகழ்ந் ததைய ன் மெயப்பிர சாதமு மேவி. (உஉ)

தங்கடம் பதிபோய்ச் சார்ந்தனர் வேதச் சைவரு மற்றைந் தா னிகரும—பங்கமில் சரியை யாதுநா லொருவரும் பவனமேற் ப டாந்தன ரின்ன—வங்கொரு கிளைமே லற்றமோக கியதா யமர்ந் தசெங் கட்குயி லறிவுற—திங்கிக் யமைய மெனப்பறந் திரங்கு மினியசீராப் பொருணைச்சென றெய்தி. (உ௩)

சிரநீர்த் தரங்கத் தொ துறை யிறங்கிச் சிறைவிரித் தினி துநீ ராடிக், கந்தமா மலருந் தளிர்களு முருசி கண்டாற கனிக ளுந் துணைடக், தந்தரத் தருவிற பதித்திவ ணெயதி யநந்திய ரு நகரா யமாந்த, நந்திமா முகறகு முறைமுறைபூசை தநதிரு தா ண்மலா பழிசசி. (உ௪)

ஆங்குநின் றெழுந்து காசிபேச் சுரனு ராலயஞ் சூழ்ந்தகத் தெய்தி, யோங்கிய மூலத் தானமுற் றனலி ஞெளிகிள ரொ ருமகா லிங்கப்' பாங்குற நெருங்கி யழகெலா மிருகட் பாரா மையயான மலிந்தநக நிரபயித், தாங்கருங் களிபபாற றனனேயே மறந்த தன்மை வாயந் திருந்ததக கணமே. (உ௫)

உள்ளொளா முருக வொருகண மிருந்தங் குணர்வுறீஇ யொ ருகண மினியாங், தள்ளலாங் காலமிலையெனத் தெழுந்து தரா ஙகநீராப் பொருணைவாய மடுத்துக், கொள்ளலா மளவிற கொ ணடுகொண டனகன கொத்தலா முடியிறைட் டியதால, வளள லா யிரந்து மந்திர கும்ப மஞ்சனத் தாடலின மகிழ்வான. (உ௬)

வாயெனுங் கலச மந்திர நீரின் மஞ்சன மல்கவாட் டியபி ன், றாயெனு மிறகாற சோதிமே னிவித் துளியறத் துடைததல ொடுதகுச், சேயெனுந் தளிரோ திசையெலா முடுதத செல்வருக் குடையெனக் திருத்தி, யாயெழில் வெள்ளை யலர்மக ரந்த மம லவெண் ணீறென வணிந்து. (உ௭)

கறபக மலர்நீர் நுண்பொடி கலந்த கலவைமேற் கவினுற வணிநது, பொறபமர் பாரிசாதமா மலரிற பூம்பொடி குங்கு மம புனைவித், தறபொடு கொணர்ந்த துணரொலா முடியி லம் புலிச சடைகுழை மிடற்றில், வெற்பமர் புயத்தி லுரத்தினிற் பதத்திலவேணடிய விரைந்தலங் கரித்து. (உ௮)

மற்றுள மலர்க ளொான்றொன்றுய வாயான் மடுத்துமா ம ந்திரார்ச் சனையிற், கறைையஞ் சடிலக் கற்பகத் தடியிற கண க்கறக் கனிக்குபோ கட்டு, முற்றுறச் சிவந்து கனிந் தமுதாய

முதுமரக் கனியெலா முறையா, லுறநெடுத் தம்ப ருணவினு
மொருவ னுண்ணுமா றுவந்துவா யருத்தி. (௨௯)

துளங்கிய தூப தீபமாச் செய்ய சூதமாந் தளிர்பல தொடு
த்து, விளங்கிய கவிகை சிவிறிசா மரங்கள் விரிவுறச் சிறைய
தாப் புரிந்து, களங்கமி லாடி வெள்ளியங் கமலக் கடிமல ரித
ழ்தாய்ந் காட்டி, யுளங்களிந் தெவாக்கு முகுறறுதற கரிய வு
யாதருஞ்றை யுபசரித்து. (௩௰)

சன்னிதி வணங்கிப் பரவச மெய்தித் தாரையா னந்தநீர்
சொரிந்து, தன்னக முலையி னரகமென வுருகச் சடலமேற் பு
ளகமுற் றரிய, வின்னிசைச் சாம கானமே தமிழே ழிசையதே
யாமெனும் பாடற், பன்னகக் குழையார் செவியெலாங் கேதப்
படர்பிர வாகமாச் சொரிந்து. (௩௧)

கண்ணிணை முகிழ்த்து யோகமுற் றகத்துங் கண்ணுதல் கழ
லடி பரவித், தெண்ணிலா முடிதொட் டடிவரை யனைகன் றிரு
வரு ளுருவெலாந் தெரிசித்து, தெண்ணிலா னந்த வாரியின் மூழ்
குமெல்லையி லவிபோய்க் கரிய, வண்ணமா மாலை வருதலுங்
கோயில் வந்தன ரந்தணா மற்றோர். (௩௨)

மாலையா யுதவ மருச்சக ரோனோர் வாயில் வந்தடுத் தது
மாவின், சோலையார் குயிலு மறிந்துத லுளமுந் துணைநிகழ் வி
ழிசனும் பாகப், பாலையாக் கனிதனுப் பறந்துமுன் னிருந்த
பாதவத் திருந்துபின் வருநாட், காலைபோ யுச்சிக் காலமுங் க
டந்த காலமே கருதலுற் றதுவால். (௩௩)

வேறு.

அருந்துயிற் செயலீதாக வருச்சகன் ருனமுன் செயத்
திருந்திய கோலங் காணுன் சிவபிரான் சேவடி யேறுயப்
பொருந்திய நிலைமை கண்டான் பொருளினைப் பொருமை லாலே
வருந்தினு னாயற கோடி வழுத்தினு னுள்ள மெல்லாம். (௩௪)

அந்தணன் மாற்றச் செந்தீ யனையவை யதுப்ப லாலே
சிந்தனை பெரிது மாழ்கித் தீமையீங் கிழைக்க லுற்றோர்
தந்தலை துணிப்பே னென்னத் தடக்கைவாள் கொடுவந் தற்றான்
கந்தனைத் தந்த வெங்கள் கண்ணுதற் பெருமான் கோயில். ()

தானத்தார் தலத்தார் நீண்ட தடாகத் திடத்தார் மற்றைக்
கானத்தா ரெவருமேவக் கட்டளை புரிய யாரு

மாணத்தா லடுத்தாராக வழுத்துமி னிறைவ னார்க்கங்
ஙனைத்தாற் பிழைத்தா ரியாவ ரில்லெனிற் கடிவ னென்றான். ()

என்றலு மரசே யாங்க ளேதுமிங் கறியோ மென்றார்
வென்றிசேர் வேந்தற் குண்மை விளங்கிலை யாத லாலே
நன்றுநீர் சென்மி னென்றா னியாவரு நடந்தா ருண்மை
யின்றுநா னறிந்தா லன்றி யுண்கிலேன் யாது மென்ன. (௩௭)

காவல னருந்த சாம காலமுங் கழிந்த பின்னர்த்
தேவர்தம் பெருமான் சன்னி தானத்தோர் சிறைப் புறத்து
மேவினன் றுயின்றா னந்த வேலையிற் காசிபேசர்
பாவலர் புகழும்வேத பாரக னாகத் தோன்றி. (௩௮)

அரசகே ளியாமிக் கோயி லனகனு மெம்மைப் பூசை
வரன்முறை செய்ததிங்கோர் வரிச்சிறைக் குயிலிப் பூசைத்
திரம்பெரி தெமக்கு மஃதே சிறப்புள தகற்றேல் வேறொன்
றாம்பெறேல் போதியென்ன வுரைத்தலும் விழித்து வேந்தன்.

தவந்திக ழந்தணாளர் தங்கட்குக் கனவின் செவ்வி
யுவந்திட மொழிந்தா னுள்ளத் தருகினா னுளது காண்பான்
பவந்திக முடியே னெஞ்சிற் படர்ந்தனை படர்ந்த தாள்கள்
சிவந்தவோ வீசவென்னத் திருவடி வணங்கிப் போற்றி. (௪௰)

மரகத மணிப்பெண் பாத மலர்முடி தரித்துத் தன்னோ
ரரண்மனை யடைந்தா னப்பா லன்றுதொட் டாதி சைவர்
திரமுறு பூசைசெய்து சென்றபின குயில்வந் துற்று
வரன்முறை பூசைசெயது மகிழ்ந்திடு நாளி லோர்நாள். (௪௧)

வேறு.

ஆகமத்தின் முறை தெரிந்தா னாராதனை புரிந்து
போகுதலுங் களகண்டம் பூம் பொருநை நீராடி
நாகர்தரு மலர்முறிக ணற்கனிகள் பலகவர்ந்து
வாகமரு மொருகோட்டு வாரணத்தின் றாள் பரவி. (௪௨)

மாழைமணிப் பெருங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து கோபுரத்தின்
பூழைநுழைந் தகிலேசர் பூசைமுறை முறை புரிந்திவ்
வேழைபடும் பாடனைத்து மெந்தாய் நீ யறியாயோ
பீழைதவிர்த்துன் னருள்யான் பெறுமாறு முளதேயோ (௪௩)

கள்ளார்ந்த மலர்ச் சோலைக் காட்டகத்துக் கரியகுயிற்
புள்ளாகிப் புலனழுங்கு புலையேனோ ராளாகக்
கொள்ளாயோ வஞ்சேலைக் கொருகூற்றுப் புன்னகையின்
விள்ளாயோ வெனப்பலவும் விளம்பி யெதிர் வேண்டியதால.()

வேறு.

கண்ணார நீர்சொரிந்து கருத்துருகிப் பாடனைத்துங் கதறினற
பண்ணாருங் குயிற்கிரங்கிப் பரமபதி மணிலிங்கப படிவ நீங்கி
விண்ணாரு மழவிடைமேன் மரகதப்பெண் ணொருபாகம விளங்கக
க் கொன்றைத்— தண்ணாரு மணிவேணிக கணபதியே ளிருபாலு
ந் தழைப்பத் தோன்றி. (௪௫)

அரும்பிகளின னபிடேகம் வலாரிசகத திரதாரா யதினு வ
ந்தோம்,பொருந்து புலித்தோ லுடையி னியளித்த துளிருடையே
புனைந்து கொண்டோந்—திருந்தியகின னருச்சனைக டிருமாக்க
ணருச்சனையிற் றிருந்தி யாறுமே—விருந்தமுதி னியனித்த விய
னகனியே மேலாக விரும்பி யுண்டோம. (௪௬)

தேவருக்கு மியாவருக்கு மரிதாகின் னுபசாரஞ் சிறப்பாக்
கொண்டோ—மேவருககு மரிதாகின் பத்தியின்பா லினிதுவந்
தோ மெதிர்வந் தற்றே—மாவலுக்கிங் கடுத்தவெலா மறைதி
யுனக் கருளுதுமென் றருளக் கேட்டு—பாவருக்கம் பயில்குயி
லங் களவாத வானநதப பரவை மூழ்கி ()

எந்தைபிரா னமபிகையா ளிருசிறுவர் வடிவனைத்து மிருகண்
ணுறச்—சிந்தையுறப டருகிலலஞ் சுழந்தவாக டிருவடியிற் செ
ன்னி சேர்த்திச்—சநதமறைக் கெட்டாத பரஞ்சுடரைத் தரிசி
க்குந் தன்மை நாயேற்—கிந்தவொரு பிறபபினிலே கிடைத்த
தெனத் தனிவியக்கு மியலபிற றாகி. ()

என்போடு மழுவெடுத்தார் தமைமடுத்த புகழனைத்து மிசை
யா துள்ளத், தன்போடு படித்தமல னருள்சார்ந்த முக நோக்கி
யமலா நாயேன், முன்போல வானகமுற றினிதிருக்க நினதுப
த முடிவிலெய்த, வென்பேரா னீர்த்தம் பதிவிளங்க வருடியெ
ன வியம்பிற் றன்றே. (௪௯)

இயம்பியுகேட் டருளீச னினியிந்த வடிவொழிந்தி யா
ழோ னாகி, நயம்பரவு துறக்கநல னிறைகாந்து முடிவிலமை

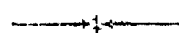
னானி வாழுகி. வியமபெருமே பேசினிமேற குயிலோசை குயினி
ழ,கம விளங்கு நாகம. வயமயாவு மிந்தகாஙு குயினகமெ
னானுங்வளாக மேலும். (௫௦)

கைதொட்டு பூசனை புரிந்த கரிமுகற்கு கோகில விநாயக
ப்பே, ரிசைபெருக வெனவருளித் தேவாமலா மழைசொரிய வி
ருவர் போற்ற, வசைத்ந்தோ ஒடையாரு மமலிகைமேற றேனை
யருமாஙகாகு குற, வசையறுநற படிவஙக ளிட்டுதோறுங க
ரந்திணிது வாழுந்தா ரயபால. (௫௧)

சாபவரு வினைநீதுற் சித்திரகந்தருவனுமபர் தான மேவிச,
சோலையுவா டதிமுசைத மடந்தைட்டோ டினபகலந் துய்த்து
வாழுந்தான, ருபதாகா ளிந்நீதும போதுமலி லொருநீத்தந்
தருக்குயில போற, றீபவொனுர சிவபெருமான் றிருவருளசே
ரொருபடிவா செயபற குன்டோ. (௫௨)

தீராத வினைநீக்கு குயிலாந்தந் தனைபொருகாற சிந்தித்தா
லும், வாராத சிவஞானம வந்தருற மாடினாத மகிமை யெல்
லாம' யாராலு மனபபரிதா யிசசரிதய கேட்டோாக ளொழுகி
ஞர்கள். பாராயணம பொத செயவாரகள சிவகதிமேற பயி
னறுவாழவார. (௫௩)

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது.

கோகிலதீர்த்தசருக்கவசனச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! கோகில தீர்த்தத்தின் பெருமை கேளுங்கள். தடியையணிந்த திருக்கரத்தினையுடையவராகிய சிவபெருமான செலுத்துகின்ற இடபம் போன்ற வேகமும் அவர் அணிந்தருளு ம் விபூதிபோன்ற வெண்ணிறமும் விண்டுவாக ரவதாரமெடுத் துத் தேடுங்காலத்தில் அப்பிரான் பாதங்கள் கீழ்ளத்தலமவரை ஆழந்திருந்ததோ அத்தலமவரை ஆழ்ந்த ஆழ்ச்சியும் தெளிவும் பவித்திரமுமுள்ள ஆகாச கங்கையில் சித்திரனென்னும் ஓர் கா

ந்தருவன் அநேகமடவாருடன் நீர்விளையாடல்செய்துகொண்டிருக்கையில வீணைமீட்டிச சாமகானமசெய்துகொண்டு நாரதமாமுனிவர் அவவிடத்திறகுவந்தனர்.

இவ்வாறு நாரதமுனி வருதலைக்கண்ணுற்றும் சிறிதுமதியாமல் மாதர்கள் மோகத்திலே மயங்கி அவருடன்நீராடுவதே பெரிதென்றுமதித்துக் களிக்குஞ்சித்திரன்மேல் முனிவருக்குக் கோபம்பிறந்து ஓர்கோகிலமாய ஆருகவெனச் சபித்தனர், உடனேயதையறிந்தசிததிரன் முனிவரைவணங்கி அடியேன்செய்தபிழைபொறுததுச் சாபநிவர்த்தி யருளவேண்டுமென வேண்டினன் முனிவர் கந்தருவனைநோக்கி நீபூலோகத்தில் ஆமலகவனத்திலே ஓர்குயிலாய்ப்பிறந்துபொருநைமூழ்கிச் சுவாமி காசிபேச்சுரரைப் பூசித்துச்சிறிதுநாள்வணங்க இச்சாபந்தீருமென்றருளி யகன்றனர்.

உடனே மடவார்யாவரும் அழுதகண்ணும் கண்ணீருமாய்த் தங்களநாட்டிற்சென்றனர் கநதருவன் பூலோகத்திற் பாண்டியதேசத்தில் ஆமலகவனத்தில் ஓர்குயிலின்கருவிலுதித்துக் காக்கையால் வளர்க்கப்பட்டுக் கடைசியாய்த்தாயுந் தநதையுமின்றித் தனியாய்அவ்வனமுழுவதுஞ்சஞ்சரியாநின்றனன்.

முனிவர்களே மாதர்கள் மோகம்,தேவர்வகுப்பினைச்சார்ந்த கந்தருவனுக்கும் கர்மபூமியிலஓர்பறவையாயப் பிறந்திவ்வாறுழலும்வண்ணந் தீமையளிக்குமெனறால் மற்றுமானிடரை என்னபாடுபடுத்தாது.

இவ்வாறு குயில் அவ்வனத்திற்சஞ்சரிக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயமிருப்பதையும் அதறகுள்மணி சொரூபமான ஓர் இலிங்கமிருப்பதையுமவிண்டு பிரமா தேவர் முனிவர்முதலானவர்கள் சன்னதியில்வணங்கிப்பிரசாதம்பெற்றுத்தங்கள் தங்கள்உலகங்கட்குச் செல்வதையுங்கண்ணுற்றுப்பூர்வக் ஞானவிளக்கமுற்றதாய் நாமும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூஜித்துகற்கதிபெறுவேன்என்றுதுணிந்து அக்கோயில்அருச்சகர்முதலாயினை கைங்கரிய பரான் யாவரும் வெளிச்செல்லுங்காலம்நோக்கி அக்கோர் மரக்கிளையில் மறைவாயிருக்கையில் உச்சிக் கால பூஜை நடாத்தித்திருக்காப்பிட்டுஅவர்கள்யாவருந்தங்கள் தங்கள்வீட்டிற்சென்றனர். உடனேகோகிலம் இதுவேகாலமெனத் துணிந்து பொருநைமாநதியில்நீராடி அத்துறையிற் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற விநாயக மூர்த்தியையபூசித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து காசி

 கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

பேச்சுரர் ஆலயத்தை வலங்கொண்டு உட்புகுந்து மகாலிங்கமூ
ர்த்தியைக் கண்களாரச் சேவித்துப பொருணையிற்சென்று வா
யகொண்டமட்டிலும்தெண்ணீர் மடுத்துமடுத்து அப்பெருமா
னுவக்கும்படி அபிடேகஞ் செயது சிறைகளால்வீசிச் செநதளி
ரகளேபதிரமாகவும் வெள்ளியமகரநதப் பொடிகளே விபூதி
யாகவும் கற்பகமலரிலுள்ளதாதும் நீருங்கலந்ததே சந்தனமாக
*வும்பாரிசாதமலரின் மகரந்தமேகுங்குமமாகவும் மற்றையப்பூ
ங்கொத்துகள்முடியிலும் மிடற்றிலும்பதங்களிலும அணியும்
அணிகளாகவும் அணிந்து, வாயினுற் புடபஙகளையெடுதெடுத த
ருசிதநுச் சிவந்துஉலந்த கனிவர்க்கஙகளனைதலதயும் அபபெரு
மானஅமுதுசெய்யுமாறு அருளிச்சிவந்தமாந்தளிரே தூபதீபங
களாகவும் சிறைகளே சத்திர சாமரங்களாகவும் வெண்
டாமரையிதழே கண்ணுடியாகவுமஉபசரித்துச் சன்னிதியணைந
கின்றுகண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அகமுருகி உரோம
ஞ்சிலிர்ப்புற்று சாமகானத்தையும்தமிழையும் ஒதத இனியசங்கீ
தங்களால்அச்சிவபிரான் செவிகளெலலாம் நிறைப்பிச் சிறிது
நேரம்கண்களைமூடியோக முற்றவர்போலிருந்துபினனர் அக்க
டவுள்முடிமுதல் அடிவரையுள்ள திருவுரு அனைத்தையுந்தெரிசித்
து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்காநிற்கையில சாயஙகாலமாதலும்
அருச்சகர்முதலாயினோர் அவவாலயவாயில்வருதலகணடு உமா
தேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய அப்பெருமானமேல் மனமுங்க
ண்ணுங் கிடப்பவெளிவந்துமுனனிருநத மரக்கிளையிலிருந்து ம
றுநாளுமிவ்வாறே பூசைசெயயும் பொருட்டுக்காலம் நோக்கு
ற்றிருந்தது.

இது இவ்வாறாகக் கோயிலுட் சென்ற அர்ச்சகன் தான்
முன்னணிந்த கோலமன்றிவேறாக் கோலமாயவிளங்கிய சி
வலிங்கப்பெருமான் றன்மையைக்கண்டு மனம்பொறாது வருந
தி அந்நகரரசர்க்கறிவித்தலும் அரசனகோபித்து இததீஙகுசெ
யதார்தலைகளைத்துணிப்பேனஎனறு வாட்படையோநிக்கோயில்
வாசலில்வந்து காடுநகரங்களிலுள்ளார் யாவரையும் அங்குவரு
ம்படி யாஞ்ஞாபித்து விசாரிததும் ஒன்றும்வெளிப்படாமையா
ல்வருத்தமுற்று இதுவெளிப்படுமட்டும் உண்பதில்லையெனத் தீ
ர்மானங்கொண்டு அருத்தசாமம்வரை தரிசனஞ்செய்து சன்னி
திதானத்திலோருழித்துயிலா நிற்கையில் சுவாமி காசிபேச்சுரர்
ஓர் அந்தணன்வடிவெடுத்து அவன்சொப்பனத்திற்றோன்றி அரச
னே யானிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளானனைப் பூ

சைசெய்ததிங்கோர் பூங்குயில், அப்பூசையே எனக்குஅத்தியந்தமபிரியமுள்ளது, ஆகையாலஅக்குயிலை விலக்கவும்வேறொன்றுநினைக்கவும் வேண்டாமென்றருளிமறைதலும் அரசனவிழித்து அருச்சகாமுதலானவர்க்கு அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லி உண்மை தெளியும்பொருட்டு அடியேனமனத்தினெழுந்தருளிய பதங்கள் சிவந்தனவோ? என்றிரங்கிக் காசிபேச்சுரனையும் மரகதாம்பிகையையுமவணங்கித் தனனரண்மனைசென்றனன. அன்றுமுதற்குயில்முன்சொல்லியபடி சிலகாலம் பூசைசெயதுவருகையிலஓர்நாள பொருநையில்மூழ்கிவிநாயகமூர்த்தியைப்பூசித்துஆலயத்துட்சென்றுகாசிபேச்சுரனை அருச்சிததுவணங்கிஅடியேன படுந்துனபமெல்லாம்நீங்கி யுன்னருள்பெறுங்காலமுண்டோஎன்றும, சோலையிற்றிரிந்து சஞ்சரிக்கின்ற குயிறபறவையாயச் சனித்துபுலங்கள் போம் வழிமனதைச் செலுத்தும் நீசனாகிய எனனையோராளாகக்கொள்ளாயோஎனறும்,புனனகையுடன் அஞ்சேலெனறொருவார்த்தைவிள்ளாயோஎனறும், பற்பலபுலம்பிவேண்டுகையில அக்குயிலினமொழிக்கிரங்கியபரமேச்சுரன் அவ்விலிங்கத்திலிருந்துமரகதாம்பிகை சமேதராய்க் கணபதிசுப்பிரமணியா இருபககத்திலும்விளங்க இடபாரூடராய் வெளிப்பட்டு, அப்பிகதனை நோககிக் கோகிலமே நீ செய்தஅபிடேகம் இந்திரன்செய்த சகத்திராபிடேகத்திலும் மேலானதென்று களித்தோம், புலிதநோனுடையினும் நீயளித்ததளிருடையேமேன்மையெனபபுனைந்தோம். நீ செயத அருச்சனை திருமால் செய்த நயனார்ச்சனைபோலுந திருப்தியடைந்தோம். நீயளித்த அருங்கனிகள் தேவாமுததகிலுமேலானதென்று விரும்பி அமுதுசெயதோம், நீ செயதஉபசார மேலோர் செயயுமுபசாரத்திலும் மேலாக மதித்தோம், நீ செயதபக்தியால அளவறறசந்தோஷமுறறுனமுனனுதயமானோம், ஆகையாலுனககு வேண்டும் வரமனைத்தையும தரக்கருதியிருக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்றருளலும் கோகிலம் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்து அப்பெருமானை வலம் வந்து தாழ்ந்து வேதங்களுங்காணாத கடவுள் காணக்கிடைத்தனனெனத்தன்னைத்தானே வியக்குந்தன்மைத்தாகிப் பறபல புகழ்ந்து பாடிக் கடவுளே நாயேன் சாபம் நீங்கி முனபோல் வானகத்தின்பம் அனுபவித்து முடிவில் உன்பதம்பெறல்வேண்டும், என் பெயரால் நீயும் நான் மூழ்கிய தீர்த்தமும் இப்பதியும் விளங்கல் வேண்டும் என்றியம்பியது.

கசஅ கோகில தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

அதற் ...டருண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்குயிலை நோக்கி ... கட்டுக்கொண்டபடியே இச்சாபவுடலை நீத்து வானகத்தினை ... றுமுறது இறுதியில் நம்முடைய பதமபெறக்கடவை இன்றுமுத ... ம்பெயர் கோகிலேச்சுரரெனறும, இந்நகர்கோகிலபுரமென ... , உனனுற் பூசிக்கப்பட்ட விநாயகர் கோகிலவிநாயகரென ... நீடூழிவிளங்குகவென்றருளித்தேவர்கள் பூமாரிசொரிய மரகதாம்பிகை கணபதி சுப்பிரமணியர் இவர்களுடன இலிங்கத்துட்கரந்தனர். சாபவடிவம் நீங்கிக் கந்தருவன் வானதது மடவாருடன களித்து வாழ்பவனுனன்.

முனிவர்களே இக்கோகில தீர்த்தம்போலொருதீர்த்தமும், இக்கோகிலம்போலஒருபக்தரும், எவ்வுலகத்திலுமில்லை. தீராத சாபவினை தீர்த்ததாயுள்ள இந்தக்கோகிலதீர்த்தத்தை ஒருவேளை சிந்திததாரும் அருமைச்சிவஞானச் செல்வராவார்கள். என்றுல இதில் மூழ்குவார் அடையும் பயனை யாரால் அளவிட முடியும். இச்சரிதம் கேட்டாரும் எழுதினுரும் பாராயணஞ்செய்தாரும இறுதியிற சிவகதிபெறுவார்கள், என்றுரைத்துச ...சூத முனி மேற்கூறலானர்.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைன்காவது
புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

வான மடுத்த மணிமாட மறுகு மருங்கின் மடமாதர்
கான மடுத்த நடத்தழகு கண்டோ திமங்க ளரம்பயர்க
டான மடுத்துப் பயிற்றியவர் தந்தவமுதப் பரிசருந்தி
மீன மடுத்த தடமலரின் மீண்டு களிக்குஞ் சிரீநகரில். (க)

மதியாற் குருவைக்கலைபயின்ற வலத்தாயிரக்கஞ்சேடனைப்புன்
னிதியால்வடாது காவலனை நெறியான் மனுவை நலனுறகருக்
கதியால் விபுதர் நாயகனைக் கவினன் மதனைக் கடுத்துஙகோர்
பதியாய்விளங்கு மதிவீரன் பாரா தரித்து வருநாளில். (உ)

கங்கா நதியின் மூழ்கியொரு கனமா மறையோ னுங்குறது
மங்கா தனத்தி னவனிருப்ப வனைய னருளிப் பூசிதது

மங்காப் பிரம மணிவிளக்கே மற்றென நினைக்கேட் டறியமனை
மிங்கா தரத்தி னெழுந்த தென விசைபபா யென்ன மன்னிசைக்
கும். (௫)

யாதே செய்வ மாங்கதனை யடைவாறுறே தருளென்ன
மாதே வனையே தெய்வமென மறைநா[illegible] றுரைக்கு மிருவருக்கு
மீதேதணிவா மெமக்குமஃதே யிவனாடுமொழுதற் கேற்றநெறி
மூதே பலவா மவையுள்ளு முதல்கே ளென்றே முனிபுகலும். ()

எங்கு நிறைந்த பரசிவனே யெவர்க்கும் பெரிய னிவனிருதா
டங்கு மனத்தி னடியவரோ சாலப்பெரியரிவர் தொண்டிற
கங்குல் பகலா நிற்பதுவே கடைடங கறுத்த கண்ணுதலார்
பொங்குங் கருணைத் திருவடியிற புனைவித்தருளு நெறியாமே ()

அரனிற் பெரியா ரானடியா ரடியார்க கடியார் பெருமை யுரை
தாரலெற் கரிதே யாதலினுற் றலைமை யடிமைத் திறமுடையோ
னு[illegible]னிற றுளவ மணிமாயோ னுவனறனடிமை நீயாகிற
[illegible]றகருணைய கதியென [illegible]பணிததான் குமரிக்ககனறனனுலை.

புனி[illegible]ரகரனை[illegible]போன் முன்னோர்வேதியர்க்கா
யனியயடுத்த[illegible]ககனைத் தருவோடு
துனியாங் [illegible]தோறறுந்தாக கேச்சரானர்
முனிவா[illegible]துதி[illegible] முழுகரும் புருடோத தமமா
யோன் (எ)

தனக்கேய[illegible]றதுதியெனத்தன் மனத்தின்மகித்
தினககாவ[illegible]கருளும் வேதியனும்
வணக்[illegible]மகிழ்ந்து நடந்து நீருண
கனகேகாமனத[illegible]கனகாலைத்தி னிலையடுத்தே.

கங்கா சலததா லினநீராற கதலி முதலாங் கனிகளினுற்
கொங்கார்சந்தக் குழம்பதினுற் குளிர்நீராட்டிப்பொன்னுடை
யங்கா தாதனணி திருத்தி யாரமணிவித் தருச்சனைகள்
பங்கேருகத்திற் புரிவித்துப் பணிந்து துனைக்க ணீர்சொரிந்து.()

கண்ணுவுலக மனைத்துமுந்திக் கமலத்துதவி யளர்ந்தமுதி
னுண்ணு தரத்தி னுண்டருளி மீட்டு முதவு முதநிதிகழ
வண்ணமலரா தனத்திருக்கு மணியை மறுவைக்கவுத்துவத்தைத்
தண்ணார் துளவை வேய்ந்தழகு தழைத்தோ யெனத்தாண் முடி
த்கணிந்து. (௰)

ஆளுமபுவியிற பாதியணி யாரா மங்கள வினைமாக்க
ணீளுநதடஙக ளரதனங்கணிதிநெற ருவைகள் பலகொடுத்து
-ாளுந்திருநா ணட்ந்தேற நடபபிபபதுவே மேலான
கோளுமபுகழுங் கோதுமெனக் குறிததான் குயிறறிவரவுரனன்

குடக்கே கதிர்வந் துதித்திடினுங் குறையாக்கடலும் வறண்டி
டினுங—தடசசா னவிநீ ரனுதினமுந தவறு தெடுத்து வரபபணி
ந்துக—கடக்காரானை தனைக்காத்த கரியோன் புருடோத தமா
க்காட்ட—னடததாதிருப்ப திலையெனுமோா நலஞ்சேர் விரதங
தலை நயநதான். (ம௨)

கங்கை மடுதது வருவார்க்குங் கங்கை மடுப்ப நடப்பார்க்குந்
துஙகை நிறையப பொருள்வாரிப் பொழியுநதரததா லலர்மேய
மஙகையடுத்த மணிமார்பன வரதன் புருடோத தமமாலோ
னஙகங்குளிர வனுதினமு மபிடேகஙகள் சிறந்தனவே. (மங)

வேறு.

இம்முறை நெடுநாளா விமையவர் நதிநன்னீர்
மைம்முகில வடிவாளர் மகிழ்தர வபிடேகஞ்
செயமமுறை தவறுது தினமளவிற செலலுந்
நம்முறை புரியணாயன றளர்தர மூததாளுல. (மச)

நடைதர லரிதாளு னைாதிரை முடிவாளு
னிடைவளை வுறலாளு லெயிறணி யிலையாளுன்
றடைபடு மிடருளுன் றளர்தரு மொழியாளுன்
முடையுறு முடலாளுன முடிவெதிர் கொளலாளுன். (மரு)

வாவென விடுகாடு போவெனு வளாவீடு
சோவொரு புடைகுழுமி றுழைதரவததுலே
வாவியு முடலோடங கமர்தர லரிதெனனத்
தாவிட வெவிபாயுந தனமையை தாயினளுல். (மசு)

அனனவ னித்தகையா ளுயினு மிறுதிககும்
பொனனிதி யாசிற்கும புந்தி கலங்கிலன் மால்
தனனை நெடுங் கஙகைத் தண்புனலாட்டு செய்
துன்னி யறுஙகொலென வுள்ள மழுஙகுவனுல். (மஎ)

சாவது சிறிதாகத் தாமரை நயநற்குத்
தூவியல வானதிநீர் சொரிதரல்பெரிதாக

வாவி நினைந்தழிவா னூழக லொன்றுபெறுன்
பாவ மெடுத்தவினை பாழ்படி லென்றயாவான. (௰௮)

ஊணை மறந்தனனமற றுடையை மறந்துடலம
பேண மறந்தனனோ பித்தனெனத் தகைவாயந
தேணமர் நமபெருமா னெழிலி நிறபெருமா
னாணமர் நம்பெருமா னாலய முற்றனனால. (௰௯)

வேறு.

உற்ற மன்புரு டோத்தம ருபயதா மனைமேற
பறறு மனபினுற் பறபல பழிச்சினன பணிநது
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதற கருணையம பெருககம
பெறற பேறினுன் சனனிதி னிறிவை பிதறறும. (௨௰)

இச்சை யாருயிர் போகுநா ளடுத்ததங்கிதறகோ
ரசச மெய்தில னடியனேன விரதமா யாறறு
நிச்ச நிறகபி டேகமா நிருமலக் கங்கை
மெசச வாட்டுதல் தவுங்கொலென றஞ்சுகின் றனனால் (௨௧)

எளிய னுருயி ரோகினு மிறைவநின் றனக்கு
வெளிய கஙகைநீ ராட்டுத லாகிய விரத
மினித லின்றியே நடைபெறற கேறறதோ ருபாய
மினி பெறறகுனை யடுத்தன னருளுதியெனறுன். (௨௨)

இனனவாகிய காலையி லிரவி சென்றடைந்தான
மனனர் மன்னுனுத் துறந்தனன மறறவாலயத்துச்
சன்னி தித்தலை கிடந்தன னுரஙகிய தருணம
பொன்னணிந்தருண் மார்பனோர் பூசுராகி. (௨௩)

காவலனகன வெயதிநீ கலஙகுவ தெனனை
மாவலம்பெறு வான்சுடர் மேடமா மறுகு
போவதாகிய திஙகளோர் பதினைநதிற புகலதற
காவதாகிய நாடகதி ருதித்திடு மமையம. (௨௪)

தூய நஞ்சின கரத்துயர் கோபுரததுவிச-
சாயை யாங்குறு மாங்குநந துளபமுஞ சாநது
மேயதாகுமத் தலத்தினில் விளாவிஞெ ராவி
நீயமைததிடி னிகழ்தர நீடு நினைவிரதம. (௨௫)

அந்தப்பாழியிற் கீங்கையு மெழுனையு மமலச்
சநதப் பாரதி நீத்தமுந் தழைத்தெழுநதுலவு

மெர்நச்சிரிய நீத்தமு மீதற்கிணை யிலையா
மிந்தப்போபெறு தீர்த்தமெய்ர் தனக்குமே யினிதாம் (௨௬)

ஆகை யாற்புக லம்முறை யாற்றுவையாகி
லோகையாகுமின் விரதமு நிலைபெறு மதனான்
வாகையாகிய சிவகதி வாயக்குமென றுரைத்துச்
சூகை காத்தருள் தூயவன் சொல்லினன மறைநதான். (௨௭)

மாயனாகிய வேதியன் மறைதலும் விழித்துத்
தேய மன்னவன் களித்தனன் செஙகண்மா லருளி
தாயதன்மையென் றகமுறத் தெளிநதனனாக
நோயகன்றன ஞான்றவர் விழைவுறா றுறுமோ (௨௮)

அன்றுதொட்டுமா லாலயந் தமர்நதனன் வாழ்ந்தா
னன்றுமெத்திசைத் திஙகள்வர தடுத்தது நடுநா
ளென றுதித்திடு காலையி னெரிமணித் தூவி
நினறுபற்றிய சாணியசேர் நிலத்திடை யடுத்தான். (௨௯)

மாலளித்தவா ரூரமுர் அளவமு மலகுங்
கோலமுறநிடங கண்டனன குதுகலித்துடனே
சீலமுற்றிய சிறுகுழி கோண்டதாந தெணணீர்
சாலமுற்றிமேற் பொஙகுமோர் தன்மைகணடுவந்தே. (௩௰)

மூவகைப்படு நீததமு முப்புடை யெழுதல்
யாவருக்குமங் கறிதர வணிமணி யாரக்
கோவைபோற் சிலை விணையினுற குண்டமூன்றுக்கி
யாவலாற்பெரு மாட்சியி டேகமாற் றினனால். (௩௧)

இந்தமூவகைத் தீர்தமு மியன்முறை யெடுத்துச்
சநதமார்புரு டோத்தம நாயகர்ககாட்ட
லெந்தநாளினு நடைபெற விருபிறப்பாளா
சந்ததிக்கெலாஞ் செலவினை நிலம்பல தந்தான். (௩௨)

மன்னனின்னவா றுபுரன் னளவிலுமையோன்
றன்னைக் கஙகையே யெமுனையே சரச்சுதி யேயா
மன்னுகின்றமுக் குண்டநீர் மல்கவாட்டுதலா
லன்னுகின்றபே ரின்பமுற் றுலகிடைச் சிறந்தே. (௩௩)

நாரணாப்பதி யடைதலு நாரணன் மகிழ்ந்து
சீரணங்குப சரித்துமே லுறைந்தனன் சென்று

காரணங் கடந் தொளிர்தரு கண்ணுதற் கடவு
ளாரணம்புகழ் கயிலைசென் றடைந்தனன் மகிழ்ந்தான். (௬௪)

செம்மையாகிய தவத்துறை சிறந்தமா தவதிர்
மும்மையாம்புரு டோத்தம தீர்த்தமா முதன்மை
தம்மை யாருமா கிற்பவர் தாமரைத் தாதால்
வெம்மை யாங்கரி பிணிப்பவர் மேதினிக் கெவரோ. (௬௫)

வேறு.

தவமான மகரிதியஞ் சந்ததமூர தொகுத்ததனுற் றன்னேரான சிவமான சிவலோகந தமக்குரிமை புரிந்தருளுஞ்சிறப்பினிற்பீர் பவமான பிணிதவிர்க்கும் புகனறபுரு டோத்தமமாம் பரமதீர்த்தக், குவமானங் கடந்தகதை மறவுளதொன றஃதினையு முரைப்பக் கேண்மின். (௬௬)

ஆதியிலே வானவர் நாட் டணிகிளருங் கணிகையரா மரம்பைமாதர், சோதியிலே சிறநதகுரு தனைவணங்கித தாரணியிற சுழலும்பாவ, ரோதியிலே யிரணகளத் திறந்தாலு மொருமகமாங் கியற்றினுவ், நீதியிலே யிவரறத்தி னெல்லைவரை கலநிடலாய நிகழ்கின் றேமால். (௬௭)

புண்ணியத்தி னெல்லைவரை புல்லிடினு மவரவர்செய் புலையாம் பாவ, நண்ணிடுதல சிறிதாகு மஃதனறி நாயகமா நாஙகள கொண்டோ, ரெண்ணிடுதற கரிதாகு மிதில்வருபா தகமுமூளே மிவைக ளாறபொன, மணணியவெம் மேனியெலா மாசடைந்தே மிவைதீர வழுத்தி யெனறூர். (௬௮)

ஆங்கதுகேட் டமரர்குரு வரம்பையர்கா ளப்பாவ மகல வேண்டி, னோங்குதிரைக் கடலிடத்தி னுமலக வலத்தினமுனை ரொரித்தாட் கொண்டார், நீஙகலறு சினநீஙக வருபுருடோத் தமப்பெருமா னிலஙகுங் கோயி, லோங்குபுரு டோத்தமமா மொருமூன்று நீத்தத்து முவந்து மூழ்கி. (௬௯)

குருகான பரியாளர் குயிலேச ரொரித்தாட்கொள் குழகர் தம்மை, யொருகால மாயிடினும் வணங்கி யிவண் வருதிரொன வுரைப்பத் தென்பால், வருகாலங் கசைந்தாலு மொசியுமிடை மடவார்கள் வான நீங்கிப், பெருகரிய வுடனெல்லி வனத் தொருபாற் பெருங்கோயிற் பெயர்ந்து வந்தே. (௭௰)

முக்குண்ட நீராடி முகுந்தனிரு பதமலர்கண் முடிமேற் சூடி, யக்குண்ட மிடமுறுள ரெரித்தாட்கொள் வரித்தோல ரகிலமீன்ற, விக்குண்ட மொழியாளோ டிவர் பதங்க டொழு தேத்தி யிழிவா மாசு, சக்குண்ட நோயதீர்ந்து வானகமுற் றினிமையுடன களிப்புற் றுராால். (சக)

வந்திடுநோ யகன்றுவு மற்றும்வரா தறிவோரம் மருந்து ண்பார் போற், றந்தமழுக் ககன்றுவு மரம்பையர்க ளனுதி னமித் தரணிமேவிப், பந்தமறத் திரிகுண்டம் படிதல்கட வு ளரடிகள் பரவலான, விந்தவினை தவிழாது விரதமென வனு ட்டித்து விளங்கு கின்றுர். (சஉ)

தவமுடையீ ரிந்நீந்தத்தகைமைபல சிலபுகன்றேன் றபசெ பங்க, ளுவமையிலா வறங்கடநுப் பணங்கனொலா மிதின்மூழ் கி யுளுற்றுகிற்பார், பவமகலு மிக்கதையைக் கேட்டோரும் ப டித்தோரும் படிப்பித்தோரு, மவமெறிவ ரிம்மைநல மனுபவி ப்பர் சிவகதிக்கு மாளாவாரால். (சங)

எம்மையொரு பொருளாநீர் மதித்தறைதி யெனத்தலைகொ ண் டேழுநீத்தச், செம்மைபெறு சரிதமெலா முறைத்தனமெ ன் றுருசூதன் செப்பக் கேட்டங், கிம்மையிலே சிவம்பழு த்த தவம்பழுத்தா றொல்லோரு மிமவானீன்ற, வம்மயிலோா புடையிருந்தார்க் காற்றுதவப் பேருநீ யமர்ந்தா யென்றே.(சச

பல்லாறு புகழ்ந்தரனுர் பிரதாப சரிதமெனும் பரவை கொண்டு, நல்லாறு யாங்களுயப பொழிகின்ற வருண்மேக ஞான சூதா, மல்லாறு வனேந்தசடை வளர்காசி பேச்சுரனுர் மகிமை யெல்லாந், தொல்லாறு புகன்றிம்மை மறுமைநல மனி த்தியெனச் சொல்வதானுன். (சரு)

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினொன்காவது

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே அன்னப்பறவைகள் வானளாவிய மாடத்தி ல் நாட்டியப்பெண்கள் கானத்தோடு நடனஞ்செயதலைக்கண்டு

பழுதி வானுலகத்தரம்பையர்க்குக் கற்பித்துக்கொடுத்து அவர் சம்மானமாகக்கொடுக்கும் அமுதத்தைப் பானஞ்செய்து மீண்டு தடாகத்தில் விரிந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்து களிக்குஞ்செழிப்பினையுடைய சிரீ நகரத்தில் புத்தியால் வியாழனையும் கல்வியாற் சேடனையும் செல்வத்தாற் குபேரனையும் நன்னெறிநடத்தலில் மநுச்சக்கரவர்த்தியையும் இன்ப நுகர்ச்சியிற் றேவேந்திரனையும் ரூபத்தில் மன்மதனையும் ஒத்தவனுமுள்ள அதிவீரனென்னும் ஓர் அரசன் அரசாட்சி செய்து வருகையில் கங்காயாத்திரை செய்து மீண்ட ஓர் அந்தணன் தன்முன் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஒன்று கேட்க நினைக்கின்றேனென்ன வினவவும், வேதியன் அதுயாதென அரசன் சொல்லத்தொடங்கினன்.

ஓ அந்தண உலகத்தில் முதன்மையான தெய்வம் யாது அத்தெய்வத்தை வழிபடும் வழியாது சொல்லியருள வேண்டுமென, முனிவன் அரசே மகாதேவனாகிய சிவபெருமானே முதன்மையான தெய்வமென நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. பிரம விஷ்ணுக்களும் இவ்வாறே அணிந்திருக்கின்றனர். என்றுணிபும் அப்படித்தான் சிவபெருமானை உபாசிக்கு நெறி பலவாயினும் அவற்றுள் முதன்மையான வழி யொன்றுளது அது யாதென்றால் சர்வவியாபியாகிய சிவபெருமானே யாவர்க்கும் முதன்மையான பெரியோன். அப்பிரானிருசேவடிகளையும் சதாகாலமும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்கள் அவனினும் பெரியோர். அவ்வடியார்க்கு இரவும் பகலும் தொண்டுபூண்டொழுகலே சிவகதி சேர்தற்கு நெறியாகும் அடியார்க்கடியார் பெருமையை யெவராலு மளவிடமுடியாது. ஆகையால் சிவபத்தரில் முதன்மையாயுள்ளவன் திருமால் அவனுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகுவையேல் சிவபிரான் உனக்கு நற்கதிகொடுத்தருளுவன் எனவுரைத்துக் கன்னியாகுமரி நீராடச் சென்றனன்.

இவ்வாறுரைத்துப் பரிசுத்தனாகிய முனிவன் சென்றவுடன் அதிவீரன் முன்னோர் அந்தணனுக்காய ஆதிசைவனை யெரித்த சுவாமி தாரகேச்சுவரர் கோபம் நீங்குமாறு வணங்கிப்புகழ்ந்த சிவபக்தாக்கிரசண்ணியனான புருடோத்தமப்பெருமாளுக்கு அடிமைத்திறம் பூண்டொழுகலே நலமெனமதித்து, அளவற்ற அரசர்களும் அமைச்சர்களும் வேதியரும் தன்னைச்சூழ்ந்துவர மனைவியருடன் ஸ்ரீபுருடோத்தமப்பெருமாள் ஆலயத்திற்சென்று கங்காதீர்த்தம் சந்தனக்குழம்பு முதானவைகளால் அபிடேகஞ்செய்வித்து தாமரைமலர்களாலருச்சனையும் புரிவித்துப் பற்பலபுக

ழ்ந்து வணங்கித் தன்இராச்சியத்திற் பாதி அப்பெருமாளுக்களித்து நாளுந்திருநாளாகப்புரிவதே தமது கடமையும் புகழும் செங்கோலு மெனத்துணிந்து அம்முறை பெறச்செய்வித்து அடிமைப்பட்டொழுகுவானாயினான். சூரியன் மேறறிசையி லுதித்தாலும் சமுத்திரம் வற்றி வரண்டாலு மப் பெருமாளுக்குக் கங்காபிடேகம் நாடோறுஞ் செயவித்தலிற்றவிராமல் நடத்தி வருகின்றதாகிய ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டனன். கஙகா தீர்த்தங் கொண்டுவந்தவர்க்குங் கங்கைக்குச் செல்லப்பட்டவர்க்கும் வேண்டுந் திரவியமளித்து அப்பெருமாளுக்குக்கங்காதீர்த்தம் நாடோறும் அபிடேகமாகிவருவதைக் கண்ணுற்றுக் களித்துச் சுகமாய் வாழ்ந்து வருகையில்வயோதிக திசையுற்றனன். காடுவா வீடுபோ வென்னு நிலைமை பெற்றனன். ஆவியும உடலை வெறுத்து வெளிச்செல்லுங் காலமு மடுத்தனன். ஆயினும் மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சவில்லை இறந்தாற் பெருமாளுக்குச் செய்துவருங் கஙகாபிடேக நின்று விடுமே யென்று அஞ்சி வருந்துவானாயினான்.

இவ்வாறு மரணஞ் சிறிதாகவும் பெருமாளுக்குச் செய்யும் கங்காபிடேகம் பெரிதாகவும் எண்ணி வருந்திய அரசன் அவ்வபிடேக மெக்காலத்தும் நடைபெறும் பொருட்டுச் செய்யுமோர் வழியுந்தோன்றாதவனாகி உண்பதும் உடுப்பதும் மறந்து மதி மயங்கி ஐயோ விரத பங்க முற்றவர் நரகடைவா ரென்பார்களே என்செயவோ மென்று கதறி துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவனாய்த் திருமாலாகிய ஸ்ரீ புருடோத்தமர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி உள்ள தெல்லா மப்பெருமாளுக் கறிக்கை செயது இரவினும் உண்ணாமல் அவ்விடத்திலேயே மயங்கிக் கிடந்தனன்.

இவ்வாறு வேந்தன் தன்னை மறந்து கிடந்த அத்தருணத்தில் அப்பெருமாள் மனமிரங்கி ஓரந்தணன்வடிவுகொண்டு அவன் கனவிலெழுந்தருளி அரசே ஏன் அஞ்சுகின்றாய் சித்திரைமாதம் பதினைந்தாம தெய்தியிற் சூரியோதய காலத்தில் இக்கோயிற் கோபுரத்துவியின் சாயை யெவ்விடத்திற் படுகின்றதோ அவ்விடத்தில் நம்முடைய பிரசாதமாகிய துளபமுஞ் சந்தனமும் நிறையப்பெற்றிருக்கும், அவ்விடத்திலேயே ஓர் தடாகம் வெட்டுவாயாயின் கங்கை யமுனை சரசுவதி என்ற மூன்று மகாநதி தீர்த்தங்களும் வெளிப்படும் அத்தீர்த்தங்களையே நாடோறுமெ

டேத்தபிஷேகஞ் செய்விப்பாயாக இவையே எனக்கும் பிரியமுள்ளன என்றருளி மறைந்தனர் உடனே அரசன விழித்துக் களிபபுற்றுத் திருமால் கருணையைப புகழநது கொணடாடி அன்றுமுதல அவ்வாலயத்திலேயே வசித்து வருகையில சிததிரைமாதமதெத்தது பதினைநதாநதெயதியிற கோபுரத்தாவி நிழல் உதையகாலததற பொருந்திய இடத்திற பெருமாளுக்திரவினபடி துளவமுஞ் சந்தனமும்வைப்பதை அரசன கணடு களித்து ஒர்குளம் வெட்டுவித்தனன் அதிலிருநது கங்கை யமுனை சரசுவதி எனற மூனறு நதிகளும் வெளிபபட்டன அனறுமுத லப்பெருமாளுக்கு அத்தீர்த்தங்களையே யெடுத்து அபிடேகஞ்செய்ய ஏறபாடு செயதனன. இவ்வபிஷேகம நீடூழி நடநதேற அருச்சகர் பரிசாரகா முதலானவர்களுக்குச் சாசுவதமான மானியஙகளுமளித்தனன். பேரின்பவீடுறறுனபோறகளிததுவாழுவாளுயினன.

இவ்வாறு அதிவீர மனனன் பூலோகத்திற் சிறப்புற்றுச் சிலநாள் வாழநது முடிவில் வைகுநதஞ் சாரநதனன். உடனே திருமால் அவனை உபசரித்துத் திருக்கைகலைக் கழைத்துச் சென்று அவ்விடததிலேயே சுகமாய வாழந்திருக்கச்செயதனன.

முனிவர்களே முக்குண்ட தீர்த்தமெனறும் புருடோத்தமதீர்த்தமென்றும் பேர்பெறற இத்தீர்த்தத்தின் பெருமை முழுதும் எடுத்துரைக்க வல்லவர் எவருமே யில்லை. இனனுமோர சரித்திர மிததீர்த்தத்திற குளளது அதையுஞ் சொலலு கினறேனகேட்பீராக, வென்று சூதமுனி சொல்லத்தொடஙகினுர்.

ஆதிகாலததில் தேவரம்பையர் வியாழ பகவானை வணஙகி சுவாமி பூலோகத்திலிருந்து போரத்தொழிலும் யாகாதி கர்மஙகளுஞ்செயது வருகின்றவரைத் தழுவி வாழ்வதினுல் அவர்களுக்குள்ள பாவங்களுமெங்களைச்சிறிதுவருத்துகினறது. அதனுல் எங்கள் சரீரமெல்லா மங்கதுற்றது இந்நோய் தீர வொரு உபாயம் சொல்லியருள வேண்டுமெனக் கேட்டதும் குரு அவாகளை நோக்கி நீவிர் யாவரும் பூலோகத்தில் ஆமலகவனததில் கங்கை யமுனை சரச்சுவதி தீர்த்தமெனற புருடோததம தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அப்பெருமானையும் சுவாமி காசிபேச்சுரர் எரிததாட்கொண்டவர் ஆகியகடவுளரையும்வணங்கிவழிபடில்திருமென்றனன். உடனே அரம்பையர் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வ

ந்து முகருண்ட தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருமால் முதலான கட வுளரைவணங்கித் தங்கள் நோயனைத்தையும் போக்கிக் கொண் டனர். அன்றுமுதலனுதினமும் அம்மடந்தையர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடிவருகின்றனர்.

தபோதனர்களே இந்தப்புருடோத்தம தீர்த்தத்தின் பெரு மையிற் சிற்சிலவே சொன்னேன். முழுவதுஞ்சொல்லவராறு மாகாது. இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஜபதபங்கள் தருமங்கள் த ருப்பணங்கள் செய்தோரும் இக்கதையைக் கேட்போரும் படி ப்போரும் படிப்பிப்போரும் உலகிலுள்ள இன்பமெல்லாமனு பவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள்.

முனிவர்களே என்னையொரு பொருளாக மதித்து நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி எழுவகையான தீர்த்தங்களுக்குள்ள ம கிமைகளைச் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சொல்லினேனென்று சூ தமுனி சொல்லவதைக்கேட்டு மற்றைய முனிவர்கள் யாவரும் அ ம்முனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான திவ்விய சரித்திரமென்னுங் க டல்களைப் பருகிக்காய்ந்த பயிராகிய எங்கள் மேல் வருஷிக்கி ன்ற அருள்மேகமாகிய ஞான விளக்கமுற்றகுணத்தவனே, கரு ணைகொண்டு யாங்களெல்லோரும் நற்கதிபெற்று உய்யுமாறு சு வாமி காசிபேச்சுரர் சரித்திர மனைத்தையும் சொல்லியருளவே ண்டுமெனச் சூதமுனி மேற்சொல்லத்தொடங்கினார்.

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொந்தாவது
காசிபேச்சுரச்சருக்கம்.

அதிதிமா தவமும் பொருளையாள் வரமு மமரர்தம் வயமு ங்காசிபனார்—அதியுநீள் புனித காசிப தீர்த்தஞ் சொல்லுழிச் சொல்லினும் பொர்ருளை—விதியினால் வேத காசிப முனிவன் வி ரயன மகம் புரிந்ததும் வேணி—மதியினா வேதி புனிதுதித்தெ ழுந்த வண்மையும் வகுத்தினி துரைப்பாம். (க)

வேறு.

கமலனார் மரபில் வந்த காசிப முனிவன் மேனாள்

விமலமா மோர்மகத்தை விதிமுறை புரிவான வேண்டி
யமலமார் முனிவராதி யழைத்தனர் வருதி மொன்ன
நிமலமாா மறைகற் பார்க்கு நிகழுத்தினனவருஞ் சென்றா. ()

பேனமு நநதமுந்தம் பெருநதுறைத் தடமுஞ்சோலைக்
கானமுங் கறபினிற்பார் கருத்தெனக் கவினுமற்றைத்
தானமு மல்கா நினற தபோதனர் தமககு நாகா
வானவ ரெவாக்கு மேவ வகுத்தனா வருவதாறு. (௯)

பதஞ்சலி பரத்துவாசன் பராசரன விசுவா மித்திரன்
ததிமகா முனிபுலத்தியன சமதக்கினி சனாக குமாரன
சுதிபயில் வியாதன் யாசன் துருவாச விரணய வனமன
கதமறு வியாக்கிர பாதன கௌதமன கலைக்கோட் டியோகன்.

அகத்தியன் பிருகு ரோமன அத்திரி மார்க்கண்டேயன்
சகத்துயர் வதிட்டன் பறபன் சச்சிதா னந்தன கறகண்
மகத்துவத் தியான காட்டன வான்மீகி சனக யோகி
வகுத்தயாழ் முனியே ரண்டன வரசுகன் சந்த னமன. (௫)

தேசினர் துசிதர் விசுவே தேவரோ யனிலர் சாத்திய
ராசுர ருருத்திரர்மா ராசிக ரணிகணைத்தா
சாசர்குக் கியர்பூதாதி தந்திர ரரகக ரொக்கர்
கேசர ரரம்பை மாதர் கினனரர் சிததராவோர்

அம்பரத் தலைவர் நாக ராகம புராண வேத
மிம்பரா ரரசரோனோர் யாவருந் திரண்டு முத்தாற்
செம்பொனுன் மணிக டம்மாற சிறப்புறக் குயினற வேள்வி
யும்பர்மண் டபத்திற் புக்கார் காசிப னுவப்ப மன்னே. (எ)

மூவகைத் தலத்தினர்க்கு முறைமுறை முகமன் கூறிப்
பூவகை சொரிந்து போற்றும் புனிதனைப் போறறி யுளளத்
தாவலி னதிதி தனனோ டமுதகீரப பொருனை மூழகிக
காவண வேதி புக்கான காசிபன கடிகை கண்டான. (அ)

எவனலா தினைய செவ்வே ளொழிற்புயம வள்ளி புல்லா
ளெவனலா திறைவன் பூத்தே ரோருத விலலையாரு
மெவனலா லவுணர் பல்லோ ரீடழிந் திறவாதாவ
ரெவனலாற கருமமில்லை யவனகழ லேறறதுறறுன. (கூ)

அவிசொரி கிரகந்தானு வாமிக்கை சோம ராசா

சவிபெறு சுருபுரோடா சம்மொடிந் தனங்காரானெய்
விவிதமாம் பாதலத்தால் விளங்கிய பொன்ருன் மண்ணுற்
குவிதரு கலங்க ளெல்லாங் குறைவர ரிரப்பல் செயதே. (௰)

வழிபிதே யென்று முன்ன வருதிர்நீ ரொன்றும் வானத்
தழியுளார்க் குணர்த்த நினற வுயர்தரு யூபத்தம்பத்
தெழிவிரு லளவால் வேண்டு மிலக்கணத் தமைநதவாகி
யழிவிலா திருபிறப்பி னணிபெறும் பசுக்க யாத்தே. (௰௧)

சேயவ னமல மூர்த்தி திருவரு ணடாத்து நெற்றி
யாயவ னயனமென்ன வப்பிரான றகைவி ஞறக
ணையவந் தெழலா ரெனறும் பிறபபிலான் றன்னை யீன்ற
தாயெனப புகலச் செயதான் றழறழை யோம குண்டம். (௰௨)

காருக பந்தியந்தெக் கணுக்கினி கருது மறறைச்
சீருறு கவனீ யம்மாச் செப்பிய சுடர் விளங்க
வீரிரு வகுபபி ஞரா லெழில்பெறு கிரியை யெல்லா
மேநுற வதிதி யோடங் கிருந்தன னெதிரி லாதான. (௰௩)

ஆகம மொருபா லாதி யாரண மங்க மோர்பால்
வாகமர் புராண மோர்பால் வள்ளிய மிருதி யோர்பால்
பாகியல் கீதமோர்பால் பாணிமந்தளங்க ளோர்பா
ஞேரகை நாத் கவிகளோர்பா லொழுங்குற முழங்குஞ்சாலை ()

பருவகல் லவிசு காட்டம் பானிற வவை செய யோடு
சொரிதரு மணத்தால வேதத் தூயவரமுது செயயுங்
கருணையின் வாசந் தன்ஞற கனிந்தவ நுவப்பச்சூடத்
தருமலர் வேரி தன்ஞற் றரையெலா மடுக்குஞ்சாலை. (௰௫)

மண்டபம் விளங்குஞ் செயய மாணிக்க மணியாற் றூங்கு
தண்டா ளத்தானல்கு தக்கணைப் பசியபொனஞன்
மண்டனன் மூன்றுற் கட்டு மதிமணித் தோரணததால்
விண்டலம் புவனி யெல்லாம் விளங்குற விளங்குஞ் சாலை. ()

செவ்விசே நுலக மெங்குஞ் செறிந்தபல் லுயிர்களெல்லா
மிவ்வுழிச் சிறந்ததாலே யிருதியில் விளஙகாநின்ற
நவ்விசேர் நோக்கி பாகர் நறுமலர்ப் பாதமொத்த
வவ்விய மவித்தசிந்தை யந்தணன் வேள்விச் சாலை (௰௭)

அந்தணு ரொம்மையாரு மனகணு ரொல்லா மான
சித்தஞர் தாமே மூன்று திருவுரு வெடுத்தா ரென்னோ

வைததிடு கபர்த்த மூன்று வகுப்பின்மே லெழுந்த தென்கோ
முத்தலைச் சூலமெனகோ மூவகைக் கனக்கடாமே. (மஅ)

அநதணர் சமுகமெல்லா மானனம் வேதி நோக்கஞ்
சந்தமர் தூணம்பாகு தருப்பை நீள் சடில மோங்கு
கந்தவெண் மேம் பூதி தோரணங் கலங்களாகப்
பநதமின முனிவன சாலை பசுபதி போன்ற தன்றே. (மக)

திசைமுக மறைக்கூற்றுூர் திருவகஞ் சிறத்தலாலு
மிசைபெறத துதிக்கையாலு மெதிரில்சத் தியங்கையாலும்
வசையறு விதிமால் யானை மாமுகன செவவேளென்ன
நசையொடங் குவமை கூறு நலத்தது முனிவன்சாலை. (உ0)

வேதமுங் காலமூன்றும் விரிஞ்சன்மா லுளமும் பஞ்ச
பூதமுஙகடந்து நின்ற புனிதனே யுலகோ ருய்வா
ஞ நரத்தெழுந்து தோன்றற் காயதோ ரிடமீதாயி
னேதமின் முனிவன் சாலை யெழிலெவ னிசைப்பதம்மா. (உக)

பல்வகை வகுப்பி னிற்பார் பகர்தரு வினைக்கட்கெல்லாஞ்
சொல்வகை விடைக ளல்குந் தூயகா சிபமா யோகி
நலவகைக் கிரியை யெல்லா நக்கனு யகர்க்கே யாகிச்
செல்வகை செல்கவெனறே சிநதையிற தியானஞ் செய்வா (

பொற்புமர் மகத்தின் மேய புனிதமாம் பலனுள்ளத்து
தறபெற விரும்பானுகிச் சகலமு மகிலமோடு
கற்பனை கடந்து நின்ற கணனுதற் பெருமானுக்கு
யற்பிதமாகச் செயதே யருணமுனி விளங்கு ரலை. (உஉ)

பத்தரார்ப் பரித்துப்பாடப் பண்ணவர் லர்க வேச்
சித்தரோ டுருவ ராவோர் சிறந்தகா ரோடேனை
யெத்தரா தலத்தினுரு மிறைஞ்சிட ம்மை யோடங்
குத்தராக் கினியிலைய துதித்தெ ந் தருளினுனல். (உ௩)

வள்ளத்தா னையினுன் மே மல் வானல் வேதி நாப்பண்
வெள்ளத்தாழ் சடையா ங்கு விளங்குமோர் காட்சி நானுந்
தள்ளத்தா னரியயோ மாதியி னுவப்பர் செயய
வுள்ளத்தா மனைமே ளாங்கி யொளிர்தரல் சிவனு மன்றே.()

அளிக்குமே லவி குமெங்க ளம்மையோர் பாகமாக
வொளிக்குமே லாளியாத் தோன்று மொருவனை யுவந்துகாணுத்

காசிபேச்சுரச்சருக்கம்.

தெளிக்குமேற் றெளிக்குஞ் சுவைத் தேவரோ டுறுவரோடு
களிக்குமேற களிப்பி லாழ்ந்தான காசிப முனிவன மாதோ. ()

தினகரர் கோடிகோடி சிறந்தனர் சிறக்குங்காட்சி
யனகாத மருள்கொண மேனி யழகெலாங் கண்களார
மனமுறப் பருகி யின்ப வாரிதி மூழ்கி மூழ்கிச்
சனகாதியரும் யாருந் தனவசமற்று நின்றார். (௨எ)

கோணுத மறைமால வேதன குறித்தனர் வணங்கி யின்னும
பேணுத பெருமான றனனைப பெரிதெதிர நோக்கி நோக்கிப
பூணுத பரமானந்த பூதனகா சிபனே யானுன
காணுத காட்சி கண்டார் காதலை யளக்கலாமோ. (௨அ)

அந்திவெண பிறையோ டாறு மணிதரு பவளககாடுங
செந்தழற கணணு நீறு சிறப்புறு நுதலு மியாாகனுஞ
சந்தத கருணைநலகுந தலைமதி யிரவிககணணு
மந்திரித தடியாா வேணடும வரமெலா மளிக்கும் வாயும் (௨௯)

நந்தணி செவியுஞ் செவவி நலஞ்சிறந தருட்டுமபு
சுந்தர வதனமைநதுஞ் சூழகட லாலமுணடு
வெந்தகந்தரமுங் கணடிமாலையுந தலையுமெணபுஞ்
சந்ததந் தமிழும வேயந்த தடமபுயந் தடமுமாாபும. (௩ய)

ம
கங கணமு மாஞந தீயுமோா பிணக விலலு
மோ ழுத் தலையுங்கோடு முடுக்கைகோடரியு மமபும
பீடப நமே லேந்திப் பிறங்கு பூங சமலக்கையு
மாடையிட லித்தோலகொணட வளையுங்கோவணமுங்கீழும்
படிவருக் கெ ரய் மாயோன பதுமனுக் கரிதாயச சீறுங
கொடியவோா க ளுக்குங கூறறதாய வாழத்து கிறயாா
கடியவெம் பவபபே ழி கடததுபா ரதியாய நாேன
முடியின்மேன முடியர் ழுத்தி மூலமாய விளங்குசாரு ம.௩உ

உதித்திடு கதிரோன வெள் வொளிகிளர் வணமும் பாகங
கதிதழெழு மூமையுமாகக காட்டுந தருள்வான றனனை
விழித்தலை மகனமுன் சூழநதான பூிகணீர் சொரிநதாஞழி
மதிததலை கண்டெனன மகிழநதகை புகழவதாறுன (௩௩)

வேறு.

அநநனே யரனே யகிலநாயகனே யடியவ ரந்தரங்கத்து
நிதகனே நிமலா நிர்க்குணாநத நீதமா யுலகலா நிறைந்த

சுத்தனே சுகமே துரியமுங் கடந்து தோனறுமோர் சுடரொளி சுசுடரோ—பித்தனே நினது காட்சி யான காணப் பெற்றிலேன கணகளாயிரமே. (௩௪)

மணணுமாய வனமாய வன்னியாய வளியாய் வானமா யுல கெலா மாகிய, பெண்ணுமா யாணுயப் பிள்ளையா யணுவாயப பெருமையாயப பேரிரு ளொளியா, யெண்ணுமா யெழுத்தா யியமா யிதயத தெழுநதமெயஞ ஞானமாயிலஙகுங், கண் ணுதானினது காடசியான காண்பான கதிததிலேன் கண்களாயி ரமே. (௩௫)

செயயனே சிவனே சிவதலத்தருள்சேர் தீர்த்தனே மூர்த் தியாயசிறநத, மெயயனே வெள்ளி யினமலை விளஙகும வீ ரனே யாரழலிருககுங், கையனே கருணைக கடலெனு மூனறு கணணனே கடவுளா பிரானே, யையனே யுனது காடசியான காணவாயிரங கணபடைத் திலனே. (௩௬)

விமலமாா கடலில விளிமபுற நெருங்கி வீங்கிருள் புறம்ப டவுதிககுங, கமலநா யகர்க்குங் கதிரொளி சிறிது காட்டிய கடவுணமா மணியே, நிமலனே நினைவாா நினைவினின றருளு நிருத்தனே யொருததனே நிகரி, லமலனே நினது காட்சியா னகாண வாயிரங கண்படைத திலனே. (௩௭)

வேறு மடக்கு

அம்பரமா வுடையானே யாரணமா வுடையானே யருண னெனனும், விம்பமுனத் தொளியானே வித்தாமுனத தொளி யானே வேதங்கூறு, நம்பனெனு முருத்திரனே ஞானவர முரு ததிரனே நாயேனுளளம், பமபநிலைத் தாண்டவனே பரமநிலை த்தாண்டவனே பகவனியே. (௩௮)

பவனததாா செவியானே பவனத்தாா செவியானே பகருந தாரு, கவனதத்தா டேறுநே கவனததோ டேறுநே கதிரக லோபம, புவனததோ மேலானே புவனத்தோ மேலானே பு கழாது யானக, சிவனததா பரத்தானே சிவனததா பரததா னே கருணை செயயே. (௩௯)

மாதஙகததுரியானே மாதஙகத்துரியானே மலர்சிலைத்தான் மா துரியங கடநதானே மாதுரியஙகடந்தானே வளாத்துமபேறு சாதிருககும் பணியானே சாதிருககும பணியானே கால்கடிநத பாதகங கைததலையானே பாதகஙகைத் தலையானேன பணிகொ ளவாயே.()

வேறு.

வண்மையிற் சாகர மானவ னேகர மானவனே
யண்மையதாங்கழ லம்புய னேகழ லம்புயனே
கண்மலை யாந்தவர் கட்குள னேதவர் கட்குளனே
யெண்வண மாங்கலத் தேற்றவ னேகலத் தேற்றவனே.   (சஉ)

வேறு திரிபு.

வரதா பரசங் கமர்கரத் தாய்கங்கை வார்சடையா
யரதா பரசங்க மங்கலந் தாயுந்து மம்புலியா
மிரதா பரசங்க மங்கடிர் தேயுனை யேத்துகின்றேன்
பிரதா பரசங் கமழமாமி யத்தரின் பேரருட்கே.   (சக)

சருப்பதோ பத்திரம்.

நீதா தாவே வேதா தாநீ—தாவா மீதா தாமீ வாதா
தாமீ காவா வாகா மீதா—வேதா வாமா மாவா தாவே
வேதா வாமா மாவா தாவே—தாமீ காவா வாகா மீதா
தாவா மீதா தாமீ வாதா—நீதா தாவே வேதா தாநீ.   (சங)

நான்காரைச்சக்கரம்.

கான வாரண வாசகா
காச வாவில ராரக
கார ராவணி நாயகா
காய நாடிடு வானகா.   (சச)

அஷ்டநாகபந்தம்.

தேவாதி தேவா வாகா மாமணிவேத
நாவா வாதா ராதனிமா நதவாச
காவா நீதாதா கைலாச பதே நாதா
மூவா முதலோகை நீ வாமா முதியோனே.   (சரு)

உபயநாகபந்தம்.

பூதாதி யாபேதா போதா நிதா நாதா
தாதா சுதாதார தாபூதி தாமேலா
மாதான மாகாயூர வாகாதி காசிலா
வாதார பூதாதா யாளாக வாருவையே.   (சசு)

கோமூத்திரி.

ஆதி நாடக மாடிய மானவா
பாதி நாயகி யாகிய பாரகா

சோதி யாடக மாகிய வானவா
நீதி யாயத யாசெய நீரகா. (௬௭)

முரசபந்தம்.

வான மாமலை யாடணி யாயினனே
தான மாமலை யாடணி யாயினனே
மான மாமலை யாடணி யாயினனே
வான மாமலை யாடணி யாயினனே. (௬௮)

ஏகபாதம்.

மாவிலங்கணி யான வலத்திரு
மாவிலங்கணி யான வலத்திரு
மாவிலங்கணி யான வலத்திரு
மாவிலங்கணி யான வலத்திரு. (௬௯)

மாலைமாற்று.

காவா தேவா வாதே வாகா
மாவா யாமா மாயா வாமா
தாவா வேதா தாவே வாதா
யாவா யாவா வாயா வாயா. (௭௦)

வேறு.

தலைதொடர் சிகழிகை யணிபவ சரணந்
தலைநடு கடையிலொா தனிமுதல சரண
மலையொரு சிலையென வணிபவ சரண
மரகத மணிபுடை மகிழுபவ சரணங்
கலைநதி யொளிர்தரு சடையவ சரணங்
கதிர்மதி யனறிகழ விழியவ சரண
மலைகடல விடமிட றணிபவ சரண
மரகர சிவசிவ வரகர சரணம். (௭௧)

கடமலை புலியத ளுடையவ சரணங்
கயிலையின் மருவி கயிலையசரணம்
படவர வணிதரு குழையவ சரணம்
பசுபதி பவபய குலகர சரணந்
திடமுறு புரமெரி நகையவ சரணந்
தினமவை நடுநட மிடுபவசரண
மடலெம துயிரடு மடியின சரண
மரகரசிவசிவ வரகர சரணம். (௭௨)

வேறு.

வாடார விவ்வாறு பலபுகழ்ந்து மகிழ்வெய்தி
வேயான தோளிதனை வித்தகனை வலஞ்சூழ்ந்து
காயாத மலர்சொரிந்து கண்களிலா னந்தவெள்ள
மோயாதங் காருகி யொழுகவிரு கரங்கூப்பி. (௫௧)

முன்னிலையி னிற்கின்ற காசிபன்றன் முகநோக்கி
பொன்னிலையும் பேராம லிருந்தருளி யேறறுகிறபா
ருன்னியவாங் குறுமாறறி னுறவளிககு மொபபுரவிற
றன்னிகரும் பெருமானார் தகவோடு தருளுவாரால. (௫௨)

ஒருநாளு முகத்தமல னுயர்மதலாய் நின்மகம்போற
திருநாளு மெமக்கமரர் செயதிலராற் றிருமானமுன
பெருநாள மலைசொரிந்த பெற்றியினு நீசொரிந்த
மருநாளின் மலர்பெரிதே மறறவனறன் விழியினுமே. (௫௪)

பூதங்க ளிலைதாண்டி பேழான புவிதாண்டி
போதங்க வணிதாண்டிப் பொலிவுறற பதத் தணிகள்
வேதங்க ளறியாது வெவ்வேறு புகன்ற மொழி
நீதங்க வெதிர்நோக்கி நிகழ்த்தியதற் கிணையாமோ. (௫௬)

மகத்தாலு மருச்சித்த மலராலு மெய்ப்பத்தி
யகத்தாரு மனபாலு முன்போல வனபாகி
யிகத்தாரு முயவிப்பா னுலமையோடிங் கெழுந்தனமாற்
சகத்தாரும் புகழ்முனிவ வேண்டுவன சாற்றென்றார். (௫௭

அருளாள ரருள்செய்த வமுதான மொழிகேட்டுத்
தெருளான மகமுனிவன சிவபெருமான் முகநோக்கி
விருளாகி யிருவினையு மிணுமயககு நினமாயை
மருளாகி யடியேனு மாயாது கொளல்வேண்டும். (௫௮)

முனபோறு புவிபிறந்து மூவாத துயரொடுதிப்
பினபோதங் கிறந்துபடுமெ பிறதெயவம் வணஙகாமே
யன்போடங் கடியார்கள் வேண்டுவன வருள்செயுநின
பொன்போனற பதமலரோ புனைமலராத் தரலவேணடும். (௫௯)

இனபத்தி னிலையாக்கி யினிதாககிச் சிவமாக்கு
நினபத்தி யெஞ்ஞான்று நீங்காது கொளலவேண்டும்
துனபத்தி லிவ்வேழை துஞ்சிடினும் வினைநீக்கி ॰
புன்பத்தி லொன்றாக வொன்றுதங் குறல்வேண்டும். (௬௦)

ஸன்பேரால் யாருமிங்கீத்த மிக்தகக
ரனபேறு நீவிளங்க வனுதினமும வேண்டினனுன்
மினபேறு மிடையாட னுயிராளுப் விதிமாய
னெனபேறு ணியாளு யிலையாவு மீதியெனறுன. (சுக)

இவவாறு தவமுனிவ னியம்புதல்கேட் டெழின்மேய
செவவான பிகாயேணிச சிவபெருமான மாதவனைத
துவவாகத் தரூபி நினையொருதொழும்பர் தொல்லுலகி
லொவவாக வொனபபுகழநதா னுயா வரங்கள தரலானுன. ()

தணணியமா மணிவிளஙகு தாமரையா தனத்திருப்பானை
சுணணியபு மனியான காசிபமா முனிவரநீ
யெணணிபிவ ணிசைத்தவெலா மினிதளித்தே மெமமை நாடறு
குணணிலவு மெஞ்ஞான முறவளித்தேம் பிறமாதோ. (சுங)

அடுத்தாவரு கலப்பதத்தி லெனதுகலை யமிசத்தின
மடுத்ததவக கபிலனெனும வரமுனியா யுதித்தருளிக
கடுத்தபவத தலகிடத்தா ரிருவினையிற கலஙகாது
தடுத்தனைசாங கியயோகந் தனையுபதேசிபபாயால. (சுச)

காசிபநீ சொன்முறையே கடலாடை புடையுடுத்த
காசினியி லித்தலமோ டிர்நீத்தங கருதெனபேர்
காசிபமா புரமெனறுங் காசிபமா தீத்தமெனறுங
காசிபமா வரதனென்றுங் காலமெலா நிகழ்தருமால். (சுரு)

நீசெய்த தவத்தாலே நின்கண்கள் களிகூர
வேசெய்த நயனியுட னிஙகெழுந்தா யின்றுமுதற
பூசெயச வடியார்க ளுளம்போலப பொதுப்போலத
தேசெயறு மறைபோலத் திருநதியுட னிஙகிருப்பே. (சுசு)

நினனீதகந தனின்விதியி னீராடி நீறணிநது
நனனீதகத் தெனையாட்டி நறுமலராற பூசித்துக்
கன்னீத்த மடக்கொடியோ டெனைபபுகழநது கதிரவனு
ரனவீத்த நாளொருகா லனபோடு பணிநதார்க்கும். (சுஎ)

ஆசத்தின் மறறுள்ள வருத்ததி னசையின்றி
பூசுதத்தி னொருகலையின் வழியேற வுயிாபோக்கி
மாகத்தி னொருகணையின் வருகினற வமுதுண்ணும்
யோகத்தி லெனைநாடி யிறகினற வுறுவர்க்கும. (சுஅ)

வேலிடத்து மூசியினு மெல்லியதா ளொன்றுனைறி
நாவிடத்து மனனமூட்டி நாயிறுநோக் குற்றிருந்து
மேலிடத்த சோனைக்கும் வெய்யோற்கு மஞ்சாது
சேலிடத்த தெண்ணீரும் பருகாத செயதவர்களும். (௬௯)

யாமிருக்கு மிக்கோயிற் கெப்பணிக ளியற்றினர்க் கு ங்
காமியமிட் காமியமாய்க் சுருதிமக மியற்றினர்க்கு
நாமமதி வாரமுத லவிலஙினற விரதமெலா
நேமமுட னிருப்பார்க்கு நெறிமுறையி னடப்பார்களும (௭0)

என்னுமத் தொரு நாம மியம்பினர்க்கு மியம்பினரை
முன்னுகப் பணிநதமுத மூட்டினர்க்கு முறையாக
விர்நானி லத்திடத்தி லெய்திட்ட பேறளித்துப்
பின்னுலே நங்கதியும் பெறுமாறு புரிவிப்பாம. (௭௨

அன்பாகே ளின்றுமுத லதிதியுட னரும்பொருளை
யுன்பேரால் விளங்குதுறை யூடாடி யெனை நாடி
மன்பாகு படுகின்ற காலமெலாம் வரன்முறையா
லின்பாகு பூசையெலா மியற்றுவதே வினையாகி. (௭௩)

இத்தலமே தலமாக விடம்பெறுதி யென்றோடிரா
கொத்தெழுமோர் மரகதத்தி னொளிவீசு முமையாள்பேர்
நத்துபுகழ மரகதந்தா னவள்பேரா னகரமிதற்
கொத்தலமும் புகழும்பை யெனும் பெயரு மிசைத்தனமால். ()

வேறு.

நின்றன் பேர்கொளிந் நீத்தத்தின் மூழ்குவார்
கன்று சன்மக் கடுந்துயர் நீங்குவார்
நன்று மக்களுஞ் செல்வமு நண்ணுவார்
சென்று நற்கதி சேர்குவர் திண்ணமே.

நீபுகழ்ந்த புகழ்ச்சி நிகழ்த்தினோர்
பாபமெய்திலர் பண்ணவ ராகுவர்
தாபமாம்பிற வித்துயர் சார்ந்திலார்
சோலையாங் கயிலைப்பதி துன்னுவார். (௭௬)

பந்தமற்றெனையே பரமாக நீ
யந்தரங்கத் திருத்தினை யாதலா
லெந்தமாதவர் தம்மினு மென்றனோர்
சொந்தமாதவத் துயவ ளியரோ. (௭௭)

சோதி நாயகன் றாய்முனிக் கின்னண
மோதி மாலய னும்பரோ டிம்பரா
ராதி யாருமவாவுற னல்கியே
வேதி மீது விளங்கிய வித்தகன். (எஅ)

மையில் வானவர் மாமலர் தூற்றிடப்
பையின் மாலயன் போற்றிடப் பாதலம்
வையம யாவுந் துதித்திட மாமணிச்
செய்ய லிங்கத் திருவுரு வாயினான். (எகூ)

அண்ண லவ்வுரு வாதலு மம்பிகை
வண்ண நண்ணு மரகத மாமணிப்
பெண்ணி னாயகி யாயிடம் பெற்றனன்
மண்ணும விண்ணும் வளர்ந்து தழையவே. (அ௦)

வேறு.

இருக்கோது சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாக வெல்லா மீன்ற—மருக்கோதை மலைமகளோர் மரகதப்பெண் வடிவாக வயங்கா நின்ற—திருக்கோலந் தனையமரர் முனிவரெல்லாங் கண்ணாரச் சேவித் தின்புற—பெருக்கோலக் கடல்குடைந்தா ரென்பதலால் வேறென்னை பேசமாறே. (அக)

மணிலிங்கப் பெருமானை மரகதப்பெண் ணாயகியை மகிழ்ந்து போற்றிப்—பணிகின்ற நெடுமாலு நான்முகனுந் தேவர்களும் பகன் மாணிக்க—மணிகின்ற சூட்டரக வேந்தர்களு முனிவர்களு மரனு ருள்ளங்—கணிகொண்ட தபோதனனுங் காசிபனைச் சூழ்ந்தனர்கள் களிப்புற் றாராய். (அஉ)

தூய்செய்த வொருநான்கு மறையாலு மறிவரிய சோதியாய—பேய்செய்த வரங்காடு பெம்மானை யுன்னாலே பெரிது போற்றி—நோய்செய்த பவங்கடிந்தோஞ் சிவகதிமேற் களிக்கின்றோ மல்ல தென்னே—நீசெய்த மகம்போலிங் கார்செய்தா ரார்செய்தார் நிலத்திலம்மா. (அங)

விண்காணும் வேதண்ட மலைவிளங்கு வித்தகனை விமலன் றன்னைப்—பண்காணும் வேதமெலா மறியாத பண்ணவனைப் பரமன் றன்னை—பெண்காணு மிடத்தானைப் பிறையேறு சடையானைப் பெரிதெல்லோரும்—கண்காணு முறைசெய்தா யுனைப்போல வெமக்குரிமை கண்டார் யாரே. (அச)

சூழ்ந்திருக்கு மெமைப்போன்றார்க் கரிதான வுயிரான துணைவ னீயே—யாழ்ந்திருக்கு மெங்கண்மனத் தனுதினமுங் குடியிருக்கு மன்பனீயே—வாழ்ந்திருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருநிதியும் பெருந்தவமு மற்றுநீயே—தாழ்ந்திருக்குஞ் சடைமுடித்த தபோதனர்க ளியாவருக்குந் தலைவனீயே. (அரு)

இன்னபல புகழ்ந்திடலுங் காசிபனுங் கெழுந்தருளி யென்னே யென்னே—யன்னசெய லெல்லாந மற்புதனார் செயலாவ தன்றிநொந்த--சின்னவொரு துரும்பினிலு நதுரும்பாவேன் செயலாமோ செப்பலாமோ—வென்னபல பலபுகனறுன மூவருட னுல்வரோன விசைக்கும் பேரான். (அசு)

வேறு.

இவ்வகை நிகழும்வேலை யிருடியர் பெருமான் மீண்டு
நெயவகை யோமஞ்செய்து நெறியுளார்க கவிக ணல்கிச்
செய்வகை யாகமுற்றித் தெக்கணைச் செம்பொ னொன்றிற்
கைவகை கூட்டிநல்கி யவவிருத தானஞ் செயதே. (அஎ)

அன்றுதொட் டதிதியோடங் காகம முரைத்தவாறு
மன்றலங் குழலினாளை வரதனை வணங்கிப் பூசை
நன்றுறப் புரிதலானுன் ஞாலமூன் றுலகமெல்லா
மொன்றுறுஞ் சிவஞானத்தி னொருவாத வுறுவன் மாதோ. ()

வனத்துறை தவத்தி ரிந்த மாக்கதை படனஞ் செய்தார்
கனத்துகீள் சடிலத்தெங்கள் கண்ணுத லாவார் கேட்பார்
மனத்துற நினைத்தார் கைலை மன்னுவர் வழங்கு விததார்
தனத்துடன் றனையரோடு தாரணி புகழ வாழ்ந்தே (அகூ)

வெள்ளியங் கைலைசார்வார் வேறியா னுரைப்ப தென்னே
யுள்ளிய கருமமெல்லா மொருமுறை கேட்பார்க் கெய்துந்
தென்னுமிச் சரிதந்தன்னிற் றிருந்துமோர் வரிகற் றூரும்
வள்ளலாய் வானோராகி மருவலான் கைலை சார்வார். (கூய)

காசிபன் மகமுமெங்கள் கண்ணுத லுதித்த வாறும்
பேசினன் பேசினார்க்குப் பேறருளிந்த லிங்கத்
தீசனு ரரித்தாட் கொள்ளு மிறைவரு மானுமொன்று
தேசினார் சூதயோகி செப்பலு முனிவரெல்லாம். (கூக)

நாதனு ரெம்மையானு நம்புனு ரரித்தாட் கொண்ட
வேதநேர் சரிதமென்னும் வியன்மறை யெதிர்நோக் குறற

சாதக மானேமென்னத் தாழ்ந்து மொப்பிலாத
மேசகு சூதபோதன் விளமபுத லாயினானல். (௯௨)

காசிபேச்சுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது
காசிபேச்சுரச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! முன் அதிதிமாதவஞ்செய்யப்பொருளை நாயகி வரமளித்ததும் வெற்றிபெற்ற தேவர் காசிபருடன் அந்நாயகியை வந்து போற்றியதும் மற்றுமுள்ள கதைகளனைத்தையும் காசிபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனிமேல் மலையாசலகன்னிகையாகிய அப்பொருளைமாதேவி உத்திரவின்படி காசிபமகாமுனிவன யாகஞ்செய்ததையும் சிவபிரான் ஆங்கெழுந்தருளி வரமளித்ததையும் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கிற பிரமாவின் காதலனாகிய காசிபன முன் ஒப்பற்ற ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதித்தமது சிடரை விடுத்து உலகத்திலுள்ள முனிவர்களையும் தேவர்முதலானவர்களையும் அழைத்தலும், பதஞ்சலி பரத்துவாசன, பராசரன்,விசுவாமித்திரன் முதலான அளவற்ற முனிவர்களும அசிதர, விசுவேதேவர் சூரியர் அனிலர் சாத்தியர் முதலானவர்களும் எண்டிசைக்காவலர்களும் மற்றுள்ளயாவரும் யாகசாலைவந்து சேர்ந்தனர். உடனே காசிபன் அவர்களையுபசரித்து அதிதியுடன பொருளைமுழுகி நல்லமுகூர்த்தத்தில்யாகசாலையுட்புகுந்து விநாயகரைப்பூசித்துவேண்டி,ரித்துக்களாவோர் வேதம்வல்லபரிசுத்தமுனிவர்களாகநியமித்து அவிசு.கிரகமதாறு சொமராஜாபுரோடாசம் இந்தனம்,நெய மண் மரம் பொன் இவைகளாற செய்யப்பட்ட கலங்கள் ஆகிய இவைமுதலியன சித்தஞ்செயது, வானவர் அவியுண்ண வரும் வழியமைத்ததுபோல் யூபஸதம்பம் நட்டு அதில் இலக்கணம் அமைந்தஅழிவில்லாத யாகப்பசுக்களைக் கட்டி ஓமஞ் செய்தனன். முனிவர்களே! அந்தஓமகுண்டத்திலிருந்து சொலிக்கும் அக்கினியின் சிறப்பைச்சிவபிரான் நெற்றிக்கண்ணன்பேனோ? அப்பிரான்கையேந்திய தீக்கொழுந்தென்பேனோ? அக்குண்டத்திற் சிவபிரான் உதித்தலால் பிறப பிறப்பற்

றகடவுளைப் பெற்றிட்டவோர் தாயென்பேனே? யாதென்று சொல்லுவேன், காருகபத்தியம், தக்கணாக்கினி, ஆகவநீயம் என்ற மூன்றக்கினிகளிலும் ரித்துக்கள் வகுப்புறச்செய்யும் ஓமத்தினால் முச்சுடரும் விளங்க,அதிதியோடு காசிபமுனி இனிதிருந்த மகச்சாலையில் வேதாகம புராணமிருதிசங்கீதம் பாணிமுதலான வாத்தியங்கள் எங்குமுழங்கின.

பருவத்தில் அட்ட அவிசுகளின்மணமும் நெய்கலந்தவவை ஓமத்தால் வருமவாசமும் பிராமணபோஜனத்திறகாக அட்ட பொறிககறிமணமும அவர்களுக்குச்சூட்டுமலர்மணமும் எங்கும்வியாபித்தன. யாகமண்டபத்திலுள்ள மாணிக்கமணிகளும் முத்துமாலைகளும் தக்ஷிணையினபொருட்டுக்குவித்திருக்கும் பொறகுவைகளும் தோரணத்திற்கட்டிய சந்திரகாந்தக்கறகளும் திரிலோகங்களும விளக்கமுறச்செயதன. உலகத்திலுள்ள மனனுயிா முழுதும ஒருவழிவந்து மொய்த்தபடியால அந்தயாகசாலை பிரளயாநதத்தில உயிரனைத்தும் வந்தொடுங்கும் சிவபிரானடாதங்களை யொத்திருந்தது. அன்றியும் அம்மூன்று அக்கினிகளும சிவபிரான மூனறு திருவுருவெடுத்தது போலவும், அபபிரான் கபர்த்தமென்னும் சடாபாரத்தை மூன்று வகுபபாயபபிரிந்து மேல துனியாக்கிக்கட்டியதுபோலவும் அவர்கையேந்திய முததலைச்சூலம் போலவும் விளங்கிற்று. இன்னும் அம்முனிவன் யாகசாலை, அங்குச்சூழந்திருக்கும்பிராமணசமூகங்களேமுகங்களாகவும் ஓமாக்கினிகளே கண்களாகவும் தூண்களே புயங்களாகவும் தருப்பைகளே வேணியாகவும் ஓம தூமமே விபூதியாகவும் தோரணங்களே ஆபரணங்களாகவும் சிறப்புற்றுச் சிவபிரானை யொத்திருந்தது. இனனுமம அச்சாலை “திசைமுகமறைக்கூற்றுல பிரமனையும்” திரு அகஞ்சிறத்தலால் விஷ்ணுவையும் இசைபெற தது திக்கையால் கணபதியையும்,எதிரிற்சத்து இயங்கையால்(சத்தி * அங் *கையால்)சுப்பிரமணியனையும் ஒத்தது. வேதங்களுக்கும் முக்காலங்களுக்கும் விஷ்ணு பிரமாதியர் உள்ளத்திற்கும் பஞ்ச பூதங்கட்கும் அப்பால் நின்றருளும் புனிதனே உலகரக்ஷார்த்தமாக அங்கெழுந்தருள்வானானால் அம்மகச்சாலையின் சிறப்பை எவ்வாறுகூறுவது?

இவ்வாறு காசிபமகாமுனிவன் செய்துவரும் யாகக்கிரியையெல்லாஞ் சிவபெருமானுக்கே செல்லக்கடவதாய்ச் சிந்தித்துத்

¨ரன் யாதொருபயனுமவிரும்பாமல கண்ணுதல் மூர்த்திக்கே ய
றபிதமெண அருளிநிறகையில் சிவனடியாராயாவரும் வணங்கிப்
¹போறறச்சிவபிரான மரகதாம்பிகைசமேதராய அநதயாக உதத
ராக்கினியினின்றும் மேலெழுநது விளஙகலுறறுர்.

இவவாறு கடவுள் அடியார உள்ளசசெநதாமரைமேல் விள
ஙகுவதுபோல யாகாகனிமேல விளஙகிய சிவபெருமானைப்ப
லவகைத்தேவா முனிவரோடு காசிபன தெரிசித்து ஆனநதககட
லில் மூழ்கலாயினன தேவாயாவரும்பரவசமுறறனா காசிபன
கடவுளின பாதாதிகேசம்வரை ஒவ்வொரு அங்கஙகளையும கண
களாரத் தெரிசித்துப பறபலவிதஙகளாகப் புகழநது மலாசொ
ரிந்து வணஙகிநின்றனன. உடனே யருள்மூரததி அம்முனிவனை
நோக்கிக்காசிபா, பிரமாதிதேவாகளுமுனனைப்போல எனக்கு உ
பசரித்திலர், விஷ்ணுவின் நயனூாச்சனையிலும நீசெயத ஆாசச
னைகளபெரிது வேதஙகளும் உனனைப்போலெனனைக்கணடு புக
ழவிலலை. நீயெனனைமகததாலும மனத்தாலும அர்சசித்தமையா
லஇஙகுஎழுநதனம். வேணடுவதெனனை, எனறருளலும், முனிவ
ன், சுவாமி விஷ்ணு பிரமாதியரையும் மயக்குகினற மாயையிலே
நான் மயஙகாமல பிறதெய்வஙகளை வணங்காமல உனனையேவண
ங்கிப்பத்திசெயயல் வேணடும, எனபேரால நீயுமஇநததீாத்தமு
ம் இந்தப்பதியும் விளஙகவேணடுமெனறனன.

கடவுள் முனிவனைத்தழுவியுபசரிதது அவவரங்களெலாம்
அருளிப்புகல்வதாயினர். காசிபா! உனக்கு ஞானோபதேசமுஞ
செயதோம். ஆகையால் நீஅடுத்தகல்பத்தில என் அமசமாய்க்
கபிலமுனியாய உலகததிலுதிதது நல்லோராயாவருககும் சாஙகி
யயோகததை உபதேசிககககடவை இன்றுமுதல்நீகேட்டுககொ
ண்டபடி நம் பெயா காசிபேச்சுரா இத்தீாத்தம் காசிபதீர்ததம்
இப்பதி காசிபேசபுரம எனவிளஙகக்கடவது நீசெயததவத்தா
லே உலகமெல்லாம உயயும்பொருட்டு அம்பிகையுடன நாம இவ
விடத்திலே விளஙகி வாழுகின்றோம். ஆகையால நீஅதிதியுடன
இத்தீர்த்தத்தால் என்னை நீராட்டிஅருச்சித்துவரக்கடவை. அமபி
கையின் பேரால் இத்தலம் அம்பையெனவும்பெயாபெறும், இத
தீர்த்தத்தில் மூழ்கினூர் பிறவித்துயர் அணுகார்,புத்திரபேறுமு
தலான சம்பத்துக்களும் அடைவார்கள் நீபுகழ்ந்த வாக்கியங்க
ளால் எம்மைப்புகழ்ந்தவர் சிவகதிபெறுவாாகள், நீயேநமக்கு

அந்தரங்கமாதவனை என்றருளித் தேவர்யாவரும்புகழ்ந்து போற்ற ஓர்மணிலிங்க சொரூபமாய அவ்விடத்திலேயே விளங்கலாயி னார். அம்பிகையும் ஓர்மரகதமணித்திருவுருப்பெற்றனள்.

இவ்வாறு திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியபெருமானையும் அம்பிகையையும் யாவரும் வணங்கிக்களித்தாக காசிபமகாமுனி வனைப்பற்பலவிதங்களாகப்புகழ்ந்தனர். உடனேகாசிபன் யாக மெல்லாமுடித்துத்தக்ஷிணைநல்கி அவபிரதஸ்நானமுஞ்செய்து சுவாமி காசிபேச்சுரரையும் அம்பிகையையும் பூசித்து வரலாயி னன்.

முனிவர்களே! இக்கதையைப்படனஞ்செய்தவர்கள்சிவசா ரூபமடைவார்கள் நினைத்தவரும் சிவபதிமுதலான சர்வாபீஷ்ட மும் பெறுவார்கள் என்றுசூதமுனிகூற மற்றையமுனிவர்கள் அ வரை மிகப்புகழ்ந்து எரித்தாட்கொண்டார்சரிதமும் கருணைசெ ய்தருளுதல்வேண்டுமெனச்சூதமுனிமேற்கூறலாயினர்.

காசிபேச்சுரச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறவது.
எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

பொன்வந்த களம்பமெனும புரத்தில்வாழ்ந்த பூசுரனும்பி ரமோதன பொற்பூண் செல்வம்—பின்வந்த வனுக்குளனபிரி தந்தநல்கான் பெரிதுபொருள் கவர்ந்தயலூர் பெயர்ந்துவாழ்ந் து—மின்வந்த மனைமக்கள் யமனூர்மேவ வேண்டுநிதி பெய்த வொருவேயதுதன் னின்றித்—தென்வந்து குயினகரஞ் சேர்ந்து சைவத் திருத்தமறையவனோடு சிநேகஞ் செய்தே. (௧)

அவனிடமத் தண்டையடைக் கலத்தில் வல்கி யணிகொண்ட பொதிகைபடர்ந்தரிய கும்பத்—தவனிமெய்ச் சுடரோங்கிப் பொருளைத் தாழ்ந்து சானவிசென் றெழுந்தாங்கு மீண்டுந் தாழ ந்து—சிவனருளா லெல்லிவனப் பொருளைத் தீர்த்தஞ் சென்றெ ழுந்து சிவமறையோற் சேரலோக்கும—பவனமுயர் கதைகளெ லாந் தீபதீர்த்தச் சருக்கமதி லுரைத்தனமேற் பகரக் கேண்மின்.

வேறு.

கடியு மூபபொழிந திளமைகூர் காளையம் பருவ
வடிவ வேதிய னட்டவன வரவெதிர் நோக்கி
யடிக ளாலயத் தோருழி யிருநதன னாக
பொடிகொண மேனியவ வருசசக னிலைமையும் புகல்வாம். (கூ)

களம்ப வேதிய னடைக்கல மாகவுட் கனகம்
விளஙகு தண்டமன றீதலு மேயின னிலமபோ
யுளஙகொ ளோருழிவைததன னுள்ளன வறியான
வளஙகொண மக்கணன மனையுடன வாழந்தனன் வருநாள் (ச)

வெயய தீவினை வலியினுற சைவவே தியறகு
வைய மௌளுறு நல்குர வடுத்ததால் வருநதிக்
கையி லுள்ளன கழுத்தினி லணிவன வான
செய்யபொான னெலாம் பசியெனுந தீயவற் களித்தான். (ரு)

உண்ண றகென றுமற்று டுப்பதற் கென்றுமற் றுளள
வண்ணக் கஞ்சத்தின் கலனெலா மாற்றின னயினருன்
மண்ணிற் செய்கலம வாஙகற்கும் வகையில னுறு
னெணணற் காவதோ மிடிசெயுங கொடுமையி னியல்பே. (சா)

பெற்ற காதலங் குழவியு மனைவியும் பெரிது
சுறறு தீயினிற சூழ்தரு மிடியினால் வேலைக்
குற்ற போனக மினமையா லுடலெலாம் வாடி
வறற லாயினா தானுமோர் துரும்பென வறண்டான. (எ)

சுற்ற லாமொரு முழமபடு துணிக்குமொர் கவளத
துற்ற தாகிய வுணவுக்கு மலநதன னெண்ணீாக
கற்றை யஞசடைக் கண்ணுதற் பூசைகா ரணத்திற
பெற்ற நாடுரி யமுதொரு வேளையிற் பிரித்தே. (அ)

எட்டு மக்களுக் களையுண வெயதுமா றளித்து
மட்டி ருநதபூங் குழலியுந் தானுநீர் மடுத்து
கெட்டு யிர்ப்புட னிரவெலா நித்திரை யின்றி
கொட்டு நீர்விழி மலங்கிடக் குலைகுலைந் தயாவான். (கூ)

அயன் மனைச்சிறு குழவிக ளணிமணிக் கழுங்கி
மயல்கொண் மக்கடம வதனங்க ளைக்கிமாழ் குவனுஞ்
செயனுங் காலமு நோக்கியோர் செயவினை செயறகங
கயல தாயது விதியெனி லாக்கமாங் குறுமோ. (ய)

கள்ளனே யென நகரவர் கடிந்திவ னெவனெனா
றள்ளு றீரென வுறவினர் சார்ந்துநட் புறுவார்
கொள்ளி நோபல் மொழிந்திட வுலைக்களக் குகையில
வெள்ளி யாமென மனமெலா முருகிவிம் முவனால். (௰௧)

பித்த னெனதிடப் பேயெனப் பேதையே யெனனச
செத்தி லாவுயிரச சவமென விகழந்திடத் திரிநதா
னித்த ராதலத தெக்குலத் தியாவரோ யெனினு
மதத மிலலரோ லழிவதே யழகினு மழகே. (௰௨)

இன்ன கனனலோா யுகமெனவிவணகழித திடுநாட்
பொனன கச்சிலே யவர்க்குறு பூசனை யாறறி
யனன மாநகருங் குழவிகட் களித்தக மேவிப்
பனனி யோடக டாரகீா பருகின னிருந்தான. (௰௩)

ஆநதவேளையொர் விருநதின னநதண னொருவன்
சோநதமானவன வருதலுந தொழுதெதிா நாடி
மூநத வாதன மளித்தன னமுதிடு முறைமைக்
கெந்த வாறெனக கலஃகமுற றிதயமாழ கினனால. (௰௪)

முன்ன லாயினன முன்னொரு மூப்பின னமபாற்
றனன தாநகரத் தடியடைக் கலத்தினிற றநதா
னன்ன தறகுளே தேனுமொன் றிருப்பதற கமையு
மென்ன வெண்ணின னெடுத்தன னிரட்டுறப் பிளந்தான். (௰௫)

பிளத்த லும்பசும் பொன்னிறம் பிறங்குமா நிதியின்
வளத்தை நோக்கினன் மகிழ்வெனும் வாரிதி யாழந்தான்
களத்தைக் காணெனக் காட்டினன மறறவள கணடா
ளுளத்தை யோ[illegible] வோதின னுள்ளன வெலலாம. (௰௬)

சொல்லு நாயகன மொழியெலாஞ் செவிசுடத் தோகை
யில்லடைப்பொருள் கவாதர லெவர்களுமே தீமை
யல்ல தில்லையா னருசினுங் கொடியதீ தாமா
னல்ல தில்லையிக் காரிய நரகமே நல்கும. (௰௭)

காணக் கொல்லுமோர் விடமிது கருதவும படுமோ
பேணிக் தேட்டிடிற் கொடுத்தவா பெரிஅநீர் தலைகீழ்
நாணிக் கோட்டிட லழகதோ வஃதினு நலிதன்
மாணச் சிறிய தல்லவோ வெனப்பல வருத்தாள். (௰௮)

வேய்பி றங்கிய தோளிசொல் விதமெலாங் கணியான்
சேய்பி றங்குபொற் காசெலாஞ் செலவிடத் துணிந்தான்
பாய்பி றங்கலை வைப்பெலாம் பணமெனிற பிணமும்
வாயபி றங்கிடப் பிளக்குமென் றுரைக்குமேன் மற்றென்.(யக)

பெருந்த னத்தொரு காசினு முனப்பொருள் பெருக்கி
விருந்து மோமபினன் வெறுப்புற விழைவன வெல்லாந்
திருந்த லாயினன் மலையெனத் திருமனை குயின்றான்
பொருந்து மக்கட முடம்பெலாம் பொன்மணி நிறைத்தான். ()

கண்டு நேர் மொழிக் காதலி தனக்குங்கற் கனக
மண்டு பூண்பல வளித்தனன் வனிதியென் றுரைப்ப
வண்ட லம்புகை வாங்கின ளென்செய்வாள் வனைந்தாள்
கொண்ட வன்மொழி மறுத்திடல் கோதெனக் குறிப்பாள். ()

வேறு.

உண்ண லெலா மமுதானு முடுப்பதெலாம் பொற்றலைய வுடுக்கை யானு—னெண்ணலெலாம் பொருளானு னெழுதலெலாம் வாசிபெருக் கெழுத்தே யானு—னண்ண லெலாம் பெறலானு னல்வருக்கு நடுவிருக்கு நலமோ னானன்—மண்ணலெலா மணியானன் மதிபபதெலாம் பொருளுடையார் மாட்டே யானன். (உஉ)

கரமிருந்து மிலனானன் கண்ணிருந்துங் குருடானன் கடந்து செல்லுநு—சரணிருந்து முடமானன காதிருந்துஞ் செவிடானன் றடக்கை யேந்து—மிரவலருக் கிவதற்கு மின்னருளி னோக்குதற்கு மெழுந்து சென்று—பரவுதற்கு மவர்மொழியும் பழங்கன்மொழி யிற்சிறிது பறறற்கும்மே. (உ௩)

நிலையான வுறவினரு நிறையான கட்பினரு நெறிநின் றேரு
மலையாத பெரும்புகழு மாகமபு ராணமுத லறிவுமெய்ம்மை
குலையாத பெருந்தவமுங் குனமுத மெஞ்ஞான குருவுமியார்க்குந்
தலையான பரசிவமும் பெறுவீடும் பொருளெனவே தருக்குற் று
றனல்.(உச)

பாரிடத்தார் பரம்பரையோர் தொழில் விடுத்தா னெனவிகழ்ந்து பழிப்பா ரெனறே—சீரிடதோ ரணங்கெடுத்தார் தமக்குரிய பூசைமுறை செய்வ தானு—னீரிடத்தோ ரற்பருக்குஞ் செல்வமுறின் முன்னிலைமை நினைத்தல் செய்யா—ராரிடத்துஞ் சுணக்கமுறு ரவர்க்கதுவே யமனன்றி யறைதற் குண்டோ. ()

அளவேறு பெரும்பொருளிற் சிறிதாலே யணிகலனு மகமு
மற்றும்—விளைநிலனும் பலகொண்டான் மற்றதெலாம் புதைத்து
வைத்தான் மேலுமாவல்—கிளைதரலாற் குயிலேச ராலயத்தும்
பொருள்பலவுங் கிரகித் திட்டான்—கொளக் குளிர்ந்து பிறகு
கொது நஞ்சமெனச் சிறிதேனுங் குறித்திலாதான. (உசு)

அகமேவு மன்பின்றித் தினப்பூசைக் கடனறுலேப்பச் சுடு
நீராடி—நகைமேவு பொறகலனும் பொற்றூசும் வெண்ணீறு நல
த்துவேய்ந்து—முகமாக வருவாரைப் பலர்விலக்கச் சிவத்துவி
சன் முடுகிசென்று—பகல்வேட தாரியைப்போற குயிலேச
ராலயத்திற படர்ந்தா னன்றே. (உஎ)

சன்னிதியில் வருகின்ற வருச்சகனைப் பிரமோதன் சார்ந்து
கண்டுஞ்—சொன்னமணிப் பணியாலுந தூசாலு மிகப பொலிந்
ததோற் றததாலு—மின்னவனென் றறியாது மயககமுறறு னு
ழையுள ராலினிது தேர்ந்தான்—முன்னிலையி னிலையாளுை முக
நேர்ந்தான் சரசமொழி மொழிவதானுன். (உஅ)

வேறு.

ஆருயிர்க் குயிரேயான வன்பனே நீயுமற்றைச்
சீருறு மனையா டாமுஞ் சிறுவருஞ் சுகமோ விந்தப்
பாருளோர் புகழ்ந்து போற்றும் பண்பெலா மளிப்பதான
வேருறு செல்வமல்லா மெய்தல்கேட் டகமகிழ்ந்தேன. ()

கடந்திடும் பொழுது நோயா னலிதரும் பொழுதுங் காணா(ந்து
படர்ந்திடும் பொழுதுந்தெண்ணீர் படிந்திடும பொழுதுஞ்சோர்
கிடந்திடும் பொழுது மொன்று கேட்டிடும் பொழுதுமாறு
கடந்திடும் பொழுதுமன்பா கருத்தைவிட் டகன்றிலாயே. (௩௰)

எந்நெறியான் சென்றாலு மென்னகத் திருத்தி யாலே
யென்னைவிட் டொருகாலத்து மிணைபிரிந திலைநீ யையா
நின்னகத தெந்தநாளு நிலைத்துளே னுதலாலே
நின்னையான் பிரிவதான நெறியெறகு மில்லை யாமால். (௩௧)

ஒன்றுயி ரிவர்க்கங் கென்னே வுடலிரண் டென்னத் தேறுன்
மன்றலங் கமலத்தோன் முன் வகுத்தனன் வளர்வ தாறே
மன்றிமற் றுண்டோ வையா வலைகட லுலகி னம்போ
னன்றுறத் தொடர்வு கொண்டார் நவிலிதற் குள்ளா ரோயோ.()

நின்றொரு விடைகொண் டார நீள்வரை முனிவன் றந்த
மின்னிய சுடராற கங்கை மேயின னங்கு மூழ்கி
யிந்நகர்ப் பொருளை வந்தே னரைதிரை மூப்பி கந்தேன்
றன்னிகர் காளையான பருவமுந் தழைக்கப் பெற்றேன். (௫௩)

உன்றுவ லீர்ப்ப வந்தே னில்லடை யாகவுன்பால
முன்னொ ணளித்த வென்றன் முழுதுயிர்ப் பொருளே யாகி
மன்றுங்கின் றிலங்குதண்டம் வழங்குதி யென்று னின்ன
சொன்னானை யாதிசைவ னோக்கின்ன சொல்ல லானான். (௫௪)

அந்தண வெந்தலூருன் னபிதானம் யாதே திங்கண
வந்தவா வுனனோடெந்நாள் வாஞ்சையிற றுடாபு கொண்டா
னெந்தலூ ரெவனே யிவலூரெந்தலூ யானு ரெல்லாம்
புந்தியிற றெளிந்து தானோ புகன்றனை புகலிலாதாய். (௫௫)

சகத்தையும் புரட்டவல்லாய் சாந்தனை யென்றே நின்ற
ன்—முகத்தையான் கண்டேன முன்னே முறைமுறை நடபுற
றுன போன—மிகப்பசப புறுத்துகின்றுய விழித்துக்கொண்டிரு
க்கும போதம்—பகத்தையும பறிப்பாயபோலும பாராத்திடினி
னைபபோ லின்றுல (௫௬)

மத்தமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ வறிவை மூடிம
பித்தமோ பிறபிறகொண்ட பேதமைக குணமோ வல்ல
வெத்தனோ வெவருமாழக விந்திர சாலங் காட்டுஞ
சித்தனோ விவருண் யார்நீ செப்புதி விரைவி னம்மா. (௫௭)

இல்லடை தடிதந்தானு மெனனுட னடபுற்றுனு
மல்லல மலையயோகி வரத்தினுற காசிமேவி
நலவிந நகருற்றுனு நரைதிரை மூப்பிற்றுனு
சொல்லலு நன்றுனன்று சூழ்ச்சியு நன்று நன்றால். (௫௮)

தொடர்புள னென்று யின்னுஞ் சோதர னென்று மல்கு
மிடனுற யானுநீயென றியம்புவை போலு நெணணீா
படர்தரு முலகிலயார்க்கும் பசிககளல களற்று மேலவ
விடர்கெட விஃதோ சொலவா ரின்னமுஞ் சொல்வா ரன்றோ ()

நின்னைத்தான் மயங்கேனென்று நோந்திடேன் பேரி போதி
வென்னைத்தான மயக்கமுற்று ஒத்தனை சோடி யேயோ
கொன்னைத்தா னூசிகொண்டு கொல்லாதம் மறுகு மாறல (ன்
புன்னத்தான் செலவா ரொத்தாய பலிகுமேர் பலியா ரென்று

௧௮ம் எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கொடியனு மாதிசைவன் கூறிய மாற்றங் கேளா
வடிவயிற் றெரிவுதோன்ற வம்பக மருவி சோர
மடிதரு கலையும் பாம்பாய் மற்றதுகடிக்குமென்று
முடிவறி யாதுகெட்டே னெனமன முன்னி னொந்து. (௪௧)

களம்பனு மவனைநோக்கிக் கருவிழி யனையா யென்பேர்
விளம்புபி ரமோதநன்றே மேலைநா ளீயு நானும்
வளம்பெறிக் கோயில்வைத்தே வாஞ்சையி னட்டோ மன்றே
வுளம்பெறு மறநிரீக்ஷி யோசனை யுறுததல் வேண்டும். (௪௨)

என்னைநீ நயந்துமேனு னில்லிடை யழைத்துச் செல்லப்
பன்னியைப் புதல்வாதம்மைப் பார்த்தனன் களித்தே னன்றே
விந்நகரிருந்தார் யாரு மிங்கிவ ருடனு மஃதின்
மன்னிய வுயிருமென்ன வழங்கிட வாழ்ந்தோ மன்றே. (௪௩)

மற்றுமென் வரலாறெல்லாம் வகுத்தன னுயிரும் வாழ்வும்
பற்றுமித் தண்டமன்னப பகர்ந்தடைக் கலத்து நின்பா
லற்றைநா ளிததே னன்றே வசலமுற் றினிதுமீளப்
பெற்றநா ளித்தியென்னப பேசின னகன்றே னன்றே. (௪௪)

உரைவழிப் பொதியின்மேவி யுறுவராற் காசிசென்று
நரைவளர் திரையுமூப்பி னலிதனு மறவிங் குற்று
வரைநிகர் புயத்து வாவா வாயந்தனன் வந்தே னஃதாற்
புரையுள தென்னையயம் பொருந்துவ தெனனை யையா. (௪௫)

உருவத்தால் வணநதா லையமோங்கு மேலுரை யாதுள்ளப்
பருவத்தா லொழுக்கத் தான்முன் பற்றிய குறியா லுண்மை
மருவத்தா னினையா தென்னோ வந்துபோகின்ற செல்வக்
கருவத்தான் வெறுத்த லென்னோ கருதிநீ யளித்தி யென்றான்.()

அந்தண னுரைத்த வெல்லாங் கேட்டன னாதிசைவன்
மூந்தநம் முடனட்டானு மூங்கிலர் தடிதந் தானு
மூந்துமூப் பெறிந்து நல்ல வுவாவென முனைத்திட்டானும்
வந்திடு மிவனேயென்ன மனனுறத் தெளிந்தா னேனும். (௪௭)

வென்றியும் புகழு நல்கும் விரிதரு நிதியமெல்லா
மின்றியா மென்றுமுன்ன ரியம்பிய மொழிக ளெல்லாம்
பொன்றிடு மெனவுந் தேர்ந்தான் புகன்றதே புகலாநிற்பான்
கன்றிய மனத்தனுகிக் கடுத்தன னுரைசெய்வானும். (௪௮)

ஆரண மறையோ னீயா னாகமமறையோன் பற்றுங்
காரண முளதோ நின்னைக் கண்டதேயில்லைச் சாவச்
சூரணம் புரிவே னின்னுஞ் சொல்லையே லுயிரோவேன் டுற்றுற்
றோரண வாயிற் கப்பாற் றலைதியென் றுரைத்தான் பாவி. (௪௯)

பாதகன் மாற்றங் கேளாப் பகிரெனா வயிற்றிற் செந்தீ
வேதனை வெதுப்பச் சோர்ந்த வேதியன் களம்பன் மீண்டுஞ்
சாதனை புரியேல்வைத்த சரணிதி கவரோற் சீத
னாதவ னுள்ளமட்டு மழிதா கழுந்திடாதே. (௫௦)

எனக்குநீ மறைத்தாயேனு மெங்கனு நிறைந்து நிற்பா
னனக்குநீ மறைக்கலாமோ சாதயிங் கிழந்து வாழ்வா
ரினக்குல முளதோ வெல்லா மழியுமென் றெண்ணிலாயோ
மனக்குள மனமே சான்று மறறது வேண்டுமேயோ. (௫௧)

அங்கமு முயிரேபோல வரும்புழை நிறையச் செம்பொ
றங்கிய வூறறுக்கோலைத் தநதநா னிருப்ப வென்மு
னெங்குநீ தநதாயென்று யெனறபோ தடிவயிறறிற
பொஙகிய செநதீசும்மா போவதோ பொடிசெய யாதோ. ()

ஒழிதரும் பொருளவாவி வொழுங்கிலா வொழுங்கின் வவ்வற
பழிதரு மழியாதான பாழ்படு மிசையு நாட்டு
மழுதழு தாற்றுகின்றே னன்பநீ யிரங்கிலாயோ
தொழுதனன் றருதியென்னச் சோர்ந்தவ னடிக்கீழ் வீழ்நதான்.

மாசறு குணத்தான் றுண்மேல் வணங்கினன் கிடப்பச் சைவ
நீசனுங கணியான றுளா னெரிபட வுதைபப தானுன
காசறு வருவா யுண்டேற் கண்டகர் நடடா ரேனும
பாசனத தவறொன்றாலும் படுகொலை புரிவ ரன்றே. (௫௪)

உதைத்தலுங் களம்ப னெஞ்சத் தாறுதெழு சினத்தெழுநது
பதைத்திடப் பதத்தா னெஞ்சிற் பதகனை யுதைத்தான மூண்ட
கதத்தினா லிவர்கள் செய்த கைக்கல கத்தைக் கண்டா
ரிதத்துறை தொடுதவேறு விலக்கின ரியம்பு வாரால். (௫௫)

வழக்கெது முளதேற் கையின் வல்லமை காட்ட லென்னே
வொழுக்கமா ரிவ்வூரெல்லா முணர்ந்தவ ரவைக்கண் சென்மின்
மழுக்கரத் தமலர்கோயில் வயிற்பொரா லழகோ வென்ன
விழுக்கனை யிழுத்துமன்றி லேகினன் களம்பன் சொல்வான். ()

வேறு.

புராரிதா டொழுவீர் பக்கமுற றுறையீர் பொலிதரு கலை
யெலாம் புகன்றீ—ரிராகமோ டிவையு மவித்துளீர் வருவா ரி
யலபெலா முகததினா லறிவீர்—தராசெனு மொழியீர் தெயவதந்
தழைக்குஞ் சபையுளீர் சார்ந்துயாங் கூறும்-பராவிய வழக்கினு
ண்மையா தென்னப பகருக வென்னனும் பணிப்பார். (௫௭)

நற்பிர மோத வையனை நோக்கி நவிலுதி வரன்முறை யெ
ன்னப், பொற்புறு களம்ப முதித்ததும் வேற்றூர் புக்கதுந த
னித்ததும பொற்கா, சற்புறச் செறித்த வரைத்தடி கொண்டி
வ் வமபையி லடுத்தது மடுத்து, நிறபவன றொடர்வு நோவில்
லடையி னிதிசெறி தண்டளித் ததுவும். (௫௮)

வாரமா மலையோய் மாமுனி யளித்த வளர் சுடர் விளக்கினாற்
கங்கை, நீரமே லெழுந்து மீண்டவண் மூழ்கி நிருமலப் பொ
ருனைமே லெழுந்து, கோரமாஞ் சிளைமூப் பின்றியோ ரிளமை
கொண்டதுங் கொடுத்தது கேட்ப, வாரடா வென்றங் கிகழந
துதைத் ததுவு மறைந்தனன் விரிதர வமலன். (௫௯)

அஙகவை கேட்ட வவையுளார் சைவ வந்தணன் றனையுரை
யெனன, விஙகிவன றனனைக் கனவிடத் தெனினு மெங்கணுங
கணடதே யில்லை, யெங்குநின் றவனோ தொடர்புள னெனமு
ன் னிலலடைத் தண்டமீ யென்று, சஙகடம் புரிந்தான் கலகமு
ஞ்செய்தான சார்ந்தன மிவ்வுழி யென்றான். (௬௰)

என்றலு மவையோ ரியாவரோ யெனினு மெனறெனுந் தண்
டளித் துளரோ, நன்றுநீ மொழிதி யெனனலு முனனா நனை
திரை மூபபினு னவிந்தோன், சென்றெனைத் தொடர்வுற் றெ
ருவெறு மூங்கிற, செல்லுனுந் தண்டளித் தினிய, தென்றலம்
பொதியிற கசனறனன் வநதாற் றிருத்தமுற் றளிப்பனென் று
ரைத்தான், [௬௧)

உடுத்தவு முணவு மின்றிநீ யுழைந்த துலகெலா மறிதரு நி
னக்கு, மடுத்திடு நிலனுஞ் செல்வமு மகமு மணிகளு மலிந்த
தென செல்வந், தொடுத்திடு முயற்சி சூழநததெ னெனனத்
தொல்வினை யென்றனன் வினையுங், கொடுததிடு வழியா தென
றன ரொன்றுங் கூறிலன் றலைகுனிந தனனால. (௬௨

பொன்னிறை தண்டே யதுகவர்ந் ததினாற் பொன்னனு யி
னிவ னென்ன, நன்னிலை தெளித்த மன்றுளோ ரளித்த நரனி

வ ளுங்கொலோ வென்ன, முன்னிலை களம்பன் றனையறி கு றிகண் மொழியென வுள்ளன மொழிந்தான், பின்னும்பன் னெ றியி லவையுளா ரையம பெரிதறத் தடைத்தனர் மொழிவார்.

களம்பனே யாதி சைவனே யொன்று கழறுதங் கேட்டி ராற் றெயவம், விளம்பிய படிவ ரகத்தினி லுன்ற்கு வேதத்தி ன் மேலவ ரவையில், வளம்பெற விளங்கு மென்பரா லியாங் கள் வழுத்தலே மந்திரமாக, வுளங்கொடங் கொழுக வுள் ளி ரோ வென்ன வொழுகுது மென்றன ருரைப்பார், (சுச)

மாசறு தவமு ளுற்றிய வழியான் மழுவலான் றனக்கு மா கமத்தின், பூசனை புரியு மகிமைகூர் சைவ பூசுர ருயினை பொய்மை, பேசுவ தெனைப்பொற் றண்டமே கவர்ந்தாய் பிர மோதனிங் கிவனலா தில்லை, யாசுறு நரகி லழுந்துறே லின் னே யளிக்குதி யறைந்தன மென்றார். [சுரு]

ஒழுக்கமா ரவையோ ருரைத்தன கேட்டங் குறுத்தெழுந் தருச்சகன் கவர்தல், வழக்கமோ வென்றன் வழிவழித் தொ ழிலோ வழுத்துமின் வலித்தெனை மதிகரும, புழுககமோ வுரை ததீர் வேணடுமே யுண்மை புராந்தகன் சன்னிதி புகல்வா, மு ழுக்கவும் வெறறுத் தண்டமே யெனன மொழிநதன னவையு ளார் மொழிவார். (சுசா)

உணமைமம பெருமான் சன்னிதானததி லுரைப்பலென் று ரைததனை யெளிதோ, வெண்மையா நீரு நீறவோ பொருளா ன மெயயுயிா விடுததலென் வீமபோ, நுணமையா நினககோ ருறுதியா யினன சாறறின மெனபபல புகன்று, ரொணமையு ம தியா துணமைமயே புகல்வ னென்றன னெறிமுழுக் குறுவான்.

கறையறு களம்பன் வினைவழி யாவுங கதிக்குமென் றகத திடை கருதித், தறைபுக ழவையீ ருண்மையே சாறறத் தக்கா ள் குறிக்கவென் றுரைபப, மறைபுகழ காசி பேசனா யாத்து மற்றைநாட் சோமவாரத்தி, லறைகவென் றுரைப்ப வாங்கதே கலமென் றகமகிழந தருச்சக னறைந்தான. (சுஅ)

மன்றுளார் யாருஞ் சென்றனர் முன்னர் வகுத்ததே வகு த்ததா வழக்கில், வென்றன மெனனுந் தருக்கிலாச சகனும் விதிமுறை செயததனி புகுநதான், கனறிய மனத்துக களமப

ஙமாலைக் கடன் செய வகன்றனன் கதிரோன், தன்றிய பதக
னழிவுரைக் கொழுநதி சுட்டதாற் றெடுகடல குளித்தான். []

வேறு.

நாளைப் பொய்மை நவிலுகிற் பானபட
மூளச் செந்தீ யிதாமென முன்னரோ
வாளக் காரணி வானக மாகிய
வாளக் காறகுறி யாற்றுதல் செக்கரோ. [எய]

நஞ்ச மன்ன நினைததில னட்டவ
னெஞ்சி லாநிதி யாவுங் கவர்ந்தவன்
வஞ்ச மன்ன வளர்த்தவ னர்ச்சக
னெஞ்ச மன்ன நிறைந்தது கங்குலே. (எக)

கள்ளன் போலில் லடைப்பொருள் கைத்தலை
கொள்ள லென்று தன் கொண்கர்க் குரைத்தவள்
விள்ளும் வானவெண் மீனிகர் கற்பின
ளுள்ள மென்ன வுதித்தது திங்களே. (எஉ)

புல்லர் கைபபடு பொன்சில போழ்தினி
லிலலை யாவது போன்மதி யேகலு
மல்ல டர்நததங் காவது பாத்துணர்க்
கொல்லை யல்க லுடறறுதல போலுமே, (எ௩

அந்தி போயிரு ளாகிப் பினம்புவி
வந்து போயது மற்றவக் கோயில்வா
யிந்து சேகரர்க் கெய்திய பூசைசெய்
மநதன் சூழசசி வழுத்துகிற பாமரோ. [எ௪)

அநதி மாலையி லாலய மேவினுன்
முந்து பூசை முறையனை யாமமட்
டெந்தை யாருக் கியற்றினன் பின்னினைந்
திந்தவாறு மனத்தினி லெண்ணுவான். (எ௫)

தூயயா ளுெடு தொடர்புள னன்றெனக்
கையிற கோல்வெறும் காம்பிகழ கோலெனப்
பொய்ய னென்னைப் புகன்றனமென் செயவோ
மையயோ வவை யோரறி வாகவே, (எ௬)

நெஞ் சறிந்திடு மெய்ம்மையை நேர்கெடும்
வஞ்ச மென்று மழுவல லுலயத்

தெஞ்சி லாதுளை செய்குது மென்றனக்
தஞ்ச லாய துறை நெறி சேர்த்தனம். (எஎ)

ஐயன் மேற்கொண் டுறைந்திடிற் பொய்மையாக்
அய்ய நீதிற றுலேவது திண்ணமாற்
செயய பொறகுச் சிறந்தவொ ராருயிர்
வெய்ய வாறு தலைப்பாது வீணன்றே. (எஅ)

ஆவிக் கேயழி வுற்றபி னும்பொருள்
பாவிக் கென்னே பயனுள தையையோ
காவிக் கேர்தரு கண்ணிநங் காதலி
கூவிக் கூறல்கொ ளாதுகெட் டேமரோ. (எகூ)

வீற்றின் மன்றில் விளம்பிய கூற்றெலா
மாறறிக் கூறல் வழக்கிலே கூறிடின்
வேற்று ளாரொடு வேணடினர்பற்பல
தூற்று கிற்பர் அடித்துயிர் வாடவே. (அ0)

என்ன செய்குது மெனறயர்ந் தேங்கின
னுனனும் யோசனே மேலுள மூன்றினன்
பொனனி ளேர்சடைப் புங்கவர் லிங்கமேன்
மன்னி ராவகை செயய மதித்தனன். (அக)

தந்து சுற்று நடக்கடத் தொன்றுநீர்
சந்து போதலர் தந்தன னேயனே
மந்திரங்கள் வழாது புகன்றதில்
வந்திருப்ப வரன முறை செய்தனன். (அஉ)

வஞ்ச ரோது மறைவழி யங்குறீஇக்
கஞ்ச நெஞ்சிற் கருதுவ ராயிடின
விஞ்சை மந்திர வித்தக னாவர்
நெஞ்சம் போல நிகழுவ தாதலால். (அங)

பம்ப ரத்தின் முலேச்சியொர பாகமுந்
செம்பொற கோயிலும பீடமுந் தெண்மணித்
தம்ப லிங்கத தடமும் விட்டே யொரு
கும்ப மேருழ கனகுடி யாயினன. (அச

சந்த தந்தவ மேதலே யாயினார்
சிந்த னேக்கரி தாகுமொர் தேவையும்

வந்தோர் கும்பம் வயிற்பெற லாற்றுமேன்
மந்தி ரத்தின் வலியெது வாய்ந்ததே. (அ௦)

மூவருக்கு முதறபெறு மூர்த்தியை
யாவ ரித்தக டந்தினை யாச்சகப்
பாவி கைக்கொடு பைம்பொல னுருமக்
கோவி லுக்கு வடாது கொழுத்தவோர், (அகூ)

சிந்தத் தாரு வடித்தலை சேர்ந்தன
னந்திற்கும்ப மதைப் புதைத் தாலயத்
தெந்த வாயும பொறிதநன னேகிணு
னந்தகாரத் தகம்பறை கொட்டவே. (அஎ)

கண்டிக் காவலர் கைக்கொள்வ ரோனமைத்
தண்டிக் காது விடாரொனத தங்கனே
ரொண்டிக் காதிக் களிததன னிலவயி
லுண்டிக் கள்வ னெனப் புகுந் தற்றனன். (அஅ)

பஞ்சின மேற்கிடை யாயினும் பாதகன்
றுஞ்சி லானினிச் சொல்லிய வாறுபொ
யெஞ்சி லாதுமை கிற்பமென் றெணணினுன்
கஞ்ச நாத னுதித்தல் கருதினுன. (அகூ)

வேறு.

ஆதி சைவன் செய்தி யின்ன வாக வேத வேதியான்
சோதிசென் றடைந்த காலை தொல்வினைக் கடனமுடித்
தேதமுற்ற பாவி பொய் யிசைத்தவாறு மாநிதி
யாதுமிற்ற வாறு கொஞ்சி லெண்ணி யெணணி மாழகியே. (கூ௦)

உன்னை யின்றி யங்கொர் வீதி யுறையுன் முன்றில் வேதிகைக்
கண்ணுறங்க லாயினன்க ளுவிணிற கரும்புநேர்
பண்ணிலங்கு மொழியிடதத பள்ளிவிட்டொ ரநதணன்
வண்ணமாகி யம்பை மேவு வரதர் வந்து தோன்றினுர். (கூக)

தோன்று கின்ற வேதியன் றுளங்குநீறு மாகமு
மான்ற றலொர் குண்டிகை யணிந்திலங்கு கைகளுந்
தேன்ற தும்பு வேத கிதஞ் செப்புநாவி னணிமையு
மூன்று பத்தி ரண்டி னகக முறையணிந்த மார்பமும். (கூஉ)

கண்டனன் களம்ப னக்க னவினிற் கனிந்தெதிர்
தெண்ட னிட்டு நின்று நின றெரிசனத்தி னாயினேன்
கொண்ட கொள்கையாவு மெனக்கை கொண்டன னெனப்புகழ்ந்
தண்டவாச னத்திருத்தி யலர்கடவி வாழ்த்தினன். (௧௩)

வாழ்த்துவானை யீசனான மறைபுகன்ற வேதிய
னாழ்ந்தவெல்லையை யுன்னிடத்தி லொன்றுசொல்ல வுன்னினம்
பாழ்த்தபாவி யுண்மையே பகர்வதா யுரைத்திருண்
மூழ்த்த போது காசிபேச மூதாதியா முதல்வனை (௧௪)

அளிபடைத்த வொருகடத்தி லாவகித்தி லங்குபொற்
றளியிடத்து வடபுறத்து தளிபடைத்து நிற்பதோர்
புளியிடத்தி னடியிடத்து புதைபுதைத்து வைத்தகங்
களிபடைத்து சதனமூடு கடுகவந்த டைந்தனன். (௧௫)

ஆகையானி நாளையுண்மை யாகிலைசவ னேதுகால
சாகைமேவு சிந்தகந் தழுவிநிற்ப வேண்டுதி
மூகைபோலி ரோனினென்ன முற்றுமென்ற ளித்தருள்
வாகைமேவு நாதனு மறையவன மறைந்தனன். (௧௬)

கரத்தலும் விழித்தனன்க ளம்ப னிங்கு கண்டதெ
னுரத்த தோர்கனவதோமற் றுள்ளதோர் நினைவதே
திரத்ததான துறேயெனத் தியங்கினன் றெளிந்தனன்
பரத்தினின்றி லங்குநம்ப பான்மையென்ற வுண்மையே. [௧௭)

எழுந்தனன் குவித்தனன்கை யெந்தைநாத வேதமும்
தொழுந்த கைத்தி லாததாள்க ளுறச் சிவப்பநற
கொழுந்தனத் தழைத்தநங்கை கொங்கைவிம்மி யாகமட்
டழுந்தல் விட்டிங் கேகுமா றடிமையென்ன செய்ததே. [௧௮)

வேறு.

யாரொருபா தகன்பிறந்த காரணத்தா லொருகடத்தி லிட
முங் கொண்டாய, மாறொருபாற் றுறந்திறவு வாராத வழிக
டந்தென் மனத்திற்புக்காயத, தேறொருங்கு சொரிகொன்றைத்
திருமுடியா யடியேன்செய தீமை போல, பீறொதுங்கு கடல்
புடைசூ ழுலகிடத்தி யாங்கெவரே மிகச்செய்தாரே. (௧௧)

வல்லான முலைச்சியுமை வருடுதலுஞ் சிவப்பேறு மலர்த்
தாளுடையேன், கல்லான மனத்தினிடை நடந்தனையென் கன்றிய

வோ கறங்கேபோலச், செல்லாறு படைத்தபொரு ளிழந்தன
ன்மீட் டருடியெனச் செப்பினேனோ, வல்லாறிங் குறவெளி
யேன செயதவினை யெவ்வினையோ வறிந்திலேனே. (௧௦௦)

எயதா நின்றிருவிளையாட் டெவரறிவா ரெனப்பலவு மியம்
பா நிற்பப், பொய்தானு மருச்சகன்ற னுளக்கயமை புலைக்கு
நிகர் போதா வென்னு, மைதாவு மிருட்படலங் கங்கைதெய்வ
நாயகனை வாழ்த்து கிறபார், வெயதான கலிநீங்கு விதம்போ
லக் கதிருதிப்ப விலகிற்றன்றே. (௧௦௧)

கனறியசெங் கதிருதிப்ப வருச்சகனுந் துயிலெழுந்து கடுக
ச்செனறு, மனறவரைச் சரதமொழி மொழிகுதுமியாம் வம்
மினென மழித்தானுக, நன்றறியு மாஙகவருங் களம்பனுடன்
மற்றுள்ள நகரததாரும், வென்றிமழுப படையுடையார் குயி
லேச ராலயத்தின் மேயினரால். (௧௦௨)

எண்மையிட மிலாதெவரு நெருங்குதல்கண் டருச்சகனு
மெழுந்து தெணணீர்த், தண்மைபெறு பொருனையிலே மூழ்கி
மணி யிலிஙகத்தைத் தழுவி நின்றங், குண்மையிலா வுண்மை
சொல வொருப்படுங்காற பிரமோத னுறைத்துக்கூவி, யண
மையருச் சகனையழைத் தினனவவை யோரறியவறைகிறபானல்.

இப்பெருமான் றனைத்தழுவிச சரதமொழி நீயிசைத்தா லே
ற்றுக்கொள்ளேன. செப்பரிய பாதகத்தா னினனோடி யான
ரகனு சேறலவேணடு, மபபுனிமா மரந்தழுவி யறைதியென
வவையோர்முன னளித்தவாறே, செபபுவனென றருசசகனுங
குரைத்திடலு மனறவரித் திறஞசொலவாரால. (௧௦௪

வெருறழியிற புன்னுளதேற் கொடிபுகுதப் பயமாம்புண
வெங்மீதின்றே, லெங்நெறியிற புகுந்தாலென சரதமுள னுயி
டினீ யிவ்விடத்தி, லிங்கெடிய மரநதழுவி யிசைத்திடலால் வ
ருமேத மென்னை யின்றே, லன்னவனறன் பொருளனைத்து மீ
தியென வறபுறுத்த லானுர் மாதோ. (௧௦௫)

பொதுவிருந்த நெறியுணர்ந்தா ரொருவாறு புகன்றவெலா
ம் பொருந்தக் கேட்டு, மதிகலங்கிச் சூழச்சியெலா மறிந்தன
ர்கொ லிவனென்ன மயக்கமுற்றான், விதிநெறியின் வருவதுவே
வருமெனன மனத்துற்ற மெலிவு தீர்ந்தா, னதினெறியே பு
கலதுமெனறுனருச்சகனுங் கதுகேட்ட வவையோர் சொல்வார்

சீர்த்திபெறு கடவுளரோர் சான்றாக வொன்றுசொல நீதே
யாங்கு, பார்த்தவர்க்கும் பாவமுறும் நீசொல்ல வெறும்பொ
ய்மைப் பாழாஞ் செல்வத், தார்த்தியினு லழிநரகுக் காளா
கேல் கேட்டியென வலர்க்கா ரெல்லாந், தூர்த்தன்மனத் துற
நிலையா லுண்மையதே சொல்வனெனத் துணிந்தானுகி. (௧0௭)

கடுத்தெழுந்தான் திந்திரிணித் தாருவினை யிருகரத்தாற் க
ட்டிக்கொண்டா, னடுத்தபுர மூன்றினையும் பொடிசெய்த வா
ளனை யானைசொன்னேனே, கொடுத்தவனு மடுத்தவனு மிவனல்
லன கோலும் வெறுங்கோலேயானிங், கெடுத்தமொழி பொ
ய்மையதே லெனைச்சுடுக தெய்வமென விசைத்தான் பாவி.

வேறு.

பொய்யான மெய்ம்மையிவன் புகறலோடு புரமூன்றும் பொ
டியாகப் புன்னகைத்த, மெய்யானற்றன் கடுங்கோபம் விளைந்து
நெற்றி விழிக்கனலே காற்புறமும் விரைந்துபற்றி, வெய்யானு
மரத்துடனே வெந்து நீறு விடுமாறு சடசடென விம்பல் செ
ய்து, மையாறு மண்டமுதல் வையமேவு மன்னுயிர்க ணடுநடுங்
க வளர்ந்த செந்தீ. (௧0௯)

தீதானபாதகனும் புளியுஞ்சேரந் தீயந்து கரிந்தொண்பொ
டியாய்த் தீர்ந்தாரோனும், பாதாள முதலவானப் பரப்ப மட்டும்
பரந்தெழுந்த சிறிதுகுறை பட்டதில்லை, வேதாரத தீக்கொ
ழுந்தின் மேலிடத்து வித்தகனார் சென்னிமுதல் விளங்குந்தோ
ளக, ளோர்தாயிரத்தளவா யோங்கா நின்ற வொரு விசுவ புரு
டனொன் வுருக்கொண்டாரால் (௧௧0)

தங்கடங்க ளுலகமெலாந் தழற்பிழம்பு தகித்திடலாற் சற்
றெவனுந் தரியாராகி, யங்கணைவிசும் புடையாரு மலர்மேலா
னு மரவணைமேற் றுயிலவானு மகிலத்தாரும், வெங்கணரிப் ப
னகரும் வேதனைடைந்து விளங்குநரும் யுகாந்தமிவண் மேய
தெனனச், சங்கைபடைத் தகன்றிந்தா தரணிமீது சங்கரனா
செயல் தெரிந்தார் வந்து சார்ந்தார். (௧௧௧)

கதிரவர்க்குங் காணக்கண் கடிது கூசுங் கடவுளர்தந் திரு
மேனி முழுதுங்காணு, ரதிதருசெந் தீப்பிழம்பா லனுகலசெ
ய்யா ராங்காங்கு வெகுதூர மகன்று நின்றார், பிதிரொளிசேர்
வாளினொடு பிறைவாயம்பு பிணைகமழு முத்தலைவேல் பிறவுந்தா

ங்கிக, கொதிகொதித்த கொடுங்கோபக் கொள்ளையாலே கோ
றல் குறி காட்டுகைகள் குலவக்கண்டார். (௧௧௨)

நெற்றியினமேற் புருரமெலா நெறித்தல்கண்டார் நிறப்பொ
றிகள் விழிகளெலா நிரப்பல்கண்டார்; முற்றெயிறு நெறு
நெறென மூதண்டங்கண முகடிடிய முழங்குமொரு முழக்கங்
கேட்டார், மறதிரண்ட புயப்படலம் வலத்திடத்து வளிசுழல
ச் சுழற்றுகின்ற வலிமை கண்டார், ஒற்றுகுறி காட்டுபதத் தி
யல்பு கண்டாரினனுயிருந் தாமிருக்கு மிடனுங்காணார். (௧௧௩

சிலகரங்கள் படைதொடுக்குந் தெரிந்து சுட்டுஞ் சிலவிழி
களனல் சொரியச் சினந்து நோக்குஞ், சிலசிரங்கள் கீழ்நோ
க்குஞ் சேணுநோக்குஞ் சிலபுயங்க ளுலகதிரச் சேர்த்துத்தாக்கு
ஞ், சிலபதங்க ளுடகத்தின சிறப்பு நல்குஞ் சிலவாயப்பல் வி
தழ் கடித்துச் செறுதல்காட்டுஞ், சிலபணிக ளாலாலஞ்சொ
ரியச்சீறுஞ் சிலகருவி யிடிமுழக்கஞ் சிதைக்குமாதோ. (௧௧௪

அண்டசரா சரங்களெலா மழிப்பான் வேண்டியகோரபயங்
கரரூப மெடுத்தானை—னெணடிசைமே லெவண்புகுது மென்
னுயாரு மேங்குறுகா லிரங்காதி ரிருகை கூப்பித்—தெண்டனிட
க்கருணை செயுந் தேவனென்று திருமகிழ்நன் செப்பிடலுஞ் செ
யதுநினைரூர்—மண்டலங்கள புகழபுருடோத் தமனு மாயோன்
மலாக்கரங்கள் குவித்தினை வழங்கலானான். (௧௧௫)

போராரும் வலிபடைத்த புரத்தினார்க்கும் புதுமலரின் க
ணைசொரிந்த பொருவிலாக்கும்—பாராரு நரவரிக்கும் பரும்ப
னறிக்கும பாரதனுக்கு மூனறுமதம் படுங்கரிக்கும—வாராத
பெருங்கோபம வந்ததெனனோ மறறுள்ளோர தீமையெதும் வள
ர்ததிடடோமோ—காராரு மிடறறரசே கடுததனீங்கிக் கருணை
கொடு கடையோமைக காவாய நீயே. (௧௧௬)

சுற்றுகடல் கொதித்தாலச் சூடுநீப்பச் சுத்தமுறு தண்ணீ
ரொங் குளதே சூனு—பெறறவளாங் கதைமுனிந்தாற பிறகுகா
க்கும் பெறறியின ராரோயோ பெரியாய நீயே—முற்றிடவே
முனிந்தாலம் முனிவு தீரப்பார் மூதண்டத் துளரோயோ முதனீ
யனறி—மறறவரொங குளரோயோ வலியிழந்து மதிகலங்கு மெ
ளியாரைக் காககமாதோ. (௧௧௭)

ஆரணனே நீமுனியே லடியார்க்கன்ப னானவனே நீமுனி யே லகிலபூத—காரணனே நீமுனியேல் கருணைபூத்த கற்பகமே நீமுனியே லாலகால—பாரணனே நீமுனியேற் பகரும் வேத பாரகனே நீமுனியேற் பரமானந்த—பூரணனே நீமுனியேற் புன்னகைத்துப்—புரமெரித்தாய் நீமுனியேல் பொறுத்தாள்வா யே. (ககஅ)

வென்றிமழுப் படையுடையாய் நின்னருள்போற்றி வேதாந்த வித்தகனே நின்னருள் போற்றி—மன்றினடம் புரிந்தருளும் வரதா போற்றி மறைநான்கு மறிவரிய வடிவா போற்றி—குன்றோர் கைச்சிலையாகக் குழைத்தாய் போற்றி குணங்குறிகற் பனை கடந்த குழகா போற்றி—நன்றிதெனத் தீதிதென நயந்துதே ரு நாயினார்க்கு மருள்சுரக்கு நாதா போற்றி. (ககக)

வேறு.

நீயே கதியென் றிவ்வாறு நெடுமால் புகழப் பிரமோதன
வாயே குழறப் பலதுதிகள் வழங்கி வணங்க வானவருஞ்
சேயோ மணிப்பன் னகராதி திரிலோகத்தா ரெல்லாருந்
தாயே நீயே கதியென்னத் தாழ்ந்து வணங்கச் சிவபெருமான்,)

உள்ளக்கனிவா னமகிழ்வெய்தி யுறுத்தனித்தாங் குமையொருபாற்
கொள்ளப் பரம சாந்தநிலை கொழிக்குமைந்து முகங்காட்டி
மள்ளல் விடைமே லெழுந்தருளி மந்தகாசஞ் செய்து மபங்கறை
வெள்ளக்கடல்போன் மேனியனை விளித்தாங்கருளல் புரிவானால்

மாயா கேட்டி யொருபாவி வஞ்சத்துண்மை வழுத்தியதாற்
றீயாலெரியப் புரிந்தோர்நீ செய்த புகழான் மிகமகிழ்ந்தோ
நீயா தரத்தின் வேண்டுவன நிகழ்த்தி யென்னு நெடுமாயன்
சேயா மலாத்தா மரைப்பதங்கள் சிரமே லணிந்திங் கிவைவே ண்டும். (கஉஉ)

நினக்கே யடிமை யானாகி நின்முன் னொருநிலைநின்று
வனக்கோ கனக மலர்ப்பதங்கள் வணங்கல் வேண்டு மஃதன்றி
கனக்கோ கனக னிமையோரு மியானுங் கலந்து போற்றியதா
லுனக்கோர் பெயர்போற் றீசுரரா யுலகோர் புகழப்பெறவே ண்டும். (கஉங)

அருள்வாயென்று மவையனைத்து மளித்தோமென்றங் கருணமூர்த்தி—தெருள்வாய் களம்பன் றனைவேதச் செல்வா நின்னாற்

பொயபுகன்ற—மருள்வாயப் பாவி தனையெரித்தோ மற்றச்
செல்வ மவனகத்தோ-ரிருள்வா யறைக்கீ ழிருப்பதுகண் டெடு
த்தாளுதியா லிஃதன்றி. (கஉச)

அன்பேர் தருமோர் குலமகளை யணிமா மணங்கொண் டம்
பையிலே—யினபேர் தரநீ வாழ்ந்திடுகநின்றுலெரித்தாட் கொ
ணடவனென—றெனபேருலக மேத்திடுக விசைதோ நினக்கு
வேணடுவன—முன்பே மோழிதி யருடுமென மொழிந்தான் க
ளம்பன முடிவணங்கி- (கஉரு)

அடியேற்களித்த வரமனைத்து மடைந்தேனெனினு மென
ளுலே—பொடியாக கிடந்தா னெழல்வேண்டும பொருந்தப் பு
விமேல் வாழ்ந்தெளியேன்—முடிவாங்காலை நின்பதத்தின் முய
ஙகலவேணடு மளிததியெனக்—கடியார் கடுக்கைப் பெருமானக்
காதலனைதது மளிததருளி. (கஉசா)

விதிமால் புகழ விண்ணவர்கள் விரிமாமலரின் மழைபொ
ழியச—சுதிமா தவாகள புகழநதேததத தூயோன மேறகுமுக
நோககித-துதிமாலிங்கத் தொளிர்வடிவாயத் தோற்றஞ்செயதா
னெதிர்முகமே—கதியாபபுருடோத தமனெனற கருமாணிக்க
ன கதித்தனளுல். (கஉஎ)

திருமாதவமே யாகிநின்றீர் தேவர்புகழு மெரித்தாட்கொ
ள்—பெருமான்றனைச்சேவிப்பதுவே பேருய் புருடோத் தம
னென்ற—கருமாலெதிர்கொண் டேத்து நிலை கணடாா பிறவித
துயா காணு—ரொருமான் கரத்தான றனைதொழுவாாக் கொ
னறும் பெருமை யளப்பதுவோ. (கஉஅ)

ஙனறே புரியு ஙைமிசததீா ஙாதனொித்தாட் கொண்டருளு
மன்றே யமரர் புடைசூழ வணுகும் புருடோத் தமப்பெருமா
ணினறே புகழந்த விடமேல்பா னோராமிடமாலயததாகுஞ்
செனறே பணியப் பெற்ருரோ தீராப்பிறவி யற்ருரோ. (கஉகூ)

ஈதிப்படியா நிசழ்தரவு மிமையோர் மறையோர் முதற்ப
லரு—நீதிப்பிரமோ தனைபபுகழந்து நீடார் வரங்கள் கொடுதத
கனரு—பூதிப்பொடியாக் கிடந்தவனும பொருக்கென் றெழுந்
தான பொயசொலலிச்—சாதித்தவு மொருகடவு டண்டிதத
தையு மனத்துன்னு. (கஙo)

மானமொருபா லுயிர்வருத்த மறையோன் களம்ப னடி வீழ்ந்து, ஞானமுடையாய் பொருணசையா னறையுண்செருக்கா லலந்தெறியா, தீனமதியாற் புகன்றிட்ட வெல்லாம் பொறுத்தி யெனத்தொழுது, தானமுடைய வவையோர்க்குந் தண்டங்கோடி சமர்ப்பித்தான். (௧௯௧)

பின்னாகக்கடம்பன் றனையழைத்துப் பேரரவினுலகத்தெடுப்ப, பொன்னு மணியும் போதிபொரும் புதுமா மனையும் விளைநிலனு, மின்னசனித்தே னெனப்புகல் நிலனு மனையு மல்லாத, மின்னு நிதியங் கைக்கொண்டான் மேலாம் புகழால் வீயாதான், (௧௯௨)

பெற்ற நிதியிற் பாதி சிவ பெருமான் றனக்குப் பெரிதளித்து, மற்றநிதியான் மண்முடியத்தில் லறத்தில் வாழ்ந்தா னுயிர்விடினுங், கற்றைச்சடிலப் பெருமானைக் காலந்தோறுந் தெரிசிப்பப், குற்றவிரதங் கைக்கொண்டங் கொருவர் தொழுகலாயினன்றால். (௧௯௩)

வேறு.

கடிதான பிணிநீங்குங் கவலைநீங்குங் கனத்தனமு மகப்பேறுங் கதிப்பாலுக்கு, முடிதாங்கு மன்னவரின் முதலவராகு முனைவினையுந் தவிழ்க்குயர்ந் முத்திசேருக்கும், பொடியாரு மெரித்தாட்கொள் புனிதற்கான புராணமிது பொறித்தாலும் பூசித்தாலும், படிப்பீது படித்தாலும் படிப்பித்தாலும் பத்தியொடு கேட்டாலும் பரவிமாதோ. (௧௯௪)

எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது
எரித்தாட்கொண்ட சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! முன்சொல்லிய களம்பமெனனும் ஊரில் வாழ்ந்த பிரமோதன் என்ற ஓர் அந்தணன் தன் அனுசனை வஞ்சித்துக்கொண்ட நிதியுடன் வேறூரிற் சென்று வாழ்ந்ததும், அவ்வாறு வாழுங்காலத்தில் மனைவி மக்கள் யாவரும் இறந்துபோகத், தானே தனித்ததும், ஓர் மூங்கிற்றண்டத்தில் வேண்டும் திரவியங்களைச் செறித்து மற்றைய நிதிகளைத் தம்பிக்களித்துக் கடைசியாய் இந்த அம்பைமா நகரத்தில் வந்து ஓர் ஆதிசைவனுடன் ந

ட்புற்றதும், பின்னர் அந்த ஆதிசைவனிடத்தில் அத்தண்டத்தை அடைக்கலமாக நல்கிய பொதியமலையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக் கண்டு தெண்டனிட்டு அம்முனி புங்கவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஓதீபத்தினால் பொருநையில் மூழ்கி கங்கையின் மேலெழுந்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கிப் பொருநையி லெழுந்து நடப்புறச் சிவதத்துவிசன் வரவு நோக்கி சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயத்தில் வந்திருந்ததும் ஆகிய கதைகளனைத்தையுந் தீபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனி, மேலும் நடந்த கதைகளனைத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

தீர்த்தமகிமையால் நரைதிரை மூப்பற்று யௌவன புருஷனான அந்தப் பிரமோதனென்ற வேதியன் நட்பாளனாகிய ஆதிசைவன் வரவு நோக்கிச் சுவாமி கோகிலேசுரர் ஆலயத்திலிருப்பதானான். இங்கு இவ்வாறிருப்ப அந்த ஆதிசைவன் நிலைமையையுமினிச் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்.

அருச்சகன் முன் பிரமோதனிடத்தில் அடைக்கலமாகப் பொற்காசு நிறைந்த தண்டத்தைக் கைப்பற்றித் தன் வீட்டிற் சென்று பத்திரமாக ஓரிடத்தில் வைத்து வாழ்ந்து வருகையில் முன்செய்த தீவினையால் உலகம் பழிக்குந் தரித்திரமானது அவ்வாதிசைவனைச் சூழ்ந்து வருத்தத்தொடங்கிற்று. அதனால் அவன் கையிலும் கழுத்திலுமுள்ள செம்பொன்னெல்லாம் பசியென்னு மொருபாதகனுக்கு அர்ப்பிதஞ்செய்தனன். உடுக்கவும் உண்ணவும் கதியில்லாதவனாயபின்னும் வீட்டிலுள்ள வெண்கலப் பாத்திரங்களனைத்தையும் கிரயஞ்செய்தனன். மேன் மேலும் தரித்திரம் அதிகரித்ததால் மட்கலங்களவாங்கவும் வகையற்றவனானான். முனிவர்களே! தரித்திரஞ்செய்யுங் கொடுமையை யாரால் விடமுடியும். இவ்வாறு காட்டுத்தீ வளைந்து கொண்டது போல் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்ட தரித்திரஞ் செய்யுங்கொடுமையால் மனைவி மக்கள் யாவரும் வேளைக்கேற்ற போசனமில்லாமல் வாடி வற்றலாக அவ்வாதிசைவனும் ஓர் துரும்புபோல் வற்றலாயினன். ஒருமுழக்கந்தலுக்கும் ஒருகவளச்சோற்றுக்கும் அலைந்தவனானான். சுவாமி காசிபேசருக்குச் செய்துவரும் பூசை காரணத்தால் கிடைத்த நாடுரியரிசி பாகஞ் செய்த நைவேத்தியத்தை ஒரே வேளையில் தனது எட்டு மக்களுக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்ததாலும் தன் மனைவியும் வயிறுரத்தன்

ணீர் பருகி நெட்டுயிர்ப்போடு இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாமற் கண்ணீர் சொரிய மயங்கிக்கிடந்து உயிர்குலைவான். இன்னும் அவ்வாதிசைவன் அயல்வீட்டுச் சிறு குழந்தைகள் அணிந்துகொண்டிருக்கும் அணிகளைக்கண்டு தங்களுக்கும் வேண்டுமென அழுதுகொண்டு கேட்கும் தனது சிறுவர் முகங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து வருந்துவானாயினன். முனிவர்களே! விதி வேறுபாடாயிருந்தால் செயலுங் காலமும் நோக்கி ஓர் தொழில் செய்து முடிக்க யாவருக்கும் முடியாதன்றோ? நன்மையுமுறுதன்றோ? என்னசெய்வான்! அவ்வாதிசைவன் மகா தரித்திரனாகிவிட்டனன். ஆதலால் அந்நகரத்தார் யாவரும் கள்வனெனவும், சுற்றத்தார் யாவரும் கோபித்து இவன் யார் எங்களுக்கெனவும், சிநேகிதர் யாவரும் தீக்கொள்ளிக்குச் சமானமான வசைமொழிகள் கூறவும் பொருமி உலைக்களத்திலுள்ள வெள்ளிபோல மனநிலையுருகி வெதும்பலுற்றனன். மற்றும் இவ்வுலகத்தார் பித்தன் பேயன் பேதை ஜீவப்பிரேதமெனப் பற்பலவாக இகழ்ந்துபேசவும் தரியாதவனாயினன். முனிவர்களே! இவ்வுலகத்திற் பொருளில்லாதவர்களுக்குச் சாவதைப்பார்க்கிலும் நன்மை வேறொன்றில்லையன்றோ.

இவ்வாறு ஓர் நாழிகை யோர் யுகமாகக்கழித்து வரும் அவ்வாதிசைவன் ஓர்நாள் கோயிற்பூசை நடத்திக்கிடைத்த நைவேத்தியத்தைத் தன் மக்கள் எண்மருக்கும் பாகஞ்செய்து கொடுத்து வீட்டில் வந்து மனையாட்டியுடன் தெண்ணீர்பருகி இருக்கின்றவேளையில், உறவினனாகிய வோர் அந்தணன் தன்வீட்டில் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து பூசித்து, இனி விருந்து செய்வித்தற் கென்செய்வோமென்று மனத்திற் சஞ்சலங்கொள்ளுகையில் முன்னோர் அந்தணன் நம்மிடத்தில் அடைக்கலமாகக்கொடுத்த ஊன்றுகோலுள் ஏதாவது இருக்கக்கூடுமென்றெண்ணி அத்தண்டத்தையெடுத்துப் பிளந்தனன். அவ்வாறு பிளந்தவுடன் அளவற்ற பொற்காசு குவிந்து கிடந்ததைக்கண்டு களிப்புற்று தன்மனையாட்டியை யழைத்துப் பாரென்றுகாட்ட உடனே அக்கற்பிற்கரசி நாயகனைநோக்கி அளவற்ற இந்நிதிக்குவை கிடைத்தற்குக்காரணம் யாதெனக் கேட்டலும், அருச்சகன் உள்ளதெல்லாம் சொல்லினன். அவையனைத்துங் கேட்ட அம்மாது கணவனைநோக்கி ஐயயோ அடைக்கலப்பொருளை கவர்ந்திடல் கொடியபாவம், நரகமேகொடுக்கும், இப்பொருள் கொள்வ

தைப்பார்க்கிலும் சாவது மிகவும் நலம் கொடுத்தவர்வந்து கே டடகாலத்தில தலைகவிழ்ந்து நிறபது அழகோ? அழகில்லை, ஆத லால இந்நிதி நமககோர விஷமபோனறது இதை நினைக்கவுங்கூ டாது, எனப்பற்பலவிதமான நீதிமொழி கூறுகின்றனள். அர்ச்சகன மனைவியுரைத்த மொழியொனறுங கொளளாமல பண மெனறாற் பிணமும் வாயைபபிளக்குமெனற பழமொழிப படி அந்நிதியமனைத்தையும் செலவுசெயயத்தொடங்கி ஓர் காசினுல வீட்டுக்கும் விருந்துககும் வேண்டும உணுபொருளக ளெல்லா ங்குறைவர நிரப்பினன. சிலபொருளான மேடைவீடு பணிவித் தனன. நினைததெல்லாம் பெறலாயினன. தனமககளமேனியெ லலாம் பொனனுபரணங்களால் நிறைததனன. மனையாட்டிககு மபறபல நவரததினுபரணங்கள் அணிநதுகொளளுமபடி கொ டுகக அமமாதும கணவன் மொழி மறுததல தகாதெனக கருதி தரிததுககொண்டனள்.

அப்பால் அர்ச்சகன் உண்பதெலலாம் பாலாகவும, உடுப பதெலலாம பொனனிழைகோத்த வஸ்திரஙகளாகவும, எண் ணுவதெலலாம் பொருளாகவும், எழுதுவதெலலாம் வாசிபெருக குமெழுத்தாகவும்ஆயினன். இஷடமபோலெலலாம் நிறைவேற ப்பெறறனன். சபைநடுவில்வீறறிருககும் பெருமை பெறறனன அளவறற ஆபரணங்களால விளங்குவானுயினன. பொருளுளள வரையே மதிக்குந் தன்மையுளளவனுமாயினன, அனபுமருளு மீகையுமற்றவனுய் சுற்றம நட்பு கல்வி சததியம ஞானம் தவம் குரு பரசிவம மோக்ஷம ஆகிய இவைகளெலலாம் செல்வமென றே மதிமயங்கித் தாமத குணததில மூழகுவானுயினன. உலகத் தார் பரம்பரையோர் தொழிலவிட் டொழிநதானெனறு பழி பபதறகஞ்சி சுவாமி காசிப வரதர் பூசைமுறைமாததிரமவிடா மல் மனததனபினறி யனுதினமும நடத்திவருவானுயினன். பொ ருளாசை மேலுமேலும் வளாவதினுல அக்கோயிற பொருளக ளிலும் சிறசில கவாநது கொணடனன. ஆதிசைவன இவ்வாறு நிகழுகையிலோர்நாள சுடுகீராடி விபூதியணிநது பல ஆபரண ஙகள்பூணடு எதிர்முகமாய வருபவாகளை ஏவலாளா பலர்முன சென்று விலக்கபபகலவேஷதாரியைபபோற கௌரவததுடன சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயததுடசெனறனன.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் வருதலைப்பிரமோதன் பாாத்து இனனுனெனறு இனநதெரியாது மயஙகினவனுகி பிறர்பாறகே.

ட்டிக்கு அவன முனவநது நினறு அவவருசசகனைநோககி உன
மனைவி மககள யாவரும சுகமோ, நானஎவவிடததிறசென்றாலு
ம் நீ என அநதரஙகத்தை விடடுநீஙகவிலலை, அவ்வாறு நானு
ம உன உள்ளததைவிடடு நீஙகிலேன அனறோ, நமமிருவருககும
உயிர ஒனறாயிருககப பிரமனுடலிரணடாக வீணே படைத்தான
ஆயினுமவவாறே வளாவதாலோம் இவவுலகததில நமமைபபோ
ல கடபுறறவாக ஒருவ மிலலையனறோ நான உனனிடததில
விடைபெறறுபபொதிகையிற சென்றுஅகததியமுனிவரைததெரி
சிததுஅவாகொடுதத விளக்கால அவவிடததுப பொருநையில
மூழகிககஙகையிலெழுநது மீணடும அவவிடத்தில மூழகி நரை
திரை மூபபினறி யெளவன புருஷனாக இபபொருநையிலெழுந
தேன. அப்பொருநை நாயகி கொடுதத வரம் பலபெறறேனஉ
டனே உனனைக்காணுமாவலினால இவவிடத்தில வநது உனனைக
கண்டு களிபபுறறேன. நான முன உனனிடததில அடைககலமா
கக்கொடுதத என்னுயிாககுயிராகிய அவவொனறுகோலைத தருவா
யாகவென்றனன இவையனைததுங கேடட அருசசகனபிரமோ
ததனை நோககி அநதணனே! உனககு மநத ஊா உனபெயரென்ன இ
ஙகுவநத காரண மென்னை உனனுடன நடபுறறா யாவா இநத
ஊா எநதவூா, இவையெலலாம நன்றாயகதெளிநதாலோபறபல
வாாததைகள பேசாநினறனை, இவவுலகததையுங கூடடபபுரட்ட
வலலமையுள்ளவனே! நானுனமுகததையெககாலததிற்கணடே
னை விழிததுக்கொணடிருககுமபொழுதேஅவவிழியையுங கவா
நதுகொளவாயபோலும. உனனைபபோல ஒருவனை இதுவரையா
ன கணடதிலலை, மசசமோ கனவுகணட மயககமோ அலலது பித
தமோ, பிறடபோ மெகாணட அறியாமையோ, அல யாா
ந தொழிலுடையானோ, அலலது இநதிரசாலவிததைககாரனோ
சிததபுருஷனோநீயார, விரைவிற்சொலவாயாக எனனுடனசிநே
கங்கொணடாருமில அடைககலமாக ஒனறுகோல் கொடுததாரு
ம மிலலை மெயகசுச்சென்று அகததியா கொடுதத விளககினால கா
சிககுபபோனாலும உடனே யிஙகுவநதாலும நரைதிரை மூப்பி
ல்லாமறபோனாலும இவைன சொலலவதெலலாமென்றாயிருககிறது
நீ இஷடமென்னறுசொனனாய என செலவத்தை விருமபி எனசகோதரனென்று சொலலி அபபாலயானும நீதானெனறேசொ
லவாயபோற றோனறுகிறது, நீயெனனசெயவாயே இவவுலகததி

றபசியுள்ளவர் அதுதீரும்பொருட்டு இதுவோ சொல்வார் இதி

னுமெதுவேணுமோ அதைச்சொல்வார்களன்றோ, நீயெவ்விதவே மாற்றல் செய்தாலுஞ்சரி யானஞ்சப்படமாட்டேன். என்னுடைய வமாற்றிலகப்பட்டவர் பலராவர் கொல்லர்வீதியிலூசி விலைகூறுகின்றாய் என்னிடத்திலொன்றும் பலியாதென்றான்.

இவ்வாறு பாதகனாகிய ஆதிசைவன் புகன்றதெல்லாங்கேட்டு பிரமோதன் அடிவயிற்றிற் றீமூளவிம்மி வெதும்பி அந்தோ உடுத்தவஸ்திரமும் பாம்பாய்க்கடிக்குமென்றறியாமற்கெட்டேனென்று அகமிகவாட்டமுற்றவனாய் அருச்சகனை நோக்கி எனதுகண்மணிக்கொப்பான நட்பனே! சற்று மறதியை நீக்கியோசித்தல்வேண்டும், முன்னாளில் நீயும்நானுமிக்கோயிலில்வைத்து நட்புற்றோமன்றோ, உடனேஉன்வீட்டுக்கு நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகவில்லையோ, உன்னுடையமனைவியையு மக்களையுங்கண்டு நானமகிழவில்லையோ, இந்நகரத்துள்ளார் யாவரும் புகழ்ந்து போற்றும் வண்ணம் உயிரு முடம்பும்போல நட்புற்றுவாழ்ந்தோமன்றோ, அன்றியுமென்வரலாற்றனைத்தையுஞ்சொல்லி யுன்னிடத்திலென்னுயிரும் வாழ்வுமீதென்று ஓர் ஊன்றுகோலை அடைக்கலமாகக்கொடுத்தேனன்றோ, உடனே உன்னிடத்தில் விடைபெற்றுப் பொதிகைசென்று அகத்தியமுனிவரால் காசிக்குப்போய்க்கங்கைமூழ்ந்து நரைதிரை மூப்பற்று யௌவன புருடனாயிலங்கலுற்றனன், இதனாலுனக்குச் சமிசயம் வந்ததென்னை ரூபவித்தியாசத்தினால் என்பேரிற் சம்சயமிருக்குமானால் நடையுடை பாவனைகளாலுண்மை தெளிந்துகொள்ளா திருந்த லெனனே. இன்றிருந்துநாளையில்லாமற்போகும்செல்வச்செருக்காலென்னை நீவெறுத்தல் நீதியாமோ, இனியாயினுமென் ஊன்றுகோலைக்கொடுப்பாயாகவென்றனன். இவையெல்லாங் கேட்ட ஆதிசைவன் நம்முடனுன்ன நட்புற்றவனும் அடைக்கலமாக ஊன்றுகோல்தந்தவனுமாகிய அப்பிரமோதனே இவனென்ன மனத்துள் தெளிந்தானாயினும்நட்பனென்றொப்புக்கொண்டால் பொருளனைத்தையுங்கொடுக்கநேரிடுமென்றும், முன்னுரைத்த சொற்களெல்லாம் வீணாகுமென்றுங்கருதிப்பிரமோதனைப்பார்த்துக் கோபித்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓ அந்தணா! நீ ஆரணமறையோன் நானுமவேதியன் உனக்குமெனக்கும் நட்புண்டாக யாதொரு காரணமுமில்லை. இனிமேலென்னிடத்திலேதாவது கேட்பாயானா லுயிர்மாயும்படி வதைசெய்வேன் பிழைத்திருக்க எண்ணமுண்டானால் வெளியே

போவென்றலும,பிரமோதன் அடிவயிற்றிற் பகைகொண்ட தீமூளவெதுமபி மீண்டுமப்பாதகனை நோக்கிப பொயசொலலிசசாதிததலழகலல அடைககலபபொருள் கவர்நது சந்திர சூரியர் உளளமட்டும நரகத்திற்கிடநதுவருநதாதே, எஙகுமநிறைநதுவிளஙகும் கடவுளை மறைககவெவராலுமுடியாது அவரெலலாமறிவார், பொயசொல்லிவாழவார்குலமெவவிடத்திலுமிலலை. மனசாட்சிககு விரோதமாய நடககலாமா? அடைக்கலமாகப் பொருளகொடுத்தநான்எதிரில நிறகுமபொழுதே உன்னைககண்டவனயானென்று சொலலுகிறாய, இபபொழுதுஎன் அடிவயிற்றில் மூணடெரிகின்ற தீககொழுந்தானது வீணாயபோகுமோ? சாமபராககி விடாதோ? நிலையில்லாத செலவத்தைவழியில்லாத வழியிலசமபாத்தியஞசெயதால் பழிபாவம அபகீர்த்தி இவைகளைவிளைககும. நான்இவ்வளவு கெஞசிககேட்டு முன்மன மிரஙகவிலலையா, என்னுயிர்த்தோழனேயுன்னை வணஙகுகின்றேன் எனறுபலவாறு கூறி அவவாதிசைவன் காலில்விழுநதுவணஙகி கிடநதனன் இவவாறு வணங்கிகிடககும பிரமோதனை அருசசகன் கோபிததுககாலாலுதைத்தனன் பிரமோதனும மனமபொருமிதமூநது பொருள் கவர்நததுமன்றி உதைக்கின்றனையாவெனறு அதிகோபத்துடன் அப்பாதகனைமார்பிலுதைத்தனன். இருவருமகைககலகஞசெயயத்தொடஙகினா அவவேளையி லஙகிருநதபலா இவாகளை விலக்கி உஙகளுக்கு வழக்கேதுமுள்ளதாயின இவ்வூர் ஞாயசபைககணசெல்லுஙகள் இக்கோயிலிற கலகஞசெயவதுநீதியில்லையெனறனர், உடனே பிரமோதன ஆதிசைவனையிழுத்துக்கொணடு ஞாயசபையைசசார்நது தனவரலாற்றையுமுரைத்தனன. அவையனைததையுங்கேட்ட சபையோர ஆதிசைவனுரைத்தவைகளையுஙகேட்டு, அருசசகனைநோக்கி கடைசியாய உணணவும உடுக்கவுமில்லாமல் வருநதிய உனககு அளவறறதிரவியம பெறுதறகுககாரணம யாதெனறுகேட்டனர் அருசசகன்என் நல்வினையின்வழிவநததென்றனன். சபையோர அநதநல்வினையும எவவாறுபொருள்கொடுத்ததென, அருசசகன்வேறொன்றுஞ் சொல்லவழியறறவனாய வாயடைபடடுமௌனமாயினன. உடனே சபையோர இவ்வாதிசைவனே பொருள் கவர்நதவனென்று நனறாயததெளிந்தவர்களாய அவவருசசகனை நோக்கி நீயே பொருள்கவர்ந்தாய்இவனே அப்பிரமோதனெனபான அடைக்கலப்பொருளை உடனே நீ கொடுத்துவிடு எனறனர். இவவாறு

சபையோர் கூறியவைகளைக்கேட்ட ஆதிசைவன் அவர்களைநோக்கிக் களவும்புரட்டுமென்வம்சத்திலேகிடையாதென்றும் அடைக்கலப்பொருள் யான் கவரவில்லையென்றும், இவ்வாறு வேண்டுமானால் சுவாமி காசிபேச்சுரர் சன்னிதியிற் பிரமாணஞ்செய்து தருகிறேனென்றுங் கூறினான். அதுகேட்ட சபையோர் அருச்சகனைநோக்கி பிரமாணஞ்சொல்வது இலேசல்லவென்றும் கேவலமாயுள்ள பொருள் நிமித்தம் குலநாசஞ்செய்துகொள்வது தகாதென்றும் பலமுறை கூறியுங்கேளாமல் பிரமாணமேசொல்லவேனென்றுதுணிந்து ஆதிசைவன் சாதிப்பதாயினன். இதுகண்டபிரமோதன்சபையோரைநோக்கிப் பிரமாணஞ்சொல்லுதற்குரிய தினம்யாதென, அவையோர் நாளையதினமாகியசோமவாரம் தக்கநாளெனச்சொல்லித் தங்கடங்கள் வீடுகளிற்சென்றனர். அருச்சகன்சொன்னபடி சாதித்தோமெனக் களிப்புற்றுப் பூசைமுறை நடத்தச்சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்துட்சென்றனன். பிரமோதன் மாலைக்கடன் முடித்துப் பசியாலும் பொருளிழந்த துயரத்தாலுமிகவருந்தி ஓர்மனையின் வெளிப்புறத்திண்ணையிற்கிடந்தனன். மாலைகாலமும் நிலவும்போய் மையிருளெங்கும் பரந்தது.

இங்கு இவ்வாறாகப் பொய்ப்பிரமாணஞ்செய்யத் துணிந்த அருச்சகன் அர்த்தசாமம்வரைப் பூசைநடத்தி யாவரும் தங்கள் தங்களிடங்களுக்குச் சென்றதின்பின்னர்தனியே அவ்வாலயத்திலோரிடத்திலிருந்து யோசிக்கலாயினன். அந்தோ நாமென்னகாரியஞ்செய்தோம் சபையோர்முன் பிரமாணஞ்சொல்வதாய வீறுதோன்றப்பேசினோமே இக்கடவுள்முன் பொய்கூறினால் நம்மைப்பொடிபாக்காமல் விடுவாரோ, இழிவான செல்வத்தின்பொருட்டு அருமையான சிவனைப்போக்குதல் மிகவும் பரிதாபமே இனிமேலென்னசெய்வோம் இனிப்பிரமாணஞ்சொல்லமாட்டோமென்று கூறுவதும் அழகில்லையே இவ்வாபத்தினின்றுதப்பவேறுவழியுங்காணோமே நம்மனையாட்டியுரைத்த புத்திமதியனைத்தையுங்கேளாமற்போனோமேஎன்று, பலவாறுஎண்ணியெண்ணித்தன்முறுக்கடைசியாய, இக்கடவுளிந்த மகாலிங்கத்திலில்லாமற்செய்வதே உபாயமெனக்கருதி ஓர்கும்பத்தில் அக்கடவுளை ஆவாகித்து அடுத்தவடபுறத்தில் சாகோபசாகையாய் வளர்ந்து நிற்குமோர்புளியமரத்தினடியிற் புதைத்துக்கோயில்வாயில்களனைத்தையும் அடைத்துப்பூட்டி ஓண்டிக்கள்வன்போலதன்வீட்டிற்சென்றருணோதயமாவதையெதிர்பார்த்திருந்தனன்.

ஆதிசைவன் செய்தி இவ்வாறாக அங்கோர் தெருத் திண்ணையிற் கிடந்துறங்கும் பிரமோதன் கனவில் சுவாமி காசிபேசர் ஓர் அந்தணன் வடிவாய்த்தோன்றி அனபாய பாதகனான அருச்சகன் சுவாமி காசிபேச்சுரரை ஓர் கடத்தில் ஆவாகித்து அடுத்துநிற்கும் புளியமரத்தடியிற் புதைத்திருக்கின்றான், ஆகையால் அம்மரத்தைத்தழுவி நின்று அருச்சகனைப் பிரமாணஞ் சொல்லச்சொல்வாயாக வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பிரமோதன் விழித்தெழுந்து தான்கண்டது கனவுதானென்றும் இங்ஙனெழுந்தருளியது சுவாமி காசிபேசுரர்தானென்றுந் தெளிந்து பரிதாபமுற்று சுவாமீ! மரகதாம்பிகையுடன் திருப்பள்ளி மெத்தையிற் கலந்து களித்திருக்குமின்பத்தை விட்டு அடியேன் மனத்திலெழுந்தருளினீர் நான் செய்த தென்னையோ யாரொருபாதகன் பிறக்கப் போவதாய இலிங்கத்திருவுருவினின்றும் நீங்கி ஓர் கடத்துள்ளும் வீற்றிருக்கும்படியாயிற்றே என்னைப்போல் அபராதஞ்செய்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலெங்குமில்லை. கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த காட்டுவழிபோன்ற அடியேன் மனத்திலெழுந்தருளிய தேவரீர் பொற்பாதங்கள் வாடிச்சிவந்தனவோ, என்று பற்பலபுகன்று தொழுதுகொண்டிருக்கையில் ஆதிசைவன் அந்தரங்கத்தில் நிறைந்திருக்கும் பொய்ம்மயமான காரிருளுக்கு அஞ்சி உலகத்திற் பரவிய இருட்படலம் சூரியனுதிப்ப நீங்கிற்று. உடனே அருச்சகன் பிரமாணஞ் சொல்லப் பிரமோதனையழைத்தலும் அவன் சபையோருடன் சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்திற்சென்றனன் அதுகேட்ட அந்நகரத்தார் யாவரும் அவ்விடத்தில்வந்து கூட்டமிட்டனர். அருச்சகன் பொருளாசையில்மூழ்கிப்பிரமாணஞ்சொல்லக் கோயிலுட்சென்று இலிங்கத்தைத்தழுவி நின்றனன். அதுகண்ட பிரமோதன் ஆதிசைவனைச்சமீபத்திலழைத்து நீ இந்த மகாலிங்கத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ் சொல்லையேயானால் உனக்கன்றி இதுகண்டார்க்கும் கேடுவிளையுமாதலால் அடுத்து நிற்கின்ற இப்புளியமரத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ்செய்புவாயாகவென்றனன். அவையோரும் அப்படியே வற்புறுத்தினர். அருச்சகன் நாம இராவிற்செய்த தீவினையினைத்தாமிவர்கள் அறிந்தனர்போலுமென்று மனக்கலக்கமுற்று விதிவழி வருவது தவிராதெனத்தெளிந்து அவ்வாறே செய்கிறேனெனத் துணிந்து அப்புளியமரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு திரிபுரமனைத்துஞ்சாம்பராய்ப்போகும்படி எரித்தருளிய சிவபிரான்மேல் ஆணை

யிட்டதாய், நான் அடுத்து நிற்கின்ற இவ்வேதியனை நட்புறவில்
லை, இவன்யாதொன்றுமென்னிடத்திறந்தாவில்லை, முனனொருவி
ருந்தவேதியன்கொடுத்தது ஒன்றுமிலலாத ஒருசொள்ளை மூங்கி
ற்கோல் இவைபொய்யாயின் தெய்வமென்னை எரிக்கக்கடவது
என்றுரைத்தனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் பொய்ப்பிரமாணமொழிந்த உட
னே முன் சிவபெருமான் புன்னகையிலெழுந்து திரிபுரத்தைப்
பொடிசெய்த அக்காலாக்கினியே மரத்துடன் ஆதிசைவனையுஞ்
சேர்த்தெரிக்கலாயது. அப்பாதகனெரிநது சாம்பராகியும அ
ப்பெருந்தீ மேலுமேலும் விருத்தியடைந்து ஆகாயத்திற்கும் பு
விக்குமோரளவாய்நின்றது. அதனால் உலகமெல்லாம் நடுநடு
ங்கின, அத்தீக்கொழுந்தினமேல் சிவபெருமான் பலமுகங்களு
ங்கரங்களுங்கொண்ட ஓர் பயங்கரமான வடிவுடன் தோனறி
உலகமெல்லாம் சம்காரஞ்செய்வான்போல் அச்சமுறுத்தலாயி
னர், அதுகண்ட பிரமன் முதலானதேவர்கள் யாவரும் எனன
செய்வோமென்று வருந்தலாயினர். திருமால் கிடுகிடென்று ந
டுங்கி அச்சிவபிரான் சன்னிதியில் வெகுதூரத்திற்கப்பால் நின்
று அஞ்சலி பந்தனம்செயது அகமுருகி சர்வசக்தியுள்ள பராப
ரக்கடவுளாகிய தேவரீரோ உலகங்களை யழிக்க நினைததாறறடுப்
பவர்யாவரென்று, பற்பல புகழ்ந்துபோற்றலும் சிவபிரானகோ
பம் நீங்கி இடபாரூடராய் மநதகாசத்துடன் அப்புருடோத்த
மமாயவனையருகிலழைத்து உனக்குவேண்டும் வரம் யாதென்ற
ருளத்திருமால், சிவபிரானைவணங்கிக்கடவுளே உமமுடைய அ
டியவருள் யான் முதல்வனாகவேண்டும் உம்முடைய சன்னிதான
த்தில் எக்காலத்தும் யான் தெரிசித்து வணங்கி நிற்கவேண்டும்
தேவரும் யானும் போற்றிசெய்ததால் திருப்போற்றீச்சுரர் எ
ன்ற ஓர் அபிதானமும் தாங்கள் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும்
என ஐயன் அவை யனைத்தையும் கொடுத்தருளிப் பிரமோத
னையழைத்து அன்பா உன்னாலே பொய்புகன்ற பாதகனை எரித்
தோம் உன்செல்வமெல்லாம் அவன்வீட்டில் புதைத்துவைத்திரு
க்கின்றனன் அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஓர் கன்னியைவி
வாகஞ்செய்து இங்ககரிலேயேசீவிப்பாயாக, அன்றியும் உ
ன்னால் எரித்தாட்கொண்டவரென்று ஓர் பெயரும் யாம் பெற்ற
னம். வேண்டும்வரங்களும் கேட்பாயாக வென்றருளினர். உட
னே பிரமோதன் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனாகி அப்பிரா

னைவணங்கி சுவாமி என்பொருட்டு சாம்பராய்த்தேவரீ ரெரித்தருளிய ஆதிசைவன் உயிர்பெற்றெழல்வேண்டும் அடியேன்முடிவில் உம்முடையபாதாரவிந்தத்தையடைய வேண்டும் என்றனன். இவையனைத்துங்கேட்டருளிய சிவபிரான் அவ்வாறருளியவ்விடத்திலேயே மேறகுமுகமாயோர்சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டருளினர், அப்புருடோத்தமப்பெருமாளுமப்பிரான்சன்னிதியிலேயே வணங்கிநிற்ப ராயினர்.

முனிவர்களே முன்னர் தீச்சுடர்மேல் விளங்கிய சிவபெருமானைபபுருடோத்தமப்பெருமாள் புகழ்ந்துநின்றவிடம் அக்கோயிலினமேல்பாலாகும். தெரிசனஞ் செயது நிற்குமிடம் அக்கோயிலிற சன்னிதியாகும். அப்பால்அந்தப் பிரமோதனைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பற்பல புகழ்ந்து வரங்களுநல்கித்தங்கடங்களிடங்களிறசென்றனர். பொடியாய்க்கிடந்த ஆதிசைவனும் பிரமோதன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படி உயிர்பெற்றெழுநது மானமொருபால் மனத்தைவருததப்பிரமோதன் முனைவந்து, பொருளாசையால் நான் உன்னைமதியாமலிகழநத என்குற்ற மனைததையும் பொருத்தருளல் வேண்டுமென்று அவன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்வீட்டுக்கழைத்துச்சென்றுவீடு விளைநிலம அணி புதைததுவைததிருந்த திரவியம் மற்றுமுள்ளபொருள்களனைத்தையும் நல்கினன். பிரமோதன் வீடு விளைநிலமுதலானவைகளை அவ்வருச்சகனுக்களித்துப் பொன் னிதிகளைமாத்திரஙகைககொணடு அதிற்பாதி சிவபிரான் திருப்பணிக்களித்து மற்றத்திரவியத்தால் ஓர் பெண்மணியை மணந்து இல்லற வாழ்க்கையுறறு சுவாமி எரித்தாட்கொண்டவரைக் காலந்தோறும் தெரிசிப்பதே ஒப்பற்ற விரதமெனக்கருதி ஒழுகுவானாயினன்.

முனிவர்காள் இக்கதையை எழுதினவர்களும் பூசித்தவர்களும்படனஞ்செயதவர்களும் படனஞ்செயவித்தவர்களும் அன்புடன்கேட்டவர்களும் பிணி நீங்கு கவலை முதலானவைகளையணுகார் இப்பூமிக்கும் அவர்கள் அரசராகி வானவர்க்குமேலான தலைமை பூண்டவராய் இன்பமெல்லாம் அனுபவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள் என்று சூதமுனி கூறி யருளினார்

எரித்தாட்கொண்ட வசனச்சருக்கம் முற்றிற்று

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபனையடைந்தசருக்கம்.

பவமற நோற்றுநின்ற பண்ணவச் சூதன் றன்னைத்
தவமுயர் முனிவர் நோக்கிச் சாற்றிய வெரித்தாட் கொண்டா[ந்
சிவபிரான சரிதங்கேட்டோந் தெவிட்டாத வினைபததாழந்தோ
கவர்தரு வினையு நீத்தோங் கண்ணுதற் காட்பட்டோமால. (க

இன்னுமொன் றுன்பாற் கேட்டற் கியைந்தன மிமவானீன்ற
கன்னிதன் பாகத்தார்க்குக் காசிபமுனிவனபூசை
முன்னநோ நடாத்துகின்ற, னென்றனை யன்னோன் முத்தி
நன்னிலை காறுமுள்ள கதையெலா நவில்தியென்றார். (உ)

உலகெலாஞ் சிவமாக்காண்பா ருரைத்தசொற் சூதன்கேளா
வலகிலாக் களிகொண் டெனற வியனமீர் கேண்மினப்பாற
றலமெலாம் புகழுங்காசித் தடநகர் வசிப்போனுள்ளச்
சலமெலா மொழித்தோன் றன்பேர் சாறறுவர் சிவசர்மாவே. ()

சொல்லிய சிவசர்மாவுஞ் சூழ்தரு சீடரோடு
மல்லிய வுலகத்துள்ள மகிமைகூர் தீதம்வாசத்
தல்லியங் கொன்றை வேணி யனகனாலயநக
ணலலியலாடிப் போற்ற நானிலம் வலஞ்சூழ்காலே. (ச)

தொண்டைமா நாடுதொண்டிச் சோளமண்டலமுஞ்சூழ்ந்து
வண்டணி கூந்தற்செம்பொன் மாலையோர் மகளாங்கனனி
கொண்டதண் ணாட்டினுள்ள கோயில்களேத்திப்பின்னர்
மண்டலமளக்குந தென்றன் மலையமாமலையிறசென்றே (ரு)

கலயமா முனிவன்பாத கமலங்கள் சிரமேற் சூடிச்
சிலநின மாங்கண் வைகித் தெய்வதப்பொருளையாறறி
னிலகியதுறைகளாடி யிணர்செறி கனவினீழ
லுலகெலா மீன்றாள்பாகத் தொருவனை வணங்கியாங்கே. (சு)

பல்பக லிருநது பினனர் கெல்லிமா வனத்தின் பாஙகர்
மல்கிய கருணையெங்கள் வரதர்க்கா கமத்திற்பூசை
யலகலி லாறறு விற்போன காசிப வபிதானத்தோ
னுலகலில் தவத்தி னிற்போ னெவருள்வாழ் கின்றனென்ன,

பற்பல ருரைப்பவாங்கு படர்தரச்சிவசர்மாவுங்
கற்பவருடனெழுந்து கனகமு முத்துஞசிந்திப்

பொற்பமா பொருளைமேய புண்ணியத்துறைநீராடி
யறமொடா மலகச்சூழ லருந்தவன சாலை புக்கான. (௮)

தவஞ்செயுங் காசிபனுள் தாழ்ந்துமுனிவ னேக்கி
யுவந்தெழுந் தினிமை கூறி யுறறவா றுரைத்தியெனனச்
சிவந்திகழ் முனிவனினைந்த தேசிக னெனையாள கொண்டேன
பவம்படா தருட்கண சறறேபார்த்தெனைக் காத்தி யென்றான்.

என்றலு முனிவன கேட்டிங் செயதினை யாதலாமே
கனறிய பவங்களெல்லாங் கடந்தனை யிதத்தலமேபோன
மனறலேழ நீக்கமேபோன் மறறெனி மூர்த்தியேபோற
றுனறிய திரைசூழ வைப்பிற சொலலுதற கியாலென்றான் ()

காசிப னுரைத்தல கேட்டுக காதலகூர சிவசர்மாவு
மாசிலா வவைகளெல்லா மடியனுக்கருடி யென்ன
வாசிசேர் தலத்திறகேறறு மகிமைகளுரைத்தேழாகப
பேசுதீர்த்தங்கள் காட்டிப பெருமையும் பேசலானான் (௧௧)

தீங்கிலரசரோரோ சிறறுயிரப் பறவையாகி
வீங்குவந் தாடகதேவி யெழுந்தருள சுரந்து நாளும்
பாங்குற நிறகினறாளாற பகாதரு தேவிதீர்த்த
மாங்கதின் மூழ்கவெனனச சிட்டோ டாடினனால்! (௧௨)

மறறதோ ரரசனயாகம் வரந்தி யழியபவீங்கு
பெற்றிடப் புரிந்ததான பீடுசேர் சாலா தீர்த்தத்
துறறதோர் பெருமை யாவ ருரைப்பவர் மூழ்கவென்னச்
சுற்றிய சீடரோடு தோய்ந்தனன குணபாற் சென்றார் (௧௩)

இவணுள தொருவனறீப மேந்துகை யுடனமூப் பின்றி
யுவமையி லோருவாவா யுறறெழுந்தினு லிந்த
வவனியோர் தீபதீர்த்த மாமெனப் புகழுவா ரெனனப்
பவமறக் கறபாரோடு படிந்தன னபபாற் சென்றார். (௧௪)

எனமனை யதிதி யென்பா ளிந்திரன் வாகைசூட
வன்மையார் தவங்கள் செய்து வரம்பல பெறறாள்யானு
நனமைகள் பெற்றே னென்பேர் நவிலுமிந்தீர்த்தமென்னத்
தோன்மைசேர் சீடரோடு தோய்ந்தனன் றென்பாலுற்றார். (௧௫

பழுதிலா துலகங்காத்தபடர்புழு மேனிவேந்தன்
முழுகலு மாற்றுயர்ந்த முழுபொலன் மேனியானான்

மழுவலான சடிலசீத்த மாம்புழு மாறி நீத்தந்
தொழுதிவண் ணாழ்கவென்ன மூழ்கினன் சூழலோடு (௧௬)

சித்திரன் குயிலாய் மேனாட் சென்றிதின் மூழ்கியெங்க
ளத்தனைப் பணிந்து தேவ னாயின னாங்கிதனபேர்
ருத்திர வினைகணீக்குங் கோகில தீர்த்தமெனனப்
பத்தியா யெவருமாங்கு படிந்தனர் கூடபாற் சென்றார். (௧௭)

கங்கையோ டெமுனை மற்றைக் கலைமகளொளுமூழ்ந்தீத்த
மின்னுமுக் குண்டமாக வெழுந்தோ ராசர்க்கெனன
வங்கதின மூழ்கியாரு மருள்புரு டோத்த மப்பேர்
செங்கண்மா றளியிற்சென்றார் காசிபன் மீண்டுஞ் செப்பும். ()

சரதமே யென்னப் பொய்மை சாற்றிய பதகன்றீயா
லெரிபடப் புரிந்தார்கோப மினிதுநீங்கிடக்கை கூப்பி
விரிதரப் புகழ்த மாயோன் மேயினை வணங்க வென்ன
வரியரி யென்று போற்றி யததனார் கோயில் புக்கார். (௧௯)

செவ்விய சிவசாமாயான் செயதமா மகத்தின்மேய
நவ்வியங்கரத்துப பெம்மா னறுமலர்ப் பதங்கள் போற்ற
வெவ்விய வினைக டீர்ந்து வியனகதி பெறுவானென்னப்
பவ்வநேர் சீடரோடு பணிந்தனன் வடபாலுற்றார். (௨௦)

முன்னரோர் பொய்சொன்னானை மூளெரி மடுப்பச்செய்த
தன்னிகரொரித்தாட்கொண்ட சங்கர மூர்த்திகாண்டி (ச்
பொன்னடிவணங்கில் வேண்டும் பொருளெலாமளிப்பனென்னச்
சன்னிதி யெவரும் போற்றித் தாழ்ந்தனர் களிப்புற்றாரால்.(௨௧)

விளங்குமா லயத்திலுள்ள மீனாட்சி சுந்தரேசர்
வளங்கெழு மூர்த்தியெல்லாம வகைவகை முனிவன் கூறி
யுளங்களிக் கினிதுபோற்றி யுருகிய சிவசர்மாவைத்
தளர்திகழ் தவச்சாலைக்குட் டகவுடனழைத்துச் சென்றான். ()

சென்றகா சிபனார் பாதஞ் சிவசர்மா வணங்கிப்போற்றி
நின்றுமா னிடராய் வந்தோர் நிரந்தரம் புரிதல் வேண்டு
கன்றுசேர் கருமமெல்லா நவில்கெனப் புலன்களெல்லாம்
வென்றவன் முறையாவெல்லாம் விரிதர விளம்பல்செய்தான்.

சிவசர்மா காசிபனையடைந்தசருக்கமுற்றிற்று.

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபரையடைந்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

பந்தபாசமறத் தவஞ்செய்து சிறந்த பண்ணவனுகிய சூதமுனிவருரைத்தருளிய எரித்தாட்கொண்டார் திவ்விய சரித்திரமதனைதையுங்கேட்டு ஆநந்த சாகரத்தில் மூழ்கிய நைமிசவனத்து முனிவர்கள் யாவரும் மீண்டும் அச்சூதமுனிவரை நோக்கி முன்னரே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர் பூசைசெய்து வருகின்றனர் என்றீர், அம்முனிவர் முத்தியடைந்தது வரையுள்ள கதைகளனைத்தையும் உரைத்தருளவேண்டுமெனச் சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர்.

முனிவர்களே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர்பூசைசெய்து வருகின்ற காலில் புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய காசிமா நகரில் வசிக்கின்றவனும் பற்றற்றவனுமாகிய சிவசர்மாவென்னுமோர் அந்தணன் அளவற்ற சீடர்களுடன் பூலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களனைத்திலும் நீராடிச் சிவாலயந்தோறுந்தெரிசனைசெய்யக்கருதிப்பூவலஞ்சூழ்ந்து அநேக நாடு நகரங்கள் கடந்து கடைசியாயப் பாண்டி நாட்டில்வந்து பொதிகையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெரிசனஞ் செய்து இந்திரகிலத் தலமாகிய பாவநாசமென்னுந்தலத்தில் வந்து ஸ்ரீ லோகாம்பிகை சமேதராய் விளங்காநின்ற சுவாமி பாபவிநாசேஸ்வரரைவணங்கித்துதித்து வசித்துவருகையில் நெல்லிவனத்திற் றவத்திற் சிறந்த காசிபரென்ற வோர் முனிவர் சிவபிரானுவப்பக் கைங்கரியஞ்செய்து வருகின்றனரென்று பல முனிவர்களாற் கேளவியுற்றுச் சீடருடன் அந்நதி யிருகரைகளிலுமுள்ள தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி சிவாலயங்களனைத்தையும் போற்றி செய்து ஆமலக வனத்தில் வந்து காசிபமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மம்முனிவரை வணங்கி நின்றனன். காசிபர்நிஷ்டையினீங்கி வணங்கிநிற்கின்ற சிவசர்மாவையுபசரித்து வந்தகாரியமேதெனத், தங்களை ஆசிரியனுகக் கொள்ளவந்தேனென்று சிவசர்மா கூற இருவருங்களிப்புற்றவராய் வாழுகையில் காசிபர் அம்பைத்தல மகிமை முழுவதுஞ் சிவசர்மாவுக்குரைத்து, அவ்விடத்திலுள்ளஏழுவகைததீர்த்தங்களையுங் காண்பித்துமூழ்கச்செய்து சுவாமி காசிபேசர்* எரித்தாட்கொண்டவர் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசர் புருடோத்தமப்பெருமா

ன் ஆகிய கடவுளர தெரிசனைகளையுஞ் செயவிரதச் சரிததிரங்களளைதனையு முரைத்துத் தான்வசிக்கும் பன்னசாலைக்கு எழைத்துவரலுமசிவசாமா காசிபரை வணங்கி முனிபுங்கவரே! உலகத்தில மனிதராயபபிறந்தோர நாடோறு மனுட்டித்துவரவேண்டு முறைமைகளனைத்தையும் அருளிச்செய்யவேண்டு மெனறு பிரார்த்திக்கக் காசிபா அவைகளையெல்லாம் முறைப்படி கூறியருளினா.

சிவசாமா காசிபனாயடைநத சருக்கவசனச்சுருங்க முற்றிற்று.

பதினொடடாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்

செயிர் விண்ட மாதவர்க்கோர் சிரோமணியாங் காசிபனுஞ் சிவசர்மாவு, முயிரொன்று யுடலிரண்டா யாமலக வனத்திடத்தி லுவநது வாழுநாட, கயிலொன்று பொருனையுள துறைகளெலா நீராடிக காசி செலவான், செயலொன்று சிவசாமா காசிபாதாண முடிசூடிச்செபபினனால். (க

அனனவனறன மொழிகேட்டுக காசிபனும விடையளிப்ப வடுத்தாரோடு, தனனிகருமபொருனையிலே நீராடிக் குயிலேசர் தாளகள்சூடி, வனனிவடி வாயொளிரு மெரித்தாட்டுகொள வள்ளறனை மரகதபபெண, கன்னிதனைத் திருமாலைக் கண்ணாரப்பருகியொரு கருந்தட் கொண்டான. (உ)

போத்தபத முன்னீர்ப்பப் பெரிதுமனம் பினனீர்ப்பப்பின் பாறசிடர், சீர்த்திசொலி வரப்பொருனை யிருகரையி னீத்தமெலா சிறபபினுடி, யார்த்திபெற வாலயஙகள பலபோறறிக் கரிகாத்த வாதிமூல, மூர்த்தியிரு தாளவணஙகித் தலவாச மிருநதுதவ முறையிறசெயதே. (ங)

வானவர்கோன் மருதாகி நிழலளிபப வீற்றிருக்கும் வரதனாதந் தேளமரும் பதமலரோ செனனிமிசை யணிமலராய்ச் செயது மேலா, ஞானமுறச சிலதினமுற் றப்புறத்து நீத்தமெலா நானஞ்செயது. மீனமுறுஞ்சங்கமத்து நீராடி வடதிசைக்கண மீண்டானுகி. (ச)

தெனமதுரை காளத்தி முதலான தலங்களெலாந் தெரிசித்தேத்தி, கன்மவினை தவிழ்ந்தானுங் கங்கையிலே நீராடிக்

கைலிவாழ்வைப், பொன்மயமாம் வில்லிதனை விசுவேச நாய கனைப் புகழ்ந்து போற்றி, நன்மையுறச் சிலதினமாக விருந் தின்பின் பிரயாகை நண்ணியப்பால். (௫)

மேலான பிரமகபா லத்தலம்போ யுலகமெலாம் வெறுத் தானுகி, மாலான வர்க்கரிய வொருபரமன் சேவடியின் மன மகலப்பச், சாலான நிட்டையிலே பலகால மிருந்துசிவ பத வி சார்ந்தான், தோலாத நிட்டையிலே சிட்டொலா மாங்காங் கு துலங்கினுரால். (௬)

முடியாத வைராக்ய நிட்டையினுற் சிவசர்மா முத்திபெய் த, கடியாருஞ் சரிதமிதைக் கேட்டாருங் கைலிநிலை காண்பா ரெனவே, நெடிதான மறைகளெலா நனிதேர்ந்த சூதமுனி நிக ழ்த்தக்கேட்டு, வடியாத களிப்பினராய் முனிவரெலாம் வணக் கமொடு வகுப்பதானுர். (௭)

வேறு.

திருத்தமா முத்திசார்ந்த தெய்வதச் சிவசர்மாவின்
சரித்திரங் கேட்டுவந்தோந் தமிழ்முனி பொதியின்மேவி
யிருந்தன னென்று யெங்க ளெம்பிரான் மணத்தின்காட்சி
யருத்தியிற் கண்டுகொண்டா னருள்கவென் றிடலுஞ்சூதன் (அ)

வேதமா தவத்தீர் நன்று விளம்பினிர் முன்னோர் வேந்த
னுதிநாட் காசிபேசர்க் கணிதிரு விழாநடாத்தும்
போதினு மெட்டா நாளிற் புங்கவன் குறுமுனிக்குச்
சோதிசேர் மணத்தின் காட்சி தந்தன னென்று சொற்ளுன். (௯)

சொற்றது கேட்டு மற்றைத் தூய்தவரெல்லா மீண்டு
கற்றவச் சூதசொன்ன நறுவிழா வதனின்மேனுட்
கற்றவர் புகழுமந்தக் கலையமா முனிவன் காட்சி
பெற்றது விரிக்கவென்னாச் சூதமா முனிவன் பேசும். [௰]

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கவசனச் சுருக்கம்

முனிவர்களே! அப்பாற் காசிபருஞ் சிவசர்மாவும் உயிரு

முடம்பும்போல அன்னியோன்னியமாய அந்த ஆமலக வனத்தில் வாழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் சிவசர்மா காசிமாநகரஞ்செல்ல நினைந்து காசிபமுனிவரை வணங்கி விடைபெற்றுப் பொருனைமா நதியிலிருகரையிலுமுள்ள தீர்த்தங்களின மூழ்கிச் சிவாலயங்கடோறுந் தெரிசனஞ்செய்து யானையைக்காத்தருளிய ஸ்ரீ ஆதிமூலப்பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலதின மவவிடத்தில்வசித்துத்திருப்புடைமருதூருக்குச்சென்று ஸ்ரீபுடார்ச்சுனேசுரரைத் தெரிசித்துத்தலவாசமாயச்சிலதினம்வாழ்ந்துசங்கமுகம்வரைநீராடி மதுரை காளத்தி முதலான தலங்களிற்சேவித்துக்காசிமா நகர் சென்று சுவாமி விசுவேசபெருமானை வணங்கிச்சிலதின மவ்விடத்திலும் வாசஞ்செயது உலகப்பற்றறுத்தொடுங்கிய சித்தவிருத்தி யுடையனாய பிரயாகையிற்சென்று சிவபிரான் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்து ஆகார நித்திரையில்லாமல் வாங்காத வைராக்கியமுடன அளவற்ற காலம நிஷ்டையிலிருந்து கடைசியாய்ச் சிவகதி சார்ந்தனன். மற்றைச சீடர்களும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவமபுரிவாராயினர.

முனிவர்காள்! இச்சிவசர்மாவின சரிதங்கேட்டவரும சிவகதிபெற்றுய்வார்கள் என்று சூதமுனியுரைத்தது கேட்டு மற்றைய முனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய அப்புராண முனிவனை வணங்கிச் சிவசர்மாவின் புண்ணிய சரித்திரங்களனைத்தையுங்கேட்டு மகிழ்ந்தோம் முன அகத்தியமுனிவர் பொதியாசலத்திற கெழுந்தருளினா எனறனை அம்முனிவனுக்குச்சிவபிரான திருமணக்கோலங்காட்சி யெவவிடத்தி லருளிச செய்தனரெனச் சூதமுனி சுவாமி காசிபேசா கொண்டருளும் எட்டாந் திருவிழாவிற காட்சி கொடுத்தனர் என்று கூறலும் முனிவர்கள் யாவரும் அப்பிரான அகத்தியமுனிவருக்கு மணக்கோலங்காட்டிய புனித சரித்திரம சொல்லியருளவேண்டுமெனச்சூதமுனி மேறகூறுவாராயினர்.

சிவசர்மாமுத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது
அகத்திய முனிவருக்குக்காட்சியளித்த சருக்கம்.

ஆகம முறைமையெல்லாங் காசிப னருள முன்னோ
யாகளுசெய வசுமனபபே ராசர்கோன் மரகதப்பெண்
யாகமா குயிலேசர்க்குப பங்குனித் திங்கடன்னில
மாகமா ரும்ப ரிமபா மகிழ்ந்திட விழாச்செயகாலை. (க)

எழுதினத் தடிமை கொண்டா ரிதையாம்ப ரத்துஞ்சொன்னங
கெழுமணி வெளியிடத்தங கிங்கிணிப் பதமொன முனறி
வழுவற நடனஞ்செய்யும் வரதனுரிரணடு காலந
தழுவுமங நகரஞ்சூழ்ந்து தனியெழுந தருளா நினறுர், (உ)

எட்டாநா ளாஙகயைய விலங்குடைபங் கோலஙகொண்டு
மடடாருங குழலிபாக மருவிடப் பவனி கொள்வான்
கட்டாருந் தபனமாதி கனவபி டேகங கொண்டு
பட்டாரு மலருமற்றைப் பணிகளு மணிசெய தப்பால. (ங)

அடியவ ரரிதினலகு மமுதெலாங் களிப்பிற கொண்டு
முடிவிலா வாததியஙகண முதுமறை முழககளுசெயய
மடிவிலாத துபதீப வரிசைநற காட்சியெல்லாம
படிவமோ டெவருஙகாணப் பராபரன கொலுவிலவைகி. (ச)

பவகாமீ யங்களென்ற பற்றறும் படிவர் வேண்டச்
சிவகாமி யமமையோர்பாற் றிகழ்தரத் திருநடஞசெ
யுவமான மறற காட்சி யுலகெலாங் காணவெணணீர
நவமான விமானமீதி லுயகன் வீற்றிருந்தே. (ரு)

பூரண மாகமங்க ளணிபெற முழவம் வெள்ளை
வாரணம் வீணைவேதன வானவ ரிமபர் நாகா
நாரண னிசாகள் கூறு நாமகீதஙக ளார்பபத்
தோரண வீதிதோறுஞ் சூழநதிடற செழுநதான மாதோ. (சா)

இங்கிவை யாகமுனனு ளிழாசல மகளை வேட்குஞ்
சங்கரனேவலாலே தமிழவனா சார்ந்தயோகி
யங்குவந்தனக்கு யாமே யருண்மணக்காட்சி யினபம்
பொஙகிடத் தருதுமெனருர் போநதில ரினறுமெனறே. (எ)

ஆவியுந் துடிக்கநொந்தா லையனே யங்காளிஙகு
போவெனப புகனறுய நீகொள புதுமணககாடசி தனனைப

பாவிகான பார்க்கலாகா தென்றவோர் பான்மைதானே
சாவதா முயிர்சுமந்து தரித்தன னின்னுந்தானே. (அ)

மைக்கட்டி யனையநெஞ்சைப் புலன்செலும் வழியிற் போக்கிப்
பொய்க்கட்டி யனையமாதர் பொலம்புவி நாடித் தீமே
னெய்க்கட்டி யனைய நானு நெக்குரு கினனேனையா
கைக்கெட்டி வாய்க்கெட்டாது கடந்தது னை மணத்தின் காட்சி.(

கண்ணுதா னுன்னைக்காணுக் கண்களும் வாழ்த்தா வாயும்
வண்ணநீள் புகழ்கேளாத செவிகளும் வணங்காக்கையு
முண்ணிகழ்ந் துருகா நெஞ்சு முற்றவர் தம்மை நீருஞ்
மணணிலஞ் சுமத்த லந்தோ வம்பினும் வம்பே யன்றே. (க0)

சந்திரப் பிறைவிளங்கு சடிலமுங் கருணைபூத்த
சுந்தர வதன மைந்துந் தோகையோர் புறமும்பாச
பந்தனை யறுத்தாட் கொள்ளும் பதங்களு நோக்கி நோக்கிச்
சிந்தனை களிக்கப்பெற்றா சென்மமே சென்மமன்றே. (கக)

கோடானு கோடியான பிறப்பெலாங் குறிப்பொனறுகி
வாடாத தவங்களுளும் வளர்பவ ரப்பாலீண்டு
பீடாரும் புனிதராகப் பிறந்தவ ரவரோ கண்ணுற
றேடாருமொருவ னன்னை நோக்கினா சுகித்து வாழ்வார்.

ஆதலா லிஃதொன்றில்லேற் காவதொன்றில்லை யென்ன
வேதமா முனிவனுள்ளம் வெதும்பின னினிமேலீண்டு
நாதனுர் மணக்கோலத்தை நாடிடா திருக்கேனென்ன
மூதெரி மூடடிநாப்பண் மூவாத தவத்தி னின்றான். (கந)

வேறு.

மலமறு தமிழ்முனி மாதவ மின்னச்
சிலதினம் புரிதலுந் தெரிந்து கொன்றையார்
விலமலி சடையினன் விரைந்து சென்றனன்
சலமறு முனிவரன் மனத்திற் சார்ந்தனன். (கச)

அனபகே ணின்றவத் தகமகிழ்ந்தன
முன்புனக் களித்தது முடிப்பவந்தனம்
(பான்பயி லம்பையிற பூமிகாவல
னினபொடு திருவிழா வியற்று கின்றனன். (ரு)

ஆங்கது காணிய வமரர் மாதவர்
பூங்கமலத்தவன் புணரிமேனிய

ளோங்கிய திரிபுவனத்து முற்றுளோரா
தாங்கிய களிப்புட னுங்குச சாரந்தனா. (௧௬)

நிய காதலின் மகிழ்ந்து யாங்கொளத
திருவிழா பறபலர் செயய நினறனா
பெருவிழா விதற்கிணை பேசற கிலலையாற
கருவிழி படைத்தவா காணுங காடசியே, (௧௭)

எண்டினத் திருவிழா வினறு யாமுமை
யணடையிற களிந்திட வாவணநதொறுங
கண்டவர் வினைகெடக் காட்சி நலகுதாக்
தொண்டநீ துணையுடன சூழசசெனறிடின. (௧௮)

நீடுநம் மணததொடு நித்தககாட்சியும்
பீடுறக் கண்டுநற பேறு மெயதுவை
வாடலென செலலெனன வருததொா நீளசிலை
யாடகப பொறையின னகஙகரநதனன (௧௯)

காந்தளும விழிகதனன கடிய பாதவத
திரததின் னீங்கினன சிவபிரானசெய
வாரத்தினி லூனறின னணாவின மாமுனி
சிரத்தினிற காத்துணை முகிழததுச் சோததினன. ()

பற்பல புகழ்ந்தனன் பணிநது போறறினன
தற்பர வெனக்குநின காட்சி தநதிட
வறபொடங் கழைத்தனை யகிலத தெனறுனை
பொற்புள ரிலலெனப் புகனறு துளளினான். (௨௧)

சீடரு மறறுள எவததின செல்வரு
மேடணி குழலியு மெவருமம பின்செலக்
கூடமுங குன்றமுங கடநது கோலமாாப
பீடுயர் சிங்கையிற பெயாந்து செனறனன. (௨௨)

வாத்தியத தொனிகளும் வணங்குந்தேவாசொற
றோததிரத் தொனிகளுஞ் சோததிரம்புகக்
காததிர முழுவதும புளககககஞசுகம்
போர்த்தனன் குழாத்தொடு விரைந்து பேரியினான்.)

தன்னை முன்செலச் சடலம் பினசெல
வனனதி னிழலென வடுத்துச் சீடரும்

பன்னிய முனிவரும் படர்ந்து மனஞ்செலக்
கன்னலை வழிபல கடக்க லாயினன். (௨௪)

அள்ளிமே லின்பீரமப காந்தர
வுள்ளமே லெம்பிரா னுருவ மூன்றுறப்
பள்ளமே நாடிமேற் படர்ந்து செல்லுமோர்
வெள்ளமே போன்றன னயபைமேயினார். (௨௫)

வேறு.

கற்பாரு மாதவருங் கற்பினுக்கோ ரரசாகிக் கமழ்கின்றுஞ் மற்பாரந் தொடர்ந்துவரக் குறியபெருந் தமிழ்முனிவ னமலை மேவிப், பொற்பாருங் கடைநகரு நடுநகருங் கடந்துமணி புனைந்தமாட, மெற்பாடு தனைப்பெறினும் பகல்விரிக்கு முதனகரத் தினிது வந்தான். (௨௬)

தாமநிறை தோரணமுந் தீங்கரும்புங் கனிக்கதலி தாறும் வாசத், தாமமெலாம் நிறைகின்ற தெக்கணமா வீதிதனிற் சுராமாலவேச, னோமமுறு முனிவ னெல்லாங் கரங்குவித்து வாழ்த்தெடுப்ப விமவா னீன்ற, காமவல்லி படாசிவமாங் கற்பகத்தைப் புட்கமேற் களிப்பக்கண்டான். (௨௭)

குதிகொண்டான் சந்நிதியிற் சென்றிருகை சிரமீது குவித்துக்கொண்டா, னதிகொண்ட வெள்ளமென வருமின்பக் கண்ணீரா னனைந்து கொண்டான், விதிகொண்ட நயமவியந்தான் மூன்றுமுறை வலஞ்சூழ்ந்து வியந்து போற்றி, நிதிகொண்ட வாதுரன்போன் மதிகண்ட வாரிதிபோற் களித்து நின்றுன.

விண்ணாரு மிமாலயமும் விளங்குமணிப் பந்தருமி விரிந்து நின்ற, வெண்ணுத வுயிர்த்தொகையு மெம்பெருமான் பிராட்டிகர மினிது பற்றிப், பண்ணாருங் கொலுவிருந்தங் கருள்சுரந் தகாட்சிகளும் பரமயோகி, கண்ணார வந்தவிமா னத்திடத்திற் கண்டின்பக் கடலுளாழ்ந்தான். (௨௯)

நினைவார்தந் நினைவிடத்தி னினைந்தபடி நின்றருளு நிமல மூர்த்தி, தனையாருங் குறுமுனிக்குத் திருமணத்தின் காட்சியெலாந் தந்து போற்ற, வினையாவுந் துடைத்தருளுந் திருநடனத் திருவுருவம் விளங்கக் காட்ட, மனையாரு முனிவருடன் தமிழ்முனியச் சபேசா திரு வடிவங்கண்டான். (௩௧)

கொன்றைமதி நதியரவு கொக்கிறகு நெருங்குசடை குழ

ங்கக் கண்டா, னன்றருளு நயனமுடன் மறைநவிலுந் திருவா
யினலமுங்கண்டான், வென்றிமழு முழவினமு மபினயமு ம
ருவுகரம் விளங்கக்கண்டான், மன்றலங்கூ விளமென்போட
ரவுசிர முதலணி கொள் மார்பங்கண்டான். (௬௧)

உழுவைதரு முடைகண்டா னூரகவலா ஞாணதினமே லொ
ளிரக்கண்டான், வழுவினமறை யொருநான்கு மறியாத பதும
லாகண் மகிழ்ந்து கண்டான், விழுதவிடு திருநீற்றின முழுக்க
ணிந்து விளங்குதிருமேனி கண்டான், செழுந்து தொழு துய்கி
ன்ற வானந்தப பெருங்கடற்கோர் துறைகாணுதான். (௬௨)

பூவாரு நான்முகனு நாரணனு மறியாத புனிதவென்றுங,
தேவாரு மொருகோடி மறைப்புலவர் தேடிவைத்த திருவேயெ
ன்றுங, காவாரும பொதிகையிலவர் தழைத்தெனனையாட்கொ
ண்ட கரும்பே யென்று, நாவாரப்பலதுதித்துப பரவசமுற்ற
டிககமல நயந்து நின்றான். (௬௩)

நின்றான்மே லருட்கடைக்கண் சிறிதளிந்தங கருகழைத்து
நித்தநாதன, பொன்றுத தமிழமுனிவ வுனக்குரைதத படிநம
து புதுமணத்தி, னன்றன காட்சியொடு நடனமிடு காட்சியே
லா நல்கல செயதோ, மின்றினி வேணடுவர மளித்தருளவோ
ங் கேட்டியென விசைத்தானனதை, (௬௪)

ஐயனருண் மொழிகேடட முனிமகிழ்ந்து மீட்டுமவ னலா
த்தாள்போற்றிச், செயயவனே நினவருளாற பெறுதன வொ
ன்றிலையெனினுஞ் செபபுகினறேன், வையமெலாம் புகழ்நத வ
மபையிலே யாணடுதொறும வருமிநநாளி. லையவுன தருட்
காட்சி தநதருளவேணடுமெனறு னுணாவின மிககான. (௬௫)

மகத்துவஞ்சோ குறண்முனிவ னுரைத்ததுகேட் டகிலேச
ன் மகிழநது நோக்கி, யகத்தியநீ கேட்டவர மஃதளிததோம்
வேறுசில வருளவோங கேட்டி, சகததிலுளோ ரென்காட்சி
நீபெறுங்கா லன்காட்சி தனைக்கண்டாலு, மிகத்திறனுடு பா
த்திலுறு நலமனைத்து மிணிதெயவ ரிசைத்தா மன்றே. (௬௬)

திருமணத்தின் காட்சியொடு திருநடனக காட்சியிங்கு சி
றப்பநிறகுக், கருணையொடுதநதளிததோ மனபாநீ யினிப்பொ
திகைக கானஞ்சென்றே, யருமணஞ்சேர் தமிழமொழியை வள

ரத்தினிது வாழதியென வருளச்சிந்தை, யுருகிமுனிவரன்பிரித
றகொளாறு மனவருத்த முறறுனேனும். (கூஎ)

பரமனருட் பணிபெரிதென் றுளங்கொண்டான் பதமலரி
ற் பணிந்துகொண்டா, னிருவிழியு மொருமனமு மப்பெருமா
ன திருவடிக்கே யெய்த வைததான, சுரர்முதலோர புகழுந்
தமலா சொரிநதிடததென் மலையமலைச் சூழ கோக்கிந், திரு
முனிவர் தனைச்சூழக குறுமுனிவன மேலாறு செல்லுங்காலை.()

கடைநகரி லிருப்பவரைப் பசித்தவன்போ லழுதுதவக் க
டைக்கணிப்ப, வடையிலமு தெடுததவர்கள் வரததாழ்ததல் க
ண்டனகனப்பாற் சென்று, ஙடைநதவர்க டவஞ்செயலுக் கி
ரங்கியவ னுற்றவர்க ளுதவுமன்னத். திடைதனது பதநகாட்
டிவரமளிததுப் பொதிகையிற்சென றினிதுவாழந்தான.)கூக)

வேறு.

கொண்டமா தவத்திரப்பாற் குறுமுனி பொதிகை சார்ந்தா
னண்டர்கோன வீதிருமுநதங் காலயஞ் சென்று னிநத
மணடலந தனனிலிநநாள் வருந்தொறுஞ் சபேசா காட்சி
கணடுதன னுழியிற் செலவான கலையமாமுனிவன் மாதோ. (சய)

கண்ணுதற் பெருமான் காட்சி கலைய மா முனிகாண் போழதி
லண்ணிநின் றேத்தி வந்த வடியவர்க் கமுத நல்கி
யுண்ணிகழ்ந்துருகிநினறே ருலகெலாம் புகழ வினப
நண்ணிநின் றப்பாலெங்க ளுயகன பதவி சார்வார். (சக)

மக்களும் பொருளுமின்ப மல்கிய வாழவுஞான
மிக்கநல் லறிவும்வீடு மேவுவர் குறுமுனிக்கு
நக்கனா காட்சி நல்கு நன்மைசோ சரிதமிஃதைத்
தக்கவர் முகமாய்க் கேட்டோா சநததமுலகின மன்னே. (சஉ)

அகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது
அகத்திய முனிவருக்கு காட்சியளித்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! திருவிழாமுறையினைத்தையும் கா
சிபமுனிவர் முகமாயக் கேட்டறிந்த மசமனச் சக்கரவர்த்தியா

னவன் ஆகமமுறைப்படி ஸ்ரீ மரகதாம்பிகை சமேதராகிய ஸ்ரீ காசிபேச்சுரருக்குப் பங்குனிமாதத்தில திருவிழாநடத்தநிச்சை யித்துத் துவசாரோகண முதலவரிசையாக நடத்தி வருகையில் ஏழாந்திருவிழாவன்று சுவாமி நடராஜப்பெருமான் இரண்டுகா லமெழுந்தருளி மூன்றாங்காலமாகிய எட்டாம்நாள் பச்சைசாத திகோலங்கொண்டு சகலவாத்தியங்களுமுழங்க வெள்ளிவிமா னத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து அடியார்களியாவருக்குங் காட்சி கொடுத்தருளத திருவீதிவலமா யெழுந்தருளாநின்றனர்.

இங்கு இவ்வாறாக முன் இமாலயன் குமாரத்தியைச் சிவ பெருமான பாணிக்கிரகணஞ்செய்கையில அப்பிரான உத்திரவி னபடி பொதிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவா காமிவிடத்தில் வந்து வெகுகாலமாகியும் சிவபெருமானுத்தர வளித்தபடி திருமணக்காட்சி நமக்கு இன்னுமளித்திலர், என று மனவருத்தமுற்று அந்தோ கடவுளே! என்னைத்தெற்கே செ ல்லென்றருளினதின் காரணம் உமது திருமணக் கோலத்தைப் பாவியாகிய நான காணக்கூடாதேனறுதானே, புலன்கள்போ ம் வழியில் மனதைச் செலுத்திப் பெண பொன புவி என்ற இ வைகளையே நசசி உளளுருகப்பெறறகாரணந்தானே, சுவாமி! உ ம்முடைய திருமணக்காக்ஷி அடியேனுககுககைக்கெட்டி வாயக் கெட்டாமறபோனது. கண்ணுதற் பெருமானாகியகடவுளே! உம் மைக்கண்டு களிப்படையாத கணகளும் வாழ்த்தாத வாயும் உம் முடைய திவ்விய சரித்திரஙகள் கேளாதசெவிகளையும் நிட்டை யில் நினைநதுருகாத மனத்தினையும் உடைய மனிதர்களை இவ்வு லகம் சுமப்பது வம்பே யன்றோ. கடவுளே! நமது சந்திரப்பி றை விளஙகுகின்ற சடாமகுடத்தையும் கருணைபூத்த தழகுபொ ருந்திய ஐநது முகாரவிந்தஙகளையும உமாதேவி வீறறிருந்தருளு கின்ற ஓர் பாகத்தையும் பநதபாச மறுத்தருளும ஸ்ரீ பாதாரவி ந்தஙகளையும் பாாத்துபபாாத்துச் சிந்தனை களிக்கப் பெறறவா எடுத்த ஜன்மமே ஜனமமன்றோ, கோடானுகோடியான பிறவி கள்தோறுமவிடாது செய்துவந்த தபோபலமுடையவரோ அச் சிவபிரானைக் கணணாரக்கணடு களிப்பவா. ஆதலால்எவவகைப் பலனுமில்லாத நாயேனுக்கபபிரான் தெரிசனமெவவாறு கிடை பபதாகு மெனறு பறபலபுகனறு நெஞ்சமிர்ந்து இனிமேல அப் பிரான்திருமணக்கோலத்தைக்கணடு களிப்படையாமல் உயிர்த ரிதது வாழகிலேனெனத்துணிநது பஞ்சாக்கிஷர மததியினின்று அருமையான தவஞ்செயயத்தொடஙகினன.

௨௧௮ அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தசருக்க வசனச்சுருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்தலை யறிந்த கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அம்முனிவனை நிஷ்டையிற்புகுந்து ஓ முனிவரனே! உனனுடைய தவத்திற்கு வந்தோம் நாமுரைத்தபடி திருமணக்காட்சி யருள நினைந்தோம் ஓர் அரசன் நமக்கோர் திருவிழா அம்பைமா நகரத்தில் நடத்திவருகின்றனன் இன்று எட்டாந்திருவிழா இதுபோல் நமக்குத்தேவர்களும் திருவிழா நடத்தியிருப்பதில்லை அவ்விடத்தில் விண்டு பிரமன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து நிறைந்திருக்கின்றனர் ஆகையால் நீ உன்னைச்சேர்ந்தவருடன அவ்வம்பைமாநகரத்திற்கிப்பொழுதே செல்வாயாயின் நம்முடையதிருமணக்கோலமுந்திருநடனக் கோலமுங் கண்டு தெரிசிக்கலாகும சீக்கிரம் செல்லக்கடவை யென வுரைத்தருளி மறைந்தனர். உடனேமுனிவனிஷ்டையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் கருணையை வியந்து கைகுவித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து சீடர்களும் உலோப முத்திரையும் மறறைய முனிவர்களும் புடைசூழ மலையாசலத்தினின்றும் புறப்பட்டுச்சிங்கைமாநகர்கடந்துவருகையில்வாத்தியகோஷங்களும் தேவர்கள் கூறுந்தோத்திரமொழிகளுஞ் செவியிடத்திற் புகுதலுங் களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியப் புளகப்போர்வைபோர்த்தவனாய்ப் பள்ளத்திற்பாயும் வெள்ளம்போற் சூழ்ந்துவருவாருடன அம்பைமா நகரத்திற்சென்று கடை யிடையென்ற நகரங்களையுந்தாண்டி முதல் நகரத்திற்புகுந்து பற்பல அலங்காரத்துடன் விளங்குகின்ற தெற்கு வீதியிற் பிரமன் விஷ்ணுதேவர் முனிவர் முதலானோர் தொழுது வணஙக இமாசலத்திலுண்டாகிய உமாதேவியாரென்ற காமவல்லி படரப் பெற்ற பரமசிவமாகிய கற்பகதரு ஓர் வெள்ளிய விமானத்தின்மேலெழுந்தருளி வருதலைக்கண்கள் குளிரக்கண்டு குதிகொண்டு விரைந்தெதிர்சென்று சிரமேற் கரங்குவித்து ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி நல்விதியை வியந்து மும்முறை வலங்கொண்டு வணங்கித் தரித்திரனுக்கு நிதிகிடைத்ததுபோலவும் பூர்ண சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம்போலவும் களிப்புற்றனன். அன்றியும் முனிவன் அவ்விமானத்துள்ளே இமாசலத்தையும் அவ்விடத்திலமைக்கப்பட்ட திருமணப்பந்தலையும் அதற்குணிறைந்த அளவற்ற உயிர்த்தொகைகளையும் எம்பெருமான் பிராட்டியை மணஞ்செய்துகொண்டிருந்தருள்கின்ற காட்சியையுங்கண்ணாரக்கண்டு ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கினன். நினைவார் நினைவின்படி நின்றருளும

ப்பெருமான் தனது திருநடனக்காட்சி கொடுத்தருள முனிவன் சூழவந்தவருடன் அந்நடராஜபெருமான திருவுருவந்தனையும நோக்கிப் பறபல புகழநது வணஙகினன. உடனே சிவபெருமான அவவகததியமுனிவனை யருகிலழைத்து மநதகாசத்துடன எனககனபனான தபோதனனே! நாமுனககு முன்னுரைத்தபடி திருமணக்கோலக்காட்சி தந்ததுமன்றித்திருநடனக் காட்சியுங் கொடுத்தோம இனிமேலுனக்குவேண்டும் வரஙகளைககேளென றருளினர். உடனே அம்முனிவனமீணடுமக்கடவுளை வணஙகிச்சுவாமீ யடியேனெல்லாவரஙகளுந தங்களால முனனமே பெறறிருக்கினறேனாயினும இப்பொழுது வேண்டும் வரமொனறுளது அது யாதெனின வருடந்தோறுங்கொண்டருளு மித்திருவிழாவிலித்தினத்தில அடியேனுக்குக் காட்சி தந்தருள்தலே, எனகடவுள் அவ்வரமளித்ததுடன் உனனை இந்நாளில தெரிசித்தவர்கள் நம்மைததெரிசித்த பலனடையக்கடவாரகளென மறறொரு வரமுங்கொடுத்துப் பொதிகை செல்லவிடைகொடுத்ததும முனிவன கண்களு மனமு மப்பிரானபாற கிடப்ப மனைவி சீடா முனிவர் இவாகளுடன அநநகரததின் மேல்பாற கடை நகரிறசெலலுகையில் அஙகுளள சிலரை நோக்கிப பசிததவா பொலமுது கொண்டுவரச்சொலல அவர்களது கொண்டுவாக்கால தாமதஞ்செயதபடியால அகத்தியா அபபாறசென்றனர் பிறகு அமுது கொணாந்தவர் அம்முனிவனை காணபபெறுமைபால் வருநதித்தவஞ்செயய அகததியர் மீணடு அவவிடத்திற கெழுநதருளி அவர்களளித்த அனனத்தின்மேறறனது திருவடிகாட்டி அவாகளுக்கு வேண்டும் வரங்களுங்கொடுத்து பொதிகையிற சென்று தமிழ வளர்ப்பாராயினர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே அகத்தியர் பொதிகைசார்ந்தனா வீதிகொண்டருளிய நடராஜப் பெருமானும ஆலயத்திலெழுந்தருளினர் அனறுமுதல் வருடந்தோறும இவவம்பைமாநகரத்தில் சுவாமிகாசிபேசருக்கு நடநதுவரும திருவிழாவில எட்டாம்நாள் அகத்தியமுனிவர் அஙகெழுநதருளிச சேவிததுப பொதிகாசலத்திறசெல்லுகினறனர். கண்ணுதறபெருமானகாட்சி அகத்தியமுனிவா காணுஙகாலததிற ருமுஙகணடு சேவிததுச சிவனடியாா யாவாக்கு மமுதருநதி மனமுருகப்பெறறவா இமமைமறுமைப்பலனகளை யடைவாாகள் இச் சரிததததைப பெரியோர்முகமாயக்கேட்டவர்கள் புததிரசமபத்தும் செல்வமுமஇ

ன்பமும் நீடூழி வாழ்வும் ஞானமும் கடைசியில் மோக்கமும்பெ
றுவாாகள் என்று சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபதாவது
காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கம்.

தண்ணருந் தமிழ்முனிவன் றற்பரனார் மணக்கோலங்
கண்ணாரக் கண்டகதை கேட்டுள்ளங் களித்தனமென
றுண்ணாறின முனிவரெலா மொருசூத முனிவரனைப்
பண்ணாரப் பறபலவாயப் புகழ்ந்தினன பணிபபரால். (௧)

வாசமெலாங் கமழுகின்ற வாமலக வனத்திடத்திற்
பாசமெலா மறநீத்த பண்ணவர்க்கும் பண்ணவனாங்
காசிபமா முனிவரன்றன சரிதமெலாங் கருணையொடு
பேசிடுகவென்றிடலுஞ் சூதமுனி பேசுவனால. (௨)

இவ்வாறு குயிலேசர் முருகணியி னெழிலோக்கித்
தெவ்வாத வானந்த சாகரத்தி னடுமூழ்கி
யெவ்வாயுஞ் சிவமயமா யிதையங்கொண் டியாவருக்கு
மொவ்வாத யோகத்திற் காசிபனுங் குறறிடுநாள். (௩)

வேதண்ட மலைவிளங்கும் வித்தகனார் சன்னிதியிற்
பாதங்கண முடிசூடி யாழேந்திப் பகாவேத
கீதங்கள் பலபாடிக் கிளாகின்ற நாரதனார்
சீதங்கொண் முகநோக்கிக் கருணையுடன செப்புவரால். (௪)

இசைமுனிவ பூதலத்தி லெழிற்பாண்டி நன்னாட்டிற
றிசையனைத்தும் புகழநெலலவித திருவனஞ்சே ரம்பைதனி
னசையனைததும் வழிதென்னை நாடோறு நயந்துமுடி
மிசையிடத்து மனத்திடத்து மிகவேண்டி நிற்பானை. (௫)

மாதவத்தோர் தலைவனுமாய வானவரும் புகழ்நேத்த
நீதவுத்த மத்தலையே நிற்பானை விளங்குகின்ற
நீதவித்த சிந்தை நந்தனு செலவனெனுங் காசிபனை
யாதரத்தி னிவ்வுழிநீ யழைத்தினிது வருகென்றார் (௬)

மூவருக்கு முதலவனை ருண் மொழிமுடித்தாங் கிசைமுனிவன
பூவிருக்கும் புகழ்செல்விப் பொதும்பருழி படிந்தயாந்த
காவிருக்குந் தேவருக்கு மழுதிடும கத்தவர்கள்
யாவருக்கு மிறைவனெனுங் காசிபனைவாழ்த்திடத்துறுவன. (எ)

முனவந்த யாழ்முனியை மூவாத கவமுனிவன
பொனவந்த மலராலே பூசைமுறை முறையாற்றி
யின்வந்த புகழ்பேசி யேத்திடலு மிசைமுனிவன
மன்வந்த களிதுணட மற்றினன வழுததுவனால (அ)

வேறு.

விமலமாதவனே வேதபாரகனே வியனமகத தமரனையோ
ம்புங் கமலனா மரபிற கதிரொளிவிளங்குங் கடவுணமா முனி
வனே கயிலை, யமலனார் நினமேற கருணைகொண டிங்க ணழை
ததினி வருகவெனறருளச், சுமமுலா மிருதவனந்துழி நினபா
ற ரேனறினன வருதியெனறுரைததான. (௯)

தெயவகா ரதனு நாமெயலாநதேவ நுனவெனச செவிவழி
தேக்கி, மெயவளா புளகப போாவைகொண டனவின மெழு
கென வுளமெலாமிளகி, யுயவழியமைந்த தெனவிழித துணையி
லொழிவற வினபநீா சொரிநது, கைவகை குவிதது முடியிசை
யேறறிக் கைலைவாழ விணைமனங கருதி. (௰)

பறபல புகழநது தியானமுறறிருநது பண்ணிசைக் கிழவ
னை நோக்கி, யறபனைசிவமு மமைததகதோ செல்லற கவாவி
னனெனறுரைத்தபபாற, பொறபமா காசி பேச்சுா ரம்மை
புகழபெறு தாககேச்சுரனா, தறபரா மூல நாதா மாலிவனைத
தனித்தனி புகழநதடிவணங்கி. (௰க)

பொருணைமாதேவி யிருபதம் வணங்கிப புனிதமா தவாப
ல புகழக், கருதியமனமுங் கண்களோ ரிரண்டுங்காசி பேச்சுா
ா பதங்கிடப்ப, மருமலாமாா மழைபொனசசொரிந்து வாழத்
திட மகிமைகூா முனிவ, னுருகிசை முனிவ னுடனொரு மான
த் தறறன னும்பரிலெழுநதான. (௰உ)

எழுந்தகோர் மானஞ் சககரமனைய வெண்ணரு மண்டல
ங்கடந்து, வழும்பறு பிரம னுலகமுற றிடலு மறறவ னுபசரி
த்திடனபோய, மழுங்கிலா மாயோன பதவிசேர்த்திடலு ம
ற்றவ னினிமைசெயதெவருங், தொழுந்தகை நிவாந்த கயிலைய
ஞ்சாரற் றொடர்புறச் சேர்த்தனனபயால், • (௰௩)

இருவருமிறங்கிப்பதத்தினை சிவப்ப வெண்ணிலா வழிபலக டந்து, பெருவரை முடிமேன் மேருவின விளங்கும பீடுசேராலய மடுத்தசு, செருமுனை கவரு நந்தியம் பெருமான திருவடிவண ங்கியாங்கவனுற, குருமணி மயிலோா பாகமாய விளங்குங் கு முகனர் சன்னிதி யடைந்தாா. (௰௪)

அடைந்தகா சியனாக் குறறவா னந்தத் தளவினை யளந்திட லாமோ, குடைந்தன னின்ப வாரிதி யெழுந்து குதித்தனன குணங்குறி கடந்தான, றுடைமலர்ப பதங்கள் சூடினனுகித் தோத்திரம பலபல தொடுத்தான, விடையுளா னவனைககரு ணையாலருகி லழைத்தருள் சொரிந்திவை விளம்பும. (௰௫)

என்றுநா முவக்கு மாலய மாக விதையமா மலரிட மளித்த நன்றுசோ முனிவர் நாயக வடிமை நயந்தவா நினறுனை யெவ ரோ, யின்றுநம் பதவி தருகுவ துலகி லிருள்படு மதமெலாம் புடைத்து, வென்றிகொண டினிது சைவமேல விளக்கும வித தகர் நினையலாதில்லை. (௰௬)

ஆதலாற் சிறிது தாழ்த்தன மினிநீ யலைகட லுலகினி லினை யில், வேதமா தவஞ்சேர் கபிலமா தவனாய் விளங்கிட வவதரி த்திடுவான, போதுதி யழைத்து முத்தியாந தருது மென்னவு ம் போற்றிமா முனிவன. மாதலமடந்தை தவமெனக்கபில மா முனி யெனவவ தரித்தே. (௰௭)

பொய்யெலா நிறைந்த புறப்புறச் சமயப் புதையிரு ளொ ழிந்திடச்சிறந்த, மெய்யெலாம் விளங்கு சைவமென் றுலாக் கும் விரிகதி ருலகெலாம் விளக்கிச், செய்யலா முறைமை யா வர்கரு மினிது தெரிதர வருளினு லுணாத்தி, யுயயலாம வழி யுங் காட்டினனாகி யுயர்தர வினிதுவாழந தனனால். (௰௮)

இக்கதை படனஞ் செயதவர் கேட்டோ ரெழுதினோ ரினி துபூசித்தோர், தக்கதாய்ப் படனஞ் செயதவ ருவப்பத் தாழ் விலா நிதிபல தருவோர், மிககதா முலகி லின்பமுற்றிருந்து வி த்தகன் சேவடி பெறுவார், நக்கனுர்க் கினிய சரித்திரக் கோ வை நடுமணி யிக்கதையாமே, (௰௯)

முனிவர்கா ளம்பை நகர்க்குறு சரித முழுவது மொழிந்த ன மென்னக், கனிதரு சூதன் கழறலு மற்றைக் கடவுண்மா முனிவரொழுந்து, தனிமுதல்காசி பேச்சுரர்தையல் தாககேச்

சுரர்தமை வணங்கி, யினியன புகழ்ந்து சூதமா முனிவனிணை யடி பரவியாங் கிசைப்பார். (உ௰)

இன்னருளதனாற் பாழ்வினை யறுத்தோர் நீள்கதி பெறுநக கை நிலத்தோர், முனனிணை யுளரோ வென்னலுஞ் சூத னுங்க ண்முன் யான்கதை யுரைத்தே, னனனதோர் பயனால் வானக திபெறுமோ ராறுகண்டனனென மொழிந்தா, னினனவாயா ருங களித்தனராகி யினிதுவாழ்ந திருநதனா மாதோ. (உக)

காசியர் கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்முற்றிற்று.

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சுருக்கம்-

நைமிசவனத்து முனிவர்கள், சூதமுனிவரை நோக்கி ஒ பு ராணமுனிவரே! அகத்தியமுனிவர் சிவபிரான திருமணக்காட்சி பெறறருளிய சரித்திரமதனைத்தையும் கேட்டுக் களிபபடைநதோ ம இனி அநத ஆமலகவனத்திறறுவஞ்செயதுகொணடிருககும கா சிபமுனிவர சரித்திரமனைத்தையுஞ் சொலலியருள வேணடுமெ ன வினவலுஞ் சூதர் சொல்லத்தொடஙகினர்.

முனிவர்களே! கேட்பீராக, வசுமனனென்றஅரசனால நட த்தப்பட்ட சுவாமிகாசிபேசர் திருவிழாச்சிறப்பனைததையுநதெ ரிசனைசெயது களிப்புறறுக காசிபமுனிவர் அநதஆமலக வனத தில் வாசஞ்செயது வருகின்ற காலத்தில கைலாசகிரியி லெழுந தருளி விளங்காநினற ஸ்ரீ சிவபெருமான தன் சனனிதானத்திற கானஞ்செயது நிற்கின்ற நாரதமுனிவரை நோக்கி இசைமுனிவ நீ இப்பொழுதே பூலோகத்திறசிறந்த ஆமலகவனததிற சென று நமககனபனான காசிபமுனிவனை இவ்விடததிற கழைததுவா க்கடவையெனறருளலும் அமமுனிவனுடனே பூலோகத்திலவந து காசிபர் ஆச்சிரமம் புகுதலுங் காசிபர் அந்த யாழ முனிவனை வணங்கி யுபசரித்தனன் உடனே நாரதர் காசிபரை நோக்கி உன்னைக்கைலாசத்திற கழைத்துவரும்படி கடவுளருதிர வளித்தென்னையனுப்பினரெனக் காசிபர் களிப்புற்றுச சுவாமி காசிபேசர் மரகதாம்பிகை எரித்தாட்கொண்டார் திருமூலநாத ர் புருடோத்தமர் பொருநைமாதேவி இவாகளை வணங்கித்துதித் து ஓர்விமானத்தில் நாரதமுனிவனோ டாரோகணித்து ஆகாசவ ழியாய அநேகமண்டலங்கள்தாணடிப் பிரமலோகஞ்சென்று பி ரமதேவனால் உபசரிக்கப்பெற்றவராய் அவ்விடத்து நின்று நீங்கி

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சுருக்கம்

வைகுந்தஞ்சார்ந்தனர். அதுகண்டு விண்டு அவர்களை யுபசரித்து கைலயங்கிரியிற்சேர்த்தலும் அம்முனிவரிருவரும் விமானத்தினின்று மிறங்கி பாதசாரிகளாய் வெகுதூரநடந்துசென்று மகாமேருபர்வதம்போலவிளங்குகின்றதிருக்கோயிலையடுத்து நந்திநாயகனுத்திரவுபெற்று உள்ளேசென்று ஸ்ரீபார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீபரமேசுரனைக்கண்குளிரக்கண்டுகளித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து நின்றனர் அக்காலத்தில் காசிப முனிவருக்குண்டான ஆனந்தத்தையாராலுமளவிடத்தக்கதன்று.

இவ்வாறு களித்துநின்ற காசிபமுனிவரைச் சிவபிரான் கருணையோடருகலழைத்து அன்பா உன்னைப்போல நம்மையுபாசித்தவர்களொருவருமில்லை நீயே நமது முக்கியபக்தன் உனக்குநம்முடையமோக்ஷ மிப்பொழுதே கொடுக்கநினைத்தேமாயினும் பூலோகத்தில் சிற்சில புறப்புறச்சமயங்கள் தலையெடுத்து வருகின்றன அவைகளை நீக்கிச்சைவத்தை விளக்கவல்லமை யுள்ளவர் வேறில்லை நீயே யதற்குத்தகுந்தவன் ஆதலாற்றான் தாழ்த்தனம் பின்னர் நாமேயழைத்து நற்கதியளிப்போம் இனிமேல் நீ பூலோகத்தில் கபிலமுனிவனாயவதரித்து நமதுசைவத்தை விளக்கி நல்வழிபாவார்க்கு அருளக்கடவாயென்னலும் காசிபர் அவ்வாறே பூலோகத்தில் கபில முனிவராயவதரித்துப்புறப்புறச்சமையங்களாகிய இருட்படலங்களனைத்தையும் சைவமாகிய தினகரனாலகற்றி உலகமெல்லாம் நலம்பெறுமாறு நல்வழிகாட்டிச் சுகமாய வாழ்ந்துகளிப்பாராயினர்.

முனிவர்களே! இப்புண்ணிய சரிதங்களைப் படனஞ்செய்தவரும் கேட்டவரும் எழுதினவரும் படனஞ்செய்தவர்க்குப்பொருளுதவிசெய்தவரும் இம்மைமறுமைப்பலன்களனைத்தையுமடைவார்கள். அம்பைமாநகரத்திற்குள்ள சரித்திர மனைத்தையுஞ் சொல்லினேனென்று சூதமுனிகூறலும் மற்றையமுனிவர்களப்புராணமுனிவனைநோக்கி உன்னாலே யாங்கள்யாவரும் கர்மபாசமனைத்தையுநீத்தோம் நற்கதிபெறும்பேற்றையும்பெற்றோமென்னச்சூதரும் நாமுங்களுக்கு இக்கதையுரைத்ததினால் கிருதார்த்தனானேனென்ன எல்லோருமிவ்விதமாய்க்களிப்புற்றுச்சுகசீவிகளாய்வாழ்வாராயினர்.

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கவசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

அம்பைத்தலபுராணமுற்றிற்று.

ஸ்ரீமரகதாம்பிகை சகாயம்.

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	30	1	பேரலோர	மேலோர
12	66	4	மேயகாம	மேயகரும
17	106	2	வணணாரும	விண்ணாரும
18	110	3	பாற	பாற
21	136	4	னெஙங	னெஙங
23	150	2	குலதகோர்	குலதகோர்
37	வச	19	பனை	பனக
39	7	2	தனைப	தனைபப
43	வச	16	சஙகை	சஙக
48	செ	12	பிறநதாமனு	பிறந்தானும
49	1	1	நடடகக	நடகக
55	54	4	ளபேடக	ளபிடேக
55	49	4	கண்ணுற	கண்ணுர
56	55	5	கணரேன்ற	கண்தோன்ற
57	60	4	சேர	சேற
62	வச	12	நாயனை	நாயகனை
65	10	3	நூதல்	நுதல்
70	24	4	தொடைத்	துடைத்
	25	3	ராவல	ருவல்
72	41	2	வளைத்த	விளைத்த
76	66	4	யெனன	யெனன
78	84	2	மயக்கண	மயற்கண
79	85	1	தரிகக	தரிகக
	86	4	காபாலிகன	காபாலிகள
	87	5	மேயினனல்	மேயினனல
	87	3	இகஙிணி	யகஙினி
80	93	1	துகல்	துகல
	94	2	வளஙக	வழஙக
	செ	3	ெர	பொ
	செ	5	வரும	வரும
87	45	1	கிரஙகி	கிரஙகிப்
88	150	4	நீககி	நீககி
	153	4	கருளி	கருடி
91	வச	15	இகூ	யகூ
94	செ	28	ரிடததில்	ரிடத்தில்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
97	9	1	புன்னிகை	புன்னகை
	9	3	தாளிணை	தாளிணை
103	53	4	தனனை	தன்னை
107	வச	7	சேனைசனை	சேனைகளை
116	55	2	மின்னியபள	மின்னியபன்
117	60	2	மூததர்	மூத்தா
119	வச	13	யெவவாறு	எவவாறு
120	ஷெ	31	அவ்வாரே	அவ்வாறே
24	20	1	நீருஞ்	நீரும்
12[illegible]	39	2	கோளர்	கோளார்
128	வச	4	அசுரர்நளும்	அசுரர்களும்
129	ஷை	10	பொருளைாயகி	பொருளை நாயகி
	ஷை	28	ளாற	ளார
130	ஷை	12	த்மதமென றும்	ததமென்றும்
14[illegible]	26	2	தெழிப்து	தெளிக்து
143	48	2	ஞற	ஞர
144	வச	4	வராகரவ	வராகரவு
146	ஷை	5	பத்திர	வத்திர
	ஷை	10	சன்னதிதான	சன்னிதான
	ஷை	16	நிறைபபி	நிரப்பி
148	ஷை	17	கூறலர்ஞர்	கூறலாஞர்
15[illegible]	13	4	க.பகள்	கயகள்
155	வச	5	னரி	னறி
	ஷை	16	இவ்வவெ	இவ்வாறே
168	74	4	கொத்த	கெத்த
170	85	4	திரு கும்	திருக்கரு
178	24	4	மல்லா	மெல்லா
189	107	2	சொல்ல	சொல்லல்
		4	வளைக்	வறைக்
191	120	3	மணிபப	மணிப்ப
	123	3	பேரற்றி	போற்றி
193	132	1	கடம்பன்	களம்பன்
195	வச	°8	யாவருறு	யரவாரறு
2(2	ஷை	2	னிடத்திற்	னிட்த்தில்